

मिरा भाईदर महानगरपालिका

महापालिका सभागृह कार्यालय,
तिसरा मजला,
दि. २१/१२/२००६

आज दि. २१/१२/२००६ रोजी दि. ०६/१२/२००६ रोजीची मिरा भाईदर महानगरपालिकेची तहकूब झालेली महासभा सकाळी ११.०० वाजता सभा सुचना क्र. ०९ दि. २४/११/२००६ रोजीच्या विषयपत्रिकेवर विचार विनिमय करणेकरिता महापालिका सभागृह, ३ रा मजला येथे मा. महापौर यांच्या अध्यक्षतेखाली भरली असता खालीलप्रमाणे सदस्य हजर होते.

उपस्थित सदस्य

१)	श्रीम. निर्मला बाबुराव सावळे	महापौर
२)	श्री. मेन्डोसा स्टिवन जॉन	सभापती, स्थायी समिती
३)	श्री. हॅरल जॉर्ज बोर्जीस	सभागृह नेता
४)	श्रीम. जयाबाई यशवंत भोईर	सभापती, महिला व बालकल्याण समिती
५)	श्रीम. संगिता विजय म्हात्रे	उप-सभापती, महिला व बालकल्याण समिती
६)	श्री. चिंतामण कमलाकर पाटील	सभापती, गलिच्छ वस्ती निर्मुलन समिती
७)	श्री. अनंत रामचंद्र पाटील	सदस्य
८)	श्री. शेख आसिफ गुलाब	सदस्य
९)	श्री. ठाकुर नितिन गोपीनाथ	सदस्य
१०)	श्रीम. म्हात्रे नयना गजानन	सदस्या
११)	श्री. अग्रवाल धनराज नंदलाल	सदस्य
१२)	श्री. अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधरजी	सदस्य
१३)	श्रीम. करंबेळे प्रियांका प्रकाश	सदस्या
१४)	श्रीम. गोहिल शानु	सदस्या
१५)	श्री. सिंग मदन उदितनारायण	सदस्य
१६)	श्री. रोहिदास शंकर पाटील	गटनेता
१७)	श्रीम. पाटील प्रभात प्रकाश	सदस्या
१८)	श्री. भुदेका शिवप्रकाश प्रल्हादराय	सदस्य
१९)	श्री. भोईर गजानन लक्ष्मण	सदस्य
२०)	श्री. नलावडे दिनेश दगडू	अध्यक्ष, प्रभाग समिती क्र. ०३
२१)	श्री. पांडे हंसु कमलकुमार	गटनेता
२२)	श्रीम. पाटील सुनिता कैलास	सदस्या
२३)	श्रीम. पाटील लिला गुरुनाथ	सदस्या
२४)	श्री. पाटील प्रफुल्ल काशिनाथ	सदस्य
२५)	श्री. पाटील जयंत महादेव	सदस्य
२६)	श्री. रविंद्र भीमदेव माळी	गटनेता
२७)	श्री. घरत केशव रामभाऊ	सदस्य
२८)	श्रीम. हसनाळे ज्योत्सना जालिंदर ऊर्फ शिंदे पुजा प्रताप	सदस्या
२९)	श्रीम. वाडे जिवी हिरा	सदस्या
३०)	श्रीम. अनिता जयवंत पाटील	सदस्या
३१)	श्री. गावंड हरेश लक्ष्मण	सदस्य
३२)	श्री. आसिफ गुलाम पटेल	सदस्य
३३)	श्री. भोईर सुर्यकांत अनंतराव	सदस्य
३४)	श्रीम. सुरेखा यशवंत गायकवाड	सदस्या
३५)	श्री. मोदी चंद्रकांत भिकालाल	सदस्य
३६)	श्री. खान शफीक अहमद	सदस्य
३७)	श्रीम. उमा विश्वनाथ सपार	सदस्या
३८)	श्री. रोहिदास आत्माराम पाटील	सभापती, आरोग्य परिरक्षण समिती
३९)	श्रीम. मेंडोसा मायरा गिल्बर्ट	प्रथम महापौर
४०)	श्री. कोलासो लिओ इजिदोर	अध्यक्ष, प्रभाग समिती क्र. ०१

४१)	श्रीम. जेन्ची युस्टस आल्मेडा	सदस्या
४२)	श्रीम. ऊर्मिला कोमल भामरे	सदस्या
४३)	श्री. कोलासो जेम्स इजिदोर	सदस्य
४४)	श्रीम. पाटील भानु भगवान	सदस्या
४५)	श्रीम. जैन गिता भरत	सदस्या
४६)	श्री. शशिकांत रतिलाल शहा	सदस्य
४७)	श्रीम. शाह रिटा सुभाष	सदस्या
४८)	श्रीम. चौहाण महेंद्रसिंग	अध्यक्ष, प्रभाग समिती क्र. ०२
४९)	श्री. पाटील ध्रुवकिशोर मन्साराम	सदस्य
५०)	श्री. पाटील रतन कृष्णा	गटनेता
५१)	श्री. पाटील शरद केशव	सदस्य
५२)	श्रीम. गोयंका सुधा लक्ष्मीकांत	सदस्या
५३)	श्री. मोहन मधुकर पाटील	सदस्य
५४)	श्री. शशिकांत जगन्नाथ भोईर	गटनेता
५५)	श्रीम. मुक्ता प्रविण रांजणकर	सदस्या
५६)	श्री. प्रेमनाथ गजानन पाटील	सदस्य
५७)	श्रीम. नाईक शुभांगी सिताराम	सदस्या
५८)	श्री. मेहता नरेंद्र	सदस्य
५९)	श्री. तुळशिदास दत्तु म्हात्रे	सदस्य
६०)	श्रीम. जानी कैलासबेन दिनेशचंद्र	सदस्या
६१)	श्रीम. शाह रक्षा एस.	सदस्या
६२)	श्री. पाटील मिलन गोविंदराव	सदस्य
६३)	श्री. दुबोले प्रकाश शंकर	नामनिर्देशित सदस्य
६४)	श्री. पांगे संजय नारायण	नामनिर्देशित सदस्य
६५)	श्री. सुवर्णा रोहित मोहनचंद्र	नामनिर्देशित सदस्य
६६)	श्री. टेरी पॉल परेरा	नामनिर्देशित सदस्य

गौरहजर सदस्य

१)	श्री. चंद्रकांत सिताराम वैती	उपमहापौर
२)	श्री. पाटील परशुराम दामोदर	विरोधी पक्षनेता
३)	श्रीम. गोविंद हेलन जॉर्जी	सभापती, पुर्व प्राथमिक व माध्यमिक शिक्षण समिती
४)	श्री. अशोक बळवंत पाटील	सदस्य
५)	श्रीम. डिसोज्जा ज्युडी थॉमस	सदस्या
६)	श्री. म्हात्रे मिलन वसंत	गटनेता
७)	श्री. तिवारी सुरेंद्रप्रसाद मुरलीधर	सदस्य
८)	श्री. गावंड आत्माराम बाळाराम	सदस्य
९)	श्री. म्हात्रे परशुराम पद्माकर	सदस्य
१०)	श्रीम. फॅरो ग्रिटा स्टीफन	सदस्या
११)	श्री. कुरेशी याकुब इस्माईल	सदस्य
१२)	श्री. पाटील अशोक पांडुरंग	सदस्य
१३)	श्री. घोन्सालवीस जोजफ जॉन	सदस्य
१४)	श्री. रॉड्रिक्स मॉरस जोजफ	सदस्य
१५)	श्रीम. नरावत भवरीकुंवर चैनसिंह	सदस्या
१६)	श्री. जैन रमेश धरमचंद	सदस्य
१७)	श्री. ठाकूर प्रकाश पांडुरंग	नामनिर्देशित सदस्य (सभापती, शिक्षण मंडळ)

रजेचा अर्ज दिलेले सदस्य

१)	श्रीम. सय्यद नुरजहाँ नझरहुसेन	अध्यक्षा, प्रभाग समिती क्र. ०४
----	-------------------------------	--------------------------------

मा. महापौर :-

सचिवजी सभेला सुरुवात करण्यात यावी.
(नगरसचिवांनी विषयपत्रिकेचे वाचन केले.)

नगरसचिव :-

प्रकरण क्र. ९४ वर चर्चा चालू होती. सदर विषयाची चर्चा पुढे चालू करावी अशी मी सभागृहाला विनंती करतो.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम चर्चा चालू करण्यापूर्वी मला फक्त एका प्रश्नाचे उत्तर पाहिजे. आम्ही अभ्यास दौऱ्याकरिता गेलो होतो. हा अभ्यास दौरा महानगरपालिकेने आयोजित केला होता की, प्रायव्हेट होता. आम्हाला फक्त याचे उत्तर द्यावे. हा जो दौरा होता हा प्रायव्हेट नगरसेवकांच्या पैशाने दौरा गेला होता की, महानगरपालिकेने आयोजित केला होता?

मा. महापौर :-

महानगरपालिकेने हा दौरा आयोजित केला होता.

मिलन पाटील :-

महानगरपालिकेने हा दौरा आयोजित केला होता तर तिथे नगरसेवकांची काय किंमत आहे की नाही? आमची तिथे भरपूर गैरसोय झाली. तिथे आपला कोणताही अधिकारी नाही. क्लार्क दर्जाची दोन लोक आम्हाला दिली होती की, जेणेकरून ते बिचारे भांबावून गेले होते. अक्षरशः त्यांच्या मेहनतीची काही किंमत नाही आणि एकही ऑफीसर आमच्याबरोबर नाही. म्हणजे आमची नगरसेवकांची काय किंमत आहे की नाही?

प्रेमनाथ पाटील :-

ट्रेनमध्ये आम्हाला बसण्याकरिता या सीटवरून त्या सीटवर असे चालवले होते. हे काय लावले होते? एक सक्षम अधिकारी सोबत नव्हता. आपण काय कसे तिकीट काढले होते?

मिलन पाटील :-

मॅडम, नगरसेवकांच्या सीटचे आरक्षण ही नव्हते. आरक्षण झालेले कॅन्सल केले? ते बिचारे अर्धातास पॅसेजमध्ये उभे होते. त्यांना बसण्याकरिता कन्फम सीट नव्हती.

लिला पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आपल्या अगोदरच्या मा. महापौर मॅडम होत्या ते आमच्या बरोबर शेवटपर्यंत प्रवास करायच्या आणि तुम्ही आम्हाला प्रत्येकवेळी अर्धवट सोडून येतात नगरसेवकांना वाऱ्यावर सोडून येता.

मा. महापौर :-

येथे दुसरा विषय चालू आहे.

शुभांगी नाईक :-

मा. महापौर मॅडम, जरी विषय दुसरा असला तरी तुमचे कर्तव्य होते की, सर्व सदस्यांना आपण सोबत घेऊन गेलेला होता आणि तुम्ही अर्धवट दौरा करून आलात त्याबद्दल आम्हाला खंत वाटते की, आमच्या महापौर ह्या लेडीज असून सुद्धा आम्हाला अर्धवट टाकून आल्या आणि कोणालाही कल्पना दिली नाही की, महापौर चालल्या आहेत.

मा. महापौर :-

आपण जिथे प्रशिक्षणाच्या ठिकाणी बसला होता तिथे सांगितले होते आणि रविवारी ७.०० वा. माझा येथे प्रोग्राम होता. त्या प्रोग्रामसाठी मी पुढे आले होते.

मिलन पाटील :-

मॅडम, आमच्या सोबत अधिकारी का नव्हते याचे आपण आम्हाला उत्तर द्या ना. नगरसेवकांची या शहराला आणि महापालिकेला काही किंमत नाही का?

मा. महापौर :-

या विषयावर मा. आयुक्त साहेब स्वतः बोलतील.

मिलन पाटील :-

आम्हाला आयुक्त साहेबांनी उत्तर द्यावे.

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौर मॅडम, विषय सुरु करण्यापूर्वी आयुक्त साहेबांनी याच्यावर निवेदन करावे. मा. महापौरांनी रुलिंग दिलेले आहे की, आयुक्त साहेबांनी निवेदन करावे तर आपण निवेदन करावे.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

मा. महापौर मॅडम, आपके परवानगी से बोलता हूँ, ऐसा लगा हमारे सभी नगरसेवको को कायदे और कानून मे इस तरह से प्रशिक्षण लेना बहुत जरूरी है। लेकिन ऐसा लगा के प्रशासनने कुछ खास मेहेरबानी हम लोगो पर कर दी। मा. आयुक्त महोदय से दोन महिने पहिले हमलोगोंने इसबारे मे डिसकस किया और आयुक्त महोदयने अपने हिसाब से इसतरह कायदे कानून मे कुछ नहीं है ऐसा कहा था। जब के लोकल सेल्फ गर्वमेंट के अंतर्गत इसतरह से नगरसेवक चुने जानेपर तीन महिनेके अंदर उनको प्रशिक्षण देना

चाहिए। हालांकि हम सभी लोगोंने उसका फायदा उठाया। सही तरह से हमलोगों की क्लास ली और सबने फायदा उठाया। मुझे लगता है की, सभी खुश थे लेकिन जो कमी थी वह यह थी की, प्रशासनने कही भी किसी भी तरह की मदत नहीं की या इसतरह का उनको ऐसे लगा की जैसे हमारे उपर आयुक्त महोदयने बहुत बडी मेहेरबानी कर दी थी। मुझे यह कहने भी जरा भी गलत नहीं लग रहा है की दो महिने पहिले मैंने रिक्वेस्ट किया था की कायदे और कानून मे इसतरह का प्रोव्हीजन है। उसके बावजूद बडी मुश्किल से आयुक्त महोदय इसके लिए तयार हुए। तयार होने के बावजूद क्या सेक्रेटरी को साथ नहीं जाना चाहिए। क्या एक अधिकारी को वहा जाना जरुरी नहीं था क्या? कहनेका तात्पर्य यह है की, वहा हम जिस परपज से गए थे, उसका सभी नगरसेवकोने पुरा भरपूर फायदा उठाया उनको प्रशिक्षण भी मिला इसके लिए मैं. आपको धन्यवाद दू लेकिन दुसरी तरफ से आपको ऐसा लगा की, आपने हमारे उपर बहुत बडी मेहेरबानी कर दी है। ऐसा नहीं होना चाहिए। दोनो साईड से जहा हम आपकी मदत करते है वहा आपको भी मदत करना चाहिए। जब मेरे जैसे आदमी का उस रिझर्वेशन मे कही भी नाम नहीं। यह कितनी शर्म की बात है। जैसे मैं आपको लोगोको कितना सहयोग देता रहता हूँ उसके बावजूद मेरा नाम रिझर्वेशन मे नहीं। यह गलत नहीं है क्या? अपने कितने वरिष्ठ नगरसेवको को तकलिफ हूई। क्या जो सिनियर है ६० साल के उस बारे मे इनको जानकारी नहीं थी क्या, उसकी सीटे हमेशा नीचे की मिलती है। एक ऐसी महिला थी जिनको उपर चढनेके साथ सीटो की व्यवस्था थी। कहनेका तात्पर्य यह है की, महानगरपालिकाने खर्चा किया पुरा पैसा गया लेकिन प्रशासन ने कही भी कोई भी मदत नहीं की।

मिलन पाटील :-

आयुक्त साहेब, आपल्याला मा. महापौरांनी निवेदन करायला आदेश दिलेला आहे तर आपण निवेदन करणार आहात की नाही?

मा. आयुक्त :-

सन्मा. महापौर मॅडम, यांनी जे आदेश दिलेले आहेत. त्या आदेशाच्या बाबतीमध्ये सभागृहामध्ये खुलासा करू इच्छितो की, हे जे मसूरीच्या ट्रेनिंगचे आयोजन केले होते ते स्थानिक स्वराज्य संस्थेने आयोजित केलेले होते आणि स्थानिक स्वराज्य संस्थेने यांचे पूर्ण नियोजन करणे आवश्यक होते. आपल्याला जो काही त्रास झाला असेल त्याबद्दल मी दिलगिरी व्यक्त करतो. परंतु, हे सगळे आयोजन स्थानिक स्वराज्य संस्थेने करणे आवश्यक होते. कारण त्यांनी आपल्याला जे काही सांगितलेले होते. त्याप्रमाणे आपण संपूर्ण जो काही खर्च त्यांनी अपेक्षित केलेला होता. त्या संपूर्ण खर्चाला आपण मान्यता दिलेली होती आणि ह्याचे संपूर्ण जे आयोजन होते ते मिरा भाईंदर येथून निघाल्यापासून मसूरीवरून परत येईपर्यंत संपूर्ण नियोजन हे अखिल भारतीय स्थानिक स्वराज्य संस्थेने करणे गरजेचे होते. याबाबतीमध्ये सुद्धा मी त्यांना विचारणा करेन. आपल्याला जो त्रास झाला किंवा आपली जी गैरसोय झाली असेल त्याच्याबद्दल मी दिलगिरी व्यक्त करतो.

रोहित सुवर्णा :-

आपण अधिकारी का नाही पाठविला? जर एखादा ज्येष्ठ अधिकारी पाठविला असता तर नगरसेवकांची गैरसोय झाली नसती. त्याच्याबद्दल काय? कोणीतरी एक ज्येष्ठ अधिकारी पाठविला पाहिजे होता असे त्यांचे म्हणणे होते. त्याच्यामध्ये कुठेतरी प्रशासन कमी का पडले?

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे. मा. महापौर साहेबा, ज्यावेळी अंधेरी येथे प्रशिक्षण दिले. त्यावेळेस आपल्या प्रशासनाचे बरेच अधिकारी आपल्या जोडीला होते. मग आयुक्त साहेबांनी अधिकाऱ्यांना मसूरीला का पाठविले नाही? याचा त्यांनी अगोदर खुलासा करावा. त्यांची जबाबदारी होती. अंधेरीपर्यंत न्यायला आमच्यासोबत अधिकारी असतात. श्री. अजित पाटील होते, श्री. शरद बेलवटे होते.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, स्थानिक स्वराज्य संस्थेकडून जो प्रोग्राम आला त्या प्रोग्रामची सत्यप्रत प्रत्येक नगरसेवकाला दिली पाहिजे. कारण त्यामध्ये लिहिले आहे की, तुम्ही सर्व खर्च दिलेला आहे. तुम्ही त्याच्यामध्ये नोट दिली की, सर्वांनी गाडीवर पोहचावे. मग त्या खर्चामध्ये गाडीमध्ये पोहचण्याचा खर्च नव्हता का? हे आम्हाला बघू द्या. मी गेलो नाही पण काही गोष्टी ह्याच्यामध्ये सस्पेन्ड ठेवली होती तुम्ही तुमच्या खर्चाने तिथे पोहचा. तुम्ही तुमच्या खर्चाने येथे जा. तर सचिव साहेब, जो प्रोग्राम आलेला आहे. त्या प्रोग्रामच्या खर्चाचे आपण पैसे दिलेले आहे. त्याची संपूर्ण बिगत सत्यप्रत सर्व नगरसेवकांना मिळावी. अशी आपल्याला विनंती आहे.

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडम, आम्ही माउंटआबूला गेलो. जयपूरला गेलो. तिथे बऱ्याच ठिकाणचे नगरसेवक प्रशिक्षणाला आले होते. पण आपण असे सांगितले होते का, फक्त आमच्या मिरा भाईंदरच्या नगरसेवकांना तिथे प्रशिक्षण आहे. तुम्ही सांगितले होते का, फक्त आमच्या मिरा भाईंदर नगरसेवकांसाठी प्रशिक्षण ठेवा. मग बाकीच्या कुठल्याही महापालिकेचे तिथे नगरसेवक नव्हते. असे का?

मा. महापौर :-

अखिल भारतीय स्थानिक स्वराज्य संस्थेने तो दौरा आयोजित केला होता.

नयना म्हात्रे :-

फक्त मिरा भाईदर नगरसेवकांसाठी का?

मा. महापौर :-

नाही. त्यांनी आपल्याकडे प्रोग्राम पाठविला होता आणि आपण तो प्रोग्राम घेतला. याच्या अगोदर दुसऱ्याही महानगरपालिकेला त्यांनी प्रोग्राम पाठविला होता. त्यांनी घेतला की नाही. याच्याशी आपला काही संबंध नाही.

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौर मॅडम, मी आत्ताच सांगितले की जसे आयुक्त साहेबांनी असा सक्षम अधिकारी आमच्या जोडीला का पाठविला नाही? कारण आम्हाला जेव्हा अंधेरी येथे जवळच प्रशिक्षण होते, मुंबई क्षेत्रामध्ये प्रशिक्षण होते त्यावेळी अधिकाऱ्यांना आपल्या सोबत पाठविलेले आहे. तर तिथे का पाठविण्यात आलेले नाही. याचा ही त्यांनी अगोदर खुलासा करावा ना. जेव्हा आम्ही अधिकाऱ्यांना विचारणा केली तेव्हा त्यांनी सांगितले की, आयुक्त साहेबांनी आम्हाला परमिशन दिलेली नाही. ही पण खरी गोष्ट आहे तर त्याचा ही खुलासा करावा.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य दौऱ्याच्या संदर्भामध्ये जे काही मुद्दे उपस्थित करत आहेत तर त्याबाबत मी सभागृहाला एकच सांगू इच्छितो की, नागपूरचे अधिवेशन सुरु होते आणि नागपूरच्या अधिवेशनाच्या बाबतीमध्ये कुठला प्रश्न कधी येईल आणि कुठल्याप्रकारची माहिती मागितली जाईल त्याचा विचार करुन अधिकाऱ्यांना त्याठिकाणी पाठविले नव्हते. तुमच्याबरोबर अधिकाऱ्यांना पाठवायचे नव्हते. असे माझ्या मनामध्ये काही उद्दिष्ट नव्हते व माझ्या मनामध्ये तसा वाईट विचार कधी येणार ही नाही आणि आला ही नाही. परंतु, नागपूरचे जे अधिवेशन सुरु होते. त्या अधिवेशनाच्या संदर्भामध्ये एक लक्ष्य नजरेसमोर ठेवून अधिकाऱ्यांना कोणालाही पाठविण्यात आलेले नव्हते.

शशिकांत भोईर :-

साहेब, तरीही आपण सचिवांना आमच्यासोबत पाठवायला पाहिजे होते ना, की त्यांची ही आवश्यकता प्रशासन अधिकारी म्हणून होती का? की नागपूरच्या अधिवेशनामध्ये त्यांना बोलावणार होते की, सचिव म्हणून आपले अधिवेशनामध्ये काम लागणार आहे. मग आपण सचिवांना पाठविणे गरजेचे होते का नाही? जेव्हा तुमच्या प्रशासनाच्या अधिकारी प्रश्नोत्तराच्या तासामध्ये एखादा प्रश्न द्यायचा असेल किंवा उत्तर द्यायचे असेल त्यावेळेला प्रशासनाचे अधिकारी लागतील तर मग आपण सचिवांना का पाठविले नाही ? सचिवांची ही त्या अधिवेशनामध्ये गरज होती का? मॅडम, प्रशासनाने उपकार केल्यासारखे झाले. आम्हाला दौऱ्यावर पाठविले की, तिथे फिरायला पाठविले. आम्हाला प्रशिक्षण घ्यायचे होते. आमच्या काय चुका आहेत? तुम्हीच बोलता की, सभाशास्त्र असे आहे आणि तुम्ही नियमाला धरुन बोलत नाही. तर जेव्हा आम्ही नियमाला धरुन जातो तेव्हा आम्ही नियमाला धरुनच बोलतो तुम्ही जेव्हा प्रशिक्षण देता तेव्हा अर्धवट प्रशिक्षण का देता? ही तुमची जबाबदारी नाही का? म्हणजे तुम्ही आमच्यावर उपकार केल्यासारखे झाले. याचा खुलासा अगोदर करावा. तिथे अधिवेशनात सचिवांना बोलावणार होते का?

हॅरल बोर्जीस :-

सन्मा. महापौर मॅडम, अखिल भारतीय स्थानिक स्वराज्य संस्थेच्या माध्यमाने मसूरी याठिकाणी प्रशिक्षणाचा जो कार्यक्रम प्रस्तावित केला तर याठिकाणी प्रशिक्षणाच्या जाण्या-येण्याच्या दरम्यान ज्या काही अडीअडचणी आल्या व ज्या गैरसोयी निर्माण झाल्या. सदस्यांच्या भावना त्याच्या प्रति तिघ्र असण्याचे काही दुमत असू शकत नाही. परंतु, आयुक्तांनी डायसवरुन जरी सदस्यांकडे दिलगिरी व्यक्त केली असली तरी वेळोवेळी आम्ही आपल्याकडे मागणी केली होती की, प्रशासनाच्यावतीने निदान सचिव किंवा एखादा सक्षम अधिकारी जर आपल्यासोबत असता तर त्या प्रशिक्षणामध्ये ज्या काही थोड्याशा सोयी सुविधांच्या बाबतीमध्ये जाण्या-येण्याच्या बाबतीमध्ये ज्या काही अडचणी निर्माण झाल्या त्या कदाचित झाल्या नसत्या. कारण आपल्यासोबत जे पाठविले होते ते फक्त दोन शिपाई व ते शिपाई दर्जाची लोक होती. आयुक्त महाशय मा. महापौर मॅडम यांनी मला वाटते आपल्याकडे अगदी एक दिवस अगोदरपर्यंत मागणी केली होती की, आमच्यासोबत एखादा अधिकारी पाठवावा. ठिक आहे, गेल्या प्रशिक्षणाच्या वेळी तसे काही घडले नाही. परंतु, यापुढे निदान ज्या ज्यावेळी प्रशिक्षणाचा दौरा आखेल त्या त्यावेळेला सक्षम अधिकारी पाठविण्याची कृपया आपण व्यवस्था करावी व या गोष्टीवर जास्त भाष्य करणे उचित ठरणार नाही. तरीसुद्धा सभागृहातील सर्व सन्मा. सदस्यांना विनंती करतो की, प्रशिक्षणाच्या बाबतीमध्ये ज्या काही अडीअडचणी निर्माण झाल्या त्या मोठ्या मनाने आपण सहन केलेल्या आहेत. आयुक्तांनी सुद्धा त्याबाबतीमध्ये दिलगिरी व्यक्त केलेली आहेत. तरीसुद्धा याविषयाबाबत जास्त चर्चा न करता. कृपया आपणांस मी विनंती करतो की, सभेला सुरुवात करावी.

मिलन पाटील :-

आयुक्त साहेब, फक्त आमच्या नगरसेवकाच्या भावना त्या संस्थेला कळवा की, तुमची किती चुक झाली आहे आणि आमच्या नगरसेवकांच्या किती अडीअडचणी झाल्या. आमच्या या भावना त्यांना कळवा. आमची आपल्याला हिच विनंती आहे.

नरेंद्र मेहता :-

सन्मा. सदस्य आसिफ शेख यांनी राजीनामा दिला व ते सभागृहात कसे आले?

जयंत पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, मागच्या सभेमध्ये सन्मा. नगरसेवक पाच वेळा नमाज पढणारे आमचे मित्र म्हणजे नमाज पढणारी लोक खूप प्रामाणिक असतात. सत्य बोलतात. त्यांनी राजीनामा दिलेला आहे. हा कुणाकडे दिला हा महत्त्वाचा भाग नाही. त्यांनी या सभागृहात राजीनामा दिला. नैतिक जबाबदारी म्हणून ते या सभागृहात आले. तर खरं म्हणजे त्यांचा आज सेन्डऑफ असायला पाहिजे. माझ्या मताप्रमाणे त्याचा आपण आज सेन्डऑफ करू या आणि कॉंग्रेस पक्षातर्फे त्यांचे पुढील भविष्य चांगले असावे आणि मला वाटते ते पाच दहा मिनिटांमध्ये येथून जातील अशी मी अपेक्षा करतो.

हॅरल बोर्जीस :-

सन्मा. महापौर मॅडम सन्मा. ज्येष्ठ सदस्य जयंत (दादा) पाटील आणि सन्मा. सदस्य नरेंद्र मेहता यांनी जो प्रश्न उपस्थित केला की, मागच्या दि. ६/१२/०६ च्या मा. महासभेच्या दिवशी सभागृहातील सदस्य आसिफ शेख यांनी आपल्या सदस्यत्वाच्या राजीनाम्याची डायसवर कॉपी पाठविली होती. वास्तविक त्यांनी ती कॉपी पक्षश्रेष्ठींना दिली होती. ज्या काही गोष्टी त्यांच्या पत्रामध्ये अंतर्भूत होत्या. त्या गोष्टीला अधिन राहून त्यांनी तो राजीनामा पक्षश्रेष्ठींकडे दिलेला होता. परंतु, पक्षश्रेष्ठीने त्या राजीनाम्याच्या प्रतिबाबत असमर्थता दर्शविली असल्याकारणाने आजच्या या सभागृहाच्या सभेमध्ये आपल्याला सन्मा. नगरसेवक आसिफ शेख हे बसलेले दिसत आहेत. तरीसुद्धा सर्व सन्मा. सदस्यांना मी याबाबतीमध्ये खुलासा करतो की, पक्षश्रेष्ठींनी त्यांचा राजीनामा जो त्यांनी पक्षाच्या उच्च पदस्य अधिकाऱ्यांकडे दिलेला होता. तो त्यांनी नामंजूर केलेला आहे.

रोहिदास पाटील :-

मॅडम, याच्यावर या सभागृहामध्ये स्पष्टपणे त्यांनी माफी मागणे गरजेचे आहे किंवा आपण ते अज्ञानामध्ये दिले त्यांचे आम्हाला ज्ञान नव्हते की, कुठे राजीनामा द्यायचा? असे तरी निवेदन करणे गरजेचे आहे ना. मा. महापौर मॅडम, हे सभागृह आहे. याची शान राखली पाहिजे. हसत खेळत, एकदम मोठ्या दिलाने याची शान राखली पाहिजे कारण हे सभागृह आहे. त्यांच्या हातून काय घडले ह्याच्यात आम्हाला आणखिन जायचे नाही.

आसिफ पटेल :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे की, आपले सभागृह नेते हॅरल बोर्जीस साहेब यांनी आपल्याला त्या दिवशीच विनंती केली होती की, सभागृहाला कामकाजातून हे वगळण्यात यावे. सदरहू आपण त्या विनंतीला मान देवून तसे वगळण्यात आलेले आहे का? सभा कामकाजातून ते वगळण्यात आले का? आपण विनाकारण वेळ का घालवता? आपण विषय घ्या.

मा. महापौर :-

सन्मा. सर्व सदस्यांची खाली बसून घ्या.

रोहिदास पाटील :-

सभागृहाची शान राखण्याच्या दृष्टीने वातावरण हसत खेळत ठेवण्याच्या दृष्टीने त्यांनी त्यांचे कर्तव्य निभवावे ना. अशी आमची विनंती आहे.

आसिफ पटेल :-

मॅडम, मी आपल्याला विनंती करतो की, आपण विषयाला सुरुवात करा.

रतन पाटील :-

सन्मा. सदस्य आसिफ पटेल साहेब, आपण विनंती करण्यापेक्षा सन्मा. नगरसेवक आसिफ शेख ह्यांनी दोन शब्दांमध्ये माफी मागावी ना.

शुभांगी नाईक :-

सन्मा. सदस्य आसिफ शेख हे जानकार असून सुद्धा त्यांनी असे करायला नको. त्यांनी सभागृहामध्ये दिलगिरी व्यक्त करावी.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य शुभांगी नाईक आपण बसून घ्या. आपल्याला बोलण्याची परमिशन दिलेली नाही आणि कृपया करुन मध्येच सगळ्यांनी उठून बोलू नये. ज्यांचे नाव घेतले जाईल त्यांनी बोलावे. आपण बसा.

रोहित सुवर्णा :-

सन्मा. सदस्य मिलन पाटील उभे राहून बोलतात त्यांना आपण काही बोलत नाही.

मा. महापौर :-

आपण बसून घ्या.

हॅरल बोर्जीस :-

मा. महापौर मॅडम, सभागृहातील बरेचसे ज्येष्ठ सदस्य प्रशिक्षणाच्या माध्यमाने मसूरी याठिकाणी गेले होते. मा. महासभेमध्ये, मा. स्थायी समितीमध्ये, प्रभाग समितीमध्ये किंवा अन्य समित्यांमध्ये सभागृहातील कामकाज कशाप्रकारे असावे याबाबतीमध्ये प्रशिक्षण होते.

जयंत पाटील :-

हे आपण पहिल्यांदा आपल्या नगरसेवकाला शिकवा.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. सदस्य आसिफ शेखच्या बाबतीमध्ये...

जयंत पाटील :-

त्यांना शिकवा.

रोहित सुवर्णा :-

तुमच्या नगरसेवकांना पहिल्यांदा तिथे प्रशिक्षण घ्यायला पाठवा.

रतन पाटील :-

हे फक्त आम्हीच शिकले पाहिजे का? आपल्याकडूनही पहिल्यांदा सुरुवात होऊ द्या ना.

जयंत पाटील :-

राजीनामा कसा द्यायचा? कुठे द्यायचा हे त्यांना आपण पहिल्यांदा शिकवा.

रतन पाटील :-

पहिली सुरुवात आपल्याकडून होऊ द्या.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य रतन पाटील आपण मध्ये मध्ये बोलू नका. अगोदर ऐकून घ्या.

जयंत पाटील :-

सन्मा. सदस्य आसिफ पटेल असे म्हणतात की, आपण वेळ कशाला घालवता.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपल्याला बोलण्याची संधी देणार. आपण मधे उठून बोलू नका.

जयंत पाटील :-

सन्मा. सदस्य आसिफ शेख ह्यांनी वेळ कशाला घालवला? तुम्ही सभागृहाची माफी सांगा. तुम्ही सुशिक्षित आहात. कुठल्याही नगरसेवकांनी असा प्रकार केला असता तर अशिक्षित आहे असे आम्ही समजू शकलो असतो. आपण हूशार आहात.

मा. महापौर :-

गेल्या मा. महासभेमध्ये याचा खुलासा झालेला आहे आणि आता सभागृह नेत्यांनी सुद्धा खुलासा आहे. त्याच्या व्यतिरिक्त या विषयावर चर्चा होणार नाही. आपण सर्वांनी बसून घ्या. सचिवजी पुढील कामकाजाला सुरुवात करा.

शिवप्रकाश भुदेका :-

मा. महापौर मॅडम, सभागृह नेता हॅरल बोर्जिस जी ने खुलासा किया है की....

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य शिवप्रकाश भुदेकाजी आप बैठीए। आपको प्रमिशन नहीं मिली है।

रोहिदास पाटील :-

मा. महापौर मॅडम आपण दौन्याबदल बोललात.

मा. महापौर :-

दौन्याचा विषय व इतर विषय हे स्टॉप झालेले आहे. आता विषयपत्रिकेवरील विषयाला सुरुवात झालेली आहे.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, दौन्याच्या संदर्भात काय मार्गदर्शन केले हे आपण सभागृहाला सांगा ना.

रोहिदास पाटील :-

आपल्या कर्तव्याची जाणीव देत आहे ना. दौन्याला जावून शिकून आल्यानंतर मला असे वाटले की, आपण ११.१० वा. च्या आधी यायला पाहिजे. तुम्हाला तसे का वाटले नाही, ते मी विचारत आहे.

हॅरल बोर्जिस :-

मा. महापौर मॅडम, सकाळी ११.२० वा. मी सभागृहाची माहिती घेतली तेव्हा सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील (काका) या सभागृहात उपस्थित नव्हते आणि ते ११.१० चे बोलत आहेत. तर ११.२० वा. सन्मा. सदस्य हे सभागृहात उपस्थित नव्हते.

रोहिदास पाटील :-

सन्मा. सभागृह नेते आपण किती खोटे बोलतात. खोटे बोलण्याचे कारण नाही.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, मी ज्यावेळी सभागृहात आलो तेव्हा सन्मा. सदस्य धनराजजी अग्रवाल हे एकटे उपस्थित होते.

रोहिदास पाटील :-

पण किती वाजता?

ध्रुवकिशोर पाटील :-

बरोबर ११.०० वा. मी आणि सन्मा. सदस्य केशव घरत हे सभागृहात आलो होतो.

रोहिदास पाटील :-

मी म्हणत आहे ना, मी ११.१० वा. सभागृहात आलो.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

आपण ह्यांना विचारून घ्या. म्हणजे ११.०० वा. हेही सदस्य आले नव्हते.

रोहिदास पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, ह्या साडेअकरा नंतर का आल्या?

ध्रुवकिशोर पाटील :-

कोरम होत नसल्यामुळे आम्ही.....

रोहिदास पाटील :-

आपण कन्फ्युज करू नका.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील साहेब, आपण ट्रेनिंग घेऊन आलेला आहात. महापौर सभागृहात का आल्या नाही हे आपण विचारलेल्या प्रश्नामध्येच आपले उत्तर आहे. मी जेव्हा येथे येऊन बसले तेव्हा कोरम पूर्ण झाला नव्हता. सचिवांना कन्टीन्यू दोन-दोन मिनिटांनी फोन करून विचारत होतो की, कोरम पूर्ण झाला का? आणि आपण कोरम हा प्रत्येकवेळी ११.३० नंतरच पूर्ण होतो. कोरमच्या अगोदर महापौरांनी येऊन बसायचे का?

रोहिदास पाटील :-

हे बघा, आता तुम्ही कबूली जबाब देता.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपण विषय वाढवू नका. आपण बसून घ्या.

रोहिदास पाटील :-

कोरम पूर्ण होण्याऐवजी आपली संख्याबळ असताना सुद्धा तुमची माणसे येत नसतील तर तो आमचा दोष नाही.

रोहित सुवर्णा :-

मॅडम, आपण वेळेवर या. म्हणजे सगळे वेळेवर येतील. आपण लेट येता म्हणून सगळेच लेट येतात. आपण शिक्षिका आहेत तर आपण वेळेवर या ना.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णाजी आपण बसून घ्या.

हॅरल बोर्जीस :-

सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णाजी मॅडम १०.१० मि. पर वह उनके ऑफीस मे बैठी थी। आप क्या बात करते हो?

रोहित सुवर्णा :-

मैं ११ को १० कम को इधर आया हूँ। सबसे पहिले मैं आया हूँ। आप नगरसचिव को पुछो।

महेंद्रसिंग चौहाण :-

आप को तो कुछ कामही नहीं। आप कभी भी आ सकते हो। ऐसे लोगोंको ट्रेनिंग मे जाना बहुत जरूरी था। उनको सभाशास्त्र का ज्ञान होना चाहिए।

रोहित सुवर्णा :-

बरोबर है। आपको अंधेरी जाने के लिए टाईम नहीं पर आपको मसूरी जाने के लिए टाईम है।

महेंद्रसिंग चौहाण :-

मा. महापौर मॅडम, क्या बोल रही है। यह आपको सुनना चाहिए।

रोहित सुवर्णा :-

आपको अंधेरी जाने के लिए टाईम नहीं है। आपको मसूरी जाने के लिए टाईम है। आपको नैनीताल जाने के लिए टाईम है। आप कभी अंधेरी गये हो क्या? मैं अंधेरीके हर एक प्रशिक्षण के लिए गया हू।

(सभागृहात गोंधळ)

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णा आपण बसून घ्या.

रोहित सुवर्णा :-

आपण त्यांना ही बसायला सांगा.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपण शिस्तीच्या बाहेर जात आहात. आपण सभागृहात योग्य ते शब्द वापरून बोला. आपण बसून घ्या.

रोहित सुवर्णा :-

मॅडम, ते मला बोलणारे कोण आहेत?

मा. महापौर :-

आपल्याला जर शिस्तीचे पालन करता येत नसेल तर आपल्यासाठी दरवाजा उघडा आहे.

नयना म्हात्रे :-

आपण त्यांना ही सांगा ना.

मा. महापौर :-

आपण बसून घ्या.

रोहित सुवर्णा :-

आपण शिस्त बोलता ना. तर तुमच्या नगरसेवकांना शिस्त आहे का? ते मला बोलले की, कामधंदा नाही. तर त्यांना माहित आहे का, मला कामधंदा नाही.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

सही बोला. बिलकुल सही बोला.

रोहित सुवर्णा :-

चुप बैठो।

(सभागृहात गोंधळ)

मा. महापौर :-

सचिवांनी पुढील कामकाजाला सुरुवात करावी.

नगरसचिव :-

प्रकरण क्र. ९४, मा. सर्वोच्च न्यायालयाच्या निर्देशानुसार घनकचरा व्यवस्थापन व प्रभागनिहाय वॉर्ड सफाई करणे कामाच्या प्रस्तावास मंजूरी देणेबाबत ह्या विषयाची मागच्या सभेत चर्चा सुरु होती. याच्यावर दोन ठराव आलेले आहेत.

प्रेमनाथ पाटील :-

सचिवजी, विषय घेण्याच्या अगोदर आम्हाला सुचना करायची आहे. मा. महापौर मॅडम, आपली परवानगी असेल तर बोलतो.

मा. महापौर :-

बोला.

प्रेमनाथ पाटील :-

मॅडम, १० दिवस अगोदर बी.पी. रोड, नवघर रोड, एकदम स्वच्छ झाले होते. ते कशाने, तर ना-फेरिवाला क्षेत्राने. त्यासाठी आम्ही श्री. अजित पाटील साहेबांचे अभिनंदनही केले होते. पण अभिनंदन केले आणि त्याच्या दुसऱ्या दिवशीच परत फेरिवाले चालू झाले? त्याचे कारण काय? प्रशासनाने खुलासा करावा.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, याविषयाबाबत मला ही बोलायचे आहे. मला सुध्दा दोन मिनिटे वेळ पाहिजे.

रोहिदास पाटील :-

याबाबत आपण मा. महापौरांना धन्यवाद दिले. मा. आयुक्तांना धन्यवाद दिले की, त्या लोकांना थोडासा श्वास घ्यायला मोकळा मिळाला होता. परत ते चालू होणे म्हणजे महापालिकेचे अस्तित्त्व संपले असे आहे.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आपल्या परवानगीने बोलत आहे.

मा. महापौर :-

आपल्याला परवानगी दिलेली नाही. आपण बसून घ्या. जोपर्यंत मी तुमचे नाव घेणार नाही तोपर्यंत तुम्ही उठायचे नाही. आपण बसून घ्या. परवानगी बोलता आणि लगेच माईकवर बोलायला चालू करता. ही कुठली तुमची परवानगी.

रतन पाटील :-

मी तुमच्याकडे परवानगी मागत आहे.

मा. महापौर :-

मी तुम्हाला बोलायला परवानगी देईन.

रतन पाटील :-

परवानगी दिल्यानंतर मी बोलणार. मी परवानगी करिता उभा आहे. तुम्ही आम्हाला बाहेर काढायचे असेल तर काढू शकता.

मा. महापौर :-

एका वेळेस दोन सदस्य उभे राहू नका.

रतन पाटील :-

मी परवानगी मागत आहे. मला या विषयावर बोलायचे आहे.

मा. महापौर :-

आपल्याला संधी देण्यात येईल. आपण खाली बसा.

रोहित सुवर्णा :-

आपण हा नियम सगळ्यांना लागू करा.

रतन पाटील :-

आपण कोणाला परवागनी देता?

मा. महापौर :-

हात वर करा. आपल्याला परवानगी मिळेल. आपण बसून घ्या.

रतन पाटील :-

मला परवानगी पाहिजे. मला या विषयावर बोलायचे आहे. आपण आता कोणाला परवानगी दिली ते सांगा.

मा. महापौर :-

आपण आता बसून घ्या.

रोहित सुवर्णा :-

तुम्ही नेहमी आम्हाला बाहेर काढण्याची धमकी देवू नका. आम्हाला बाहेर जाता येते. तुम्ही काय आम्हाला बाहेर काढणार हो. काय बाहेर काढणार.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णाजी आपण जास्त बोलू नका. मी काय बोलले हे आपण ऐकले नाही असे वाटते. महापौरांनी परवानगी दिल्यानंतर बोला.

रोहित सुवर्णा :-

आम्ही जावू बाहेर.

रतन पाटील :-

बाहेर काढायची कोणाची हिम्मत नाही. असेल तर बाहेर काढून दाखवा.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. सदस्य रतन पाटीलजी

रतन पाटील :-

साहेब, आम्हाला या विषयावर बोलायचे आहे. आपण नंतर बोला.

हॅरल बोर्जिस :-

हे बघा. आम्हालाही पुष्कळ जोराने बालता येते. आपण आवाज जरा कमी करा.

रतन पाटील :-

आमचा आवाज तेवढाच आहे.

हॅरल बोर्जिस :-

सभागृहामध्ये बोलताना आवाज जरा कमी करा.

रतन पाटील :-

आवाज मोठा आहे. आमचा आवाज तोच राहिल. आम्ही काही गैर बोलत नाही. आम्ही परवानगी मागत आहोत.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे. जसा बी.पी. रोड साफ केला तसे आमच्या येथील जैन मंदिराकडील फक्त पंचवीस लोक उठविली होती आणि कमलापार्क पर्यंत जवळ जवळ दोनशे लोक बसतात. आम्ही तिथे आंदोलन करू. आपण रुलिंग द्या की, तिथे फेरिवाले बसता कामा नये.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आपण यांना परवानगी दिली का?

शुभांगी नाईक :-

मा. महापौर मॅडम, हे परवानगी न घेता बोलत आहेत तर आता त्यांना आपण खाली बसवा ना. आपण आपल्या पक्षाच्या लोकांना बोलत नाही. आपले सदस्य परवानगी न घेता उठून बोलले तर चालते पण आमच्या सदस्यांना परवानगी घ्यायला सांगता. असे वागून चालत नाही.

मा. महापौर :-

आपण सर्वांनी बसून घ्या.

रतन पाटील :-

आपण त्यांना परवानगी दिली का?

मा. महापौर :-

आपण बसून घ्या.

शुभांगी नाईक :-

आपण अगोदर त्यांना बसवा. मग आम्ही बसतो.

रतन पाटील :-

पहिल्यांदा आम्हाला बोलायला परवानगी द्या आणि मग त्यांना बोलायला द्या. आम्ही आपल्याकडे अगोदर मागणी केली.

मा. महापौर :-

आपण जागेवर जाऊन बसा. आपल्याला परवानगी दिली जाईल.

रतन पाटील :-

मॅडम, आपण त्यांना परवागनी दिली का?

मा. महापौर :-

परवानगी दिली. आपण बसून घ्या.

रतन पाटील :-

हे चालणार नाही. आमच्यावर हा जो अन्याय होत आहे तो आम्ही सहन करणार नाही.

मिलन पाटील :-

मॅडम, फक्त २५ लोकांचा सवाल होता.

रतन पाटील :-

मॅडम, आपण अगोदर त्यांना बसवा.

मिलन पाटील :-

मॅडम, या विषयावर आपण रुलिंग द्या.

रतन पाटील :-

आपण जर यांना बोलायला परवानगी दिली असेल तर सांगा.

मिलन पाटील :-

आपण या विषयावर रुलिंग द्या. नाहीतर, आम्ही आंदोलन करू. हा फक्त २५ लोकांचा सवाल आहे.

रतन पाटील :-

मॅडम, आपण यांना परवानगी दिली आहे का? तेवढेच सांगा.

मिलन पाटील :-

मग त्या २०० लोकांनाही मी माझ्या वॉर्डमध्ये बसून देणार नाही. मी आंदोलन करेन. आज मी तुम्हाला हा इशारा देत आहे. मॅडम, आपण आम्हाला या विषयावर रुलिंग द्या. ते तिथे बसता कामा नये व तिथे ना फेरिवाला क्षेत्र ही आहे.

रतन पाटील :-

आयुक्त साहेब, ह्यावर आपल्याला पत्र दिलेले आहे. आपले हे सहीचे पत्र आलेले आहे. आपण मिटींग बोलावली आहे, कशाला?

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य रतन पाटील आपण दोन मिनिटे बसून घ्या.

रतन पाटील :-

आपण यांना परवानगी दिली आहे का?

मा. महापौर :-

त्यांना परवागनी दिलेली आहे. आपण असून घ्या.

रतन पाटील :-

मलाही परवानगी द्या. ते माझ्या अगोर उठून उभे होते का?

मा. महापौर :-

आपल्याला बोलायची परवानगी देते. आपण बसून घ्या. सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील (काका) अगोदर उभे आहेत. तुम्ही खाली बसून घ्या.

शुभांगी नाईक :-

आपण त्यांना खाली बसवा. मग आम्ही ही बसतो ना.

मा. महापौर :-

आपण अगोदर बसून घ्या ना.

शुभांगी नाईक :-

सन्मा. सदस्य मिलन पाटील यांना आपण खाली बसवा. मग आम्हीही बसतो.

(सभागृहात गोंधळ)

मा. महापौर :-

सर्व सदस्यांनी खाली बसावे. सन्मा. सदस्य प्रेमनाथ पाटील यांनी ना फेरिवाला क्षेत्राबद्दल केलेला जो प्रश्न आहे त्याबद्दल श्री. अजित पाटील हे त्याचा खुलासा करतील. आपण खाली बसून घ्या.

अजित पाटील :-

सन्मा. सदस्यांनी फेरिवाले हटविण्याबद्दल जी सुचना उपस्थित केलेली आहे. तर बी.पी. रोड व नवघर रोडवर तशी कार्यवाही चालू आहे आणि अधिका कार्यवाही गेल्या आठवड्यामध्ये चालू केली होती. तर काल काही प्रमाणात फेरिवाले बसलेले आहेत. संबंधितांना फेरिवाले उठविण्याच्या दृष्टीने तसे आदेश देण्यात येतील. कालच्या दिवसापासून ते बसले होते व उद्यापासून कार्यवाही करण्यांत येईल.

नरेंद्र मेहता :-

आजपासून ते उचलायचे नाही. आजपासून फेरिवाल्यांना उचलायचे नाही आणि जर उचलायचे असेल तर पाहिले पैसे घ्यायचे बंद करा. महापालिका ५.०० वा. पैसे घेते आणि ते ६.०० वा. उचलतात. ही काय दोन दोन सिस्टम. मग तुम्ही फेरिवाल्यांकडून पैसे कशाला घेता? काहीतरी एक करा ना. फेरिवाले आम्हाला सरळ बोलतात की, आम्ही पैसे देतो मग आम्ही का नाही. बसायचे आम्ही कुठल्याही फेरिवाल्याला सांगितले की, बसायचे नाही तर ते सांगतात की, आम्ही महापालिकेला पैसे देतो.

अजित पाटील :-

ते ना-फेरिवाले क्षेत्रामध्ये बसूच शकत नाही ना.

नरेंद्र मेहता :-

पण पैसे महापालिकेच्या नावावर घेतले जातात. त्याच्याकडे महापालिकेची पावती असते आणि पैसे घेतल्यानंतर जर उचलले तर मी ही तिथे आंदोलन करेन. आपण पहिल्यांदा पैसे बंद करा आणि मग उचला. दोन्ही कशाला करता?

अजित पाटील :-

ना फेरिवाला क्षेत्रामध्ये ते तिथे बसूच शकत नाही ना.

नरेंद्र मेहता :-

मग ते पैसे का घेतले जाते? महापालिकेच्या नावावर पैसे घेतले जातात.

प्रेमनाथ पाटील :-

ना फेरिवाला क्षेत्रामध्ये पैसे वसूल करू शकतात का?

अजित पाटील :-

फेरिवाल्यांना ना फेरिवाला क्षेत्रामध्ये बसायचेच नाही असे आहे.

प्रेमनाथ पाटील :-

मग आपण पावती का फाडता?

नरेंद्र मेहता :-

पैसे कशाला घेता?

प्रेमनाथ पाटील :-

पैसे कशाला घेता?

नरेंद्र मेहता :-

पैसे घेता म्हणजे तुम्ही त्यांना पोच पावती की, तुम्ही बसा. ५.०० वा. आपण जावून सांगता की, पैसे द्या आणि बसा आणि ६.०० वा. जावून तो उचलतो. व दुसऱ्या दिवशी परत पैसे घ्यायला जातो. जेव्हा तुम्ही पैसे घ्यायचे बंद करणार तेव्हा त्यांना समज येईल की, आपल्याला येथे बसायचा काही अधिकार नाही. आपण पैसे घेतो म्हणजे सायलेन्टली सांगतो की, तुम्ही बसा. आपण एकाचवेळी दोन्ही कसे काय करू शकतो.

अजित पाटील :-

फेरिवाले हटविण्याबाबत आमच्या कार्यालयाला आदेश आहेत व वसुलीबाबत कर विभागाला आदेश आहेत.

नरेंद्र मेहता :-

मी इन्डीव्ह्युजवली पर्सनशी बोलत नाही. मी महानगरपालिकेशी बोलत आहे.

मिलन पाटील :-

साहेब, आपण ६० फिटचे सांगा ना. त्यावर रूलिंग द्या ना.

प्रेमनाथ पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, अजित पाटील साहेब, आपण ज्या काही अटीशर्ती बनविल्या आहेत की, ना फेरिवाला क्षेत्रामध्ये पैसे घेण्याबाबत अटीशर्तीमध्ये तसे ठरलेले आहे का? नो-हॉकर्स झोनमध्ये पैसे वसूल करू शकता का? असे आपल्या येथील अटीशर्तीमध्ये लिहलेले आहे का?

रोहिदास पाटील :-

मॅडम, ह्यांना पैसे वसूल करण्याचा अधिकार नाही.

प्रेमनाथ पाटील :-

आपल्या महापालिकेच्या अटीशर्तीमध्ये असे लिहले आहे की? की, वसुलीच करू नये. मग ते वसुली कशी काय करतात? ते वसुली करतात तर करतात व पुन्हा दुकानदारांकडूनही पैसे घेतात. महिन्याला अडीचशे रुपये घेतात.

नरेंद्र मेहता :-

एवढे गंभीर प्रकरण झालेले आहे की, श्री. विजय पाटील साहेबांना विचारा. त्यांना निरोप दिलेला आहे. जे फेरिवाले वसुली करतात त्याने कोयत्याने फेरिवाल्याला मारले आणि त्याला अॅडमिट करावे लागले. या प्रकरणाला श्री. विजय पाटील साहेब हे साक्षीदार आहेत. इथपर्यंत त्यांची दादागीरी चालते आणि ते ही जावू दे. एक उदाहरण असे आहे की, एका व्यक्तीने आंब्यांची पाटी ट्रेनमधून मागविली त्याला रस्त्यात धरून सांगितले की, पैसे दे. इथपर्यंत त्याची दादागीरी झाली आहे. आपण काय तरी एक धोरण नक्की करा.

प्रभात पाटील :-

पहिल्यांदा श्री. अजित पाटील यांचे अभिनंदन. कमिशनर साहेबांचे सुध्दा अभिनंदन. कारण त्यांनी सक्षम अधिकारी त्या विभागाला दिला. परंतु, त्यांची ही सक्षमता टिकवायची असेल तर त्यांना पूर्ण अधिकार द्या. त्यांची कारवाई पुढे चालू राहिली पाहिजे. तेथून कोणीतरी एखादा नेता बनतो, येथे येतो. इथल्या अधिकाऱ्यांशी वाटाघाटी करतो. इथले संबंधित नगरसेवक, सभापती जो कोणी असेल त्यांच्याशी वाटाघाटी करतात व दुसऱ्या दिवशी जावून पुन्हा ते स्टॉल उभे राहतात व भाजीवाले तिथे बसलेले असतात. तुमच्या कारवाईचा व श्री. अजित पाटील यांच्या परिश्रमाचा काहीच उपयोग होत नाही. पहिल्यांदा मला एकच सांगायचे आहे की, रस्ते हे वाहनांसाठी, माणसांसाठी चालण्याकरिता आहेत. फेरिवाल्यांसाठी नाही. आपली ही कार्यवाही याच्यापुढे अशीच चालू राहिली पाहिजे. रस्ते हे माणसांसाठीच झाले पाहिजे. तिथे फेरिवाले बसता कामा नये आणि येथे बसून कोणीही दलाली करायला आले तर कृपया, कमिशनर म्हणून आपण ते अधिकार ताब्यात घ्या की, जे स्टॉल उठले. तुम्ही महानगरपालिकेच्या शाळा, महानगरपालिकेची मैदाने, महानगरपालिकेची उद्याने ही पब्लिक प्रॉपर्टी आहे. ती पब्लिकच्या युझसाठी आली पाहिजेत. तिथे जर तुम्ही घेराव घाला. तुम्ही जर तिथे घोळका घालाल तर ते कधीही चालणार नाही. माझे संपूर्ण नवघर रोडला नाव खराब झाले आहे की, या बाईने टपऱ्या उठविल्या. मी काय वाईट केले आहे. उठलेच पाहिजे व आरक्षण ही मोकळी झाली पाहिजेत. पब्लिक प्रॉपर्टी आहे. ते मोकळे झाले पाहिजे. येथे कुणाच्याही दलाल्या चालू देवू नये. अशी माझी कमिशनर साहेबांना विनंती आहे. मा. महापौर मॅडम, आपल्याला सुध्दा सांगते की, मी फेरिवाले आणि टपरीधारकांच्या विरोधात नाही. परंतु, ज्या सार्वजनिक जाग आहेत त्या मोकळ्या व्हायला पाहिजे. तिथे कोणीही हस्तक्षेप करू नये.

रक्षाबेन शाह :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलू इच्छिते की, आमच्या येथे ६० फिट वन साईड बसण्याची परमिशन. सभागृहामध्ये एकदा वन साईड बसण्याची परमिशन दिलेली आहे व दुसऱ्या वेळेला पूर्ण ६० फिट खाली करावे असे लिहलेले आहे की हा ना-फेरिवाला झोन आहे. तरी वन साईड नाही तर दोन्ही साईडने भैयालोक बसतात व भाजीवाले बसतात. तसेच, आता श्री. अजित पाटील यांनी जी जैन मंदिरजवळ कार्यवाही केलेली आहे. तेथून ते भैये उठले आणि ६० फिटला बसायला सुरुवात केली आहे. तिथे दोधारी मार्ग आहे. येण्या - जाणाऱ्यांना त्रास आहे. आपण फेरिवाला झोनचा परत विषय आणा आणि त्याचे नक्की धोरण ठरवा. कारण पब्लिकला येण्या - जाणाऱ्यांचा त्रास आहे. म्हणून मी सांगत आहे. श्री. अजित पाटील यांना धन्यवाद. ते चांगले काम करत आहे. पण ६० फिट वन साईड बसवा. एक तर तो वन वे रोड आहे आणि आपण दोन्ही बाजूने मार्केट बसविता. तर पहिल्यांदा डावी बाजूने मार्केट बसवा असे लिहिले आहे. त्याप्रमाणे बसवायला पाहिजे. व बाकीचे मार्केट उठविण्याचा बंदोबस्त श्री. अजित पाटील यांनी करायला पाहिजे.

हंसुकुमार पांडे :-

मा. महापौर मॅडम, आयुक्त साहब आपने बहुत अच्छा विषय लिया है की, साफसफाई हो गया, नवघर रोडमें भी साफसफाई हो गई, बी. पी. रोडपर भी साफसफाई हो गई है। लेकिन जो फेरिवाले है जिनके वजह से जनता को भी तकलिफ है की, भाजी लेने कहा जाए। उनके लिए भी फेरिवाला झोन बनाकर देना यह आपका कर्तव्य है। हम लोगोंने दो साल पहिले प्रस्ताव दिया था की, आपने जो बडे - बडे नाले है उनके उपर स्लॅब डाले। जैसे की, वसई विरार में काम हुआ वैसे नालेपर स्लॅब डालके भाजीवालो को वहाँ शिफ्ट किया जाए। उनलोगो की भी रोजी - रोटी है। उनके भी बालबच्चे है। यह बात गलत है की, उनलोग जो कर रहे है, सब फुटपाथ घर के बैठ है। लेकिन एक बार उनको पर्याप्त जगह दे दिजीए। जो जुने लोग है उनको लायसन्स दे दिजीए और नए लोगो को बैठने मत दिजीए। इसलिए मै भी आपको सहयोग करुंगा। मैं भी सबके साथ मै हूँ। मैं भी चाहता हूँ की जो नवघर रोड है, बी. पी. रोड, जो कनजस्टेड एरिया है वहाँ पर यह सब नही होना चाहिए। लेकिन उनको एक पर्याप्त जगह देना जरुरी है। फेरिवाला झोन बनाकर उनको दिया जाए ऐसी मेरी विनती है।

तुळशीदास म्हात्रे :-

सन्मा. महापौर मॅडम, याठिकाणी फेरिवाल्यांचा विषय नेहमी येत आहे. व मागे आयुक्तसाहेबांना सभापती असतांना आम्ही याबाबत पत्र ही दिलेले आहे की, हे जे फेरिवाल्यांचे चालले आहे तर आपल्याला आपल्या या नगराचे काय भले करायचे आहे का, नाही? पंधरा वर्षांचा निकष लावून त्यांच्याकडून पैसे वसूल करून घ्या व जे पंधरा वर्षांपासूनची जी लोक असतील त्यांच्याकडे रेशनकार्ड वगैरे असतील अशांना आपण बसू द्या. बाकी अन्यथा त्यांना शहरामध्ये कुठे बसू देवू नका. आपल्याला माहित आहे त्यांची रोजी रोटी चालली पाहिजे पण लोकांसाठी हे रस्ते बनविलेले आहेत. वाहनांची तकलिफ किती ॲक्सिडेंट होतात हे माहित आहे का? बायकांना रिक्शाचे धक्के लागून ते पडतात. ही अतिशय वाईट परिस्थिती आहे आणि दुसरी अशी परिस्थिती आहे की, आपण बी. पी. रोड आणि नवघर रोडचे फेरिवाले उचलले याबाबत श्री. अजित पाटील यांना मी धन्यवाद देतो. पण मग ते मिरा रोडचे फेरिवाले का उचलत नाही? सर्वाना सारखा निकष लावा. ज्याठिकाणी ना फेरिवाला झोन आहे तिथले सर्व फेरिवाले उचला आणि जे पंधरा वर्षांपूर्वीचे असतील त्यांना बसवा व त्यांच्यापासून महानगरपालिकेला उत्पादन ही मिळेल. आपण उत्पादन वाढविण्याचा प्रयत्न करा. जेणेकरून त्यांना पंधरा वर्षांचा निकष लावा आणि त्याप्रमाणे त्यांच्याकडून पैसे वसूल करून घ्या. त्याच्यामुळे हे सर्व अचानक कमी होतील. ठराविक लोकांकडे पंधरा वर्षांच्या कार्डांची पावती असेल व बाकीचे लोक हे जातील. नाहीतर, बोरिवली, दादर येथून उठविलेले फेरिवाले हे येथे आले आहेत. त्यामुळे किती ट्रॅफिक झालेला आहे. आपण गोडदेव गार्डन बनविले आहे. त्या उद्यानाच्या भोवती बाजार भरलेला आहे. ठराविक लोक त्यांच्याकडून पैसे वसूल करतात. महानगरपालिका ही वसुली करते व बाकीचे ठराविक लोक ही त्यांच्याकडून वसुली करतात. हे काय चाललेले आहे? म्हणजे लोकांनी हे धंदे काढले आहेत. हे धंदे कुठेतरी बंद झाले पाहिजे.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे की, मागच्या ६ डिसेंबरच्या सभेमध्ये आम्ही मा. अजित पाटील साहेब यांचे अभिनंदन केले. त्याचबरोबर आयुक्त साहेबांनी ही जी कारवाई करायला सुरुवात केली तर त्यांचे सुद्धा अभिनंदन केलेले आहे. असे वाटले की, एक घडाकेबाज मुंबई महानगरपालिकेमध्ये श्री. खैरनार होते. त्यांच्या स्टॉईलमध्ये मिरा भाईंदरमध्ये फेरिवाल्यांना उचलण्याचे काम चालू केले आणि निश्चितच बी. पी. रोड आणि नवघर रोड त्यापासून मुक्त झाला असे आम्ही समजलो. पण आठ दिवसानंतर परत त्याच जागेवर आज दोन दिवसापासून परत फेरिवाल्यांची तिच वर्दळ रस्त्यावरून माणसांना, वाहनांना चालणे मुश्किल झालेले आहे. याबद्दल ना-फेरिवला झोनसाठी तीन ठराव झालेले आहेत. ठराव क्र. १०३, ठराव क्र. १५८ आणि ठराव क्र. ६७ असे तीन ठराव झालेले आहेत. हे तिन्ही ठराव आपण अंमलात का आणत नाही? याची कार्यवाही का करत नाही? अशापद्धतीने ते ठराव झालेले आहेत. ठराव फक्त कागदोपत्री ठेवण्याकरिता आहेत का? आज नागरिकांना चालण्यासाठी रस्ते आहेत. नागरिकांसाठी फुटपाथ आहेत. त्यासाठी आपण करोडो रुपये खर्च केले असून हे का, फेरिवाल्यांना आणि दुकानदारांचा माल ठेवण्यासाठी आपण ठेवत आहोत का? आपण हे कोणासाठी करत आहोत. आज मिरा भाईंदरच्या व्यतिरिक्त बाहेरून फेरिवाले येत आहेत आणि या आमच्या शहराची सगळी वाट लावली जात आहे. आपण त्याच्यावर बंधन घालू शकत नाही का? आयुक्तांनी असे निर्देश दिलेले आहेत की, परत आता हे चालू झालेले आहे. आमच्याकडे आज पत्र आलेले आहे व त्याबाबत आयुक्त साहेबांनी मिटींग बोलावलेली आहे. तर का, साहेब मिटींगमध्ये बसायला तयार आहोत पण अंमलबजावणी पहिले चालू करू द्या.

चंद्रकांत मोदी :-

मा. महापौर मॅडम, कमिशनर साहब, मिरा रोड में जैन मंदिर के पास ना - फेरिवाला क्षेत्र में जो बोर्ड लगाया था वह बोर्ड फेरिवालोंने निकालके फेक दिया है। वहाँ भी फेरिवाले बैठ गए हैं। श्री. अजित पाटील साहब, वहाँ वॉर्ड ऑफिसर थे, उनको पूरा मालूम है की जैन मंदिर के पाससे भी चलने के लिए जगह नहीं है और जो धर्म के विरुद्ध कांदा - बटाटा है वह मंदिर के पास लेकर बैठते हैं।

मोहन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, मिरा भाईंदर महानगरपालिका ही नगरपालिका असतानासुद्धा फेरिवाल्यांचा हा प्रश्न सुटलेला नाही. मी युनियनचा लिडर, त्या रस्त्यावर दोन फेरिवाले झोन होते. बी. पी. रोड आणि नवघर रोड. त्यावेळी मी नियोजन सभापती असताना हा प्रश्न निर्माण झाला कि, हे दोन रस्ते वगळले पाहिजेत. आम्ही त्यांना त्यापद्धतीने त्या हॉकर्सवाल्यांना सांगितले की, आपल्याला आपली बसण्याची व्यवस्था करावी लागेल. अन्यथा मी तुमच्या बरोबर राहणार नाही. अशापद्धतीने मी त्या दोन्ही युनियन त्यावेळी सोडलेल्या आहेत. याठिकाणी माझा सांगण्याचा उद्देश एकच आहे की, सर्व सन्मा. सदस्यांनी यावर आपल्या तीव्र भुमिका मांडल्या. शहरामध्ये हॉकर्स हवे आहेत ते शहरवासीयांसाठी. परंतु, शहरामध्ये हॉकर्स असताना. त्या हॉकर्समुळे रस्त्यावर जसे सन्मा. सदस्या प्रभातताई पाटील यांनी सांगितले की, एखाद्या विशिष्ट गार्डनमध्ये, शाळेसमोर, जैन मंदिर समोर किंवा मंदिरासमोर अशापद्धतीचे जर हॉकर्स बसविले. तर लोकांना ये-जा करण्याचा फार त्रास होतो. आपण याठिकाणी जे ठराव वाचले. त्यासर्व ठरावामध्ये असे आहे की, ज्याठिकाणी ना-फेरिवाला झोन आहे व फेरिवाला झोन आहे. त्याठिकाणी फेरिवाले बसले पाहिजे. सन्मा. सदस्य हंसूकुमार

पांडे यांनी सांगितले की, त्यांच्यासाठी पर्यायी व्यवस्था केली पाहिजे. परंतु, दोन्ही ठिकाणी जेवढे आपण फेरिवाले झोन बनविले तेवढेच आपण ना-फेरिवाले झोन बनविलेले आहेत आणि फेरिवाले झोनमध्ये ते सकाळी बसत नाही. यदाकदाचित ते पुरत नसतील. कारण दादरपासून ते विरारपर्यंत सर्व हॉर्कर्सवाले या मिरा भाईंदर क्षेत्रामध्ये येतात आणि आपले कामधंदे करतात. त्यामुळे या शहरवासियांचा फार गोंधळ झालेला आहे. मी आपल्या दालनामध्ये आल्यानंतर आपण मला सांगितले की, श्री. अजित पाटील यांचे सर्वजण स्वागत करतात. त्यांचे अभिनंदन करतात. श्री. अजित पाटील हे अभिनंदनास पात्र आहेत. कारण मागच्या काही काळामध्ये जेव्हा आपण अतिक्रमण विभागाला अधिकारी दिले. त्या अधिकाऱ्यांकडून कोणतीही कार्यवाही झालेली नाही आणि त्याच्यामध्ये आमचे नगरेसेवकांचेसुद्धा चुकलेले आहे. त्यात माझे ही चुकले असेल की, एखादी गाडी पकडल्यानंतर आपण सांगतो की, साहेब, आपण ही गाडी सोडून द्या. परंतु, ती गाडी ना-फेरिवाला झोनमध्ये असते आणि आपण त्याठिकाणी पुन्हा ती गाडी फेरिवाला झोनमध्ये बसवितो आणि पुनःश्च त्याकामाला गती मिळते. परंतु, जो प्रामुख्याने प्रश्न निर्माण झाला. सन्मा. सदस्य नरेंद्र मेहता आणि प्रेमनाथ पाटील यांनी याठिकाणी जो प्रश्न मांडला की, जर ना-फेरिवाला झोनमध्ये आणि फेरिवाला झोनमध्ये असा फरक आहे की, एका ठिकाणी पैसे घ्यायचे आहे व एका ठिकाणाहून पैसे घ्यायचे नाही, आपण जर येथूनच सुरुवात केली की, ना-फेरिवाला झोनमधून आपण पैसे घ्यायचे नाही तर त्यांना बरोबर समजेल की, आपण याठिकाणी बसायचे नाही म्हणून ते आपल्याकडून पैसे घेत नाही. पण हॉर्कर्सकडून दोन-दोन वेळा पैसे घेतले जातात. हे सर्व विभागामध्ये एका विभागामध्ये नाही. संपुर्ण मिरा भाईंदर क्षेत्रामध्ये अनेक ठेकेदाराकडून तेच काम होते की, दोन दोन वेळा पैसे वसूल केले जाते. फेरिवाला करेत तरी काय? श्री. अजित पाटील यांनी चांगले काम केले. आपण त्या विभागाला जो कार्यक्षम अधिकारी नेमला आहे तर त्यांना प्रोत्साहित करणे जसे सर्व सन्मा. सदस्यांनी सांगितले की, त्यांचे अभिनंदन करतो. म्हणजे त्या अधिकाऱ्याला प्रोत्साहित केलेले आहे आणि आपण असे सांगितले की, तुम्ही आम्हाला याठिकाणी अभिनंदनाचा ठराव मांडता. अभिनंदन करता. परंतु, माझ्या दालनामध्ये येतुन अनेक नगरसेवक, अनेक सदस्य, अनेक लोक येउन अनेक मला सांगतात की, हे बरोबर नाही. त्याच्यामध्ये आपण सुट द्या असे करू नका. आपण आपली व्यथा सांगितली आणि त्या अनुषंगाने आज अचानक येथे विषय आला. मी आपल्याशी सहमत आहे. आपण जर पहिला मार्ग असा काढला की, त्याठिकाणच्या फेरिवाल्यांकडून आपण जर पैसे घेतले नाही तर तो फेरिवाला कम्प्लेंट करेल की, आमच्याकडून पैसे का घेतले जात नाही? तर आम्ही येथे चुकीचे बसत आहोत आणि तर त्यांनी पैसे दिले तर त्यांना बसविणे हे आपले कर्तव्य आहे ना? ते बसले पाहिजेत. तो पैसे देतोय म्हणून त्याला आपण बसविले पाहिजे. आपण तेथून सुरुवात केली पाहिजे की, त्याठिकाणी फेरिवाला झोन.....

रतन पाटील :-

नाही. आपण त्यांना कसे बसवणार?

मोहन पाटील :-

जर आपण त्यांच्याकडून पैसे घेतले नाहीतर तो फेरिवाला त्याठिकाणी बसणार नाही आणि आपल्या अटीशर्ती हा नियम पूर्वीपासून आहे. नगरपालिकेपासून ते आजपर्यंत संपुर्ण ठिकाणी तोच नियम आहे. म्हणून मला एकच सांगायचे आहे की, काही सदस्यांनी सांगितले की, याविषयी जर जास्त अडीअडचण असेल तर आपण ना-फेरिवाला झोनमध्ये आपल्याला जर काय करायचे असेल, पुनर्नियोजन करायचे असेल तर तशाप्रकारे आपण गटनेत्यांना बोलावून चर्चा करा. लोकांची अशी ही मागणी की, त्यांना बाजूलाच भाजीपाला मिळाला पाहिजे. परंतु, त्याचा अर्थ हे त्रासदायक झाले पाहिजे असे होता कामा नये. म्हणून कृपया आपण ज्यापद्धतीने सर्व गटनेत्यांना बोलावले आहे त्यावर ठोस निर्णय घ्या व ना-फेरिवाला झोनमध्ये जे फेरिवाले बसतात. त्यांच्याकडून कृपया, तुम्ही वसूली करू नका. म्हणजे तो प्रश्न आपल्याकडे येणारच नाही. धन्यवाद.

रोहिदास पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, ना-फेरिवाला झोन आणि फेरिवाला झोन ह्याच्यावर चर्चा सुरु आहे. पहिल्यांदा तर या सभागृहाने श्री. अजित पाटील यांचे स्वागत केले आहे. आयुक्तांचे अभिनंदन केले आहे. त्यामुळे ती कारवाई चालू राहणे अत्यंत गरजेचे आहे. हा पहिला भाग. दुसरा जो भाग आहे की, जो ज्याच्या ठिकाणी आपण स्पष्ट कॉन्ट्रॅक्टरला दिलेला आहे. तो ना-फेरिवाला झोन आहे. तिथे पैसे वसूल केले जाते की नाही हे प्रशासनाने बघायचे आहे. पण ही जी आठ दिवस मोहिम चालली. त्यामध्ये कोणताही फेरिवाला रस्त्यावर बसला की, तो रस्त्यावर आला असा विषय झालेला नाही. ते अन्य ठिकाणी गेले. पण भाईंदर पुर्वेच्या दृष्टीने नवघर नाका ते बंदरवाडी नाका, बंदरवाडी नाका ते प्रशांत हॉटेल नाका, प्रशांत हॉटेल नाका ते गोडदेव नाका आणि केबिन रोड ते एफ. ओ. बी. हे सगळे रस्ते मोकळे होणे गरजेचे आहे. त्यांना कुठे बसवायचे काय करायचे ही आजपर्यंत जी पंचवार्षिक योजना चालली तशी ती चालू राहू दे पण ही भूमिका प्रशासनाची या सभेत राहिली पाहिजे. मा. महापौर मॅडम, त्याठिकाणी कोणीही बसणार नाही. पैसे वसूल करायचे की, नाही ती नंतरचा प्रश्न आहे. कारण ते अॅग्रीमेंटमध्ये आहे. कोणत्याही ठेकेदाराबरोबर आपण स्पष्ट अॅग्रीमेंट केलेले आहे की, हा ना-फेरिवाला झोन आहे. आपण ना-फेरिवाला झोनबद्दल बोलत आहोत. फेरिवाल्यांझोनबद्दल बोलत नाही आणि हे स्पष्ट असताना कारवाई होत नव्हती हा प्रकार होता. त्यांना कोणालाही जबाबदारपणे रस्त्यावर काढण्याची भूमिका नाही आणि ते आपल्यासाठी थांबलेले नाहीत. कोणीही त्याचे पुढारीपण घेण्याचे कारण नाही. या

सभागृहातही नाही व सभागृहाच्या बाहेरही नाही. ते इथे नाही तर तिथे टोपली घेउन जाउन विकतात. काहीकांना गल्लीतल्या लोकांना दारोदारी दुकाने मिळाली. भाजी दारात मिळायला लागली बटाटे दारात मिळायला लागले. मेन रोडवर यायची गरज राहिलेली नाही. आयुक्त साहेबांनी आपल्याला जे पत्र दिलेले आहे त्याची तर खर म्हणजे गरज नाही. त्याची जी कारवाई आहे त्या कारवाईची अंमलबजावणी करा.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, माझ्या वॉर्डमध्ये दोन पिण्याच्या पाण्याच्या टाक्या आहेत.

रक्षा शहा :-

सन्मा. सदस्य मिलन पाटील, चार नगरसेवकांचा वॉर्ड आहे त्याला आपण आपला वॉर्ड म्हणा.

मिलन पाटील :-

मी माझा वॉर्ड बोलेन. तुम्ही तुमचा वॉर्ड बोला.

रक्षा शहा :-

आपण आपला वॉर्ड म्हणा.

मिलन पाटील :-

मॅडम, त्याच्यामध्ये एक अग्निशमनचे दल आहे. तिथे भरपूर अडचण होते. आपण अग्निशमन विभागाच्या अधिकाऱ्याला विचारून घ्या की, तेथून गाडी निघतांना सुद्धा त्यांना त्रास होते. मी कृपया करुन सांगतो की, जैन मंदिराच्या येथे जे नविन लोक बसतात त्यांना तेथून हटविण्याचे आपण रुलिंग द्या आणि तसे श्री. अजित पाटील साहेबांना सांगा. कारण ते आता नविन बसायला लागले आहेत. आठ-दहा दिवस झाले हे चालले आहे आणि त्याच्यामुळे फार मोठे आंदोलन होऊ शकते. तर याबाबत आपण संबंधितांना रुलिंग द्या.

मा. महापौर :-

याबाबत आयुक्त साहेब खुलासा करतील. प्रत्येक नगरसेवक पाच मिनिट जर ह्या विषयावर तेच तेच रिपीट करत राहिले तर दुसरे विषय सुरु होणार नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, मी पंधरा मिनिटापासून हात वर करुन आहे.

मा. महापौर :-

आपण खाली बसा. आयुक्त साहेब खुलासा करत आहेत.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

परमिशन मागितली तर आपण देत नाही आणि बोलायला लागलो तर आरडाओरड कशाला करता असे सांगता. आपण मला बोलायला पाच मिनिटे द्या ना. मी वेळेतच विषय पुर्ण करतो.

मा. महापौर :-

आपले प्रतिनिधी बोललेले आहेत. आपण बसून घ्या.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

असे नाही मग आपण प्रतिनिधींना बसवा व आंम्हाला बाहेर पाठवा. कशाला? जर आम्ही नाही तर आंम्हाला निवडून कशाला दिले?

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी आपण बसा. त्यांना बोलू द्या.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मॅडम, एक गोष्ट सांगण्याची फार गरज आहे की, मी त्या फेरिवाल्यांबद्दल काही बोललो नाही. मी फक्त एक गोष्ट सांगत आहे की, येथे धाराचे एस. पी. श्रीम. त्यागी मॅडमची भाईदर पालिस स्टेशनमध्ये मिटींग झाली होती. त्यावेळी हा मुद्दा निघाला की, भाईदरमध्ये आजपर्यंत कधी दंगल झाली नाही. भाईदर शांत राहिलेले आहे. पण जर भाईदर मध्ये दंगल झाली तर फेरिवाले आणि या वाहनांमध्ये होणार आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्यांना ट्रेनिंग द्यायची गरज आहे. त्यांनी यायला पाहिजे होते.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मॅडम, आम्ही सर्व ट्रेनिंग घेतलेली आहे. आम्ही आलो असतो तर आणखिन व्याप वाढला असता. आता व्याप कमी आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्यांना महापौरांनी परमिशन दिलेली नाही तरी ते बोलत आहे. म्हणजे किती शिस्त आहे? त्यांना ट्रेनिंगची गरज होती.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मॅडम, आपण जर हात वर करुन परमिशन देत नाही तर ही लोकशाही आहे. बोलायचे असेल तर बोलू शकता.

मा. महापौर :-

८४ नगरसेवकांना पाच - पाच मिनिटे देणार याच विषयावर बोलण्याकरिता ७.०० वाजेपर्यंत बोला.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मी कधीपासून हात वर करून आहे. आपल्याला तो दिसत नाही आणि आपल्या पक्षाचे नेते बोलायला लागले की, आपल्याला बरोबर हात दिसतो. आपण न्याय द्या ना.

मा. महापौर :-

सर्वांना बोलण्याची परमिशन दिलेली आहे. आपलेच प्रतिनिधी फक्त एका विषयावर बोलत होते.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आपण न्याय द्या ना. आम्हाला शिस्त माहित आहे. आपण आम्हाला काय शिस्त शिकवता.

मा. महापौर :-

आपण दादागिरीची भाषा सभागृहात करू नका.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आपणच बोलला होता की, यांना शिस्त शिकवायला पाहिजे होती. आम्ही शिस्त शिकलेलो आहोत. आम्हाला शिस्त शिकवायची गरज नाही.

(सभागृहात गोंधळ)

लिओ कोलासो :-

आपण जर भलते सलते बोलत असाल तर आम्हीही बोलू. तुम्ही महापौरांना धमकी देता. कुणाची धमकी देता?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

हे महापौरांना बोलायला शोभते का?

लिओ कोलासो :-

आपण धमक्या देण्यासाठी सभागृहात येता का? यांना सभागृहाच्या बाहेर काढा.

(सभागृहात गोंधळ)

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

याच्यापेक्षा आपण काय बोलणार?

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य सभागृहामध्ये फेरिवाला आणि हातगाडीवाल्यांबद्दल जी काही चर्चा सुरु आहे. त्या संदर्भामध्ये सन्मा. सदस्यांनी आपल्या भावना व्यक्त केलेल्या आहेत. सुरुवातीपासून ज्या ज्या सदस्यांनी भावना व्यक्त केलेल्या आहेत त्याबाबतीमधला खुलासा करण्याचा प्रयत्न मी करणार आहे. सन्मा. सदस्य नरेंद्र मेहता यांनी सांगितल्याप्रमाणे की, ज्याठिकाणी ना-फेरिवाला क्षेत्र जाहिर केलेला आहे. त्याठिकाणी जर अशाप्रकारे भाजीवाले, हातगाडीवाले बसत असतील आणि त्यांच्याकडून महापालिकेचा जो ठेकेदार आहे तो फी वसूल करत असेल तर त्यांना ताबडतोब उद्यापासून प्रतिबंध करण्यात येईल. त्याच प्रमाणे सन्मा. सभागृहाने यापुर्वी जे निर्णय घेतलेले आहे किंवा ज्या ज्या ठिकाणी फेरीवाला व ना-फेरिवाला क्षेत्र जाहिर केलेले आहे. असे जे रस्ते आहेत. त्या रस्त्यावर ज्या ठिकाणी ना-फेरिवाला क्षेत्र असेल त्याठिकाणी जर फेरिवाले बसत असतील तर त्याच्यावर कठोरपणे कार्यवाही केली जाईल. याबाबतीमध्ये मी सभागृहाला आश्वासन देतो. त्याचप्रमाणे सन्मा. काही सदस्यांनी प्रश्न उपस्थित केलेला आहे की, हे जे फेरिवाले आहेत किंवा भाजीवाले आहेत. त्यांची कुठेतरी अन्यत्र सोय करणे आवश्यक आहे. कारण भाजीपाला क्षेत्र कुठेतरी डिव्हर करायला पाहिजे. जेणे करून त्यांची सोय आपल्याला करता येईल. त्यादृष्टीने मी गटनेत्यांची बैठक बोलावलेली आहे आणि त्यासंदर्भामध्ये मा. महापौरांच्या दालनामध्ये अशाप्रकारची बैठक २२ तारखेला करणार आहोत आणि त्याच्यामध्ये आपण ठोस चर्चा करू व ह्या भाजीपालावाल्यांसाठी आपल्याला कुठे जागा उपलब्ध करता येईल किंवा मगाशी सन्मा. सदस्य हंसुकुमार पांडे साहेबांनी सांगितले त्याप्रमाणे, दोन नाल्यांची कामे त्यावर स्लॅब टाकणे मंजूर झालेले आहे. ते काम पावसाळ्यापुर्वी आपल्याला तातडीने कसे करता येईल की जेणे करून त्याठिकाणी समजा त्यांची व्यवस्था आपल्याला करता आली तर आपण करणारच आहोत. परंतु, सभागृहाची जी काही भावना आहे. त्या भावनेचा विचार करून आदरपूर्वक विचार करून सभागृहाला एक आश्वासन देवू इच्छितो की, ज्या ज्या ठिकाणी फेरीवाला क्षेत्र व ना-फेरीवाला क्षेत्र आहे आणि या क्षेत्राबद्दल सन्मा. सभागृहाने जो निर्णय घेतलेला आहे. त्याची कठोरपणे अंमलबजावणी केली जाईल ह्याचे मी आपल्याला आश्वासन देतो.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, फक्त मला एकच सांगायचे आहे की, फेरिवाला क्षेत्र आणि ना-फेरिवाला क्षेत्र हे पाच वर्षात स्थायी समिती आणि मा. महासभेपुढे हा विषय आला आणि आपण ते सर्व झोनिंग करून दिलेले आहे आणि मला असे वाटते की, आज त्याच्यावर कार्यवाही सुरु झालेली आहे. त्याबद्दल धन्यवाद तसेच दुसरे असे की.....

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, आता आयुक्त साहेबांनी खुलासा केल्यानंतर मला बोलायला हरकत नाही. बिना परवानगीने बोलले तरी चालते आणि आपण आम्हाला शिस्त सांगता. आयुक्तांनी खुलासा केल्यानंतर परत बोलायची ह्यांना काय गरज होती?

रिटा शाह :-

सन्मा. सदस्य तुम्ही तुमचे बघा. आम्ही सतरा वेळा हात वर केलेला आहे.

रक्षा शहा :-

मा. महापौर मॅडम, मला फक्त विनंती करायची आहे. आपण जेव्हा गटनेत्यांची मिटींग बोलावणार आहात. त्यावेळेला ज्या ज्या क्षेत्रात फेरीवाला क्षेत्र आहे. त्या एरियातल्या नगरसेवकांना सांगून केले तर बरे होईल. माझी आपल्याला विनंती आहे की, जिथे जिथे मार्केट आहेत तर त्या एरियातल्या नगरसेवकांना बोलवा.

शरद पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, ना फेरीवाला क्षेत्र व फेरिवाला क्षेत्रावर फार चर्चा झालेली आहे. मला त्या विषयावर बोलायचे आहे. हे शहर एवढे वाढले. ना-फेरिवाला क्षेत्र आणि फेरिवाला क्षेत्र म्हणून आपण एवढे उचलतोय आणि ते उचलायला पाहिजे. पण ते उचलायच्या अगोदर वसई-विरार फेरिवाल्यांना हाकलल्यानंतर जे नविन फेरिवाले बसतात, त्यांच्यावर आपण पहिल्यांदा प्रतिबंध केले नाही. तो करायला पाहिजे होता. त्याच्यामध्ये प्रशासन मागे पडलेले आहे आणि प्रशासनाने ते केले नाही. म्हणून हे फेरिवाले वाढत गेले आणि हे वाढत असताना त्याचा त्रास होत आहे. म्हणून पहिल्यांदा, जे नविन बसायला येतात त्यांच्यावर प्रतिबंध लागला पाहिजे. आणि बी.पी.रोडचे जर फेरिवाले उचलले नाही तर त्या बी.पी.रोडवर चालणारे दुसरे धंदे हे फेरिवाल्यामुळे त्या अडचणीमध्ये दिसून येत नाही आणि ते दिसून येत नसल्याकारणाने बी.पी.रोडवर चाललेला व्यवसाय हा यापद्धतीने चालला आहे की, त्या व्यवसायाने आमच्या घरातल्या आई बहिणींना तिथे जाणे मुश्किल झालेले आहे. त्याच्यामुळे बी.पी.रोडचा फेरिवाला हा पहिल्यांदा उचलला गेला पाहिजे आणि सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील (काका) यांनी सांगितले की, बंदरवाडी बी.पी.रोड, केबिन रोड, नवघर रोड आणि आमच्या खारी गावामधील रोड जिथे दोन्ही साईडने बसले जातात आणि त्या रस्त्यावरून आम्हाला चालता येत नाही. म्हणून खारी गावातून तो बाजार उचलला गेला पाहिजे.

तुळशीदास म्हात्रे :-

त्यांना १५ वर्षांचा निकष लावा.

शरद पाटील :-

१५ वर्षांचा निकष लावताना आता जे नविन बसलेले आहेत. पहिल्यांदा त्यांना प्रतिबंध लावा.

रोहिदास पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आयुक्त साहेबांनी सांगितले की उद्या बैठक घेण्यात येणार आहे. तर उद्या लगेच तातडीने बैठक घेऊ नका. कारण उद्या आमची स्थायी समितीची बैठक आहे. आपण एक मसुदा तयार करा. आपण कोणाला परवानगी देवू शकतो? कोणते क्षेत्र कुठे आहे? कुठे समाविष्ट करू शकतो आणि त्यानंतर आठ दिवसांनी बैठक लावा. आपण त्यांचे स्वागत करू म्हणजे त्या बैठकीत ते निकाली तरी निघेल की? ठिकाणी गोषवारा दिलेला आहे. याठिकाणी एवढ्या लोकांची सोय झालेली आहे. म्हणजे वेळ मिळणार व त्याच्यावर चर्चा होणार नाही. उद्या जर आम्ही आलो तर स्थायी समितीची सभा संपल्यावर आम्ही तुमच्याकडे येउन बसणार. तर आम्ही काय उत्तर देणार? पण कारवाई चालू ठेवा.

रतन पाटील :-

आम्ही सहमत आहोत. अंमलबजावणी ही झालीच पाहिजे. आम्ही आपले स्वागत करतो. शहरामध्ये अंमलबजावणी ही झालीच पाहिजे.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. महापौर मॅडम, आयुक्त साहेबांनी रुलिंग दिल्याप्रमाणे आता तातडीची कार्यवाही सुरु होईल. पुन्हा एकदा गटनेत्यांची बैठक बोलवता बोलवता आठ दिवस उलटले तर हेच सन्मा. सदस्य परत तुमच्याकडे तक्रारी करतील. त्यापेक्षा उद्या स्थायी समिती सभा आटोपल्यानंतर ताबडतोब ती बैठक बोलवा. सर्व गटनेत्यांना बोलवा आणि जर शक्य असेल तर संबंधीत नगरसेवक ज्या प्रभागातील ज्या नगरसेवकांच्या प्रभागामध्ये जास्त फेरिवाले आहेत. त्या नगरसेवकांनासुद्धा बोलवा.

तुळशीदास म्हात्रे :-

साहेब, माझे असे मत आहे की, बैठक बोलवण्याची गरज नाही. तुम्ही फेरिवाले बंद करून टाका.

मा. महापौर :-

सभागृहामध्ये झालेल्या चर्चेनुसार फेरिवाला क्षेत्र व ना-फेरिवाला क्षेत्र हा विषय सुरु असताना सभागृहातील सर्व सदस्यांच्या भावना लक्षात घेता. आयुक्तांनीही ह्याच्यावर कडक कारवाई केली जाईल असे आश्वासन दिलेले आहे. त्याप्रकारे अंमलबजावणीही केली जाईल. सचिवांनी हा विषय येथे थांबवावा आणि पुढील कामकाजाला सुरुवात करावी.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, आमच्या या विषयावर सुचना आहेत. आमची सुचना एवढीच आहे की, फेरिवाला झोन आणि ना-फेरिवाला झोन आपण सादर केलेला आहे. प्रशासनाला सर्व माहित की, कुठला झोन फेरिवाला आहे व कुठला झोन ना-फेरिवाला आहे. फक्त आता आठ दिवसापासून अंमलबजावणी सुरु झालेली आहे. त्याबद्दल धन्यवाद. मी स्थायी समितीमध्ये असताना हा विषय आला होता व असे ठरले होते की, जसे सन्मा.

सदस्यांनी विषय काढला की, फेरिवाला झोनवर आपण नियंत्रण कसे ठेवणार? याच्यावर स्थायी समितीच्या सभेमध्ये निर्णय झाला होता की, जो फेरिवाला या क्षेत्रामध्ये पंधरा वर्षांपासून राहतो. त्याचे पुरावे सादर करून त्यांना लायसन्स परवाने घ्यायचे आणि त्याच्यापलिकडे जर बसायला आले तर आपण त्यांना हाकलायचे. ना-फेरिवाला झोनमधून आपण फेरिवाले हाकलले तर फेरिवाला झोनमध्ये असे चालले आहे की, ५० हजार रुपयाला ती जागा विकली जाते. ह्या सर्व गोष्टींवर नियंत्रण व्हायला पाहिजे.

जयंत पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आपण आतापर्यंत फेरिवाला क्षेत्र आणि भाजीवाले ह्यांच्यासंबंधी चर्चा आहे. या शहरामध्ये प्रचंड प्रमाणामध्ये टपऱ्या ठेवणे हे चालू आहे. सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील ह्यांनी सांगितले की, त्या टपऱ्या उचलल्या गेल्या, पुन्हा तिथे आल्या व पुन्हा उचलल्या गेल्या. दहा वेळा तोच तो प्रकार चालू असतो. आपण जेव्हा नवी मुंबईमध्ये जातो. तिथे आम्हाला एकही टपरी दिसत नाही. ही मानसिकता त्यांच्या कमिशनर साहेबांना असेल व ती आपल्या कमिशनर साहेबांकडे नाही, असे मला म्हणायचे नाही. परंतु, असेच जर एकदा ठरविले की, गटई कामगार तर गटई कामगारांचे स्टॉल शहरात कुठे व किती लावायचे? हे ही ठरले पाहिजे. किती अधिकृत आहे व किती अनधिकृत आहेत ह्याचा काही पत्ता लागत नाही. कोणी येतो व कुठेही बसतो. फक्त आमच्या सारख्यांची चप्पल तुटत जाते. काशिमिरामध्ये महापालिकेचा जो गेट लागलेला आहे. त्या गेटच्या बाजूला गटई कामगार अगदी चांगला स्टॉल टाकून बसलेला आहे. काल मी, जेव्हा त्यांना विचारले की, येथे तुला कोणी बसविले? तर तो म्हणाला की, येथे आमचा चांगला धंदा होतो. मी म्हणालो, शिवाजी पुतळ्याच्या खाली बस, तिथे आणखिन चांगला धंदा होईल. कुठेही गटई कामगारांचे स्टॉल लावायचे हे काय चालले आहे? एकेका व्यक्तीचे चार-चार स्टॉल आहेत. भाजीवाल्याचे एकेकाचे चार-चार गाड्या आहेत. आपण फक्त भाजीवाल्यांना निकष लावू नका. तर तुम्ही गटई कामगार स्टॉल त्याचे ही इनक्वॉयरी करा. कारण गरिबी राहिली बाजूला आणि धंदा चालू झाला आहे. सन्मा. सदस्या रिटा शाह मॅडमनी सांगितले की, ५० हजार रुपयाला जागा विकली जाते तर चांगल्या ठिकाणी १ लाख रुपयाला महापालिकेची जागा विकली जाते. महापालिकेच्या गेटसमोर गटई कामगार बसलेले आहेत. जसे सन्मा. सदस्य हंसूकुमार पांडे यांनी सांगितले की, या शहरामध्ये त्याप्रमाणे आपल्याला कुठेतरी मार्केट बनवायला लागतील. त्याच्यात मुख्य उद्देश तो आहे की, ज्या ज्या ठिकाणी तुम्ही लोकांच्या सुविधा जेवढ्या जवळ कराल तेव्हा तिथे भैये हे बसले जातील. मी भैये हे जातीवादक बोलत नाही. परंतु, ते बसणे कमी होईल. साहेब, आपण हे लक्षात घ्या. आपल्याला लोकांना सुविधा द्यावा लागतील. मार्केट हे नसेल तर लोकांना दहा-वीस रुपये खर्च करून भाजी आणायला लांब जावे लागणार नाही. आपण या सुविधा प्रथम दिल्या पाहिजे. या शहराने किती भैये किती फेरिवाले सामील करून घ्यायचे. किती घ्यायचे किती निर्माण करायचे. या बाबत आपल्याला धोरणात्मक निर्णय घ्यावा लागेल. आठ लाख लोकवस्तीला तुम्हाला किती फेरिवाले पाहिजे. हे धोरण जोपर्यंत तुम्ही ठरवत त्याच्यामध्ये पंधरा वर्षांपासून या शहरामध्ये राहणारे भैये, आज बहुतेक भैये आपल्याकडे बाहेरून येतात. ते त्यांचा धंदा करत आहेत. त्यांना आपण दोष देवू शकणार नाही. त्यांच्यामध्ये कष्ट करण्याची ताकद आहे ती आमच्यामध्ये नाही. परंतु, याचा अर्थ असा नव्हे की, त्यांनी कुठेही यावे व कुठेही बसावे. मॅडम, हे तुम्ही ठरवा. नुसते मान डोलावून चालणार नाही. शेवटचे सात महिने राहिलेले आहेत. हे मी आठवण करून देतो.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपल्या सुचनेची नोंद घेतली जाईल.

प्रभात पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, पुन्हा तो विषय रिपीट करणार नाही. मी फक्त एवढेच सांगते की, कमिशनर साहेबांना मी एक पत्र दिले होते. माझे हे जे पत्र होते ते गेल्या वर्षीच्या फेब्रुवारी महिन्यातले पत्र होते. परंतु, आता आपण जेव्हा कारवाई करता व ही कारवाई चालू झाली आहे टपऱ्या उचलणे, भाजीवाले उचलणे, फेरिवाल्यांना उचलणे हे प्रशासनाचे काम आहे. प्रशासनामध्ये जितका नगरसेवक जबाबदार आहे तितकाच प्रशासनसुद्धा जबाबदार आहे. एखाद्या ठिकाणी अतिक्रमण होत असेल. एखाद्या सार्वजनिक ठिकाणाचा गैरवापर होत असेल तर ते आम्ही तुमच्या निदर्शनास आणून दिले पाहिजे असा काही भाग नाही. तुमचीसुद्धा तेवढीच जबाबदारी आहे. कारवाई करताना कोणीही विचारतो की, समजा "माझ्यामुळे जर रिटा शाहला त्रास झाला तर रिटा शाह विचारणार की, बाबा माझी तु ही टपरी का हलवली? तर हे बघा ना प्रभात पाटीलचे यांचे फेब्रुवारी महिन्यातले पत्र दाखवण्याची काय गरज आहे?" मग तेव्हा फेब्रुवारी महिन्यातच ती कारवाई व्हायला पाहिजे होती. ती कारवाई तुम्ही आज करता आणि पत्र मात्र फेब्रुवारी महिन्यातले प्रभात पाटील यांचे दाखवता. प्रभात पाटील तिथे काही झोपायला जाणार नाही त्या टपऱ्या किंवा स्टॉल हलविण्याचे तुमचे काम होते व त्या हटवायला पाहिजे होत्या परंतु, नाईलाजाने तेव्हा मला ते पत्र लिहावे लागले. हे जे पत्र दाखवण्याचे काम आहे ते कृपया बंद करा. कारण तर ती तुमची ड्युटी आहे.

तुळशीदास म्हात्रे :-

मार्केटसाठी आपण बजेटमध्ये मागच्यावर्षी तरतूद केलेली आहे. म्हणून हे काम आपण लवकर घ्या.

दिनेश नलावडे:-

मा. महापौर मॅडम, सगळे उभे राहत आहेत आणि डायरेक्ट बोलत आहेत. मी १५ मिनिटांपासून हातवर करुन आहे.

लिला पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आमच्या प्रभागामध्ये हनुमान मंदिर ते नवघर खाडीपर्यंत आपल्या प्रशासनाने दिड ते दोन कोटी रुपये खर्च करुन जो नाला बांधण्यात येत आहे त्याचे काम चालू आहे. एस.एन. कॉलेजपर्यंत काम पूर्ण झालेले आहे. मला वाटते जर संपूर्ण गटारावर स्लॅब टाकला तर जे फेरिवाले खाली बसतात ते वर बसतील आणि जेव्हा एस.एन. कॉलेज सुटते तेव्हा तिथे अतिशय गर्दी होते. एक गाडी पास होउ शकत नाही. खूप जास होतो. हयाचा विचार करावा.

दिनेश नलावडे :-

मा. महापौर मॅडम, आपल्या परवानगीने बोलत आहे की, आज सभागृहामध्ये अतिक्रमण विषयाबाबत फार चर्चा झाली. प्रभाग समिती क्र.०३ मध्ये तीन-चार महिन्यांपासून वादावादी चालत होती. तसा ठराव फेरिवाल्यांना हटविण्यासाठी ही दिला होता. पहिल्या अधिका-यांनी काय केले त्याची ही आम्ही तिथे चर्चा केली. पहिले अधिकारी कसे वागले, त्यांच्याकडून आम्हांला फेरिवाले हटविण्यासाठी काय रिस्पॉन्स मिळाला हे माहित आहे. त्यानंतर श्री. अजित पाटील साहेब, हे या ठिकाणी आले आणि त्यांनी अतिशय कार्यक्षम अधिकारी म्हणून आपली कर्तबगारी त्या ठिकाणी दाखविली आणि दहा दिवसांमध्ये त्यांनी संपूर्णपणे नवघर रोड आणि बी. पी. रोड एकदम साफ केला. बी. पी. रोड वरुन जाताना प्रशांत हॉटेल ते गोडदेव पर्यंत अर्धा तास लागायचा तिथे आता दोन मिनिटे लागतात. असे काम श्री. अजित पाटील साहेबांनी केले.त्यांचा अभिनंदनाचा ठराव या सभागृहामध्ये झाला आणि त्यांच्यावर परत ती कुन्हाड कोसळली. कुणाच्या दडपणाखाली कुन्हाड कोसळली हे आम्हांला सांगता येणार नाही. परंतु, ते अभिनंदनास पात्र आहेत. श्री अजित पाटील यांच्यासारखेच पाच अधिकारी जर आपल्या मिरा भाईंदर शहराला मिळाले तर निश्चितचपणे हे शहर चांगल्याप्रकारे सुधारेले. मा. महापौर मॅडम, मी आता अतिक्रमण बदल बोलणार नाही. साहेब, अशा प्रकारचे अभिनंदन मी गेल्या ६ तारखेच्या मा. महासभेमध्ये केले होते. पाणी विभागाचे श्री संजय काकडे साहेब हयांचे केले होते. मॅडम १५ दिवस झाले ६ तारखेच्या सभेत मी अभिनंदन केले की, आम्ही सभा घेतली आणि सुरळितपणे पाणी पार पडले. आज भाईंदर पूर्वेला सर्व प्रभागामध्ये पुन्हा सगळीकडे टॅंकर चालू आहेत. काही सोसायटींना पाण्याचे टॅंकर नाही व काही सोसायटींना आज हि दहा पंधरा टॅंकर चाले झाले आहेत. त्यामुळे काही सोसायटींवर अन्याय होत आहे व काही सोसायटींवर अन्याय होत नाही. या शहरामध्ये उत्तन असो किंवा भाईंदर (पश्चिम) असो की काशिमिरा असो की मिरारोड असो की भाईंदर (पूर्व) असो पाणी ज्या संख्येने जेवढी लाकसंख्या आहे त्या लोकसंख्येप्रमाणे त्या त्या एरियामध्ये पाणी मिळावे, प्रत्येकाला न्याय मिळावा. काही ठिकाणी अन्याय होत आहे व काही ठिकाणी अन्याय होत नाही. हा जो बाजारभाव चालला आहे तर पाणी विभागामध्ये जो अधिकारी ठेवलेला आहे श्री. शिवाजी बारकुंड साहेब हे काही कामाचे नाही. त्यांच्यावर अनेक आक्षेप आहेत. एवढे पेपर लागूनही.....

हॅरल बोर्जीस :-

मा. महापौर मॅडम, सन्मा. सदस्यांना बोलायला दिल्यानंतर त्याचा विपर्यास असा होता. अतिक्रमण व फेरिवाल्यांचा विषय काढला तो विषय पाण्याच्या विषयावर गेला.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य पाणी संदर्भामध्ये विषय आहे तेव्हा आपल्याला दोन मिनिटे बोलायला दिले जाईल.

दिनेश नलावडे :-

मॅडम, आपल्याला गेल्यावेळेस पाण्याच्या विषयासंदर्भात बोललो होतो व तेव्हा तो विषय संपला होता. परंतु, आज भाईंदर पूर्व विभागात हा प्रश्न बिकट झालेला आहे. असे अधिकारी जर आम्हाला मिळाले तर या पुर्ण शहराचे वाटोळे होईल. अशा अधिकाऱ्यांना आपण कमीत कमी इथे नाही पण दुसऱ्या कुठल्यातरी ठिकाणी बदली करुन घ्या. आम्ही अनेकवेळा तक्रारी केलेल्या आहेत. फक्त अधिकारी आम्हाला सांगतात की, वॉलमेनची चुक आहे. जर वॉलमेनची चुक असेल तर त्यांच्यावरचे अधिकारी श्री. संभाजी पानपट्टे (उपायुक्त) साहेब आहेत तर ह्या अधिकाऱ्यांचे काम काय? जर वॉलमेन या शहरात पाण्याचे वितरण करत असतील तर ह्या सगळ्या अधिकाऱ्यांचे काम काय? त्यांना आपण केबिन दिले आहे. ए. सी. मध्ये ते बसतात आणि फक्त खुर्च्या गरम करत आहेत. या शहरासाठी त्यांचे योगदान काय आहे? मा. महापौर मॅडम, सर्वांना योग्य पद्धतीने न्याय द्या. आज देखिल पाणी वितरण हे बरोबर होत नाही. नाईलाजास्तव भाईंदर पुर्वेतील सर्व लोकांना आंदोलन करावे लागेल आणि त्यांच्यासाठी आम्ही बाहेर पडू. पाणी वितरण व्यवस्थित होत नाही. जेव्हा आम्ही सांगतो तेव्हा वितरण व्यवस्थित होते. आज सर्वच ठिकाणी पाणी व्यवस्थित नाही. फेरिवाल्यांचे तर आहेच त्याबरोबर पाण्याचाही प्रश्न आहे. पाण्यावरही आपण तेवढेच लक्ष दिले पाहिजे. पाणी व्यवस्थित वितरित झाले पाहिजे. सर्व अधिकाऱ्यांची बैठक घेउन सर्व भागामध्ये पाणी व्यवस्थित वितरित झाले पाहिजे. सर्व अधिकाऱ्यांची बैठक घेउनुन सर्व भागामध्ये पाणी व्यवस्थित आले पाहिजे अशी सोय करावी. तिथे सभापती बसलेले आहेत.

सन्मा. सदस्य मोहन पाटील साहेब, आपल्या येथे पाण्याची परिस्थिती कशी आहे? गंभीर आहे ना? मग आपण ही याठिकाणी बोलायला पाहिजे. फक्त आम्हीच का?

गजानन भोईर :-

त्याच्यापेक्षा गंभीर परिस्थिती त्या फेरिवाल्यांची आहे. त्याचा निकाल लागू दे.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा, या विषयामध्ये पाणी पुरवठ्याचा विषय कुठे आला?

मोहन पाटील :-

मा. महापौर महोदया, आपल्याला अशी विनंती आहे की, हा विषय झाल्यानंतर पाणी या विषयावर चर्चा करण्याकरिता आम्हाला थोडावेळ द्यावा.

लिओ कोलासो :-

मा. पिठासीन अधिकारी यांच्या परवानगीने बोलत आहे की, फेरिवाल्यांच्या संदर्भामध्ये हा अत्यंत महत्त्वाचा आणि जिद्दाळ्याचा प्रश्न सभागृहामध्ये आहे. आदरणीय महापौर साहेबा, मी या प्रश्नामध्ये आपले लक्ष अधिक सभागृहाचे लक्ष या तीन मुद्द्यावर वेधू इच्छितो की, शहरामध्ये फेरिवाल्यांची ही जटिल समस्या निर्माण झालेली आहे. त्याला महापालिकेचे धोरण कारणीभूत आहे. महापालिकेचे धोरण काय आहे, तर महापालिकेचे धोरण असे आहे की, काम निघाले की ठेका द्यायचा काम निघाले की, ह्या डिपार्टमेंटचा ठेका, आरोग्याचा ठेका, बांधकामाचा ठेका असे दुनियाभरचे ठेके आपण देत आहोत.

रोहिदास पाटील :-

ठेक्यांचे समर्थन हे तुम्हीच केलेले आहे.

लिओ कोलासो :-

आम्हाला बोलू द्या ना. असे काही पळपुटेपणा करून सभागृहातून पळून जाण्याची सत्ताधारी पक्षाची भूमिका नाही. हा रोकडा हिशोब आहे. सन्मा. असिफ शेख ह्यांच्या भाषेमध्ये हा रोकडा हिशोब आहे. चर्चा व्हायला पाहिजे आणि ती करायलाही पाहिजे. मा. महापौर साहेबा, आपण आपल्या बजेटमध्ये बाजार लिलावाचे उत्पन्न एवढेच असायला पाहिजे. त्या उत्पन्नामुळे, उत्पन्नाच्या हव्यासामुळे आपण ठेकेदारांना टेंडरमध्ये वाटेल तेवढे वरचे रेट कोट करायला भाग पाडले. आणि मग ठेकेदार काय करतो, त्याच्या तर जीवावर आलेले आहे आणि त्याची तेवढी वसुली होत नाही म्हणून त्याने इनव्हेंटेशनची पद्धत सुरुवात केली. दादरच्या मार्केटमधले व्यापारी आणले, विक्रेते आणले, मालाडच्या मार्केटमधले आणले तर ह्याच्यावर आपल्याला विचार करायला पाहिजे. आज बजेट संपलेले आहे, संपणार आहे. पण नविन बजेटमध्ये याच्यावर धोरणात्मक विचार व्हायला पाहिजे की, शहरामध्ये आपण किती फेरिवाले सामावून घेऊ शकू आणि शहरात फेरिवाल्यांची किती गरज आहे? तर ह्याच्यावर विचार व्हायला पाहिजे.

रोहिदास पाटील :-

हे आता स्थायी समितीचे सभापती करतील.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर मॅडम, माझी अशी सुचना आहे की, फेरिवाल्यांवर रेस्ट्रीक्शन्स आणताना मुंबईमध्ये फेरिवाल्यांना पासेस दिले जातात. आज आपल्याकडे असे काहीही करत नाही. आपल्याकडे सर्व लिबरल चाललेले आहे तर त्याच्यावरही आपण गंभीरपणे विचार करायला पाहिजे. फेरिवाल्यांना आपण लायसन्स दिले पाहिजे आणि महत्त्वाचे मी मा. ज्येष्ठ सदस्य जयंत पाटील यांच्या सुचनेशी सहमत आहे. सन्मा. सदस्य जयंत पाटील यांनी महत्त्वाचे असे शहराचे एक वैगुण्य, शहराची एक कमतरता त्यांनी निश्चितपणे आपल्या लक्षात आणून दिलेले आहे की, शहरात मार्केटकडे आपण अगदी डिफेक्टिव वृत्तीने पाहत आहोत. गेल्या पाच वर्षांमध्ये आपण नविन मार्केट उभे केले नाही. चार-पाच ठिकाणी आपण मार्केट कुठेतरी करायला पाहिजे. म्हणून या सुचनांची दखल घेऊन फेरिवाल्यासंबंधी योग्य ती भूमिका घ्यावी अशी मी मा. महापौरांना विनंती करतो.

रतन पाटील :-

या पाच वर्षांमध्ये मिरा भाईंदरमध्ये मार्केट देण्यासाठी सत्ताधारी कमी पडलेले आहेत.

लिओ कोलासो :-

सन्मा. सदस्य रतन पाटील आपण काहीही बोलू नका. बडबड करू नका. मा. महापौर साहेबा, आज आपण दिलदार झालेला आहात. त्या बाजूला बघतात आणि त्यांनाच बोलू देत आहात. येथे फक्त मी व सन्मा. सदस्य मिलन पाटील असे दोघेचं जण बोललो आहोत.

रोहिदास पाटील :-

सर, उशिरा पण खरं बोलतात.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, आपण मला बोलायची संधी दिली त्याबद्दल मी आभारी आहे. प्रभाग क्र. ४ शहीद भगतसिंग उद्यानाच्या थोडेसे पुढे ज्याठिकाणी मच्छीमार्केट लागत होते. त्याच्यापुढे आपण मच्छीमार्केट बांधले आणि त्यांच्यासाठी लाईन मारून दिली आहे. त्या ब्राऊण्डी लाईनच्या बाहेर कोणी येऊ नये तरीदेखिल मोठ्या संख्येने मच्छीमार सकाळी संध्याकाळी रस्त्यावर येऊन मच्छी विकतात. त्यामुळे.....

लिओ कोलासो :-

मच्छीवाल्यांचा विषय कुठे येथे फेरिवाल्यांचा विषय चालू आहे.

रोहित सुवर्णा :-

आम्ही तिथे मार्केट आणले. फेरीवाले कुठे? तुम्हाला माहित नाही तिथे फेरीवाले एकही जण बसत नाही. तिथे मच्छीवाले बसतात. मी फेरिवाल्यांच्या बाबतीत बोलत नाही. मी मच्छीमारांच्या बाबतीत बोलत आहे. आपण त्यांना जी लाईन आखून दिली आहे...

नयना म्हात्रे :-

तिथे जनता दलवाल्यांची दुकाने नाही. जनता दल म्हणून कशाला तुम्ही बोलता?

रोहित सुवर्णा :-

आमची कोणाची लायसन्स नाही.

नयना म्हात्रे :-

मला वाटते, तिथे तुमच्या राष्ट्रवादीवाल्यांचे दुकाने असतील. तुम्हाला जनता दलाची काय एलर्जी आहे का?

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, मी बोलत असताना सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो हे आमचे सर असून मधे बोलतात. आपण मला बोलायची संधी दिली आणि ते बोलतात तर आपण त्यांना काहीच बोलणार नाही. त्या मार्केटमध्ये एक लाईन मारून दिलेली आहे. त्या लाईनच्या बाहेर येऊन ते बसत आहेत. त्यामुळे ते मच्छीमार असतो व तो कुठल्या समाजाचा आहे याला महत्त्व नसते. सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो साहेबांना लागले कारण मच्छीमार हे उत्तनला असतात व मच्छीमार हे सगळ्या वॉर्डमध्ये राहतात. तर त्यांनी मच्छीमार करू नये का? तुम्हीचे मार्केट आकारून दिलेली आहेत. शॉपिंग करून दिलेले आहे. त्यामध्ये न बसता ते रस्त्यावर बसतात आणि ज्यावेळी ते जनता दलाचे नाव घेतात तर त्यांच्या पक्षाच्या लोकांना शॉपिंग करताना सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांना आम्ही कित्येकवेळा बघितले आहे. आमच्या लेखी तक्रारी आहेत. सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे यांच्या तक्रारी आहेत. तरीही त्यांच्यावर आयुक्त साहेबांनी कारवाई केली नाही. मा. महापौर मॅडम, गटई कामगारांच्या बाबतीत सन्मा. सदस्य जयंत (दादा) पाटील बोलले, जे सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो बोलले त्या मताशी मी देखिल सहमत आहे. महापालिकेमध्ये फक्त परवाना विभागामध्ये चौकशी करा. एक-एक नावाचे चार-चार, पाच-पाच असे गटई कामगार आहेत. पत्नीच्या नावानेही गटई कामगारांचे दुकान, पतीच्या नावानेही दुकान आणि मुलांच्या नावानेही दुकान. ह्यांच्यावर आपण कुठेतरी बंधन आणले पाहिजे. मी असे कितीतरी दुकान आपल्याला दाखवू शकतो. त्यांना लायसन्सदेखिल नाही आणि जे अर्जाने मागणी करतात त्यांना आपण देत नाही. गटई कामगार हे काय करतात, ते स्वतः रस्त्यावर येऊन बसतात आणि त्यांना दिलेले दुकान हे शिलाई मशीनवाल्यांना, बॅग रिपेरिंग करणाऱ्यांना देतात व स्वतः रस्त्यावर येऊन बसतो. ह्यांच्यावर बंधन यायला पाहिजे. इब्राहिम टॉवरच्या समोर एका गटई कामगाराचे दुकान आहे. त्याने ते भाड्यावर दिलेले आहे. सेक्युरिटी घेतो. हे काय आहे? तो गटई कामगार रस्त्यावर आणि बॅग रिपेर करणारा. त्या दुकानाच्या आतमध्ये आणि आम्ही तक्रार की, आमच्यावर अॅथक्रोसिटी लागण्याची शक्यता असते. कृपया या सगळ्या गोष्टीवर प्रशासनाने लक्ष द्यायचे आहे. एवढीच माझी विनंती आहे.

मा. महापौर :-

सचिवांनी पुढील कामकाजाला सुरुवात करावी.

नगरसचिव :-

प्रकरण क्र. ९४ वर चर्चा सुरु आहे. दोन ठराव आले होते. त्यांच्यावर पुढे चर्चा सुरु करायची आहे. हे प्रकरण मागच्या वेळी तहकूब होते. त्यामुळे जे विषय तहकूब होते त्या विषयाला सुरुवात झालेली आहे.

मोहन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आपल्याला विनंती करतो की, याठिकाणी आपण जे दोन ठराव येथे दिलेले आहे. त्या ठरावामध्ये आमची एक गोष्ट अंतर्भूत करायची राहिली आहे. ते आम्ही करू शकतो का?

हॅरल बोर्जिस :-

मागे सभागृहामध्ये जो ठराव दिलेला आहे. त्याच्यामध्ये किमान वेतन, प्रॉव्हिडंट फंड आणि बोनस हे त्याच्यामध्ये अंतर्भूत करून निविदा मागवाव्यात असे त्या ठरावामध्ये अंतर्भूत करायचे आहे.

मोहन पाटील :-

एक अटीशर्ती देखिल ती देखिल अॅड करायची आहे.

रिटा शाह :-

साहेब, त्या अंतर्गत आपले मागच्या सभेमध्ये उरले होते की, कॉन्ट्रॅक्टरला ते प्रॉव्हिडंट फंड भरायला लावायचे. मला असे समजले आहे की, त्यामध्ये प्रॉव्हिडंट फंड न भरता परत पेमेन्ट झालेले आहे. मग कोणाच्या प्रेशरने पेमेन्ट होते. एकदा आपण सभागृहामध्ये ठराव मांडतो व ठरावामध्ये इन्क्लूड करून घेतो व त्याची अंमलबजावणी पाच वर्षांनंतर आठ दिवसापूर्वी झाली की, आपण धन्यवाद अदा करतो.

रोहिदास पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, त्यादिवशी झालेल्या ठरावाचे आज येथे वाचन होणार नाही का?

मा. सभापती :-

आपण विषयाला धरुनच बोला आणि एक-एक जण बोला.

रोहिदास पाटील :-

असे जर होणार असेल तर आपल्याला नविन ठराव घ्यावा लागेल. अनुमोदक, सुचक नविन घ्यायला लागतील. ते नाही. ते उपस्थित नसतील तर आणखिन गोंधळ आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

त्यादिवशी सभागृहामध्ये जे उपस्थित होते. तेच या ठरावाला राहू शकतात. ते रजिस्टर मागवा व सचिव साहेब त्याच्यावर मतदान करायचे असेल तर ते रजिस्टर मागवा. त्यावेळी ७.०० वाजेपर्यंत जे नगरसेवक उपस्थित होते त्यांनीच उपस्थिती या ठरावावर लागू आहे. नाहीतर नवीन पध्दतीने आणले पाहिजे. तहकूब सभा झाली त्यावेळी जे सभागृह उपस्थित होते तेच त्या मतदानाला हक्कदार आहेत.

हॅरल बोर्जिस :-

सभागृहामध्ये ज्यावेळेस पहिला ठराव दिला गेला त्याच्यानंतर सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी अतिरिक्त ठराव दिलेला आहे. ठरावामध्ये प्रपत्र क्र. १ मध्ये किमान वेतन नियमानुसार तुम्ही फक्त प्रशासनाकडून आम्हाला जे डिटेल दिलेले होते. गट क्र. १६ पर्यंत त्याच्यामधले किमान

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

सचिव साहेब, तो ठराव आता होऊ शकत नाही. त्यादिवशी

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी आपण त्यांना अगोदर बोलू द्या ना. नंतर मग तुम्ही बोला. आपण बसून घ्या. आपल्याला बोलायची परमिशन दिलेली आहे का? सभागृह नेत्यांना बोलू द्या. नंतर तुम्ही बोला.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

सचिव साहेब, चुकीचे पध्दत चालू आहे. आपण बोला. त्या विषयाच्या ठराव ७.०० वाजल्यानंतर.....

मा. महापौर :-

जो काय नियम असेल त्याबाबत सचिव सांगतील.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

सचिवांनी पहिल्यांदा निर्णय घेतला पाहिजे. सचिवांनी सांगावे की, तो ठराव होऊ शकतो का? आणि जर तो ठराव कन्टीन्यु ठेवायचे आहे तर जे सभासद ७.०० वाजेपर्यंत उपस्थित होते. तेच सदस्य त्या ठरावाला लागू होणार आहेत. बाकीचे सभागृह हे लागू होणार नाही. याबाबत सचिवांनी उत्तर द्यावे.

मा. महापौर :-

या विषयाच्या अंतर्गत जो नियम असेल त्याबाबत सचिव सांगतील व त्या नियमानुसार कामकाज होईल.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

ठिक आहे.

मा. महापौर :-

मग आपण एवढे ओरडून कशाला बोलता. सचिव सांगतील ना. तुम्हाला सभागृहात ओरडण्याची गरज नाही. आपण सभागृहात गोंधळ घालण्यासाठी येता का?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

सचिव खुलासा का करत नाही? आम्ही बोलल्यानंतर सचिव खुलासा करतात का? सचिव खुलासा करा.

प्रफुल्ल पाटील :-

सन्मा. महापौर मॅडम, एका महत्वाच्या विषयावर चर्चा सुरु झाली असताना

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

सचिव साहेब, आपण महिल्यांदा खुलासा करा ना.

प्रफुल्ल पाटील :-

एका महत्वाच्या विषयावर चर्चा सुरु झाली असताना कायद्यातल्या तरतुदींना बाजूला ठेवून आपल्याला कोणताही निर्णय घेणे हे चुकीचे ठरणार आहे. प्रशासनाने जो गोषवारा दिलेला आहे. त्या गोषवाऱ्याप्रमाणे विषय आहे तो घनकचरा व्यवस्थापन व हाताळणी नियमांतर्गत असलेल्या तरतुदीचे पालन करण्यासंदर्भात. आपण याठिकाणी विषय आणलेला आहे तो कचरा गोळा करणाऱ्या लोकांना पाच वर्षांचा ठेका देण्याबाबत. आजच्या परिस्थितीमध्ये महानगरपालिकेमध्ये एकही असा ठेकेदार नाही की जो या तरतुदीचे पालन करून कचऱ्याची वाहतूक करत आहे. तेव्हा आपण टेंडर देण्याअगोदर त्यांना क्वॉलिफाय केलेले आहे असे दिसते. अशाप्रकारचा अर्थ ह्याच्यातून निघतो. एक गोष्ट आपण लक्षात घेतली पाहिजे की, घनकचरा व्यवस्थापन कायद्यांतर्गत ज्या तरतुदीचे पालन करायचे होते. त्या तारखा अगोदरच निघून गेलेल्या आहेत. त्या मुदती

निघून गेल्यानंतर आता आपण मुदती बाहेर जावून यावर निर्णय घेत आहोत. परंतु, त्या तरतुदीचे पालन न करता डायरेक्ट असल्या टेंडरला पाच वर्षांची मुदतवाढ किंवा पाच वर्षांचा ठेका मागवावा अशाप्रकारचा आपण निर्णय घेत आहोत. खरे म्हणजे नियमानुसार कचरापेटी व त्याची डिझाईन (संकल्पचित्र) आणि कचरा वाहून नेणारी जी गाडी आहे, वाहतुक यंत्रणा त्याचे संकल्पचित्र त्या वाहतुकी अंतर्गत वापरण्यात येणारी जी वाहने आहेत व त्यासाठी लागणारी हायड्रोलिक सिस्टम याचे सर्व संकल्पचित्र खरं म्हणजे महानगरपालिकेने तांत्रिक अधिकाऱ्यांकडून ती तयार करून घेतली पाहिजे. त्याच्यानंतरच अशाप्रकारचे काम करणारे जे आहेत किंवा अशाप्रकारची वाहने उपलब्ध करून देतील त्याच्यावर, त्यांच्याबाबतीत आपण पुढे ठेका द्यायचा की, नाही हा विषय आहे. ह्या विषयामध्ये आपण दोन विषय एकत्र केलेले आहे. सध्याच्या ठेकेदारांना मुदतवाढ देण्याचा आणि पुढे पाच वर्षांचा ठेका मागवण्याचा, याचा अर्थ असा होतो की, हेच ठेकेदार पुढे पाच वर्षांच्या कालावधीसाठी पात्र ठरतात. खरं म्हणजे ती पात्रता त्यांना आतासुद्धा नाही. ज्या परिस्थितीमध्ये आता कचरा वाहतुक चाललेली आहे ती परिस्थिती पाहिली तर कायद्याच्या कुठल्याही प्रकारचे आपण पालन करत नाही. आपण नशिबवान आहोत. आपले सुदैव आहे की, आपल्यावर अजून कोणी कायदेशीर कारवाई केलेली नाही. जर कोणी कायदेशीर कारवाई केली तर नुसते कचरा वाहतूक गाड्यांचे फोटोग्राफ केली तर नुसते कचरा वाहतूक केला जातो त्याचे नुसते फोटोग्राफ जरी कोर्टाला सादर केले तरीसुद्धा आपल्यावर फार मोठी अडचण येण्याची शक्यता आहे. याठिकाणी मी कोणाला कोर्टाची भिती दाखवत नाही. परंतु, कायद्यामध्ये त्यांनी स्पष्टपणे म्हटले आहे की, अधिकाऱ्यांवर किंवा पदाधिकाऱ्यांवर सहा महिन्यांची शिक्षा ह्याच्यामध्ये होऊ शकते. अशाप्रकारे त्यांनी स्पष्टपणे म्हटलेले आहे आणि आपण मुदत निघून गेल्यानंतर कार्यवाही करत आहोत. म्हणून हे करत असताना माझ्यामते हा जो ठेका देण्याच्या संदर्भात विषय आहे. हा विषय कचऱ्यापुरता मर्यादित करावा आणि आता सध्या १ वर्षासाठी कचऱ्याची मुदतवाढ द्यावी. कारण महापालिकेकडे जोपर्यंत कचरापेटीचे संकल्पचित्र तयार होत नाही कचरापेटीचे संकल्पचित्र झाल्यानंतर महापालिकेने प्रत्येक सोसायटींना टॅक्स बिलामध्ये त्या बिलाचे कचरा पेटीचे बिल लावून त्या सोसायटींना भाग पाडले पाहिजे की, आपण ह्या कचरापेट्या विकत घ्या. ह्या कचरापेटीवर महापालिकेचे संकल्पचित्र असल्यामुळे त्याच्यावर संपूर्ण डिटेल्स येणार आहे की, लाल कलरच्या डब्यामध्ये कुठला कचरा येणार? काळा कलरच्या डब्यामध्ये कुठला कचरा येणार? असे तीन कलर असतात व कायदयामध्ये तशी तरतुद आहे की काळा हिरवा आणि लाल अशा प्रकारचा या रंगांचा डबा एकच असणार आहे पण त्याला तीन कंपार्टमेंट असतील आणि त्या तीन कंपार्टमेंट मध्ये कुठल्या कुठल्या प्रकारच्या कचरा साठवायचा अशी पहिल्यांदा साठवणूकीची तरतुद कायद्यामध्ये आहे. मुळात आपण हे पार केलेले नाही. मागच्या वेळेला म्हटले की, तीन वर्षांपूर्वी सन्मा. मायरा मॅन्डोसा मॅडम ह्या महापौर होत्या तेव्हा आपण जी.सी.सी. ला एक सभा बोलावलेली होती आणि तेव्हा हे ठरले होते की, संकल्पचित्र तयार करून सोसायट्यांना कचरा पेट्या द्याव्यात. पण अजूनपर्यंत प्रशासनाने त्यावर काहीही कार्यवाही केलेली नाही. त्यानंतर कचरा वाहतूकीसाठी गाड्यांच्या संदर्भातले संकल्पचित्र अजून आपल्याकडे तयार झालेले नाही. या संदर्भातले ज्या महानगरपालिकांनी ही कार्यवाही केलेली आहे. त्याच्यामध्ये जर आपण आपण ठाणे महानगरपालिकेचे बघितले तर या दोन्ही गोष्टी त्यांनी केलेले आहे. अर्थात कचरा वाहतूकीकरिता ज्या गाड्या वापरल्या जात आहेत. त्या गाड्यांचा रेट हा टनामागे ठरवलेला आहे. आपण हे लक्षात घ्यावे की आपण याठिकाणी वॉर्डचे एरियानुसार टेंडर देत आहोत व जी कचरा वाहतूक होणार आहे त्या वाहतूकीचा जो खर्च आहे त्याला खर्च किती येईल त्याच्याप्रमाणे कंत्राटदाराने टनामागे त्यांनी जो रेट कोट करावा. जो कंत्राटदार कंत्राट घेईल त्याला तीन वर्षे टेंडर देण्यात यावे. कारण त्याची गाडी विकत घेणार त्याच्या गाडीची जी कॉस्ट असणार तर ते कमीत कमी तीन वर्षांचा लोन रिपेमेन्टचा पिरियड असणार म्हणून तीन वर्षे दिले. परंतु, त्याचे भाव कसे ठरविले तर टनामागे इतका कचरा उचलला तर तुम्हाला इतके पैसे मिळणार आहे. आज आपण याठिकाणी काय करत आहोत तर एरियावॉर्ड काढले. तिथे आपले कर्मचारी ही काम करतात, ठेकेदाराचे ही कर्मचारी काम करतात आणि ठेकेदारांपुढे हा एक मोठा प्रश्न आहे की, आज ठेकेदार तुम्हाला जो भाव देणार आहे ते ठेकेदार पाच वर्षांनी तोच भाव देणार याची गॅरंटी आहे का? ठेकेदाराचे जे मजूर आहेत ते मजूर त्याच दराने पगार घेतील का? जो मजूर पहिल्या वर्षात काम करतो तो मजूर पाच वर्षे होईपर्यंत परमन्टसी मागणार नाही का? जो मजूर कायम होण्याला पात्र आहे तो मजूर त्याच्याकडे इन्श्युरन्स, प्रॉव्हिडंट फंड मागणार नाही का? जो ठेकेदार अशा कर्मचाऱ्यांनी इन्श्युरन्स प्रॉव्हिडंट फंड देणार नाही अशा कर्मचाऱ्यांचे इन्श्युरन्स फंड देण्याची जबाबदारी ही महानगरपालिकेची कायदेशीररित्या ठरते आणि ह्या सगळ्या बाबींचा विचार करता आपण कृपया मा. महापौर मॅडम, यांना विनंती करतो की, ठिक आहे आपण पाच वर्षांच्या पुढचे निर्णय घेऊ किंवा दहा वर्षांचे निर्णय घेऊ. अॅडव्हॉन्स प्लॉनिंगच्या स्टेजमध्ये जावू. परंतु, ह्याठिकाणी अगोदरच प्लॉनिंगला आपल्याला स्टेजबँक मिळालेला आहे. तेव्हा मागच्या ज्या काही तरतुदी आहेत त्या पूर्ण करण्यासाठी आपण हा वेळ घ्यावा. सहा महिन्यामध्ये संकल्पचित्र तयार करण्यापेक्षा एक महिन्यातच घ्यावे. आपण त्यांना तात्पुरती मुदतवाढ द्यावी. एक महिन्याभरात तुम्ही कचरा पेटी आणि कचरा वाहतूकीच्या गाड्यांचे संकल्पचित्र तयार करा तेही हायड्रोलिक सिस्टमसकट आणि नंतर त्याच्यामध्ये क्वॉलिफाय होणारे लोक जे असतील त्यानुसार आपण टेंडर फ्लुएट करा. टेंडर हे वर्षासाठी नसावे ते तीन वर्षाकरिता नसावे. कारण तीन वर्षाकरिता त्यांचा रिपेमेन्ट पिरियड असतो. अशापद्धतीने ह्याच्यावर फेरविचार

करावा. शेवटी या शहराच्या भल्यासाठी आपण काम करत आहोत. एकदम पाच वर्षासाठी किंवा दहा वर्षासाठी असे हे देणे आणि ज्या ठेकेदारांना आजही खात्री नाही त्याच्याकडे १०० कर्मचारी काम करतात. तो दुसऱ्या दिवशी शंभर जण उपस्थित ठेवील अशी खात्री देत नाही. ऐंशीच देतो तर कधी सत्तर देतो तर कधी साठ देतो अशाप्रकारे हे जे कचरा वाहतुकदार ठेकेदार आहेत त्यांची कुठलीही पात्रता नसताना त्यांना पाच वर्षांचा ठेका देण्यात येऊ नये.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. महापौर मॅडम, खाजगीकरणातून प्रभागनिहाय दैनंदिन साफसफाई कामी सभागृहामध्ये जे दोन ठराव आलेले होते. मागे ज्या वेळेला मी ठराव दिला त्यावेळी ठरावामध्ये मी पाच वर्षे नोंद केलेली होती. परंतु, त्याठिकाणी आमच्या सहकारी पक्षाशी चर्चा करून तीन वर्षाकरिता तो ठेका देण्यात यावा असे मी या ठरावामध्ये अंतर्भूत केलेले होते. ज्येष्ठ सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी जे वक्तव्य केले तर त्यांची प्रत्येक गोष्ट करण्यासारखी आहे. कारण नियमाला अधिन राहून आपल्या हातून कोणतेही काम होत नाही. वास्तविक आपण ठेका देताना ज्या अटीशर्ती आहेत त्या अटीशर्तीचा कुठेही भंग न करता आपण त्यांना ठेका दिलेला आहे. परंतु, ठेकेदार त्या सर्व अटीशर्तीचे पालन करूनच काम करते अशातला भाग नाही. सन्मा. प्रफुल्ल साहेबांनी एक वर्षे मुदतवाढ द्यावी आणि मिन्व्हाईल एक वर्षाच्या आत पूर्ण संकल्पचित्र तयार करून सर्व सोसायट्यांना अवगत करून यावर निर्णय घेण्यासाठी सभागृहासमोर विषय प्रलंबित ठेवण्यापेक्षा मुदतवाढ द्यावी. परंतु, मुदतवाढ आपण ज्या कालावधीसाठी देणार आहोत त्या कालावधीमध्ये संकल्पचित्र तयार करून सर्व सोसायट्यांना अवगत करून यावर निर्णय देण्यासाठी सभागृहासमोर विषय आणलेला आहे. मला असे वाटते की, विषय प्रलंबित ठेवण्यापेक्षा मुदतवाढ द्यावी परंतु मुदतवाढ आपण ज्या कालावधीसाठी देणार आहोत त्या कालावधी मध्ये संकल्पचित्र याबाबतीमध्ये गेल्या मा. महासभेमध्ये सर्व सन्मा. सदस्यांकडून तसेच, मा. उपमहापौरांकडून सुद्धा सुचना आलेली होती. तर या विषयावर प्रशासनाच्या मार्फत आपण गांभीर्याने हा विषय घ्यावा आणि जोपर्यंत पूर्ण सर्व अटीशर्ती अंतर्भूत करून जोपर्यंत काम होत नाही तोपर्यंत खाजगीकरणातून साफसफाई जो ठेक्याचा विषय आलेला आहे तोपर्यंत त्या निविदा काढू नये.

शिवप्रकाश भुदेका :-

नाही. ते असे चालत नाही. साहेब ते राष्ट्रवादीचे कार्यालय नाही. हे सदन आहे.

रोहित सुवर्णा :-

सेटींग आणि फिक्सिंग करू नये.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी मुदतवाढीचा जो विषय सभागृहामध्ये आणलेला आहे. संकल्पचित्र व सर्व ज्या ज्या गोष्टी अंतर्भूत करायच्या आहेत ते सर्व पूर्ण होईपर्यंत या ठेक्याला मुदतवाढ द्यावी. त्याच्यामध्ये किमान एक वर्ष असे अंतर्भूत करू नका. तर जोपर्यंत तुमचे संकल्पचित्र तयार होत नाही.....

रोहिदास पाटील :-

नाही. एक वर्षाच्या मुदतीमध्ये करा.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, बी.पी.एम.सी अॅक्टमध्ये लिहिले आहे की, बारा महिन्यापेक्षा जास्त कुठलाही करारनामा करता येणार नाही.

रोहिदास पाटील :-

त्यापेक्षा त्याच्यावर जबाबदारी ठेवा की, त्याने तीन महिन्यात किंवा सहा महिन्यात ते करावे.

प्रफुल्ल पाटील :-

त्याच्यामध्ये असे आहे की, एक वर्षाची मुदत घालावी. ती मुदत न घालणे हे चुकीचे होईल. कारण एक वर्षाची मुदत ही कुठल्याही कराराला असते. कुठल्याही कराराला जेव्हा आपण मुदतवाढ देतो तेव्हा जास्तीत जास्त एक वर्षाची मुदतवाढ देवू शकतो. कायद्यामध्येच तशी तरतुद आहे. त्यानंतर आपण पुन्हा मुदतवाढ देवू शकतो.

रोहिदास पाटील :-

आम्ही एक वर्षाची मुदतवाढ दिलेली आहे. आपण अकरा महिन्यांची द्या.

प्रफुल्ल पाटील :-

संकल्पचित्र हे आपण दोन महिन्यात सादर करा. त्याच्यावर सगळे नगरसेवक मिळून चांगले काम करू या. कारण घनकचऱ्याच्या बाबतीत आपण खूप मागे आहोत. ह्याच्यावर संकल्पचित्र तयार करा व जेवढी तांत्रिक मोकळीक पाहिजे तेवढी सर्व द्यायला आम्ही तयार आहोत.

रोहिदास पाटील :-

आयुक्त साहेब, आम्ही ह्यांना मदत करणार नाही. पण तुम्हाला नक्की मदत करू. असे या सभागृहात आश्वासन देतो.

प्रफुल्ल पाटील :-

जास्तीत जास्त एक वर्षापर्यंत.

रोहिदास पाटील :-

असे होणार नाही. ते आणखिन कमी करतात तर अकरा महिने करा ना. आम्ही एक वर्ष म्हटले आहे ना तर आपण अकरा महिने करा.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, माझी एक सुचना आहे की, आता आपण जर मुदतवाढ देत असाल तर ठिक आहे. परंतु, आता सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी सांगितले की, घनकचऱ्याकरिता ज्या गाड्या पद्धतीने घंटा गाडीसारखी लागते. म्हणजे कोर्टाच्या आदेशाप्रमाणे निर्देशाप्रमाणे जशी घंटा गाडी लागते. तसे जो माणूस हा ठेका घेणार असेल तो काय ती गाडी घेऊ शकणार नाही. त्या गाडीकरिता कमीत कमी पंधरा ते सतरा लाख रुपये खर्च येतो. आता समजा, कमीत कमी एक ठेकेदार असेल त्याच प्रभागात दोन-तीन गाड्या कमीत कमी तर लागतीलच. तर त्याला परवडणारे नसेल ते त्याच्या अवाक्याच्या बाहेर आहे तर माझी अशी सुचना आहे की, महानगरपालिकेने त्यांना त्या गाड्या अवगत करून आजच्या घडीला आपण आपल्या गाड्या आहेत त्या आपण त्यांना भाड्याने देतो. त्यापद्धतीनेच महानगरपालिकेने त्यांना त्या गाड्या बनवून देवून त्यांना भाड्यावर द्यावे.

रतन पाटील :-

सन्मा. सदस्य आपल्या आठ गाड्या आहेत. त्या कुठे आहेत हे आपण पहिल्यांदा त्यांना विचारा.

रोहिदास पाटील :-

याच्यावर निर्णय घेऊ शकतो. आपण अशा गाड्या घेऊन आपण चालवू शकतो ना. तुम्ही एखादा प्रभाग घ्या. ह्या प्रभागामध्ये महापालिकेचा अद्यावत गाड्या चालतील. काय अनुभव येईल हे माहित पडेल ना. ते कोणा ठेकेदाराला द्यायची गरज नाही.

रतन पाटील :-

आपले अकरा डंपर आहेत. हे आपण विसरलात का?

रोहिदास पाटील :-

आपल्या अकरा डंपरचे टायरसुद्धा नाही. जे ह्यांच्या ताब्यात आहेत.

प्रकाश दुबोले :-

मा. महापौर मॅडम, प्रकरण क्र. ९४ प्रभाग निहाय वॉर्ड सफाई आणि सर्वोच्च न्यायालयाच्या निर्देशानुसार घनकचरा व्यवस्थापन हा जो विषय आलेला आहे व सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी जो मुद्दा मांडलेला आहे तो मुद्दा त्यांनी व्यवस्थित मांडला आहे. आपण जर त्यांच्या मुद्द्याला धरून सर्वांनी विचार केला तर त्यांचे जे म्हणणे आहे की, आता जे ठेकेदार काम करत आहेत ते सुप्रीम कोर्टाचे जे नियम बनलेले आहेत त्या नियमानुसार करत नाही. परंतु, आपल्याला सुप्रीम कोर्टाच्या आदेशानुसार ज्या पॅकबंद गाड्या पाहिजेत. सन्मा. सदस्य मिलन पाटील यांनी सांगितले की, त्याला पंधरा ते सोळा लाख रुपये खर्च आहे. तर आपण हे सर्व डिझाईन प्रशासन करेलच ते डिझाईन करेपर्यंत आणि नविन ठेका निघेपर्यंत ह्यांना मुदतवाढ देण्यात यावी व आपण जो नविन ठेकेदार टेंडर काढून नेमणार आहोत. त्यांना ही डिझाईन अटीशर्तीमध्ये कॅम्प्लसरी करावी की, त्यांनी नविन गाड्या जे शासनाच्या नियमाप्रमाणे चारही बाजूने पॅक पाहिजेत. त्या गाड्या त्यांना सप्लाय करायला लावायच्या आणि त्या गाड्या घेऊनच त्यांना पुढे काम करायचे आहे. त्यासाठी तीन वर्षांचे टेंडर काढावे असे सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी सांगितलेले आहे. तर त्याप्रमाणे तीन वर्षांचे टेंडर काढावे व त्यामध्ये अटीशर्ती घालाव्यात की, चारही बाजूने गाड्या पॅक पाहिजेत. सर्वोच्च न्यायालयाच्या निर्णयानुसार घनकचरा उचलण्याची सिस्टम पाहिजे. त्यापद्धतीने टेंडर काढावे तोपर्यंत ह्यांना मुदतवाढ देण्यात यावी अशी मी सुचना मांडत आहे.

रतन पाटील :-

ते नंतर, एक वर्षानंतर.

प्रकाश दुबोले :-

त्याला वर्ष द्यायची गरज काय? आताच तीन वर्षांचे देवून टाका ना व त्यावेळेला टेंडर नोटीस काढा.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, घनकचरा व्यवस्थापन आणि वॉर्डनिहाय साफसफाई बद्दल आपल्याकडे जो ठराव आलेला आहे. त्याबद्दल दुमत नाही. कारण शहराचे कचरा निस्तारण करणे. शहरामध्ये साफसफाई करणे हे महत्त्वाचे आहे आणि त्यांना मुदतवाढ देणे हेही महत्त्वाचे आहे. पण मुदतवाढ देताना आपण सर्वांनी हा विचार विनिमय करायला पाहिजे की, सुप्रीम कोर्टाचा आदेश झालेला आहे त्या अंतर्गत आपल्याला साफसफाईची सुरुवात करायची आहे व संकल्पचित्राबाबत सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी सांगितले की, संकल्पचित्र हे आपल्याला तयार करणे महत्त्वाचे आहे. परंतु, महत्त्वाचा मुद्दा असा आहे की, सुप्रीम कोर्टाचा आदेश हा केव्हा झाला आणि आदेश झाल्यानंतरचा तो पिरीयड किती आहे आणि आपण संकल्पचित्र तयार करण्याकरिता आपल्याला किती वर्षे लागणार हेही महत्त्वाचे आहे. कारण सुप्रीम कोर्टाचे आदेश आल्यानंतर हे सहा वर्षे

झालेले आहेत व तरीसुद्धा आपल्याकडे संकल्पचित्र नाही आणि आपण नुसते आपले जे स्थानिक ठेकेदार आहेत त्यांच्यावर आपण डिपेन्ड आहेत व त्यांच्यामध्ये कुठे ना कुठे आपली मोनोपॉली आहे आणि आपल्याला त्यांना मुदतवाढ द्यायची आहे तीही आपल्याकडे मोनोपॉली आहे. आपल्याला येथे सक्षम ठेकेदार आणायचा नाही. सुप्रीम कोर्टाचा आदेशाप्रमाणे आपल्याला काम करायचे होते पण आपण जे काम अजूनपर्यंत केलेले नाही. हे कितपर्यंत योग्य आहे हे सभागृहाने नक्की करावे व आपल्या मिरा भाईंदर शहराला नक्की कचरा मुक्त करायचे असेल तर ज्या दिवसापासून, सुप्रीम कोर्टाच्या आदेशाप्रमाणे ज्या ठेकेदाराकडे साधन सामुग्री नसेल अशा ठेकेदाराला ठेका देवू नये. मुदतवाढ म्हणजे काय आणि आपण किती वर्षे त्यांना मुदतवाढ देणार आहे व किती वर्षे आपण सुप्रीम कोर्टाच्या आदेशाचे येथे अपमान करणार आहोत?

शरद पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, सचिव साहेब, या विषयावर आजपण ७.०० वाजवायचे आहे का? तुम्ही निर्णय काय झाला ते सांगा ना. मतदान घ्यायचे असेल तर मतदान घ्या. सभागृहात हे काय चालले आहे? हे आता नियमात चालते का?

प्रेमनाथ पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, विषय क्र. ९४ मध्ये खाजगी कारणामार्फत प्रभाग निहाय दैनंदिनी सफाई कामाबाबत तपशिल मागितला आहे. आपले आता २६ प्रभाग आहेत. हे बरोबर आहे ना आणि २६ प्रभागातुन आपण १६ भाग केलेले आहे तर येत्या आठ महिन्यामध्ये नविन जे आपले इलेक्शन येईल त्याच्यामध्ये ७९ वॉर्ड होणार आहेत. त्याचे आपण कसे करणार? आपण जर पाच वर्षांचे टेंडर दिले तर त्यांचे आपण विभाजन कसे करणार?

जेम्स कोलासो :-

मा. महापौर मॅडम, मी प्रकरण क्र. ९४ बाबत माझा ठराव दिला होता. खरं पाहता आयुक्तांनी जो गोषवारा दिलेला आहे तो गोषवारा गोलमाल आहे असे मी म्हणतो. कारण सुरुवातीलाच त्यांनी असे म्हटलेले आहे की, घनकचरा प्रकल्पाचा विषय तर घनकचरा प्रकल्पासाठी जी कचऱ्याची वाहतुक करायची आहे त्या कचऱ्याच्या वाहतुकीसाठी जी वाहने लागणार आहेत त्याच्यावर मोठा भांडवली खर्च होणार आहे त्यामुळे कुठलाही ठेकेदार हा एक वर्षाचा ठेका घ्यायला तयार नसेल असे आयुक्तांचे म्हणणे आहे. त्यानंतर पान क्र. ४ वर ते म्हणतात की, ठेक्याची मुदत संपत आलेली आहे म्हणुन त्यांना मुदतवाढ देणे गरजेचे आहे. नंतर तिसऱ्या भागामध्ये ते म्हणतात की, त्यासाठी वर्षाला १३ कोटी रुपयाचे बजेट आहे. म्हणजे पाचव्या वर्षी पण १३ कोटी रुपये राहणार आहेत का? ह्याचा अर्थ हो गोषवाराच गोलमाल आहे. म्हणुन माझे म्हणणे आहे की, मी जो ठराव दिलेला आहे व माझ्या ठरावावर दुसरा एक ठराव आलेला आहे आणि आमच्या चार सभासदांनी मतदानाची मागणी केलेली आहे. त्या मागणीप्रमाणे मतदान व्हावे आणि ठरावाची पुर्तता करावी.

प्रफुल्ल पाटील :-

मतदानाची याठिकाणी गरज नाही. सभागृहामधील हे सर्व सदस्यांच्या हे लक्षात आलेले आहे आणि सर्व सदस्य या गोष्टीला तयार झालेले आहेत की, जोपर्यंत गाड्यांची संकल्पचित्र तयार होत नाहीत तोपर्यंत एक गाडी किती लाखाला पडेल त्यानुसार त्याचे अंदाजपत्रक ठरणार आहे अंदाजपत्रक जागेवर नसताना आम्ही नविन वर्षाच्या ठेक्याला कशी काय मंजुरी देणार? म्हणुन आम्ही प्रशासनाला विनंती केली की, आपण महिन्याभरात संकल्पचित्र तयार करावे आणि मग हा विषय पुढे आणावा. आता सध्या तात्पुरती एक वर्षाची मुदतवाढ सभागृह देत आहे. जास्तीत जास्त एक वर्ष. जर एक वर्षाच्या आत तुम्ही ते आणले तर.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी एक महिन्याचे सांगितले आहे की, संकल्पचित्र तयार करा आणि त्यांना एक वर्षाची मुदत दिलेली आहे तर एका महिन्यामध्ये जर संकल्पचित्र तयार होत असेल तर सदर ठेकेदाराला आपण फक्त तीन महिन्याची मुदतवाढ द्या आणि एक महिन्यानंतर त्या संकल्पचित्राप्रमाणे तो काम करायला खंबीर असेल तर त्याला द्या व त्याला मुदतवाढ द्या. अन्यथा ते टेंडर कॉल करा व दुसऱ्या ठेकेदाराला द्या. त्यालाच द्यायचे हे काय ठरलेले आहे का? इथे मोनोपॉली आहे का?

रोहिदास पाटील :-

आयुक्त साहेब, याच्यावर आम्ही सुचना देतो की, जी शहराच्या हिताची आहे. आता सध्या मार्केटमध्ये सगळ्या ठिकाणी कॉम्पीटिशन आहे. अनेक कंपन्या आपल्याला प्रपोजल देतात. आपल्याला या घनकचऱ्याच्या बाबतीतही आपल्याला आधी सांगितले होते की, आपल्याला पैसा लागेल. नंतर आपल्याला कंपनी मिळाली, आपला एक रुपया खर्च होत नाही. आपण अशा प्रपोजलची नीट जाहिरात करा की, आम्ही हे करू इच्छितो आणि ह्याच्यासाठी ज्या एजन्सी भाग घेऊ इच्छितात त्यांनी आमच्याशी अॅप्रोच व्हावे. त्यांच्याशी चर्चा करुन त्यांच्याकडून माहिती घ्या. असे अनेक एजन्सी काम करत आहेत. त्यांची आपण माहिती घेत नाही. आपण उगाच या ठेकेदारांची चिंता करतो की, त्यांना परवडणार नाही. त्यांना महागात पडेल. आपण आता चार महिन्याची मुदत द्या किंवा पाच महिन्याची मुदत द्या. आम्ही तर पक्ष म्हणून वर्षाची मुदत म्हटलेली आहे. कोणी अठरा महिन्याची म्हटलले आहे. पण नियमात जर तीन महिन्यांची असेल तर तीन महिन्यांची मुदत द्या. पण तीन महिने देते वेळी आपण निश्चित जबाबदारी घ्या की, आपण मार्केटमध्ये असलेल्या सगळ्या कंपनीची

एजन्सी बरोबर निगोसिएशन करुन आणि मला नक्की खात्री आहे की, महापालिकेचा एक रुपयाही खर्च न होता अनेक एजन्सी ह्याच्यामध्ये भाग घेतील. त्यांचे कॅपीटल इन्व्हेस्टमेन्ट ते इन्व्हेस्ट करतील आणि आपल्या शहराची नक्कीच सोय होईल. तुम्ही गोष्टीचा विचार करा.

शिवप्रकाश भुदेका :-

मा. महापौर मॅडम, आपण जामर लावायचा होता ते कधी लावणार आहात. मोबाईलचा जामर लावणार होतो ना. कारण की, ही सगळी सभा मोबाईलवर चालते.

रोहित सुवर्णा :-

मोबाईल जामर लावा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, आता आमच्या गटनेत्यांनी जे सभागृहाला सांगितले व जे नविन ऑडीटर आलेले आहेत. श्री. बनसोडे साहेब एक जी.आर. आणलेला आहे. आयुक्त साहेब, आपण एक लक्षात घ्यावे की, आतापर्यंत जे टेंडर येत होते. ज्या स्थानिक वर्तमानपत्रामध्ये आपण टाईम्स ऑफ इंडिया किंवा मोठ्या वर्तमानपत्रामध्ये न्यूज देत होतो. आताच मला माहिती मिळालेली आहे. आपल्या जी.आर. मध्ये सर्व वर्तमानपत्र जे हायफाय आहेत, टाईम्स ऑफ इंडिया अशा वर्तमानपत्रामध्ये आपण जर ही टेंडरची जाहिरात दिली तर महापालिकेला हे पुन्हा पुन्हा वाढीव घ्यायला लागणार नाही. म्हणून आता हे टेंडर काढताना जो महाराष्ट्र शासनाचा जी.आर आहे त्याची आपण दखल घ्यावी. अन्यथा मग आम्ही ह्याला बेकायदेशीर ठरवू.

रोहिदास पाटील :-

साहेब, जर त्यांचा तीन वर्षांचा आग्रह असेल तर आपण मतदान चालू करा.

मा. महापौर :-

सर्वोच्च न्यायालयाच्या निर्देशाप्रमाणे घनकचरा व्यवस्थापन ह्या विषयाची सभागृहात चर्चा सुरु असताना, सभागृहातील सर्व सदस्यांनी ह्या विषयासाठी जी आवश्यक तयारी वा अभ्यास तसेच, कचरा वाहण्यासाठी जे वाहन असते त्याचे संकल्पचित्र व इतर नियम अटी, तरतुदी ह्याचा पुर्णपणे अभ्यास आणि ज्या टेक्नॉलॉजी बाबी असतील, तांत्रिक बाबी असतील त्या पूर्णपणे सभागृहापुढे आणून ह्या विषयाची जेव्हा पूर्ण माहिती तयार होईल तेव्हा हा विषय सभागृहापुढे आणावा आणि सध्या आता ज्याला ठेका दिलेला आहे. त्याला एक वर्षाची मुदतवाढ देवून तसेच, कर्मचाऱ्यांच्या प्रॉव्हिडंट फंडामध्ये वाढ करुन देण्यात येईल म्हणजे प्रॉव्हिडंट फंड सुरु करण्यात येईल त्यानुसार महानगरपालिकेच्या फंडातून प्रॉव्हिडंट फंड देण्यात यावा असे ठेकेदार व तसेच एक वर्षाची मुदत या नुसार महानगरपालिकेमध्ये.....

मोहन पाटील :-

आपण किमान मुदत देता की, पुर्ण मुदत देता?

रतन पाटील :-

महानगरपालिकेच्या फंडातून नाही तर ठेकेदाराच्या फंडातून.

मोहन पाटील :-

किमान संकल्पचित्र येईपर्यंत.

मा. महापौर :-

संकल्पचित्र म्हणजे जी पुर्तता होण्याची आवश्यकता आहे तोपर्यंत आपण त्याला मुदतवाढ देत आहोत. जर तीन महिन्यात पूर्ण झाली तर तीन महिने जर सहा महिन्यात पूर्ण झाले सहा महिने देण्यात येईल.

धनराज अग्रवाल :-

प्रॉव्हिडंट फंड हे आपल्याला लागू होत नाही.

रोहिदास पाटील :-

असा कायदेशीर ठेका तुम्हाला देता येत नाही. आम्ही सदसद्विवेक बुद्धीने सांगतो त्याला तुम्हाला जर असे वाटते की, तुमची क्षमता जर तीन महिन्याची असेल तर तीन महिन्याचे द्या. सहा महिन्याची असेल तर सहा महिन्याचे द्या. अकरा महिन्याची असेल तर अकरा महिन्याचे द्या. पण संभवित तुम्हाला मुदत देता येत नाही. टेक्निकल अडचण करू नका. हा शहराच्या विकासाचा प्रश्न आहे. आरोग्याचा प्रश्न आहे. त्याला आम्ही कुठे विरोध करत आहोत. तुम्हाला वाटते ना, की आम्ही एक महिन्यात आणू शकतो तर तीन महिन्याची वाढ द्या.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील (काका) तुमचे बोलणे बरोबर वाटते. जर संकल्पचित्र लवकर आले तर आपल्याला तशापद्धतीने लवकर घनकचरा प्रकल्पाची व्यवस्था करू शकतो.

रोहिदास पाटील :-

आपण आता साडेचार वर्षे काढली आता का घाई करता? उगीच अडकू नका.

हॅरल बोर्जिस :-

मा. महापौर मॅडम, प्रशासन कमीत कमी किती कमी वेळेमध्ये आपल्यासमोर संकल्पचित्र सादर करेल हे प्रशासनालाच विचारा व तो अवधी पकडा.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, गेल्या चार वर्षापासून आम्ही बोलत आहोत की, घनकचरा व्यवस्थापनावर लक्ष द्या. तेव्हा कोणाला ह्याची सिरीयसली वाटले नाही.

रोहिदास पाटील :-

३१ मार्चपर्यंत द्या. मग पुढे परत वाढवा. त्याला काय हरकत आहे?

मा. महापौर :-

प्रशासनाकडून संकल्पचित्र कधीपर्यंत तयार होईल ह्याची माहिती सभागृहाला द्यावी.

नरेंद्र मेहता :-

मा. महापौर मॅडम, पी. एफ. कोण देणार? ठेकेदार की महापालिका? महापालिका कसे काय देणार ही ठेकेदाराची जबाबदारी आहे. त्यांचा महापालिकेशी काय संबंध?

शरद पाटील :-

त्यांना प्रॉव्हीडंट फंड महापालिका कशी देणार?

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, आपले विधी सल्लागार आहेत त्यांना बोलावून घ्या. त्यांचे ओपिनियन घ्या. असा ठराव आपल्याला देता येतो का?

जयंत पाटील :-

मॅडम, ते कर्मचारी आपल्या महानगरपालिकेचे नाही.

शरद पाटील :-

प्रॉव्हीडंट फंड महापालिका देईल की ठेकेदार देईल.

शिवप्रकाश भुदेका :-

मा. महापौर मॅडम, आपने जो रुलिंग दिला आहे. और जो प्रॉव्हीडंट फंड है वह ठेकेदार देगा, महापालिका नहीं।

रोहिदास पाटील :-

आपण उगाच घाई करू नका. उगीच मा. महापौरांच्या तोंडी भलते-भलते शब्द घालू नका.

जयंत पाटील :-

ते कर्मचारी महापालिकेचे नाही.

मा. आयुक्त :-

जो कायदा आहे त्या कायद्याप्रमाणे द्यायचे आहे.

नरेंद्र मेहता :-

फ्री ऑफ दि प्रिन्सीपल लायबिलिटी आपली आहे. पण त्याने त्यांच्या नावाने भरायचे आहे.

जयंत पाटील :-

त्यांच्या बिलातून तुम्ही कापू शकता.

रोहिदास पाटील :-

ते आपले नाही. आपले ऑडीटर त्याला परवानगी देणार नाही.

नरेंद्र मेहता :-

आयुक्त साहेब, ती जबाबदारी ठेकेदाराची आहे.

मा. आयुक्त :-

कायद्याप्रमाणे मिनिमम व्हेजसप्रमाणे आपण मंजूर केलेले आहे.

नरेंद्र मेहता :-

दॅट इज दि डिफरन्ट पार्ट. तुम्ही कुठले वेजेस त्यांना वाढवून द्या किंवा ठेक्याची रक्कम वाढवून द्या. पण पी.फ. जे भरायचे आहे ते कॉन्ट्रक्टरनेच भरायचे आहे. आपल्याला भरता येणार नाही आणि आपण भरले तर आपल्याला त्यांना कायम करून घ्यावे लागेल.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, प्रत्येक कामगारांना आपण पी.एफ. दिले व २४० दिवस जर त्यांनी भरले तर त्याची जबाबदारी आपल्यावर राहते. मग त्या कामगारांना आपल्याकडे परमनन्ट करावे लागेल. या सगळ्या अटीशर्ती आहेत म्हणून आपण लिगल अँडवायजर यांना बोलावून द्या. लिगल अँडवायजर सौ. सर्ई वडके म्हणून मॅडम आहेत. आपण त्यांना बोलावून घ्या.

नरेंद्र मेहता :-

मॅडम, जर आपण पी.एफ. भरले तर आपल्याला त्यांना कायम करून घ्यावे लागेल.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, लिगल अँडवायजर सौ. सर्ई वडके मॅडम आहेत ते वकील आहेत. आपण त्यांना बोलावून घ्या. त्यांचे ओपिनियन बघा की, काय आहे? येथे तुम्ही आम्हाला अडचणीमध्ये आणू नका.

प्रेमनाथ पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आपण लेखापरिक्षक आहेत त्यांना बोलावून घ्या आणि त्यांना विचारा ना, की आपण त्यांना घेऊ शकतो का नाही?

महेंद्रसिंग चौहाण :-

मा. महापौर मॅडम, यह एकदम ज्वलंत प्रश्न है। शहर में साफसफाई का एकदम ज्वलंत प्रश्न है। मुदतवाढ देना आवश्यक है। लेकिन सभागृह के सभी नगरसेवको का मत है, मन है की, जो यंत्रणा है वह अपनी तरफ से टेंडर में हायकोर्ट का किस तरह से निर्देश है उसके मुताबिक यह काम १५ दिन में भी हो सकता है। एक महिने में करिए और दुबारा सरकिए इस सबजेक्ट पर, एक महिने में काम हो सकता है। क्योंकि इसको तब तक तीन महिने की मुदतवाढ दिजीए। और एक महिने में यह प्रस्ताव आप लाकर दुबारा इसको सेंशन करे। पाच साल लगे, तीन साल लगे या दो साल लगे। लेकिन एक भी दिन कॉन्ट्रक्टर का काम बंद हो जाएगा तो यह सारे नगरसेवक फिर से चिल्लाना शुरू कर देंगे। इसलिए पंधरा दिन में आप यह बनाके और कॉन्ट्रक्टर को दुबारा बुलाके तीन या पाच साल के लिए कॉन्ट्रक्ट दिजीए।

रोहिदास पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, ३१ मार्च महिन्यापर्यंत घ्या व या तीन महिन्यामध्ये याची तयारी होईल व आपल्याला ही काय अडचण येणार नाही. कुठे कचरा तुंबला, कुठे रोगराई आली, गर्मीचे दिवस येतील, पाणी टंचाई सुरू होईल. शहरामध्ये वेगवेगळे साथीचे रोग सुरू होतील. मग तुम्ही टेंडर दिले नाही व तुम्ही मुदतवाढ दिली या सगळ्या अडचणी येतील. ३१ मार्चपर्यंत आपण मुदतवाढ द्या. तुमचे संकल्पचित्र तयार करा. मसुदा तयार करा.

राजकुमार कांबळे :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे की, मिरा भाईंदर व्यतिरिक्त ज्या इतर महानगरपालिका आहेत त्यांच्याकडे जावून प्रत्यक्ष पाहणी करून, त्यांचा अभ्यास करून येत्या तीन महिन्यात म्हणजे ३१ मार्चच्या आधी आम्ही संकल्पचित्र तयार करू आणि त्यानंतर पुढची कार्यवाही करण्यात येईल.

प्रकाश दुबोले :-

साहेब, ३१ मार्च च्या आत पुढच्या ठेक्याला मंजूरी घ्यावी लागेल व त्या प्रक्रियेला पुन्हा एक महिना जाईल.

रोहित सुवर्णा :-

गेल्या चार वर्षांपासून काहीच केले नाही ना. गेल्यावेळी डॉ. बावस्कर साहेबांना आणले. त्यांना घनकचरा व्यवस्थापनाची जबाबदारी दिली. ४० ते ५० हजार रुपयांपर्यंत महिन्याला पगार दिला. काहीही केले नाही. त्यावेळी सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे हजारवेळा सभागृहात बोलले. सर, तुम्ही आम्हाला कोर्टाची धमकी देता का आणि आता दोन महिन्यामध्ये करायला निघालात. आम्ही चार वर्षांपासून तुम्हाला बॉब मारत होतो की, घनकचरा व्यवस्थापन करा. पण श्री. आर.डी.शिंदे साहेबांनी काय केले त्यांच्याबरोबर श्री. बावस्कर साहेबांनासुद्धा घेऊन गेले.

मा. महापौर :-

सभागृहातील सर्व सन्मा. सदस्यांनी प्रॉव्हीडंट फंड महानगरपालिकेतून देण्यात येऊ नये असा उल्लेख केलेला आहे. तर तुमची ती सुचना मान्य करून घेण्यात येत आहे.

नरेंद्र मेहता :-

मॅडम, पी.एफ. हे ठेकेदार देतील असे आपण नमुद करा.

शुभांगी नाईक :-

ती जबाबदारी ठेकेदाराची आहे त्याकरिता ठेकेदारानेच प्रोवीडंट फंड द्यावा.

रोहिदास पाटील :-

ही जबाबदारी महानगरपालिकेचा नसून ती ठेकेदाराची जबाबदारी आहे.

हॅरल बोर्जिस :-

मॅडम, प्रॉव्हीडंट फंडाबाबत आपली जबाबदारी आहे पण ती जी लायबिलिटी आहे ती आपली नाही. ती लायबिलिटी संबंधित ठेकेदाराची आहे. ती आपली जबाबदारी आहे.

नरेंद्र मेहता :-

आणि ठेकेदाराने जर ते भरले नाही तर ती जबाबदारी आपली आहे. त्यामुळे आपण असे नमुद करावे की, प्रॉव्हीडंट फंड ठेकेदाराने भरावे.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम,.....

मा. महापौर :-

सचिवांनी पुढील विषयाला सुरुवात करावी.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, प्रॉव्हीडंट फंडचा मुद्दा मी उपस्थित केला होता. ती जबाबदारी आपली नाही. ती जबाबदारी कॉन्ट्रॅक्टची आहे. पण महानगरपालिकेला ती जबाबदारी पाळावी लागते जर कॉन्ट्रॅक्टरने दिले नाही तर आपल्याला भरायला लागते. पण आता मागे जो पेमेन्ट झाला तर अजून आपण पी. एफ. भरायला ठेकेदाराला बांधिलकी केलेली नाही आणि आपण त्याला पेमेन्ट केलेले आहे. मिटींगच्या सुरुवातीलाच मी हा मुद्दा उपस्थित केला होता की, पेमेन्ट कसे होते. मा. आयुक्त साहेब, मी सुरुवातीला जेव्हा मुद्दा उपस्थित केला होता की, प्रॉव्हीडंट फंड हे कॉन्ट्रॅक्टरने ते मजदुराला द्यायचे त्यांचे कर्तव्य आहे. पण त्यांना ते पी. एफ. घेऊन द्यायची जबाबदारी आपली आहे. जर त्याने दिले नाही तर आपल्याला द्यावे लागेल असे कायद्यात आहे. आपण मागच्या मिटींगमध्ये ते कबूलही केले. आता मागे आपण पेमेन्ट केले तर एक रुपयाही पी.एफ. साठी जमा करून घेतले नाही. मग आपण कोणाच्या प्रेशरवर ते पेमेन्ट केले?

रोहित सुवर्णा :-

अॅग्रीमेंटमध्ये १३० रु. लिहिलेले आहे. तरी त्यांना आपण किमान वेतन देत नाही. त्यांना किमान वेतन दिवसाला १३० रु. आहे. पण त्यांना किती मिळतात तर ८० रु. आणि ९० रु.

प्रियांका करंबेळे :-

७० रुपये आहे.

रोहित सुवर्णा :-

काही ठिकाणी ७० रु. आहे. मग ते ७०-८० किंवा ९० रुपयामध्ये आपण पी.एफ कापणार का? १३० रुपयावरच कापावे लागेल. त्या कामगारांना वेळेवर पगार मिळत नाही. काही ठिकाणी १५-१५ तारखेपर्यंत पगार मिळत नाही. अशा ठेकेदारावर तुम्ही कार्यवाही करू शकता का? सन्मा. सदस्य आसिफ शेख ह्यांचे मोठे बंधू श्री. कमाल शेख, श्री. विजय शर्मा ह्यांच्यावर कार्यवाही करू शकत नाही? का तर सर्व तुमचेच माणसे आहेत.

रोहिदास पाटील :-

मॅडम, याविषयाचे रुलिंग आपण काय दिले? आपण रुलिंग द्या आणि मग सांगा की, जेवणाची सुट्टी झाली.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आपले रुलिंग क्लिअरकट नाही. आपण ३१ मार्च पर्यंत मुदतवाढ दिलेली आहे.

रोहिदास पाटील :-

जे काय आहे ते एकमताने रुलिंग द्या आणि जेवणाची सुट्टी जाहिर करा.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आपण जी ३१ मार्चपर्यंत जी मुदतवाढ दिलेली आहे. त्याच्यामध्ये संकल्पचित्र तयार करून, परत टेंडर काढून तुम्हाला त्या कॉन्ट्रॅक्टरला वेळ द्यावा लागेल. कारण की तो कॉन्ट्रॅक्टरला त्या गाडीवर लोन घेईल. त्या गाडीची बॉडी बनवेल. त्याच्यामध्ये त्यांना कमीत कमी दोन महिने लागतील व ३१ मार्चच्या अगोदर झाले पाहिजे आणि आता पावसाळा सुरू होणार आहे. म्हणून ३१ मार्चच्या अगोदर संकल्पचित्र तयार टेंडर काढून त्याच्यामध्ये ती गाडी येईल.

हॅरल बोर्जिस :-

मा. महापौर मॅडम, आपण ठेकेदारांची जरी ३१ मार्च महिन्यांपर्यंत मुदतवाढ दिली असली तरी प्रशासनाला फक्त तीस दिवसामध्ये संकल्पचित्र तयार करण्याचे निर्देश द्या. जेणेकरून ठेकेदाराला ज्या कॉम्पॅक्ट व्हॅन बनविण्यासाठी आपले जे चालले आहे. त्याच्यासाठी त्याला उपलब्ध अवधी मिळेल. अन्यथा, ३१ मार्चला किंवा मार्च महिन्याच्या आठवड्यामध्ये प्रशासनाने जर हा विषय सभागृहासमोर आणला तर आपल्याला ज्यापध्दतीने जसे संकल्पचित्र पाहिजे, जशा गाड्या आपल्याला पाहिजे, ज्या गाड्या बनवायच्या आहेत त्याच्यासाठी पुन्हा एकदा वेळ मिळणार नाही. ३१ मार्चला ठेकेदाराची मुदत आणि प्रशासनाने

रिटा शाह :-

साहेब, गाड्या आपण बनवणार आहोत का?

रोहिदास पाटील :-

गाड्यांचे आपले डिझाईन नसते. कंपनीची डिझाईन असते व ते रेडी असते.

रिटा शाह :-

कॉन्ट्रॅक्टर बनवणार की नाही. तो आपल्या चर्चेचा विषय आहे. त्या ठेकेदाराकडे गाड्या नसतील तर भरपूर कंपन्या आहेत. आपण टेंडर कॉल करा ना. तुम्ही सुप्रीम कोर्टाचे नांव घेऊन विषय आणता आणि आपण येथे बसून त्यांचा अपमान करता. कमिशनर साहेब, आपण माझे फक्त एक वाक्य ऐकून घ्या. सुप्रीम कोर्टाचा आदेश सहा वर्षांपूर्वी झाला. त्याच्यामध्ये त्यांनी क्लिअरकट गाईडलाईन दिली होती की, आपल्याला कशाप्रकारे घनकचरा व्यवस्थापन सुरू करायचे आहे. वॉर्डनिहाय साफसफाई कशी करायची आहे आणि कॉन्ट्रॅक्ट कसे द्यायचे आहे व गाड्या ह्या कशा असल्या पाहिजेत. त्यांच्या आदेशामध्ये ते क्लिअरकट सुप्रीम कोर्टाने तुमचे संकल्पचित्र त्यांनी स्वतः दिलेली आहे आणि ते आपल्याला तयार करण्याची गरज नाही आणि

आता ही फक्त त्याच ठेकेदाराला ठेका घ्यायचा आहे आणि त्यासाठी ह्या सभागृहामध्ये ही सर्व चर्चा चालू आहे आणि आपण परत तेच केले असेल तर आयुक्त म्हणून मी तुमच्यावर आरोप लावणार की, सुप्रीम कोर्टाच्या आदेशाचे तुम्ही पालन न करता त्यांचा तुम्ही अपमान करता आणि परत ठेकेदाराला ठेका देण्यासाठी तुम्ही या गाड्या अशा पाहिजेत किंवा त्या गाड्या तशा पाहिजेत असे सांगता. आपण त्यांना एवढी मुदत देवून, तोच कॉन्ट्रॅक्टरला आपल्याला कशाला पाहिजे. आपल्या इंडियामध्ये कॉन्ट्रॅक्टर नाही का? म्हणून तीन महिन्याची मुदत देण्यात यावी व ते संकल्पचित्र बनविण्याची तुम्हाला गरज नाही. सुप्रीम कोर्टाने तुम्हाला संकल्पचित्र बनवून दिलेले आहे. त्या आदेशाप्रमाणे तुम्हाला कामे करायची आहेत. पण आपण फेल झालो आहोत आणि आता परत ते संकल्पचित्र तुमचे आठ दिवसांमध्ये तयार होऊन तो विषय आमच्यापुढे आला नाही तर मी उपोषणाला बसणार.

मा. आयुक्त :-

लोकशाहीच्या मार्गाने आपल्याला जे करायचे असेल ते आपण करायला शंभर टक्के फ्री आहात. त्याच्याबद्दल मला काहीच बोलायचे नाही. मला आपल्याला फक्त एवढेच सांगायचे आहे की, आपण आता जो आरोप केलेला आहे तो आरोप आपण पहिल्यांदा समजून घ्या. याबाबत जवळ जवळ एक-दिड तासापासून सभागृहामध्ये चर्चा चालू आहे. ती कशाप्रकारची चर्चा चालू आहे. एखाद्या ठेकेदाराला पाठीशी घालण्यासाठी सभागृहामध्ये चर्चा सुरु नाही. हे तुम्ही लक्षात घ्या. त्याठिकाणी अशी चर्चा सुरु आहे की, जर समजा, एखादा नविन प्रस्ताव आपल्याकडे करायचा असेल तर त्या नविन प्रस्तावाचे जे काही टेक्नीशियन्स आहेत. त्या टेक्निकल सगळ्या बाबी आपल्याला तपासून घ्याव्या लागणार आहेत. त्या टेक्निकल बाबी तपासल्यानंतर आपल्याला त्या कॉम्पॅक्ट गाड्या पुरविण्यासाठी निविदा सुचना प्रसिध्द कराव्या लागणार आहेत. त्या कॉम्पॅक्ट गाड्या तयार करण्यासाठी काही कालावधी लागणार आहे. तोपर्यंत आपण काय करणार आहोत?

रिटा शाह :-

साहेब, मला हे मान्य आहे. पण सुप्रीम कोर्टाचा आदेश हा झाला केव्हा? आता आपण प्रशासन जागे झालात का?

मा. आयुक्त :-

सुप्रीम कोर्टाचा आदेश हा २००० सालामध्ये झालेला आहे ना.

रोहित सुवर्णा :-

आम्ही तुमच्याकडे कितीवेळा तक्रार केली. तुम्ही त्या ठेकेदारावर कधी कार्यवाही केली का? तुमच्याकडे किती वेळा लेखी पत्र दिलेले आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपण बसून घ्या.

रोहित सुवर्णा :-

आपण ठेकेदारांवर कधी कार्यवाही केली आहे का? का करत नाही? का तर तुमचा त्यांच्याशी पार्टनरशिप करण्याचा उद्देश असतो. तुम्ही कधी ठेकेदारांवर कार्यवाही करता का? सगळे काँग्रेस आणि राष्ट्रवादीचे कॉन्ट्रॅक्टर आहेत.

नयना म्हात्रे :-

कितीवेळा तक्रार करण्यांत आलेली आहे की, कामगारांना ७० रु, ८० रु. पगार दिला जातो. त्यावेळेला आयुक्त साहेबांनी त्या ठेकेदारावर काय कार्यवाही केली हे आपण सांगा तर, काहीच कार्यवाही केली नाही. मी माझ्या वॉर्डाचे देखिल बोलते ४ नंबर वॉर्डाचे. माझे मी लपवून ठेवत नाही का, तुम्ही त्या ठेकेदाराला पाठीशी घालता?

रोहित सुवर्णा :-

मिनिमम वेज ॲक्टनुसार तरी पगार द्या.

नयना म्हात्रे :-

त्यांना १३० रु प्रति दिवस आहे व तो ठेकेदार एक-एक कामगारांच्या मागे महिन्याला २,०००/- रु. कमवतो. त्याला आपण २०० रु बोनस देवू शकत नाही का? आपण त्या ठेकेदाराला का म्हणून पाठीशी घालता.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्या आपल्या विषयाचा खुलासा देण्यात येत आहे. आपण बसावे.

नयना म्हात्रे :-

आयुक्त साहेब, आता सन्मा. सदस्या रिटा शाह मॅडमला बोलले म्हणून आम्हाला ते बोलावे लागले.

रोहित सुवर्णा :-

आयुक्त साहेब, ठेकेदारावर कधीच कार्यवाही करत नाही.

नयना म्हात्रे :-

ते ठेकेदारावर कार्यवाही का करत नाही. आमचे लेखीपत्र आहे.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, सुभाषचंद्र बोस मैदानाच्या समोर रोज रात्री ७.०० ते ८.०० वा. पर्यंत

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णाजी आपण बसून घ्या. श्री. खतगावकर साहेब आपल्याला खुलासा देत आहेत आपण बसून घ्या.

रोहित सुवर्णा :-

आयुक्त साहेबांनी खोट्या बाजूच्या लोकांचा खुलासा केला.

बालाजी खतगावकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

सन्मा. सदस्यांनी जो मिनिमम वेजसचा मुद्दा मांडला त्या अनुषंगाने आता जो ठराव याठिकाणी पारित झाला की सहा महिन्याची मुदतवाढ ठेकेदाराला देण्यात यावी.

रोहिदास पाटील :-

किती महिन्याचे झाले ते काय बोललेच नाही. आम्ही मा. महापौरांना तेच विचारतोय.

बालाजी खतगावकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

जे काही एक्सटेन्शन होईल.

रोहिदास पाटील :-

असे सांगावे. अन्यथा तुम्ही सहा सांगणार, आम्ही अकरा सांगणार.

बालाजी खतगावकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

चर्चा चालू आहे. त्याच्यावर निर्णय होईल. त्यामध्ये मी सभागृहाला

शिवप्रकाश भुदेका :-

साहेब, प्रशासन कसे गोलमोल उत्तर देत आहे. तसे तुम्ही गोलमोल बोलू नका. जे आहे ते खरं बोला. एवढ्या महिन्यासाठी तो ठराव नक्की झालेला आहे.

बालाजी खतगावकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

हे तुम्ही ठरवणार आहेत. मला हे माहित आहे.

शिवप्रकाश भुदेका :-

आपण आम्हाला गोलमोल उत्तर देवू नका.

बालाजी खतगावकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

मला माहिती द्यायची आहे. मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने, ज्या ठेकेदाराला आपल्याला मुदतवाढ द्यायची आहे तर प्रशासनाकडून एक बाबीचा उल्लेख याठिकाणी केला जात नाही की, गेल्या वर्षीचा हा ठेका, गेल्या वर्षीच्या बेसीक रेटप्रमाणे आहे. आपण मुदतवाढ देताना तेच रेट जर आपण ह्यावर्षी ठेवत असाल तर त्यामध्ये प्रायव्हेट रेग्युलेशन म्हणून जो १९७२ चा नियम आहे. त्याच्यामध्ये बेसीक ठाणे जिल्ह्याचे रेट आणि त्याला प्रॉव्हीडंट फंड, ग्रॅज्युएटी आणि बोनस हे ठेका कर्मचाऱ्यांप्रमाणे देणे अपेक्षित आहे. नाहीतर, लेबलचे अॅडीटेशन होऊन मागे मोठा मोर्चा आला होता. भविष्यात ही लॅप पुन्हा आपल्या वाढीव ठेक्यामध्ये राहू नये. एवढेच माझे सबमिशन आहे. तो करून निर्णय व्हावा.

शिवप्रकाश भुदेका :-

मा. महापौर मॅडम, जो ठेकेदार लेबर कम रखता है। उसपर २५० रुपये पेनल्टी है। उसपे अभी तक कितना पेनल्टी लगाया है वह एक बार बताईये। मतलब जो सन्मानिय अधिकारी है उसपर कितना पेनल्टी लगाया है वह लगाओ और बताओ। उसपर ५०० रुपये पेनल्टी लगानेका प्राविधान करो। अभी तक कौनसे ठेकेदार पर २५० रूपये की पेनल्टी लगाया है।

रोहिदास पाटील :-

आपण अकरा महिने देता, सहा महिने देता, तीन महिने देता त्याची रुलिंग तर द्या. तुमचे उगाच उलट - सुलट चाललेले आहे.

शिवप्रकाश भुदेका :-

एक वॉर्ड मे १०० आदमी रहते है। उधर ७० आदमी रहता है तो उसपर अभीतक कितना पेनल्टी लगाया है वह बताओ।

रोहिदास पाटील :-

तुमचे कशातच समाधान होत नाही. हे आम्हाला समजत नाही. श्री. कांबळे साहेब रुलिंग देणार आहेत का?

राजकुमार कांबळे :-

वॉर्ड सफाई करिता दंडात्मक कारवाई जी दिलेली आहे.

शिवप्रकाश भुदेका :-

साहेब, आम्हाला खरी माहिती द्या आम्हाला सगळं माहिती आहे.

राजकुमार कांबळे :-

आपल्याला खरी माहिती देतो. एकुण १६ गट आहेत. त्यातुनच एकुण २८,५०० रुपये इतका आजपर्यंत दंड वसूल केलेला आहे.

शिवप्रकाश भुदेका :-

मा. महापौर मॅडम जो वार्ड मे ६० आदमी आहे उसमे सिर्फ ४० आदमी आते है तो आप ठेकेदारपे कार्यवाही करो या अधिकारीपे कार्यवाही करो.

जेम्स कोलासो :-

मा. महापौर मॅडम, आपल्याकडे महापालिकेमध्ये ठेकेदाराचा जो रेकॉर्ड येतो त्यांना सॅलरी देण्यासाठी अनेकवेळा मी हा विषय सभागृहापुढे आणलेला आहे की, त्यांना मिनिमम वेजेस दिला जात नाही. मी प्रत्यक्ष उत्तनच्या वॉर्डमध्ये चौकशी केली असता प्रत्येक कामगारांचे हजार दिवस पेन्सीलिन लिहीले जातात त्यांचे त्याच प्रमाणात त्यांची सॅलरी लिहीले जाते आणि त्याच्यावर कामगारांची सही घेतली जाते त्यानंतर पेन्सीलिन जे लिहीलेले आहे ते खोडुन पेनाने लिहीले जाते व आपल्या महानगरपालिकेतुन त्याचे पेमेन्ट घेतले जाते त्यासाठी सर्व ठेकेदारांचे हे दप्तर जप्त करा आणि त्याची चौकशी लावा. त्यांना मिनिमम वेजेस दिले जात नाही.

शिवप्रकाश भुदेका :-

मा. महापौर मॅडम, पिछले साल ५०० रुपया था। और यह २५० रुपया किया। ना कोई स्थायी समिती मे ठराव, ना कोई मा. महासभा मे ठराव। यह मनमर्जी के जैसे चलता है।

मा. महापौर :-

प्रकरण क्रमाक ९४ बाबत सभागृहामध्ये चर्चा झाल्याप्रमाणे घनकचरा वाहण्याच्या यंत्रणेची संकल्पचित्र तयार करुन तसेच, यांत्रिक किंवा तांत्रिक सर्व अभ्यास करुन पुर्णपणे तो विषय सभागृहापुढे आणावा. तसेच, संकल्पचित्र तयार होण्याची जी मुदत सभागृहाने दिलेली आहे जास्तीत जास्त एक महिना एवढी मुदत सभागृहाने दिलेली आहे आणि ३१ मार्चच्या अगोदर हे संकल्पचित्र तयार करुन पुर्ण कार्यक्रम सुरु झाला पाहिजे अशी सगळ्या सभागृहाची भावना आहे. अशाप्रकारे आपल्याला हा जो जो घनकचरा व्यवस्थापनचा कार्यक्रम राबवायचा आहे तो राबविण्यात येईल. सचिवांनी पुढील विषयाला सुरुवात करावी.

रोहिदास पाटील :-

आपण मुदतवाढ किती दिलेली आहे? ३१ मार्चपर्यंत दिली का कुठं पर्यंत दिली?

मा. महापौर :-

आपण त्यांना एक महिन्याची मुदत दिलेली आहे की, एक महिन्यात संकल्पचित्र सादर करावे.

रोहिदास पाटील :-

आपण हे निर्देश अधिकाऱ्यांना दिले. कचरा वाहतुकीचे आताचे जे ठेकेदार आहेत त्यांना तुम्ही आजच्या सभेत किती महिन्याची मुदत दिली?

मा. महापौर :-

मार्च महिन्यापर्यंत.

प्रकरण क्र. ९४ :-

मा. सर्वोच्च न्यायालयाच्या निर्देशानुसार घनकचरा व्यवस्थापन व प्रभागनिहाय वॉर्ड साफसफाई करणे कामाच्या प्रस्तावास मंजूरी देणेबाबत.

ठराव क्र. ७१ :-

मा. सर्वोच्च न्यायालयाच्या निर्देशानुसार घनकचरा व्यवस्थापन व प्रभागनिहाय वॉर्ड साफसफाई करणे कामाच्या प्रस्तावावर सभागृहात चर्चेअंती घनकचरा व्यवस्थापनाचे तांत्रिक बाबी तसेच नविन बंदिस्त वाहनावर येणारा भांडवली खर्च, कंत्राटी कामगार अॅक्ट नुसार देण्यात येणारे वेतन भत्ते इत्यादी बाबी तपासून घनकचरा व्यवस्थापनाचे संकल्प चित्र एका महिन्यात तयार करुन मा. महासभेपुढे सादर करण्यात यावा व सध्या कार्यरत असलेल्या निविदाकारांना ३१ मार्च २००७ पर्यंत मुदत वाढ देणेस हि महासभा आर्थिक व प्रशासकिय मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्री. प्रफुल्ल पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

लंच टाईम :- १.४५

मा. महापौर :-

सचिव सभेला सुरुवात करावी.

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र. ९५ चे वाचन केले.)

रोहिदास पाटील :-

मा, महापौर मॅडम, आपण हा जो विषय घेतलेला आहे. विषय क्र. ९५ विकास योजनेतील महानगरपालिकेस हस्तांतरीत झालेल्या आरक्षित जागा - बगीचे, क्रिडांगण, शाळा विकसित करणेसंबंधी धोरण निश्चित करणेबाबत. आमची आपणांस विनंती आहे की, हा ठराव आपण सभागृहाच्या पुढे आणतेवेळी साधारण प्रशासनाने किंवा सत्ताधारी पक्षाने याच्याबाबत तर तुमचा मसुदा तयार केला असेल किंवा तुमची अपेक्षा असेल. ही महापालिकेच्या हिताच्या दृष्टीने जनतेच्या हिताच्या दृष्टीने किंवा त्या जागेच्या सुरक्षेच्या दृष्टीने त्याचे निवेदन आधी करावे. जेणेकरून मोठी चर्चा होणार नाही साधारण आपण काय अपेक्षित धरलेले आहे? तुम्हाला अभिप्रेत काय आहे? हे करणे अशा दृष्टीने योग्य आहे की अयोग्य आणि देवू इच्छिता तर कोणाला देवू इच्छिता. देतेवेळी तुमचे टर्म्स कंडीशन काय असतील आणि मग त्याच्यात ज्या त्रुटी असतील त्या त्रुटीवरती आम्ही तुम्हाला सुचना देवू किंवा या मागण्या असाव्यात की, नसाव्यात किंवा ह्या मागण्या त्याच्यामध्ये अॅड कराव्यात ही सुचना त्याच्यामध्ये अॅड करावी. कंडीशन अॅड करावी. असे आम्ही तुम्हांला सांगतो आणि हा विषय आपल्याला महापालिकेकडे जागा हस्तांतरीत झाली हे खरं आहे. जागा हस्तांतरीत झाल्यावर आपण देवू इच्छितो तर त्याच आरक्षणातील जागा आपण कोणाला देवू इच्छितो व त्याचा क्रायटेरिया काय असावा? असा मसुदा जर आपण तयार केलेला असेल तर तो आम्हाला सोयीचा पडेल आणि मग आपल्याला त्याच्यावर चर्चा करता येईल.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, सदर विषय सभागृहामध्ये आणल्याबद्दल मी श्री. घेवारे साहेब आणि मा. आयुक्त साहेब यांना धन्यवाद अदा करते. कारण आपल्याकडे आरक्षण म्हणजे आपण बघितले तर आरक्षणावर झोपडपट्ट्या आणि सहा माळ्याची बिल्डिंग व आठ माळ्याची बिल्डिंग बघतो. एवढे आरक्षण आपल्या ताब्यात आले आहे तर मला असे वाटते की, प्रशासनाचा त्याच्यामध्ये असा काही स्वार्थ नाही. फक्त त्यांचा हा विषय येथे आणण्याचा अर्थ एवढाच आहे की, ते जे आरक्षण आहे त्याच्यावर अतिक्रमण होऊ नये आणि इतर स्वार्थासाठी किंवा इतर वस्तुसाठी त्याचा उपयोग होऊ नये त्यासाठी त्यांनी हा विषय आणला. त्याच्यावर साधक-बाधक चर्चा करून कोणाला द्यायचे, कसे द्यायचे कुठल्या कॉन्ट्रक्टरला द्यायचे कसे टेंडर काढायचे त्याच्यावर नितीनियम काय तो सभागृहाचा अधिकार आहे आणि आपणच चर्चा करून त्याच्यावर निकष लावून द्यायचा आहे. परंतु, त्यांनी हा जो विषय आणलेला आहे तो फार महत्त्वाचा विषय आहे आणि त्याच्यावर चर्चा करणे हे योग्यच आहे.

मोहन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे की, आपला डेव्हलप प्लॅन मंजूर झाल्यापासून आपण आजतागायत बरीचशी आपली आरक्षणे हस्तांतरीत व्हायला पाहिजे होती ती झाली नव्हती. दरम्यानच्या काळामध्ये आपले ए.टी.पी. श्री. घेवारे साहेब यांनी आरक्षण हस्तांतर व्हावे याबाबतीमध्ये आयुक्तांच्या गाईड लाईनखाली फार मोठ्या प्रमाणात काम सुरू केले. काही आरक्षण आपल्या ताब्यात आलेली आहेत आणि बरीचशी आरक्षणे आपल्या ताब्यात यायची आहेत. म्हणून त्यासाठी आज जो विषय विषयपटलावर आलेला आहे. त्याचे मुख्य उद्दिष्ट असे आहे की, कोणत्याही आरक्षणामध्ये असे अतिक्रमण होता कामा नये आणि अतिक्रमण झाल्यानंतर ते आरक्षण पुन्हा क्लिअर करायला संपूर्ण परिपूर्ण ताकद वापरावी लागते आणि अशा बऱ्याचशा गोष्टी निर्माण झाल्या होत्या. उदा. शिवार गार्डन आहे याठिकाणी शाळा आणि इतर काही झोपडपट्टी होती ती खाली करता आपल्या नाकीनउ आलेले आहे आणि अजून परिपूर्ण झाले ही नाही व जवळ जवळ होण्याच्या मार्गावर आहे. असे असताना आपल्याला मुंबईचा नियमाचा निकष दिला की, मुंबईमध्ये अशापद्धतीने ही आरक्षणे आपल्याला खाजगी जागेवर देता येतील आणि ते देताना आपल्याला परिपूर्ण संपूर्ण अशी निविदा काढून त्याची प्रसिद्धी देवून त्या संबंधितांना मागणी करून अशी आरक्षण विकसित करता येतील किंवा त्यांना आपल्याला डेव्हलप करता येतील. अशापद्धतीने त्यांच्याकडून फी ही आपल्याला मिळेल. परंतु, ह्याच्यामध्ये असा निकष दिला की, मुंबईच्या नियमानुसार तर तसे नियम आपण सभागृहासमोर मांडले तर आपल्याला त्याच्यावर चर्चा देखिल करता येईल आणि आणलेल्या विषयाबद्दल प्रशासनाने अशी बरीच आरक्षणे ताब्यात घ्यायची आहेत आणि आपण जर तिथे लक्ष घातले नाही तर त्या आरक्षणावर अतिक्रमण होऊ शकेल. म्हणून जे नियम असतील. त्या नियमाचे वाचन केले किंवा माहिती दिली तर या सभागृहाला ह्याच्यावर अधिक चर्चा करता येईल.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे की, प्रकरण क्र. ९५ विकास योजनेतील महापालिकेस हस्तांतरीत झालेल्या आरक्षित जागेचे बगीचे, क्रिडांगण, शाळा विकसित करणेसंबंधी धोरण निश्चित करणेबाबत. निश्चितच प्रशासनाच्या बाबतीत प्रथमच या महापालिकेच्या कारकिर्दीमध्ये हे असे मोठे आरक्षण महापालिकेने हस्तांतरीत केले. याबद्दल प्रथम प्रशासनाला मी धन्यवाद देतो. कारण आज आरक्षणाची जी पद्धत बघितली तर आपण ३६८ आरक्षण महापालिकेने विकास आराखड्याप्रमाणे टाकलेली आहेत. त्याच्यामध्ये ३५६ ही महापालिकेने विकास करायची आहेत. पण ३५६ मधली काही जी आरक्षणे आहेत त्याच्यावर वेगवेगळे अतिक्रमण झालेले आहे. वेगवेगळ्या विभागाने वेगवेगळ्या पद्धतीने तिथे अनेक बांधकामे केलेली आहेत.

निश्चितच ही जी योजना आहे. ती आरक्षण आपल्या ताब्यात घेऊन त्यांच्यावर क्रिडांगण आहेत, बगीचे आहेत, मैदाने आहेत. ती लवकरात लवकर विकास करून आपण कशापद्धतीने विकास करायची हे धोरण आपल्याला आता ठरवायचे आहे. प्रशासन, महापालिका निश्चितच सभागृहामध्ये ते धोरण ठरवणार आहेत आणि जनतेला आपण काय देणार आहोत ते आता द्यायला पाहिजे. आज जर ही आरक्षण ताब्यात घेतली नाही तर उद्याला महापालिकेने तशीच ठेवली तर तिथे अतिक्रमण होणार. आज जिथे-तिथे झोपडपट्ट्या आहेत. जिथे तिथे गॅरेज वगैरे वाढत आहे. ते वाढण्यासाठी हा जो प्रस्ताव महापालिकेने, प्रशासनाने आणलेला आहे तो निश्चित चांगला आहे. ह्याच्याबाबत धोरण ठरवून लवकरात लवकर या शहराला आम्ही काय देत आहोत अशी आजची जी काही आरक्षण आहेत ती सुद्धा जातात. या संदर्भामध्ये सांगू इच्छितो की, मार्केट जे आहे, मिरा भाईंदरमध्ये मार्केटच्या आरक्षणाची जी जागा आहे ती जागा लवकरात लवकर प्रशासनाने हस्तांतरित करून मिरा भाईंदरमध्ये पूर्वेला एक चांगले मार्केट व्हावे याच्यासाठी त्याबद्दल आम्ही एक विनंती करतो की, आरक्षणाची जी जागा आहे ती भूसंपादन करून अशापद्धतीने या शहराला चांगले काम द्या. चांगल्यापद्धतीने विकसित करण्यासाठी आणि शहरासाठी एक चांगली योजना राबवा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, आपला जो विकास आरखडा आहे. तो सन १९९७ पासून लागू झाला आणि १० वर्षे या आराखड्याला होऊन गेली. या मधल्या काळामध्ये आणि आपण मागची दोन ते तीन सभा बघितली तर आरक्षणाच्या मुद्द्यावरून मी प्रश्न उपस्थित केला त्यामध्ये अतिक्रमण होतात आणि मधल्या काळामध्ये अधिकारी नेमले होते. ते सर्व आरक्षण घेण्याकरिता पण आज हा विषय आलेला आहे. उशिरा का होईना हा विषय आल्यामुळे प्रथम प्रशासनाचे आपले धन्यवाद. पण आपण जी टिपणी दिलेली आहे. त्या टिपणीमध्ये दोन-चार गोष्टींचा उल्लेख झालेला आहे. त्याचा खुलासा होणे गरजेचे आहे कारण माझ्याकडे जी माहिती आहे. त्या माहितीच्या आधारावर प्रशासन मला काय माहिती आहे. टोटल आरक्षणामध्ये शासकिय जागेवर-६, सभावेशक आरक्षणाच तरतुदी - १६ आणि टी.डी.आरने - ८ असे एकूण ३० आरक्षण आपण आतापर्यंत विकसित होण्याकरिता दिलेले आहे. असे आपल्या टिपणीमध्ये म्हटलेले आहे. हे आरक्षण आपण देताना कुठले निकष, कुठले नियम आपण केलेले आहेत किंवा आता त्या आरक्षणाची काय पोजीशन आहे. जे समावेशक आरक्षण आहे त्यांची काय पोजीशन आहे. आहे की, ह्या शासकिय जागेवर आपण डेव्हलपमेंट करत आहोत त्याची काय पोजीशन आहे. ह्याची सभागृहाला माहिती देणे आवश्यक होते. पण त्या टिपणीमध्ये आपण तसा उल्लेख केलेला नाही आणि जेव्हा आपण कुठल्या संस्थेला आरक्षण देतो, धोरण निश्चित करण्यासाठी आपण ही टिपणी दिलेली आहे. पण प्रशासनाची टिपणी याच्यामध्ये असणे आवश्यक होते की, प्रशासनाच्या नियमाखाली असे असे करता येते आणि महापालिकेचे हे अधिकार आहेत, सभागृहाचे हे अधिकार आहेत. तर ह्या विषयाचे आणखिन लवकर डिसिजन झाले असते. पण तसे झालेले नाही. तर माझे प्रथम आपल्याला हा प्रश्न आहे की, जे शहरात शासकिय जागेवर समावेशक मध्ये तरतुदी - १६ आणि टी. डी. आर. ८ या आरक्षणाची कुठल्या नियमाखाली, कशापद्धतीने, त्याची पोजीशन काय ह्याची सभागृहाला माहिती दिली पाहिजे.

मा. महापौर :-

त्यांना माहिती पाहिजे. आपण सर्वाना एकत्र माहिती देवूया.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मॅडम, जेव्हा सभागृहामध्ये प्रश्न आलेला आहे. तर परत तुम्ही सांगाल की, ह्यांनी मधेच दुसरे डायव्हर्शन केले. तुम्ही मधेच बोलतात पण पाच मिनिटे या विषयाला थांबू या. चांगला विषय आहे. शहराच्या विकासासाठी आपण विषय आणलेला आहे.

मा. महापौर :-

एकत्रित चर्चेतून जेव्हा सगळे प्रश्न उपस्थित होतील. तेव्हा एकत्रितपणे सभागृहाला ह्याची माहिती दिली जाईल. तुम्हाला तुमची माहिती दिली जाईल.

अनंत पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, सॉल्ट डिपार्टमेंटच्या ज्या जागा आहेत. आरक्षण केलेले आहे ते कोणकोणते आहे? त्याचा सर्व्हे नंबर आपल्याकडून मिळू शकेल का? त्याची माहिती द्या. सॉल्ट डिपार्टमेंटच्या जागेची २० आरक्षणे आहेत.

मिलत म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे की, प्रशासनाने हा विषय चांगला आणलेला आहे. त्यातल्या त्यात श्री. घेवारे साहेबांनी ह्याच्यामध्ये चांगली मेहनत घेतलेली दिसते. त्याबद्दल प्रशासन आणि श्री. घेवारे साहेब यांना धन्यवाद. ह्यामध्ये सर्व जागा विकसित करायच्या आहेत. त्याकरिता माझी एवढीच सुचना आहे की, आपण ज्या अटीशर्ती करू. त्यामध्ये त्या अटीशर्तीचे पालन त्या विकसित कर्त्यांनं केले पाहिजे आणि दर १०-१० वर्षांनी त्याचे रिन्युअल करा. जर अटीशर्तीचे पालन केले नाही तर त्यामध्ये अशी सुद्धा अट घाला की, १० वर्षांनंतर त्याचे जे कॉन्ट्रॅक्ट आहे ते कॅन्सल केले जाईल असे लगत ३० वर्षांचे न देता १०-१० वर्षांचे टर्म द्या. दर १० वर्षांनी विकासकर्त्याने आपल्या अटीनियमाचे पालन केले नाही किंवा गार्डन आहेत, क्रिडांगण आहेत ती त्वरीत खाली करून दिली पाहिजे की, दुसऱ्याच दिवशी इतर विद्यार्थ्यांना किंवा मुलांना खेळता आले

पाहिजे. समजा, लग्न समारंभाला त्यांनी जे काही दिले तर ते ताबडतोब दुसऱ्या दिवशी मैदान खाली करून दिले पाहिजे आणि दर दहा वर्षांनी त्याचे रिन्युअल करायचे. आपण हा नियम टाका. अशी माझी सुचना आहे.

लिओ कोलासो :-

आदरणीय पिठासिन अधिकाऱ्यांच्यावतीने बोलत आहे की, याठिकाणी महापालिकेच्या विकास योजनेतील आरक्षणांच्या ज्या काही जमिनी हस्तांतरित झालेल्या आहेत त्याचे प्रपोजल याठिकाणी धोरणात्मक निर्णयासाठी ठेवलेले आहेत. ही चांगली गोष्ट आहे. परंतु, आरक्षणाची जी यादी आपण दिलेली आहे त्यामध्ये क्रिडांगणे आणि बगीचे हे जवळ जवळ पाच विषय आहेत आणि प्राथमिक शाळा, मैदान असे दोन विषय आहेत. सर्वसाधारणपणे या महापालिकेची भूमिका आणि धोरण असे असले पाहिजे की, आपली साधारणपणे ३८० आरक्षणे आहेत. या आरक्षणाचा भूसंपादन खर्च आणि आरक्षणांचा विकासाचा खर्च ह्याचा आढावा घेण्याचे जर आपण ठरवले तर महापालिकेला ही विकासयोजना परिपूर्ण राबवण्यासाठी आणखिन ५० वर्षे लागतील. कारण महापालिकेच्या उत्पन्नाचे स्रोत तेवढ्या मोठ्या प्रमाणात नाही म्हणून महापालिकेची अशी धोरणात्मक भूमिका असली पाहिजे की, जी शक्य आरक्षणे असतील जे बी.ओ.टी खाली घेण्यास कोणी उत्सुक असेल व महापालिकेच्या अटीशीरतीच्या अधिन राहून ती घेण्यास विकसित करण्यास तयार असेल तर तशा धोरणाचा महापालिकेने पुरस्कार करायला पाहिजे आणि अशी आरक्षण त्या विकासकर्त्याला देण्यासाठी महापालिकेने आपली भूमिका ठरवायला पाहिजे. याच सोबत ह्या आरक्षणातील २१ आरक्षण ही सरकारी जागेतील आहेत त्याच्यातून फक्त ६ जागा आपल्याला हस्तांतरण करून मिळालेल्या आहेत. आता जे बाकीचे इतर जागांमध्ये अॅक्वीझिशन करताना टी.डी.आर. ला सगळेच लोक तयार होतात असे नाही. काही कॉम्पेन्सेंट बाजार मुल्याप्रमाणे त्या जागेची किंमत मागू शकतो. २१ आरक्षणे आहेत त्यापैकी उर्वरित ज्या १७ जमिनी आहेत त्या महापालिकेने तातडीने आपल्याकडे हस्तांतरण करून घेण्यासाठी प्रयत्न करायला पाहिजे. त्याचसोबत मी आमच्या उत्तम परिसरामध्ये महापालिकेच्या विकास योजनेमध्ये खरोखरच मासेमार समाजाच्या हिताच्या दृष्टीकोनातून काही चांगले आरक्षण पाठविली म्हणजे मंजूर केली. परंतु, त्या आरक्षणांमध्ये अॅक्वाझिशन अॅथोरिटी ठरविलेली आहे. हे न्याय संमत होणार नाही. कारण तेथिल मासेमार सोसायट्यांना अॅक्वीझिशनचा प्रस्ताव जर हाताळण्याचे ठरविले तर सोसायट्यांकडे तेवढा आर्थिक पाठबळ नाही. म्हणून अॅक्वीझिशन अॅथोरिटी म्हणून त्याच्यामध्ये बदल करण्याची आवश्यकता सुद्धा पडणार आहे. नियमामध्ये डी.सी.आर मध्ये आणि ३७ सेक्शनखाली ह्याच्यातल्या काही तरतुदी बदलाण्या लागल्यात तर त्याबाबतीत सुद्धा महापालिकेचे धोरण ठरवायला पाहिजे. ही फक्त याठिकाणी जर सुचवलेल्या आणि या महापालिकेकडे संपादित झालेल्या जमिनीच्या विकासाचे धोरण ठरवायचे असेल तर प्रथमतः सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील (काकांनी) सांगितले की, तिथे भूमिका काय आहे. बृहमुंबईच्या विकास नियमावलीमध्ये काय सुविधा दिलेल्या आहेत. त्याचेसुद्धा स्पष्टीकरण खात्यांतर्फे झालेतर ती भूमिका ठरवताना चांगले होईल. फक्त मी, ज्या जमिनी हस्तांतरित झालेल्या आहेत आणि विशेषतः त्याच्यातल्या शाळांची तर ती शाळांच्या आरक्षण संबंधित कोणी इच्छुक ऑफर मागवून त्याप्रमाणे त्यांना देता आले तर जरूर देण्याचा विचार करावा. परंतु, आमचे सन्मा. मिलन पाटील यांनी जी काही सुचना मांडली की, दर दहा वर्षांनी त्याचे रिन्युअल करायचे. कोणीपण अशा स्वरूपाच्या रिन्युअलच्या अटीयुक्त धोरणांना संमती देणार नाही. कारण शाळेच्या आरक्षणासाठी भूसंपादन जरी दिले तर शाळेच्या कन्स्ट्रक्शनची जी कन्स्ट्रक्शन कॉस्ट आहे. ही दहा वर्षांमध्ये वसूल होईल असे वाटत नाही. त्यामुळे याही गोष्टीचा या प्रश्नामध्ये संदर्भामध्ये जरूर विचार करावा. मी फक्त महापालिकेला जे काही शक्य नाही. परंतु, बी.ओ.टी खाली किंवा कोणीही स्वयंसेवी संघटना आपले प्रस्ताव महापालिकेकडे या दोन-तीन प्रस्तावासाठी पाठवून द्यावे व ते जरूर स्विकारतील त्याचे आम्ही समर्थन करत आहोत.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आमचे सन्मा. ज्येष्ठ सदस्य लिओ कोलासो साहेबांनी जे सांगितले. शाळा ह्या काय बांधणार नाही. कोणीसुद्धा हे सर्वांना समजते. शाळा कोणी बांधणार तर नाही. एवढी मोठी शाळा आहेत त्यात ५० हजार रुपये कोणी खर्च करणार ज्या शाळा आपण बांधलेल्या आहेत. त्याची जी पंटागणे आहेत किंवा काय आहेत ते बी.ओ.टी तत्वावर द्यावे. त्याचेकरिता त्याला सलग ३० वर्षांकरिता देणे त्यात १०-१० वर्षांनी द्यावे अशी मी सुचना केली होती.

गजानन भोईर :-

हा ह्याच्यामध्ये विषय नाही.

प्रफुल्ल पाटील :-

याठिकाणी जो विषय आहे. हा विषय सन्मा. सदस्य मिलन पाटील यांच्या माहितीकरिता, ज्याठिकाणी शाळा आहेत त्याच्या समोरची क्रिडांगण देण्याचा हा विषय नाही हा विषय ज्याठिकाणी आरक्षणांमध्ये शाळा दर्शविल्या आहेत. क्रिडांगण दर्शविली आहेत आणि बगीचे उदा. शाळा जर म्हणायची झाली तर शाळेसाठी जे आरक्षण आहे तिथे आमची संस्था इच्छुक आहे. मग आमची ही संस्था इच्छुक असेल तेव्हा आपले धोरण काय ठरेल त्याच्यावर आमची संस्था त्याठिकाणी शाळा बांधेल. मग दहा वर्षांची अट असता कामा नये. कारण कायमस्वरूपी ती शाळेची इमारत राहणार आहे. आपण ज्या भाडेतत्वावर द्यायचे म्हणणार किंवा त्याची कॉस्टिंग काढून त्याचे मूल्यमापन करून जागेची किंमत घ्यायचे असे धोरण ठरवले तर ते त्या संस्थेला

घायलाच लागणार आहे. त्यामुळे १०-२० वर्ष अशी टर्म्स ठेवू नये. याठिकाणी महत्त्वाची बाब एवढीच आहे की, हा विषय आयुक्त साहेबांनी मागेसुद्धा वैयक्तिक चर्चेमध्ये घेतला होता आणि असा चांगला विषय मा. महापौरांनी सुद्धा आणला की, आता फक्त एवढेच याठिकाणी महत्त्वाचे आहे की, मुंबई महानगरपालिकेने ज्या तत्वावर असा प्रकारच्या आरक्षणाच्या जागा दिलेल्या आहेत ते मुंबई महानगरपालिकेचे पत्रक आपल्याकडे त्याचे आपण वाचन करावे म्हणजे सभागृहाच्या निर्दर्शनास येईल. मग त्यातल्या ज्या अटीशर्ती असतील ज्या आपल्याला हव्या असतील आपण घेऊ शकतो व ज्या अटी अॅडीशनल पाहिजे त्या आपण टाकू शकतो. अशापद्धतीने त्या पत्रकाचे पहिल्यांदा वाचन करावे अशी माझी विनंती आहे.

मा. महापौर :-

सभागृहात साहेबांनी उपस्थित केलेल्या प्रश्नांचा खुलासा संबंधित अधिकाऱ्यांनी करावा.

दिलीप घेवारे :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे की, मुंबई महानगरपालिकेने दि. ०८.०५.०२ चे परिपत्रक आहे ते इंग्रजीमध्ये आहे. त्याच्यामध्ये मुख्य असे आहे की, द अॅप्लीकेशन रिसिक्वर्ड इन थिस ऑफीस ऑफ सुप्रीटेड ऑफ गार्डन्स अॅण्ड अॅज पर अॅज पॉसिबल द अनडेव्हलप प्लॉटस् रिझर्व्ह आर.जी., पी.जी गार्डन्स ट्रॅफीक आयलन्ड विल बी गिवन फॉर अडॉपशन ऑन फस्ट कम फस्ट सर्व्ह बॅसिक ऑफ्टर इनटू द कॅपेसिटी अॅण्ड क्रेझियेशन ऑफ द इनफ्युजन/पार्टीसिकींग अॅडपशन ऑफ दि गार्डन डेव्हलप दि गार्डन्स हॅव्हिंग सबसेशल एक्सपेन्स ऑन मेन्टेनन्स कॅन अल्सो दी कन्सिडर. दुसरा मुद्दा आहे फॉलिंग कॅटेगिरी.....

प्रेमनाथ पाटील :-

मराठीमध्ये सांगा ना.

दिलीप घेवारे :-

त्याच्यामध्ये असे आहे की, जे फस्ट कम फस्ट सर्व्ह म्हणजे जे पहिल्यांदा अर्ज करतील त्यांना गार्डन व क्रिडांगण देण्यासंबंधी विचार करावा आणि ते जे गार्डनचे डेव्हलपमेंट करणार आहे त्याचे जे सबसेन्शन कॉस्ट जी आहे, मेन्टेनन्स जे आहे त्याचा विचार करावा. ह्याच्यामध्ये कोणाकोणाला घायची त्याची कॅटेगिरी दिलेली आहे. पहिले आहे काही निमशासकिय संस्था, सेवाभावी संस्था, दुसरे - लोकल रहिवासी म्हणजे स्थानिक रहिवासी किंवा आजूबाजूचे लोक काही शैक्षणिक संस्था आर्किटेक्ट - इंजिनिअर्स, डॉक्टर्स, लायन्स क्लब, रोटरी क्लब किंवा काही सिटीझन ग्रुप ह्यांच्या काही संघटना, पब्लिक सेक्टर अंडर टेकींग गव्हर्नमेंट म्हणजे शासकिय ज्या काही संस्था असतील ज्या मागणाऱ्या आहेत काही क्रिडा असोसिएशन असतील त्यांना किंवा त्या जमितीचे ओनर किंवा डेव्हलपरने असतील त्यांनी मागितले तर त्यांनाही द्यावे किंवा अॅनी इंडीव्युजवेल किंवा पार्टनरशिप कंपनी असे त्यांनी म्हटले आहे. त्यानंतर अॅप्लिकेशन आल्यानंतर त्याच्या स्फूटनी संबंधी त्यांनी काही मुद्दे दिलेले आहेत आणि ह्याच्यात पहिल्यांदा त्यांनी सांगितले की, त्यांना पाच वर्षांच्या लिजवर द्यावे व नंतर ते एक्सटेंड करावे. याचा जो प्रोग्रेस आहे. तो सुप्रीटेड गार्डन्स यांच्या अंडर त्यांनी प्रोग्रेस करायचा आहे व त्याचा रिपोर्ट त्यांनी अॅडिशनल चीफ कमिशनर यांना द्यायचा आहे. त्यानंतर गार्डनचे बोर्ड लावण्या संबंधी आहे व त्यात गार्डनची प्रवेश फी दिलेली आहे. रुपये दोन प्रति व्यक्ती आणि पाच वर्षांपर्यंत ते कायम ठेवायचे आहे. त्याच्यात कुठलाही वाणीज वापर करता येणार नाही. असे ही त्यांनी म्हटले आहे. हे सर्व मुख्य कंडीशन्स आहे.

मा. आयुक्त :-

विषयाच्या अनुषंगाने थोडीफार आपली चर्चा झालेली आहे आणि आपल्या महानगरपालिकेकडे जवळ जवळ २८३८६२.०७ एवढे चौ. मी. क्षेत्र आहे व आपण ते ताब्यात घेतलेले आहे आणि हे जे आपण ताब्यात घेतलेले क्षेत्र आहे ह्याच्यावर कसल्याही प्रकारचे अतिक्रमण होणार नाही आणि आपल्या शहरामध्ये आपण हे जे क्षेत्र घेतलेले आहे त्याठिकाणी समजा एखाद्या गार्डनचे रिझर्व्हेशन असेल त्याठिकाणी बगीचा विकसीत झाला पाहिजे. ज्याठिकाणी शाळा असेल त्याठिकाणी शाळांचे आरक्षण विकसित होणे अपेक्षित आहे. अशाप्रकारे महापालिकेने धोरण ठरवताना मला तर सभागृहाला अशी विनंती कराविशी वाटते की, याबाबतीमध्ये मोठ्या प्रमाणामध्ये आपल्याकडे जागा प्राप्त झालेली आहे. ती जागा भविष्याच्या दृष्टीने आणि शहराच्या सौंदर्यीकरणाच्या बाबतीमध्येसुद्धा आपण याठिकाणी विचार करणे अत्यंत गरजेचे आहे. ह्या जागा विकसीत करताना उद्देश आपल्या डोळ्यासमोर ठेवणे आवश्यक आहे. थोडीशी उत्पन्नाची बाब व जो शहराचा विकास आहे तो विकास आहे तो विकास आणि शहराचे सौंदर्य. ह्या तीन-चार बाबींच्या अनुषंगाने आपण विचार करून जर एखादे धोरण ठरवले तर आपल्या या शहराला भुषणावह राहिल. ज्या ज्या जागा आपल्या कडे उपलब्ध आहेत. त्या जागेच्या संदर्भामध्ये मग आपण जसे ठरवाल त्याप्रमाणे जाहिर नोटिफिकेशन काढू या. लोकांकडून अर्ज मागवूया आणि लोकांकडून अर्ज मागवताना लोकांच्या त्याच्यामध्ये आणखिन अपेक्षा काय काय असतील हे ही आपल्याला कळेल. त्याचप्रमाणे या संदर्भामध्ये आणखिन डिटेल काही चर्चा करायची असेल तर आपण याठिकाणी चर्चा करून शहराच्या विकासाच्या दृष्टीने आपण धोरणात्मकरित्या निर्णय घेतला तर शहराला हे भुषणावह राहिल असे मला वाटते.

रोहिदास पाटील :-

आयुक्त साहेब, आम्ही हिच विनंती केली व अपेक्षा केली की, आपण जर असे निवेदन केले असते की, नवी मुंबई महापालिकेच्या अशा - अशा जमिनीची अशी अशी विल्हेवाट लावली. मुंबई महापालिकेने असे केले. किंवा ठाणे महानगरपालिकेने तसे केले. ह्याच्यामध्ये काही कटू अनुभव आहे का किंवा ज्याने घेतले त्याने त्याचे पालन केलेले नाही. असे जर आपण निवेदन केले तर आम्हाला सोपे पडेल. सगळ्या सभागृहाला समजावयला व समजायला आणि आम्हाला इतरांना कोणाला समजावून सांगण्याचे असेल तर त्यांना समजावून घायला सोपे पडेल. आपली मोघम चर्चा होते. साधारण अशी अपेक्षा असावी. मग ती संस्था रजिस्टर असावी त्याचे बॅलन्स शिट असावे असे हे सर्व असणे गरजेचे आहे. आपण चर्चा करून मसुदा ठरवा तर ते आम्ही कसे ठरवणार? काय ठरवणार? तुम्ही एक प्रशासकीय मसुदा सादर करायला पाहिजे होता की, आपण ह्या ह्या पद्धतीने लोक अर्ज करतील. पेपरला दिले जाईल आणि हे असे करतील. तरच ते होईल ना. नाहीतर, आम्ही तुम्हाला देतो. आम्ही परवानगी देतो. काय करायचे ते सांगा. पण नंतर टिका टिपणी होऊ नये किंवा ते योग्य संस्थेकडे पोहचवावे. त्याच्यावर तुमच्यावर ही दोष नको. अन्य सभागृहावर ही दोष नको. त्याचा नीट मसुदा होण्याच्या दृष्टीने आपण अजून सविस्तर केले तर बरे होईल किंवा जसे आपण म्हणतो की, ठाणे महापालिकेने हे भूखंड वाटले. भूखंडाची चर्चा, हा भूखंडच आहे. मग भूखंडावर श्रीखंड असे जे बोलले जाते. आपली ती अपेक्षा नाही. आपली अत्यंत पारदर्शक महापालिका या सगळ्या प्लॉटचे विल्हेवाट म्हणजे वितरण करेन किंवा त्याला न्याय दिला जाईल. शहराला न्याय दिला जाईल घेणाऱ्याला न्याय दिला जाईल. जसे मगाशी म्हटले त्यांचे ते लक्षात आले नाही. क्रिडांगणाची जागा कोणती? शाळेची जागा कोणती? शाळेचे जे रिझर्व्हेशन आहे ते जो कोण घेईल, शाळा बांधण्यासाठीच घेईल. मग शाळा बांधते वेळी त्याला कंडीशन्स काय असतील. हे सांगा. त्याचे मिडीयम आहे? किती वर्षाची मुदत आहे? अशा जागा सिडकोने ही दिल्या महापालिकेने दिल्या. उडकोने ही दिल्या आहेत. ह्या जागांची सिस्टम काय? ह्याचे निवेदन आपण करायला पाहिजे होते. साहेब, हा ठराव आणल्याबद्दल जसे एखाद्याने अभिनंदन केले आणि आम्ही अभिनंदन केले. अशातला विषय नाही. अभिनंदनास पात्र आहे. पण तो परिपूर्ण यायला पाहिजे. हा विषय चांगला आहे. पण अन्य अन्य महापालिकेची किंवा अन्य एजन्सीने त्याचे वितरण केलेले आहे. नाहीतर, ह्याच्यावर फार उलट सुलट चर्चा होईल. आजही मुंबईतील भूखंडाबद्दल उलट सुलट चर्चा सुरू आहे. आपण ऐकतो. सगळ्याच ठिकाणचे ऐकतो.

तुळशीदास म्हात्रे :-

आपण नगररचना अधिकारी म्हणून ज्या खरोखर शहराला अगदी लगीत आहोत. त्या बिल्डिंग वगैरे बांधून झालेल्या आहेत व ज्याकाही उरल्या - सुरलेल्या असतील तर त्याच्यात पार्कींग व्यवस्था आपणा मार्फत तयार करून ठेवा. कारण अन्यथा लोकांना पार्कींगला डोंगरीला जावे लागेल हे लक्षात ठेवा. ही परिस्थिती आहे.

दिलीप घेवारे :-

आपण पार्कींगच्या दोन जागा ताब्यात घेतलेल्या आहेत. आता सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील (काकांनी) जो मुद्दा उपस्थित केला त्याच्यामध्ये आमच्या प्रशासनाचा असा खुलासा आहे की, आम्ही हा जो विषय आणलेला आहे. आपल्या ज्या जागा ताब्यात आलेल्या आहेत त्या प्रथमतः आपण डेव्हलप करायच्या आहेत. महानगरपालिकेने डेव्हलप करायच्या आहेत. परंतु, आपल्याकडे असलेली निधीची कमतरता तसेच, लागणारा वेळ व होणारे अतिक्रमण आज ज्या बिल्डरच्या ताब्यात होत्या त्यांनी त्या जागा जपल्या. आज आपल्या ताब्यात आल्यानंतर तिथे कोणीही अतिक्रमण केल्यानंतर ते काढणे अवघड होते आणि विकास योजनेला दहा वर्षे होत आले आहे. त्याचा विकास लवकर व्हावा. डेव्हलपमेंट, अंमलबजावणी लवकर व्हावी आणि तिथल्या रहिवाश्यांना त्या त्या सुविधा लवकर मिळव्यात यातून धोरणात्मक मंजूरीसाठी सभागृहासमोर हा विषय आम्ही सादर केलेला आहे. एकदा आपण धोरण निश्चित करून त्याच्यासंबंधी कमिटी अपॉईंट केली. प्रशासनाला अधिकार दिले की, आपण पुन्हा म्हणाला की मा. महासभेसमोर घेऊन या तर आम्ही सर्व अर्ज येथे आपल्यासमोर ही घेऊन यायला तयार आहोत. ह्याच्यामध्ये पहिल्यांदा असे आहे की, आपण टेंडरिंग करणार आहोत आणि सहावा मुद्दा असा आहे की, आपल्याला वार्षिक भाड्याच्या रुपाने आपण ह्या जागा विकणार नाही किंवा कोणाच्या घशातही घालणार नाही. आपण त्यांना अॅन्युअल लिझवर देणार आहोत. त्याच्यानुसार आपण त्याचे वार्षिक भाडे निश्चित करतो. आजच्या घडीमध्ये जमिनीची किंमत असते तसे १०-१२ टक्के नुसार आपण वार्षिक भाडे निश्चित करतो. तेवढे आपण मिनिमम टेंडर कॉस्ट ही देऊ. जसे आपण बाकी कामाचे टेंडर काढतो तसे आपण टेंडर काढू आणि पेपरमध्ये स्थानिक वर्तमानपत्रांमध्ये देण्यास येते की, तुम्हाला एवढे वार्षिक भाडे अपेक्षित आहे. त्यानुसार जे कोणी आजुबाजूचे एक शाळा आहे व दुसऱ्या शाळेच्या बाजूचे हे आरक्षण असेल ते लोक किंवा वेलनोन संस्था आहे. सेवाभावी संस्था आहे ते टेंडर भरतील त्यात जास्त वार्षिक भाडे असेल किंवा ते पात्र असतील असे नाही की, त्यांचे काही रेप्युटेशन नाही आणि त्यांनी वार्षिक भाडे हे जास्त भरले तर सगळ्याची छाननी करून मग तो निर्णय त्यांना दिला जाईल. आता कोणी गार्डन मॅटेन करणार आहे. कोणी प्लेग्राउंड मॅटेन करणार आहे. कोणी आपले काही दोन रुपये खर्च करणार आहे.

नरेंद्र मेहता :-

आता आपण बोलला की, फर्स्ट कम फर्स्ट बेसिससाठी आणि आता टेंडर बोलता.

दिलीप घेवारे :-

मी असे बोललो नव्हतो. मी मुंबईचे जे दिले आहे ते वाचले होते.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, आता जसे साहेबांनी सांगितले की, तिथे अतिक्रमण होईल पहिली गोष्ट ह्या नगरपालिकेच्या काळामध्ये नंतर महानगरपालिकेत जेव्हा सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील नगराध्यक्ष होते. तेव्हाही ठराव झालेला आहे. जी आरक्षणे आपल्या ताब्यात आहेत किंवा येणार आहेत. अशा आरक्षणावर कुंपण टाकावे. सर्व प्रथम तुम्हाला जर ही भीती आहे तर आपल्याला पहिल्यांदा हा ठराव आणायला पाहिजे होता की, एवढी हेक्टर जागा महापालिकेच्या ताब्यात आलेली आहे आणि आता आपण जो निधी कुठल्या क्षेत्रामध्ये वापरली नाही. ती निधी या हेडमध्ये टाकून म्हणजे त्याला कुंपण घालून घेतले पाहिजे. जर आपल्याला ही भीती आहे की, तिथे अतिक्रमण होणार. बरोबर आहे ना? तर आपल्याला पहिला तो ठराव पाहिजे आणि आता आपण धोरण ठरवले व धोरण ठरवल्यानंतर अजून वेळ गेला व त्या धोरणामध्ये कोणी आलेच नाही आणि त्या आरक्षणावर पुन्हा अतिक्रमण झाले तर आपले उद्दीष्ट्याचे काय झाले तर काहीच झालेले नाही. म्हणून सर्वप्रथम आपल्या ताब्यात जी आरक्षणे आलेली आहेत तिथे कुंपण टाकून महापालिकेच्या ताब्यात घेतले पाहिजे असा आपण पहिल्यांदा ठराव घ्या. ते घेतले असेल आणि हे घेतले असेल तर फार उत्तम आहे. नाही घेतले तर....

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी आपल्या प्रश्नाचा खुलासा आयुक्त साहेब करतील.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आणि मी जो दुसरा प्रश्न विचारलेला आहे त्याबद्दल ही खुलासा करावा. माझ्याकडे जी माहिती आहे आणि प्रशासन माहिती देतो त्यामध्ये कुठे घोळ आहे ते ही कळेल ना.

मोहन पाटील :-

मा. महापौर महोदया, असा विषय बऱ्याच वेळा सभागृहामध्ये आला आहे की कम्पाउन्ड मारणे आणि बोर्ड लावणे हे विषय झालेले आहे व त्यासाठी तरतूद ही केली होती. टेंडर ही काढले होते आणि सभागृहामध्ये त्याच्यावर बराचसा वादही झाला होता. आणि ह्या चांगल्या विषयाचे सर्वांनी स्वागत केलेले आहे. जेवढी रिझर्व्हेशन ताब्यात आलेली आहे व त्याची माहिती ही दिलेली आहे. परंतु, साहेब मुळात असा प्रश्न सुरू होतो की, तुम्ही पाच वर्षे सांगितलेले आहेत. पाच वर्षे कोण घेणार आहे. तर ती द्यायचीच नाही असे सांगा म्हणजे बरे पडेल. तीस वर्षे आहे. पण पहिले पाच वर्षे द्यायची.

दिलीप घेवारे :-

पहिले दहा वर्षे द्यायची आहेत.

हॅरल बोर्जीस :-

नंतर मग एक्सटेंशन द्यायची आहेत.

मोहन पाटील :-

नंतर एक्सटेंशन करणार. हे बरोबर आहे. पण त्याला तुम्ही अगोदर भिती दिली तर तो ह्याच्यामागे लागेल का?

मा. आयुक्त :-

मुंबई महापालिकेने जे दिलेले आहे ते आपण वाचून दाखवलेले आहे.

मोहन पाटील :-

आपल्याला हे सांगायचे आहे की, आपल्या सोयीप्रमाणे बदल करून घ्या. सदस्यांच्या सुचना घ्या. तरच खऱ्या अर्थाने त्या भूखंडाचा विकास होईल.

दिपक खांबित :-

जी जी आरक्षण आपल्या ताब्यात आलेली आहे तिथे आपण वायरपेन्सींग टाकतो व ती काम आजही चालू आहेत.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

ही ती आरक्षण आलेली आहे ती झालेली आहे का?

दिपक खांबित :-

सर, तिथे काम चालू आहेत. तिथे वायरपेन्सींगचे काम सुरू आहे. आपण मंजूरी घेउन तारेचे पेन्सींग, कंपाउंडचे काम सुरू आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब, त्यावेळी कुंपण भिंत टाकण्याचा ठराव झालेला आहे. जेव्हा आरक्षणाचा मुद्दा आम्ही उचलला होता. तेव्हा ही आरक्षण जपण्याची जबाबदारी कोणाची? तर ती जबाबदारी कोणी घेत नाही. हे आरक्षण ताब्यात आल्यानंतर बांधकाम विभाग सांगतो की, आम्ही कुंपण बांधून दिलेले आहे व हे काम नगररचनेचे आहे. नगररचना विभाग सांगतो की, आम्ही डिटेल दिलेली आहे. हे काम अतिक्रमण विभागाचे आहे. बांधकाम विभागाने जर कुंपण बांधून दिलेले आहे. तार फेन्सींग केलेली आहे. तर त्यांना सुरक्षित ठेवण्याचे काम कोणाचे आहे?

रतन पाटील :-

प्रशासन.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

प्रशासन, पण कुठले? बांधकाम विभाग, आरोग्य विभाग?

हॅरल बोर्जीस :-

सन्मा. महापौर मॅडम, प्रशासनामार्फत हा विषय मा. महासभेसमोर आणलेला आहे. वास्तविक प्रशासनाला धन्यवाद द्यायला पाहिजे की, सकाळी बरेच धन्यवाद दिले श्री. अजीत पाटील यांना धन्यवाद होते. आता मी आयुक्तांना व विशेष करून श्री. घेवारे साहेबांना धन्यवाद देत आहे. कारण ही जी आरक्षणाची जागा महापालिकेच्या ताब्यामध्ये आलेली आहे व ह्या जागेची जर किंमत बघितली तर जवळ जवळ अडीचशे कोटी रुपयाची जागा मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या ताब्यात मिळालेली आहे. वास्तविक मा. आयुक्त साहेब व श्री. घेवारे साहेबांना ऑनर करायला पाहिजे की त्यांनी महापालिकेची अडीशे कोटी रुपयाची जागा ताब्यात मिळवून दिलेली आहे. सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील (काका) ह्यांनी एका गोष्टीचा उल्लेख केला की, परंतु ज्यावेळेला प्रशासनाला खरोखर धन्यवाद देण्याचा टाईम येतो तेव्हा आपण थोडसं हात आखडता देता. आपण बोलतात परंतु, ज्या खुल्या दिलाने प्रशासनाला धन्यवाद द्यायला पाहिजे व कौतुक करायला पाहिजे तसे आपण करत नाही. याठिकाणी मंजूर विकास योजना १९९७ साली २० वर्षाकरिता मंजूर झाली. वास्तविक मंजूर झाली. वास्तविक मंजूर योजनेतील दहा वर्षे तर असेच निघून गेलेले आहेत. महापालिकेच्या कामकाजामध्ये आरक्षण, अतिक्रमण हा विषय अत्यंत आवडीचा आणि अत्यंत जिद्दाळ्याचा प्रश्न आहे. कारण सभागृहामध्ये ज्या ज्यावेळेला आरक्षणाचा विषय आला त्या त्यावेळेला आरक्षणावर झालेली अतिक्रमण ती काढताना प्रशासनाची होत असलेली दमछाक या सगळ्या गोष्टींवर सन्मा. सदस्यांनी आपआपले विचार प्रकट केलेले आहेत. सेवाभावी संस्थेने खाजगी संस्थेच्या मार्फत ही आरक्षण डेव्हलप करताना एकतर नागरिकांना चांगल्या सोयी सुविधा उपलब्ध होतील. महापालिकेचा जो पैसा खर्च होणार आहे तो होणार नाही आणि रेडीरेकनर प्रमाणे जसे श्री. घेवारे साहेब बोलले की, महापालिकेचे उत्पन्नाचे स्रोतसूद्धा निर्माण होईल. सन्मा. सदस्य मिलन पाटील साहेबांनी तीस वर्षाच्या बाबत खुलासा केला. जरी आपण तीस वर्षाच्या दृष्टीने देणार असलो तरी मला वाटत नाही की, प्रशासन दहा वर्षाच्या पुढे त्यांना देवू शकेल. कारण १० वर्षांचा त्यांचा प्रोग्रेस रिपोर्ट बघितल्यानंतरच मला वाटते की एक्सटेंशन पिरिअड असेल. तीस वर्षे जरी ह्याच्यामध्ये नमुद केलेले असले तरी तुम्ही देताना १० वर्षांच्या दृष्टीने देणार. १० वर्षांनंतर मला वाटते की, त्यांचा पिरियड तुम्ही ग्रेस पिरियड म्हणून अतिरिक्त पिरियड द्याल. सर्व सन्मा. सदस्यांनी आरक्षणाच्या बाबतीमध्ये जे आरक्षण आपल्याला विकसीत करायचे आहे. त्याबाबतीमध्ये आपआपले विचार सभागृहासमोर मांडलेले आहेत. मी सभागृहासमोर आरक्षणातल्या ज्या जागा विकसीत करण्याबाबत जे धोरण निश्चित करायचे आहे त्याबाबतचा ठराव मी सभागृहासमोर मांडत आहेत. या ठरावावर आपल्या ज्या सुचना असतील.....

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

सुचनांचा प्रश्न नाही. सभागृह नेते, आम्ही जे प्रश्न विचारलेले आहेत या विषयाच्या संदर्भामध्ये तुम्ही ठराव मांडा. ठरावाला आमचा विरोध नाही. पण या प्रश्नाच्या संदर्भामध्ये आम्ही जे प्रश्न विचारलेले आहेत त्याचा पहिल्यांदा सोक्षमोक्ष होऊ द्या ना. मॅडम, आम्ही जे प्रश्न विचारलेले आहे ते आपण टिपणी मध्ये दिलेले आहे. टोटल तीस आरक्षण आपण यापूर्वी दिलेले आहे. त्या आरक्षणाची सध्याची परिस्थितीत ते कुठचा धोरणात्मक निर्णय घेऊन दिलेला आहे. त्याची आजची पोजीशन काय आहे? त्यांनी अटीशर्तीमध्ये काम केलेले आहे का नाही. आधि देताना प्रशासनाने काहीतरी धोरण निश्चित केलेले आहे ना. आज नविन धोरण निश्चित करत नाही. आधी केलेले आहे. मग आज नविन करतात मागच्या लोकांना मोबदला दिला का? आठ दहा लोकांना कंडीशन पाच वर्षे, दहा वर्षे, लिझ भाडे हे आधि दिलेले आहे त्याच्यामध्ये काय काय प्रोव्हीजन केलेली आहे? त्याच्यातले ह्याच्यातले आपण करू ना?

लिओ कोलासो :-

आधी असे भूखंड कोणाला दिलेले आहे का?

रोहिदास पाटील :-

मी प्रशासनाला विचारत आहे. प्रशासन उत्तर देईल ना. सन्मा. सदस्य त्यांच्या हातात काहीतरी असेल म्हणून ते बोलत असतील ना.

लिओ कोलासो :-

असेल तर उघड सांगा की, याठिकाणी हा भूखंड रिझर्व्हेशन मधला भूखंड अमूक ह्याला दिलेला आहे. हे तुम्ही सांगा. जाहिर करा.

तुळशीदास म्हात्रे :-

ह्याच्यामध्ये दिलेले आहे. ३० आरक्षणाचे दिलेले आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

ते सर्वांना कळत नाही ना. सर, कधी टिपणी वाचत नाही.

तुळशीदास म्हात्रे :-

जे ह्याच्यामध्ये दिलेले आहे त्याला आपण काय निकष लावलेला आहे. ३० वर्षे तर आपण बिल्कुल लावू नका. कारण तुम्हाला सांगतो ३० वर्षात कितीतरी बदल झालेला असेल तेव्हा कोणाला माहित नसेल. जास्तीत जास्त मुंबई ५ वर्षे ठेवले आहेत तर आपण १० वर्षे ठेवा. ३० वर्षांचे १० ते ११ ठेवू नका.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

श्री. घेवारे साहेब, आपण या प्रश्नाचे ही मला उत्तर द्या की, आता कुंपण टाकलेले आहे.....

तुळशीदास म्हात्रे :-

शाळेसाठी जे आहे त्याच्यात आपण नविन काहीतरी प्रोव्हिजन करा. शाळा बांधणे ह्यात मोठी खर्चाची बाब आहे. पण गार्डनच्या बाबतीत आपण १० वर्षांच्या वर राहू नका.

अनंत पाटील :-

मा. महापौर महोदय, ९६ क्रमांकाचे आरक्षण हे क्रिडांगणासाठी आहे आणि हे क्रिडांगण कुठल्या सर्व्हे नंबरमध्ये आहे. ते आपण आम्हाला सांगाल का? ६७८ आहे की ६७७ आहे?

दिलीप घेवारे :-

६७८ आहे.

अनंत पाटील :-

६७८ कसे असेल? ६७७ असेल.

दिलीप घेवारे :-

६७८ आहे.

अनंत पाटील :-

त्याचा नविन सर्व्हे नंबर काय आहे?

दिलीप घेवारे :-

प्रॉब्लेम काय आहे?

अनंत पाटील :-

हे सॉल्ट डिपार्टमेंटची आगराची जागा आहे का?

दिलीप घेवारे :-

नाही. ते तिथले नाही.

अनंत पाटील :-

मग ही कुठली जागा आहे?

दिलीप घेवारे :-

भाईदर पूर्वेची जागा आहे.

अनंत पाटील :-

मग आपण भाईदर पूर्व असे लिहायला पाहिजे होते ना.

दिलीप घेवारे :-

नाही, भाईदर पश्चिमेची आहे.

अनंत पाटील :-

मी भाईदर पश्चिमेचे बोलत आहे ना.

दिलीप घेवारे :-

ती सॉल्टची जागा नाही.

अनंत पाटील :-

मग ती कुठली जागा आहे? त्याचा सर्व्हे नंबर काय आहे? ६७८ आहे की, २३० आहे.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा, मी आपल्या परवानगीने बोलत आहे की.....

अनंत पाटील :-

नक्की सर्व्हे नंबर काय आहे?

दिलीप घेवारे :-

ब्रिज उतरल्यानंतर राईटची जी मोकळी जागा आहे ही ती आहे.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा, मी मुद्दामून बोलत आहे की, सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी यांनी शिरेबाजी केली की, आम्ही वाचन करत नाही. तर हे कशाला आम्हाला वाचण्याच्या गोष्टी सांगतील? आम्ही एवढे वाचन केले आहे की, ह्यांच्या चार पिढ्यांचे एवढे वाचन आम्ही केलेले आहे. याठिकाणी त्यांनी सांगितले तसेच, सन्मा. सदस्य तुळशीदास म्हात्रे ही विचारतात की, त्या ३० रिझर्व्हेशनचे काय झाले? तर ३० रिझर्व्हेशन बदल ही स्वयंस्पष्ट टिपणी खात्याची आहे. खात्याच्या टीपणीमध्ये काय म्हटलेले आहे की, सहा सरकारी जागा आम्ही रिझर्व्हेशनमध्ये डेव्हलप केलेल्या आहेत. त्या सहा सरकारी जागा या सभागृहाने डेव्हलपमेंटसाठी मंजूरी दिलेली आहे. तिथे कोणाच्या टर्म्स कंडीशनचा प्रश्न येऊच शकत नाही. बाकीची जी उरलेली रिझर्व्हेशन आहेत

ती समावेशक पद्धतीने म्हणजे अॅकोमोडेशन कॅन्सेप्टखाली आपण डेव्हलप केलेले आहे. जे नियम आपले डी. सी. आर. मध्ये आहे. जे मंजूर आहे. जे सभागृहाने मंजूर केलेले आहे. त्याच्यानंतरची जी रिझर्व्हेशन आहेत ती टी. डी. आर. खाली आपण डेव्हलप केलेली आहेत. संबंधितांनी केली असतील. त्याचीसुद्धा नियमावली या सभागृहाने मंजूर केलेली आहे. म्हणजे सभागृहामध्ये असे काहीतरी खोट चित्र निर्माण करतात की, कुठलातरी भूखंड - श्रीखंडच्या नावाने या महापालिकेच्या कोणीतरी पदाधिकाऱ्याने गायब केले असे नाही. या शहरामध्ये फक्त जर सगळ्यात मोठा भूखंड कोणाला दिला गेला असेल तर सन्मा. रोहिदास पाटील यांना आपण दिलेला आहे. तर हे सगळं आपण विसरलेलो आहोत आणि आपण कुठली चर्चा कुठे नेता म्हणून मा. महापौर साहेबा मी हे मांडत आहे.

रोहिदास पाटील :-

पुन्हा एकदा सभागृहाला जर खरोखरच खोदाखोद करायची असेल तर या सभागृहाला मला माहिती द्यावी लागेल की, मास्तरांनी बोललेले खरे मानावे अशी साधारण समाजाची एक प्रथा आहे.

लिओ कोलासो :-

मी प्लानिंग कमिटीचा चेअरमन होतो त्यावेळी तुमच्या कॉलेजचा ठराव मी मंजूर केलेला आहे. तुम्ही असे कसे बोलता.

रोहिदास पाटील :-

पण या सभागृहात मला आता नाईलाजाने सांगायला लागते की, त्यांच्या स्थायी समितीचे अधिकार कोणते? मा. महासभेचे अधिकार कोणते? उगाच लपवून ठेवण्यात काय अर्थ नाही आणि उगाच ढोल वाजवण्यातही काही अर्थ नाही. महाविद्यालयाला जी जागा मिळाली त्याबद्दल मी धन्यवाद देतो. सन्मा. लिओ कोलासो (गुरुजी) हे त्यावेळी सभापती होते. त्यांच्या समितीचा एक मताचा ठराव होता. आपण डोक्यात राग घेण्याचे काही कारण नाही. पुढचा जो ठराव होता तो ह्याच सभागृहाने अखेरपर्यंत दिला नाही. हे त्रिवार सत्य आहे. मास्तर आपण असे खोटं बोलू नका. तुम्ही पहिले बोललेले खरे आहे. दुसरे खोटे लपवून ठेवले म्हणून मला पुडी सोडायची वेळ आली. हेच ते सभागृह आहे आणि ह्याच सभागृहाने कलेक्टरांनी विनंती करूनसुद्धा.....

महेंद्रसिंग चौहाण :-

वह मिटींग मे में भी था। छह महिने तक काका परेशान हो गए थे। बादमें रिक्वस्ट की, तब जाके हम लोगोंने एक्सपेक्ट किया। छह महिने तक आप खुद परेशान थे। बादमें मैंने खुद एक्सपेक्ट किया और आपका फेवर किया। स्कूल को दिया।

जयंत पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, श्री. घेवारे साहेब आपण जरा लक्ष द्या. आपण त्या विभागाचे अधिकारी आहात. विकास योजनेतील महानगरपालिकेत हस्तांतरित झालेल्या आरक्षित जागा डेव्हलप करणेबाबत. माझे सरळ असे म्हणणे आहे की, टी. डी. आर. देताना बऱ्याचशा गोष्टीचे उल्लंघन झालेले आहे. टी.डी.आर. देणे संबंधी कुठले नियम आहेत? हे आपण सांगाल का?

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, श्री. घेवारे साहेब, हे ड्युटीवर आहेत का? त्यांची मुदत ९ सप्टेंबर रोजी संपलेली आहे. त्यांनी दिलेले उत्तर हे आपण ग्राह्य धरणार का? प्रतिनियुक्तीवर आपण त्यांना कितीवेळा एक्सटेंशन देणार?

लिओ कोलासो :-

साहेब, हा काय मुद्दा आहे का?

जयंत पाटील :-

मॅडम, मला बोलायला परवानगी दिलेली आहे.

रोहित सुवर्णा :-

आयुक्तांनी आम्हाला सांगावे की, त्यांची प्रतिनियुक्ती वाढवली आहे का? त्यांनी दिलेले उत्तर कशावरून ग्राह्य धरावे. त्यांची मुदत संपलेली आहे.

जयंत पाटील :-

सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णाजी बोलले त्या संबंधी आपली मुदतवाढ झालेली आहे का? आपली मुदत संपलेली आहे का? आपण डेप्युटेशनवर आहात की, परमनन्त आहात ते तरी सभागृहाला कळू द्या.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य, आपण विचारलेल्या प्रश्नाचे ते उत्तर देतील.

जयंत पाटील :-

मॅडम, तो प्रश्न सुध्दा महत्वाचा आहे. आपण असे काय म्हणता?

मा. महापौर :-

प्रत्येक विषयाला जर विषयांतर करत राहिलात तर विषय होणार नाही. जे महत्वाचे आहे ज्या विषयावर चर्चा चालू आहे तो विषय घ्या ना.

प्रफुल्ल पाटील :-

आपल्या महापालिकेच्या ते सेवेत आहेत.

जयंत पाटील :-

त्यांनी जर मुदतवाढ द्यायची असेल तर आम्ही देतो ना.

आसिफ शेख :-

महापालिकेच्या सेवेत आहेत. आपण त्यांना सेवा करू दिली आहे. असिस्टंट डायरेक्टर टारुन प्लानिंग म्हणून ते आपल्याकडे कार्यरत आहेत.

जयंत पाटील :-

आपल्याकडे कोणीही रुलिंग मागितलेले नाही. आपण अधिकारी नाही.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, ड्रायव्हर बदलले. मी तुम्हाला बोललो ना, ज्या महापालिकेमध्ये अधिकारी जेव्हा उत्तर देतो तेव्हा तो कॉन्फीडेंट असावा व पहिल्यांदा त्याची नियुक्ती बरोबर आहे का ते बघा. नाहीतर, कोर्टांमध्ये अशा केसेसवर निर्णय लागतात आणि महापालिका नेहमी हारते. म्हणून आपण ठाण्यामधले कितीही वकील ठेवा तरी आपण केस हरतो.

तुळशीदास म्हात्रे :-

ते चुकीचे बोलत आहेत. ऐकून घ्या पहिल्यांदा आणि नंतर बोला. आज ज्या खात्याचे, गुजरातीमध्ये म्हटले जाते की, "जेणू काम तेनूच" त्यामुळे ज्याचे काम आहे तेच सांगू शकतील ना त्यांनी उत्तर द्यायचे आहे, ठराव पास करायचे नाही.

बालाजी खतगावकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

बरोबर आहे. माहिती दिली जात आहे आणि ठराव तर आपणच करत आहात.

तुळशीदास म्हात्रे :-

आमच्या प्रश्नाला उत्तर द्यायचे आहे ते त्यांनीच उत्तर दिले पाहिजे. तुम्ही त्यांनाच सांगा.

बालाजी खतगावकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

मी दुसऱ्या प्रश्नाचे उत्तर देत आहे.

जयंत पाटील :-

साहेब, आपल्याला आस्थापनासंबंधी उत्तर देत आहेत.

शिवप्रकाश भुदेका :-

साहेब, तुम्हाला त्या प्रश्नाचे नॉलेजच नाही.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य शिवप्रकाश भुदेका आपण बोलताना विषयाला धरून बोला. तोंडात काही येईल ते बोलू नका.

मोहन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, सन्मा. सदस्य जयंत पाटील (दादा) पाटील आणि रोहित सुवर्णाजीने जे सांगितले त्याच्या अगोदर जो खुलासा मागितला त्याचा खुलासा द्यावा. याच सभागृहाने त्यांना मुदतवाढ द्यावी व त्यांना कायमस्वरूपी ठेवा असे सांगितलेले आहे आणि ते करत असताना आपणच प्रश्नचिन्ह निर्माण करायचे जर त्याच्यात काही शासकीय पुर्तता बाकी असेल तर त्या होतील यात प्रश्नच येत नाही ना आणि त्या होतील याच अनुषंगाने या सभागृहात आपल्या समोर आहेत आणि आपणच सदस्यांनी हा प्रश्न निर्माण करायचा हे आपल्याला पटत नाही.

आसिफ शेख :-

त्यांनी माफी मागावी.

मोहन पाटील :-

हे चुकीचे आहे. जर या सभागृहाने हा ठराव केला नसता तर या सन्मा. सदस्यांनी बोलायला पाहिजे होते.

जयंत पाटील :-

सन्मा. सदस्य मोहन पाटील, उपायुक्त साहेब माहिती देत आहेत ना.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य जयंत पाटील (दादा) पाटील, आपल्याला प्रशासन माहिती देतील. परंतु, आपणच तो निर्माण केला हे असे खरं म्हणजे व्हायला नको.

जयंत पाटील :-

आपण प्रश्न निर्माण केला नाही. आपण काहीही निर्माण केलेल नाही. आपण फक्त माहिती विचारतोय की, ते आस्थापनेवर आहेत की, डेप्युटेशन वर आहेत की, मुदतवाढ झालेली आहे की, ते आता परमनन्त झालेले आहेत.

बालाजी खतगावकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

मा. महापौर मंडमच्या परवानगीने बोलत आहे की,

तुळशीदास म्हात्रे :-

उपायुक्त साहेब, जरा थांबा. विषय चालू असताना सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णा यांनी बोलायला नको होते. त्यांनी नंतर जो पॉईंट काढला त्या विषयावरच आपण बोला.

बालाजी खतगावकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

विषयाचे उत्तर श्री. घेवारे साहेबच देतील. पण याठिकाणी श्री. घेवारे साहेबांच्या नियुक्तीच्या अनुषंगाने सन्मा. सदस्यांनी काही मुद्दे उपस्थित केले त्याचा मी प्रशासनाच्यावतीने आयुक्तांच्यावतीने खुलासा करतो. तत्पुर्वी सन्मा. सदस्यांनी माझ्या माहितीबद्दल चॅलेंज केले. तर कृपया असे वक्तव्य करू नये. अभ्यासपूर्ण हे सभागृह फार जस्ट आहे.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा, त्यांचे वक्तव्य सभागृहाच्या कामकाजातून काढून टाकावे.

बालाजी खतगावकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

याठिकाणी सन्मा. घेवारे साहेब हे शासनाच्या प्रतिनियुक्तीने आपल्या महापालिकेत कार्यरत होते. दरम्यानच्या काळात महापालिकेने नगररचना सहा. संचालक हे पद सरळसेवेने भरतीबाबत रितसर अॅड दिली होती आणि आपल्याकडे रितसर मुलाखती होऊन निवड समितीने त्याची निवड केली आणि या सभागृहामध्ये तो अहवाल सादर केला असता सभागृहानेसुद्धा त्याला मान्यता दिलेली आहे आणि सदरचा प्रस्ताव मा. संचालक, नगरपालिका प्रशासन महाराष्ट्र शासन ह्यांच्याकडे सादर केलेला आहे. अजून त्यांच्याकडून ते रिलीव झालेले नाही. म्हणून त्या पदावर पूर्णवेळ नियुक्त झालेले नाही. त्यामुळे ते सध्या कार्यरत आपल्या ह्या पदावर प्रतिनियुक्तीवरच आहेत. पण महापालिकेने त्यांना कायम नियुक्तीची मान्यता यापूर्वीच दिलेली आहे. तो प्रस्ताव शासनाकडे मान्यतेसाठी प्रलंबित आहे.

जयंत पाटील :-

जोपर्यंत शासनाकडून मंजूरी येत नाही तोपर्यंत म्हणजे ते प्रतिनियुक्तीवर आहेत. माझा विषय तो नाही. सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णा यांनी जो प्रश्न केला त्याची मी माहिती मागितली.

मोहन पाटील :-

या सभागृहाने, सर्व सदस्यांनी त्यांनी चांगले काम केले म्हणून धन्यवाद मानले. चांगले काम केले म्हणून धन्यवाद मानायचे आणि पुन्हा असे विषय काढायचे.

जयंत पाटील :-

शहरात प्रगती होत असताना शहरातील रिझर्व्हेशन डेव्हलप करणे अतिशय गरजेचे आहे. मग ते गार्डन असो, रस्ते असो, मैदाने असो, शाळा असो की काही असो. त्याने एक शहर चांगले उभारी घेते. शहर चांगले बनते. माझा प्रश्न असा आहे की, टी.डी.आर. देताना कुठले निकष लावलेले आहेत आणि त्या नियमानुसार टी.डी.आर. दिलेला आहे का? हा माझा सरळ प्रश्न आहे.

दिलीप घेवारे :-

टी.डी.आर. देताना जमिनिची मोजणी करून, सातबारा रजिस्टर कनव्हेन्स लीड करून सबरजिस्टर मार्फत सात-बारा आपल्या नावावर निर्विवाद करणे आवश्यक आहे. सात-बारा महापालिकेच्या नावावर झाल्यानंतर आपण तिथे मातीचा भराव करून

जयंत पाटील :-

भराव कोणी करायचा?

दिलीप घेवारे :-

लॅन्ड ओपनरने भराव करायचा.

गजानन भोईर :-

मी मगाशी श्री. दिपक खांबित साहेबांना हेच विचारले होते, कंपाऊंडचे काम सध्या चालू आहे. मग आपण टी.डी.आर. देताना वॉल कंपाऊंड त्यांच्यामार्फत बांधून घेतो.

दिलीप घेवारे :-

होय. आपण कंपाऊंड वॉल आणि भरणी त्यांच्याकडून करून घेतो. परंतु, बऱ्याच ठिकाणी असे होते की, आरक्षणाचे क्षेत्र हे दहा हजार मिटर असते. जसजसे लोक येतील. सातबाऱ्याचे दहा हिस्से असतात व जसजसे लोक येतील. जमिन मालक येतील तसतसे आपण टी.डी.आर. रिलीज करतो. मधलाच तुकडा एक हजार मिटरचा येत आहे. त्यासाठी आपण मातीच्या भरावयाची किंमत काढून आपले जे कन्स्ट्रक्ट आहेत त्यांनी आपल्याला दिलेले आहे. त्या मातीचे डी.एस.आर. नुसार रेट काढून आणि कंपाऊंड वॉलचा रेट काढून आपण त्यांच्याकडून पैसे भरून घेतो असे जर संपूर्ण जमिन असेल भराव आणि कुंपन वॉल करून घेतो. पण समजा, दहा तुकडे आहेत. तर दहा लोकांनी कंपाऊंड वॉल बांधणे शक्य नाही आणि ते व्यवहारी नाही आणि भरणी हे त्याच्या आतल्या तुकड्यामध्ये करू शकत नाही म्हणून आपण त्याचे पैसे घेऊन त्याला डी.आर.सी. देतोय.

जयंत पाटील :-

श्री. घेवारे साहेब, आपण मला हे सांगा की, डी.सी. रुल्स म्हणजे नक्की काय?

दिलीप घेवारे :-

डी.सी. रुल्स म्हणजे मातीचा भराव करुन कम्पाऊंड वॉल बांधून देणे असे आहे.

जयंत पाटील :-

आणि गेट लावणे.

दिलीप घेवारे :-

होय.

जयंत पाटील :-

डी.सी. रुल्स बदलण्याचा अधिकार तुम्हाला नाही. मा. महासभेला नाही त्याला शासनाची मंजूरी घ्यावी लागते. बरोबर आहे ना.

दिलीप घेवारे :-

होय.

जयंत पाटील :-

त्याच्यामुळे असे होईल, तसे होईल. दहा हजार फुटामध्ये छोटी छोटी दुकाने तिथे तयार होतील आणि उद्या जर त्या जागेवर कम्पाऊन्ड मारले नाही आणि त्या जागेमध्ये झोपडपट्टी झाली. अतिक्रमण झाले तर त्याला जबाबदार तुम्ही राहणार आहात का?

दिलीप घेवारे :-

जबाबदारी आपली आहे. महानगरपालिकेची आहे.,

जयंत पाटील :-

जर कम्पाऊन्ड मारायचे नसेल तर तुम्ही त्या बदल्यात काय घेतले? काय निर्णय ठरविला आहे की, चांगले शुल्क घ्यायचे आहे. हा नियम कोणी ठरवला? हा धोरणात्मक निर्णय कोणी ठरविला तुम्ही ठरवला का, तुमच्या कॅबिनमध्ये बसून प्रति स्क्वेअर फिट प्रति मीटर किती खर्च येईल? कम्पाऊन्ड मारणे, मातीचा भराव करणे, गेट लावणे ह्याला प्रति स्क्वेअर फिट किती खर्च येईल किंवा प्रति मीटर किती खर्च येईल हे कोणी ठरविले?

दिलीप घेवारे :-

हे आपले महानगरपालिकेचे कॅन्सलटन्ट आहेत.

जयंत पाटील :-

कोण कॅन्सलटन्ट आहेत?

दिलीप घेवारे :-

श्री. गिरीष प्रधान.

जयंत पाटील :-

तुमच्याकडे त्यांनी दिलेले पत्र आहे ना.

दिलीप घेवारे :-

आहे.

जयंत पाटील :-

तुम्ही मला एकदा बोलताना सांगितले की, ही माहिती मला सार्वजनिक बांधकाम विभागाने दिली आहे त्याच्याकडे ठरलेले आहे.

दिलीप घेवारे :-

यांच्यावरती मा. आयुक्त साहेबांची मिटींग झाली होती.

जयंत पाटील :-

उगाच काही थापा मारू नका हे सभागृह आहे तुम्ही काहीही बोलू नका.

दिलीप घेवारे :-

होय. सभागृह आहे.

जयंत पाटील :-

प्रधान साहेबांचे पत्र दाखवू.

दिलीप घेवारे :-

दाखवा.

जयंत पाटील :-

दाखवू, तुम्हाला बरेच काही दाखवायचे आहे. या फाईलमध्ये बरेच काही आहे. सगळं अंझीपिल्ले आहेत. साहेब, शेतकऱ्यांचे केसेस कोर्टांमध्ये चालू आहे. ह्याच्या नियमानुसार न्यायालयात जर एखादे प्रकरण असेल तर टी.डी.आर देता येत नाही. मग भले त्यांचा कोर्ट मॅटर वेगळा असेल. त्यांचा खटला वेगळा असेल. पण देवू शकत नाही आणि दिलेले आहेत. शेतकऱ्यांचे भयंकर नुकसान टी.डी.आर. मुळे होत आहे. कुठल्याही

प्रकारणाची शहानिशा न करता ह्यांनी टी.डी.आर. दिलेले आहेत. सातबाराच्या उताऱ्यावर एक नाव आहे. त्या शेतकऱ्याने दुसऱ्याला जागा विकली. दुसऱ्याने तिसऱ्याला विकली. मंजूर आहे त्याने जागा विकली असेल. परंतु, शेवटी ज्याचे सातबारावर नाव आहे त्या व्यक्तीला तुम्ही टी.डी.आर. दिला पाहिजे असा नियम आहे. याबाबत आपले काय म्हणणे आहे.

दिलीप घेवारे :-

या विषयावर आमचे असे म्हणणे आहे की, जे रजिस्टर डॉक्युमेंट आमच्याकडे आहे.

जयंत पाटील :-

कुठले रजिस्टर?

दिलीप घेवारे :-

त्या व्यक्तीने घेतलेले, दिलेले.....

जयंत पाटील :-

काय रजिस्टर आहे. ते पॉवर ऑफ रजिस्टर आहे.

दिलीप घेवारे :-

सेपरेशन दि कोर्ट आहे.

जयंत पाटील :-

अॅग्रीमेंट रजिस्टर नाही.

दिलीप घेवारे :-

सर, एकही विदाउट रजिस्टर दिलेले नाही.

जयंत पाटील :-

मी तुम्हाला दाखवतो. मला तुम्हाला कलम ५६ खाली खेचावे लागेल. हे लक्षात घ्या. तुम्ही शासनाचे महसूल १ करोड २४ लाख रुपये बुडवलेले आहे. कुठल्याही तऱ्हेचे रजिस्ट्रेशन झालेले नाही. एका शेतकऱ्याने दुसऱ्याला विकले तर त्याने आपले नाव त्याला द्यायला पाहिजे. उपनिबंधकाकडे त्याने रितसर स्टॅम्प ड्युटी भरून त्याच्या नावावर सातबारा उतारा केला पाहिजे. त्याने तिसऱ्याला विकायला हरकत नाही. तिसऱ्याने चौथ्याला विकावे. असे कुठल्याही तऱ्हेचे प्रकरण झालेले नाही. आपण परस्पर ज्याच्या नावावर पॉवर ऑफ अर्टनी होल्डर आहे त्याला तुम्ही टी.डी.आर दिलेले आहे. तसा देण्याचा अधिकार महापालिकेला नाही. टी.डी.आर हा ज्याच्या नावावर उतारा आहे त्यालाच द्यावे लागणार आहे. त्यांचे काय प्रकरण असेल तर बघून घेतील.

रिटा शाह :-

साहेब, आपण सांगा ना, नेमकं कायद्यामध्ये काय आहे? कारण आता हे चालले आहे. माझे आपण दोन मिनिटे ऐकून घ्या. कारण ह्या महानगरपालिका क्षेत्रामध्ये बिल्डर जेव्हा आपल्याकडे प्लान पुटअप करायला येतो. तेव्हा तेही सुद्धा....

जयंत पाटील :-

आपण त्यांना बोलू द्या ना.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपण सर्वांनी बसून घ्या. विषय वेगळा आहे. आपण वेगळे बोलत आहात. तुम्हाला जर रितसर माहिती पाहिजे तर आयुक्त साहेबांच्या केबिनला जाऊन माहिती घ्या. सभागृह नेते हॅरल बोर्जीस आपण ठराव वाचा.

जयंत पाटील :-

मॅडम कशाला?

मा. महापौर :-

ते विषय असे नाही. आपला विषय वेगळा आहे आणि आपण दुसरा विषय काढत आहात.

जयंत पाटील :-

टी.डी.आर संबंधी आहे. टी.डी.आर हे चुकीच्या पद्धतीने दिलेले आहे.

मा. महापौर :-

आपल्याला ह्याची माहिती आयुक्तांच्या केबिनला सुद्धा मिळेल.

जयंत पाटील :-

मी महसूल मंत्र्यांकडे पत्र पाठविलेले आहे.

मा. महापौर :-

सभागृहामध्ये विषय असताना त्या विषयावर चर्चा करायला पाहिजे.

जयंत पाटील :-

शासनाचे महसूल बुडविलेले आहे आणि महापालिकेचे सुद्धा महसूल बुडविलेले आहे. मॅडम, आपण ऐका.

मा. महापौर :-

सभागृह नेते आपण ठराव मांडा.

जयंत पाटील :-

असे नाही. तुम्हाला ऐकून घ्यावे लागेल.

मा. महापौर :-

आपल्याला आयुक्तांच्या केबिनमध्ये रितसर लेखी स्वरूपामध्ये माहिती मिळेल.

जयंत पाटील :-

आपण कोणाला वाचवण्याचा प्रयत्न करता.

(सभागृहात गोंधळ)

मा. महापौर :-

येथे आपण नियमावली ठरवत आहोत.

जयंत पाटील :-

तुम्हाला या गोष्टीचे गांभीर्य नसेल कळत नसेल तर तसे सांगा. या विषयाचे तुम्हाला काही गम्य नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, जे माझे प्रश्न आहेत आणि तुम्ही ठराव मांडायला सांगता....

मा. महापौर :-

आपण सकाळपासून भरपूर बोललात. आपण खाली बसून घ्या.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

भरपूर बोललो.

मा. महापौर :-

आपण प्रत्येक विषयावर बोलता. दुसऱ्या सदस्याला बोलायचे नाही का?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

जे विचारलेले आहे....

मा. महापौर :-

याच विषयावर आपण दोन वेळा उठून बोललात. आपण बसून घ्या.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

तुम्हाला जर ह्याचपद्धतीने सभागृह चालवायचे असेल. भरपूर बोललात, भरपूर बोललात आणि तुम्हाला कुठलाही नियम बघायचा नसेल मग ठराव मांडा.

मा. महापौर :-

दुसरे सदस्य उठून बोलायला लागले की, आपण परत उठून बोलायला उभे राहता. तुम्ही तीन वेळा उठून बोललात. आपल्याला परमिशन नाही. आपण खाली बसा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आपण जो ठराव मांडायला गेलात तेव्हा तुम्ही बोललात की, यावर प्रशासन उत्तर देणार आणि आपण असे कसे बोलता की, पुष्कळ बोललात.

जयंत पाटील :-

एकजण बोलत असताना आपण दुसऱ्याला बोलायला मंजूरी देता. मी सरळ विचारतोय. ह्याच्यामध्ये आणखिन प्रकरण आहेत ना. मॅडम, असे नाही. मी सुद्धा नियमाच्या बाहेर जात नाही. मला सभागृहाचे नियम माहित आहेत. सभेचे नियम माहित आहेत. मी नियमाच्या बाहेर जात नाही.

मा. महापौर :-

आपला विषय वेगळा आहे.

जयंत पाटील :-

मॅडम, विषय वेगळा नाही. टी.डी.आर संबंधी विषय आहे. मी संपूर्ण माहिती टी.डी.आर संबंधी काढलेली आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, मी असा प्रश्न विचारलेला आहे की, यापूर्वी आपण टी.डी.आर दिलेले आहे. गप्प बसा कसे. माझ्या प्रश्नाचे पहिल्यांदा उत्तर द्या ना. मला गप्प बसवता तर प्रशासनाने उत्तर दिले पाहिजे.

जयंत पाटील :-

टी.डी.आर देताना संपूर्ण नियमाचे उल्लंघन झालेले आहे आणि शेतकऱ्यांची नाव चुकीचे महापालिकेची नाव शेतकऱ्यांच्या उताऱ्यावर लावलेले आहेत. ह्याला जबाबदार कोण? आज आमच्या समाजाची प्रचंड जागा तुम्हाला द्यायला हरकत नाही. परंतु, ह्या व्यक्तीने आपल्या केबिनमध्ये बसून चुकीची धोरण राबविलेली आहेत. कुठल्या जागेवर ह्यांनी कम्पाऊन्ड मारलेले आहे ते दाखवावे. आता चला हे सभागृह सुटल्यावर कोणत्या जागेला कम्पाऊन्ड मारलेले आहे. कोणत्या जागेवर भरणी केलेली आहे आणि निर्णय ठरवायचे कोणी? शुल्क

घ्यायचे निर्णय ठरवायचे कोणी? हे कोणाचे अधिकार आहेत? धोरणात्मक निर्णय ठरवायला महापालिकेशिवाय इतर कोणी ठरवू शकत नाही. कोर्टामध्ये प्रकरण चालू आहेत आणि तुम्ही येथे टी.डी.आर देता. सर्टीफिकेट देता.

दिलीप घेवारे :-

संबंधितांनी आमच्याकडे कोर्टात कुठलीही केस पेन्डींग नाही असे अॅफेडेव्हिट दिलेले आहे.

जयंत पाटील :-

आणि आता जर कोर्टात केस असेल असे जर तुम्हाला कळले तर.

दिलीप घेवारे :-

त्या खोट्या माहितीबद्दल काय...

मा. आयुक्त :-

आपण जे म्हणता की, टी.डी.आर योग्यरित्या दिलेले नाही. तर ती गोष्ट कुठली आहे हे आपण सांगा.

जयंत पाटील :-

आहे ना. यू.एल.सी.सी. चे सर्टीफिकेट खोटे लावलेले आहे ना. साहेब, त्या जागेसंबंधी मी सांगेन ना. तुमच्याकडे येऊन तुमच्यासमोर सांगेन.

मा. आयुक्त :-

आपण माझे म्हणणे ऐकून घ्या. आपण म्हणता ना की, टी.डी.आर अयोग्य रितीने दिलेला आहे. तर ती केस कुठली आहे ते सांगा ना.

जयंत पाटील :-

साहेब, आपण मला गोष्ट सांगा की, टी.डी.आर देताना सातबाराच्या उतान्यावर ज्याचे नाव आहे त्या व्यक्तीला टी.डी.आर दिला पाहिजे हा नियम आहे की नाही? तुम्ही पॉवर ऑफ अर्टनी होल्डरला देवू शकत नाही. त्याने स्वतःच्या नावावर जागा करायला पाहिजे होती. कनव्हेन्स करायला हवे होते.

दिलीप घेवारे :-

सातबारा आमच्या नावावर कोणी करून दिला?

जयंत पाटील :-

शेतकऱ्यांचे पेमेन्ट झालेले नाही.

दिलीप घेवारे :-

सातबारा तलाठी कडून सबरेशनने अॅग्रीमेंट रजिस्टर केले. ती जबाबदारी आमची आहे का?

जयंत पाटील :-

जे देई ते करी तलाठी जे नाही पाहिले देवारे ते करतो आमचा घेवारे.

दिलीप घेवारे :-

आपण कविता करून म्हणू शकता. लोकशाही आहे. आपण बोलू शकता.

जयंत पाटील :-

यू.एल.सी. लावताना यू.एल.सी. ही त्या प्रकरणामध्ये चुकीची लावलेली आहे. म्हणजे हा अधिकारी आमचे श्री. घेवारे साहेब यांना कागदपत्र बघायला पाहिजे का नको?

नरेंद्र मेहता :-

मॅडम, ती त्यांची रजिस्ट्रांची जबाबदारी आहे. आपली जबाबदारी नाही आणि दुसरी गोष्ट मी गृहीत हे धरून चालतो की, समजा रजिस्टर भरले तर माझे असे स्पष्ट मत आहे की, महापालिकेच्या नावावर सातबारा केल्यानंतरही तुम्ही टी.डी.आर. ला दाखवत नसाल तर माझा असा आरोप आहे की, ज्या खेडूकच्या नावावर आहे त्याने पण सिद्ध करावे की, त्याच्या नावावर कसे आले? त्याने ते महसुल भरले आहे की नाही. ते सिद्ध होऊ शकेल का? प्रश्न असा आहे की.....

तुळशीदास म्हात्रे :-

मॅडम, हे सन्मा. सदस्य नरेंद्र मेहता एवढ्या मोठ्या आवाजात बोलत आहेत. पण एका माणसाने जागा विकत घेतली असली तरी परत टी.डी.आर. साठी विकत घेतो. मी हे ओपन सांगतो आणि त्यासाठी श्री. घेवारे साहेबांकडे ठेवले होते ते न्यायला ही आले नाही.

नरेंद्र मेहता :-

साहेब, पहिली गोष्ट म्हणजे मी तरी जागा विकत घेतली नाही आणि एवढे नक्की आहे की, सन्मा. सदस्य तुळशीदास म्हात्रे ह्यांचे बरेचसे जागेत कुळ लागले आहे.

तुळशीदास म्हात्रे :-

आपण असे बोलू नका मी कधी आयुष्यात कुळ लावत नाही.

(सभागृहात गोंधळ)

रोहीत सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, हे काय चालले आहे? हे रेव्हेन्यू कोर्ट आहे का?

तुळशीदास म्हात्रे :-

वास्तव या शहरामध्ये एकसुद्धा बिल्डींग झाली नसती जर आपण स्ट्रीक्ट असता तर कारण आपण नुसते अॅग्रीमेंटवर अॅग्रीमेंट रजिस्टर करून आपण बिल्डींग बांधायला देता. खरं म्हणजे हे कनव्हेन्स करायला पाहिजे. ह्याच्यामध्ये कलेक्टरांनी सुद्धा शासनाचे करोडो रुपये बुडवले आहेत. एक सुद्धा कनव्हेन्स केले नाही. आज बिल्डिंग जुन्या झालेल्या आहेत. त्याला बांधण्यासाठी तुमच्याकडे शंभर फेऱ्या माराव्या लागतात तरी ते होत नाही. लोक बेजबाबदार झालेले आहेत. आपण काय गोष्टी करता? खरं म्हणजे कनव्हेन्स जी. आर. चे तुम्ही एकसुद्धा बिल्डिंगचे प्लान पास करू नका.

प्रफुल्ल पाटील :-

सन्मा. महापौर साहेबा, सभागृहामध्ये जो वाद याठिकाणी उपस्थित झाला. त्याच्यामध्ये टी.डी.आर. देण्याची जी प्रोसिजर आहे. त्या प्रोसिजरला सन्मा. नगरसेवक जयंत पाटील यांनी चॅलेंज केलेले आहे. आता त्यांच्यावतीने मीच सांगत आहे की श्री. दोमादर तरे नावाचा एक शेतकरी आहे. नवघरचे आहेत. श्री. दामोदर काशिनाथ तरे. ह्यांचे सातबाऱ्यावर नाव होते. त्यांनी एका विकासकाला पॉवर ऑफ अटर्नी करून दिली असणार आणि त्याने दुसऱ्याला दिले असेल व दुसऱ्याने तिसऱ्याला दिली असेल. अल्टीमेट जो पॉवर ऑफ अटर्नी होल्डर आहे. त्याने सब रजिस्टर ऑफिसला आपल्या नावावर कनव्हेन्स करून दिली. त्यामुळे तो सातबारा बदलला. ह्याच्यातल्या दोन तांत्रिक गोष्टी आहेत आणि त्या लिगलसुद्धा आहेत. श्री. घेवारे साहेबांच्या समोर जर महापालिकेच्या नावाने सातबारा आला तर ते सांगणार की, तुम्ही ज्याने कनव्हेन्स केले आहे त्याच्या नावाने टी. डी. आर. घ्या. पण ज्यापद्धतीने तो सातबारा नावावर झालेला आहे. त्याचा आपण जर फेरफार पहिला व कनसर्न डॉक्युमेंट जर पाहिले तर इट इज नॉट अ कनव्हेन्स. कनव्हेन्स झालेले आहे. पण कनव्हेन्स इट इज नॉट रजिस्टर. आपण स्पष्ट बघा. त्याच्यामध्ये घोषणापत्र केलेले आहे. मा. महापौर मॅडम, सब रजिस्ट्रेशनला असा नियम आहे की, कनव्हेन्स करताना ज्याची मालकी सातबाऱ्यावर आहे तो आणि घेणारा हे दोघेही उपस्थित असले तर कनव्हेन्स होते. जर एखादा कनव्हेन्स करणारा जो जमिन विकणारा आहे. तो जागेवर नाही. बाहेरगावी निघून गेला किंवा वारला. पण त्याने पॉवर ऑफ अटर्नी कोणाला तरी दिलेली आहे. ती पॉवर ऑफ अटर्नी जिवंत आहे तर त्या पॉवर ऑफ अटर्नीच्या आधारे तो वर साईड अॅग्रीमेंट रजिस्टर करतो. कनव्हेंटली रजिस्टर करतो. याठिकाणी महत्त्वाचा असा भाग आहे की, ज्याने पॉवर ऑफ अटर्नी घेतलेली आहे ती घेतल्यानंतर त्या जमिनीच्या पैशांविषयी किंवा मालकीविषयी, व्यवहारा विषयी बाब उत्पन्न झाली. कोर्टात केस झाली आणि पॉवर ऑफ अटर्नी होल्डरने सब रजिस्ट्रेशनची दिशाभूल करून हे दाखविलेले आहे की, जमिन विकणारा हा हजर नाही. जेव्हा जमिन विकणारा हजर नसतो तेव्हा त्याला डिक्लरेशन डिड द्यावे लागते. त्याला घोषणापत्र म्हणतात आणि जर तुम्ही पाहिलात की, सातबारा जो बदललेला आहे. हा सातबारा कनव्हेन्स डिडच्या आधारे बदललेला नाही. म्हणजे महापालिकेला जरी असे वाटले की, आपले नाव त्या सातबाऱ्यावर आलेले आहे. तरी ते नाव, घोषणापत्र चॅलेंज झाले तरी शंभर टक्के ते नाव खाली होणार. ह्या गोष्टीची आपण दक्षता घेतली पाहिजे की, सब रजिस्टर ऑफिसमधून आपण स्वतः पत्र दिले म्हणजे घोषणापत्र कनव्हेंट डिड कसे मानणार? पण तो जमिन मालक आज हयात आहे. तो भाईदरला राहतोय. तो राहत असूनसुद्धा त्याच्यामार्फत कनव्हेन्स न करता त्याच्या पॉवर ऑफ अटर्नी होल्डरने कनव्हेन्स केलेले आहे तेव्हा त्याच्यात ती तांत्रिक अडचण दुर करण्यासाठी घोषणापत्र केलेले आहे आणि घोषणापत्राच्या आधारे कुठलेही कनव्हेंट डिड होऊ शकत नाही. आणि म्हणून हे सातबाऱ्याचे इमिटेशन झालेले आहे हे चॅलेंज होईल. कृपया या प्रोसिजरमध्ये आपण असा बदल करावा. जेव्हा जेव्हा सातबाऱ्यावर जो शेतकरी आहे तो उपलब्ध आहे. जिवंत आहे किंवा त्याला कन्फर्मिंग पार्टी करूनच कनव्हेंट डिड करावे आणि ते कनव्हेंट डिड असेल तर त्याच्या आधारे सातबारा बदलल्यावर आपण एक्सेप्ट करावा. म्हणजे त्यादृष्टीने आपल्या लक्षात येईल की, अजून शेतकऱ्याचे पैसे दिलेले नाही. त्याची पॉवर ऑफ अटर्नी घेउन दुसरा टी. डी. आर. घेतोय आणि तो मजा करतोय व शेतकरी जागेवर राहतोय. अशाप्रकारची विवंचना सन्मा. नगरसेवक जयंत पाटील ह्यांनी मांडली. ती अशी आहे. तेव्हा ह्या प्रोसिजरमध्ये आपण जी वॅलिडिटी लिगली काय आणायचे आहे ते आणावे. बाकी जो आपण निर्णय घेतला की, एखादा मध्ये तुकडा येतो. त्याच्यामध्ये भराव करावा लागतो तर त्याच्यामध्ये आयुक्तांना पॉवर दिलेले आहेत की, त्याचे वॅल्युएशन ठरवावे. त्यानुसार आपण वॅल्युएशन ठरवून जी किंमत घेतली असेल तर ते काही चुकीचे नाही. त्याच्या डी. सी. रुल्समध्ये अशा कमिशनरांना स्पेशल पॉवर्स दिलेल्या आहेत.

तुळशीदास म्हात्रे :-

जेव्हा उतारा नावावर करतो तेव्हा तुम्ही सगळे बघून घ्या. पेपर तलाठ्याला बोलावून करा. जागा मानगरपालिकेच्या नावावर करताना फेरफाराची पाहणी करा. तो फेरफार बरोबर आहे का? रस्ता कुठून आलेला आहे. दुसरी गोष्ट जेव्हा सन्मा. नगरसेवक नरेंद्र मेहता सांगतात की, हे स्वतःच्या नावावर काय करत नाही.

नरेंद्र मेहता :-

मॅडम, येथे सर्वात मोठी जमिन कोणाची होती? ह्यांची व डबल भावाने कोण विकतात तर हे विकतात. तीन टाईम कोण विकतात तर, हे विकतात. आता सन्मा. सदस्य जयंत पाटील बोलले ना, एक महत्त्वाची

गोष्ट मी सभागृहाच्या निदर्शनास आणतो कि, एक प्रॉपर्टी माझ्या मित्राला पाहिजे होते तर मी सन्मा. सदस्य जयंत पाटील ह्यांना विचारले की, ही बाई कुठे राहते तर त्यांनी सांगितले की, माझ्या बाजूला राहते व एका माणसाचे नाव दिले. मी त्या माणसाच्या घरी पाठवले की, ही आपली जागा आहे का? त्या बोलल्या, मी ही जागा रवीगुपला विकली आहे. तुम्ही त्यांच्याकडून घ्या. रवीगुप बरोबर सौदा करण्यात आला आणि आता कनव्हेन्स करायचे तर ती बाई बोलते की, ५० लाख रुपये पाहिजे. आता काय करायचे? ती बाई आहे. सन्मा. नगरसेवक जयंत पाटील ह्यांची आत्या.

रोहित सुवर्णा :-

आपण दोघेही प्रांत अधिकाऱ्यांकडे जा. हे काय चालले आहे?

जयंत पाटील :-

माझी आत्या नाही. माझ्या वडिलांना बहीणच नाही. मग माझी आत्या कुठून असणार?
(सभागृहात गोंधळ)

रोहिदास पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, तुम्हाला सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालना वेळ द्यावी लागेल. ते तुम्हाला तुमच्या कामकाजाची माहिती देत आहेत. सन्मा. सभागृह नेते सभागृहाला माहिती नको का? जी सभागृहातील, लोकांच्या हिताची माहिती आहे.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. महापौरांनी मला परवानगी दिली होती.

रोहिदास पाटील :-

मी मा. महापौरांना विनंती केलेली आहे व त्यांनी पाच मिनिटे दिलेली आहेत.

हॅरल बोर्जिस :-

मी बोलतो त्याच्यानंतर आपण बोला.

(सन्मा. सभागृहनेते श्री. हॅरल बोर्जिस ह्यांनी प्रकरण क्र. ९५ च्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

मिलन पाटील :-

सदर ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

मा. महापौर :-

ठराव सर्वानुमते मंजूर.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, मी दि. १५/९/०५ रोजी माहितीच्या अधिकारामध्ये याबाबतीमध्ये प्रश्न विचारला होता आणि यासाठी प्रशासनाला विचारले. मागचे जे आरक्षण दिलेले आहे ते कुठल्या अटीशर्तीप्रमाणे दिलेले आहे. तर त्यामध्ये त्यांनी आम्हाला माहितीच्या अधिकारामध्ये उत्तर दिले की, विकास नियंत्रण नियमावलीमधील कलम ९, टे-३/वि.२ मधील तरतुदीनुसार परवानगी देण्यात आलेली आहे. मला ९ आरक्षणाचा त्यांनी तक्ता दिलेला आहे आणि त्याच्यातले फक्त १ आरक्षणाबद्दल मी येथे मांडणार आहे आणि हे नक्की आहे. जेव्हा मी बोलणार तेव्हा गोंधळ ही होऊ शकतो. कारण ते आरक्षण २००३ आणि २००४ साली म्हणजे मनपा/नगररचना-२८१९/१३९६/०३ ला रिझर्व्हेशनची परवानगी डिस्पेन्सरी आणि मॅटर्निटी होमसाठी दिलेली आहे आणि ते दिलेले आहे. स्मिता कन्स्ट्रक्शन कंपनीने उमराव इंडस्ट्रीयल ऑफ मेडीकल सायन्स अँड रिसर्च सेंटर या संस्थेला २००३ साली दिलेले आहे. २००५ साली मला उत्तर आलेले आहे की, सदर काम सुरु आहे. करारनामा किंवा शपथपत्र घेतले आहे किंवा नाही तर नाही. आता जी नियमावलीची तरतुद आहे त्यामध्ये तर नक्की करारनामा घेण्याची तरतुद असेल, २००३ साली आपण कुठली गोष्ट त्यांना देता आणि २००५ ला तीन वर्षे झाल्यानंतरही त्यांच्याकडून शपथपत्र किंवा करारनामा महापालिका घेत नाही. म्हणजे कुठल्या नियमावली का दिलेले आहे? असे ११ आरक्षणांची यादी माझ्याकडे आहे. त्यामध्ये काहीकांनी शपथपत्र घेतले आहे व काहीकांकडून करारनामा घेतलेला नाही. म्हणजे शेवटी आपण जी गोष्ट या शहराच्या नागरिकांसाठी, विकासासाठी घेतोय ती गोष्ट आपल्या महापालिकेच्या त्या विकासकर्त्याने नागरिकांसाठी देतो की नाही हे कोणाला माहित नाही. म्हणजे २००३, स्मिता कन्स्ट्रक्शन कंपनी, उमराव इंडस्ट्रीयल यांना दिलेली जागा २००५ पर्यंत काम सुरु आहे. करारनामा, शपथपत्र किंवा काय अटीशर्ती आहेत त्याला दोन - तीन वर्षांनंतरही मिळालेले नाही. म्हणजे आम्ही याच्यात काय निष्कर्ष काढायचा? म्हणून मी उल्लेख केला की, आपण ही आरक्षणे देणार आहोत. मी तर त्याचे स्वागत करतो. त्यात माझे काही म्हणणे नाही. पण आधी जो ११-१२ आरक्षणे दिलेली आहेत. आरक्षणांमध्ये दुकाने - मार्केटची आरक्षणे आहेत, शाळांची आरक्षणे आहेत, गार्डनची आरक्षणे आहेत, डिस्पेन्सरीची आरक्षणे आहेत. त्याबद्दल महापालिकेला अटीशर्तीमध्ये काय आहे. ते कोणालाही, सभागृहाला माहिती नाही. मी एकदा नाही तर तीन वेळा विचारलेले आहे तरी उत्तर मिळालेले नाही. म्हणून मी सांगतो की, काय अटीशर्ती आहे? स्मिता कन्स्ट्रक्शन आहे आणि असेच दोन-तीन रिझर्व्हेशन आहे. आपले कनकिया महापौरांचा बंगला बांधतोय त्याचेही आहे. म्हणजे महापौरांचा बंगला जे कनकिया बांधतोय तर तो महापौर बंगला बांधण्यासाठी त्याला काहीतरी दिले असेल. टी. डी. आर. वगैरे काहीतरी असेल पण ह्याचा

उल्लेख केलेला नाही. माझ्याकडे माहिती होती म्हणून मी आग्रह करत होते. २००३ साली दिलेल्या आरक्षणाची शपथपत्र नाही की, तो महापालिकेला काय देणार आहे? एकतर ते रिझर्व्हेशन त्यांचे आहे.

रोहिदास पाटील :-

साहेब, सन्मा. सदस्यांना काय सांगायचे आहे की, जी आरक्षणे दिली त्यांचे जे लिगली व्हायला पाहिजे होते ते झाले नाही. ज्याच्यामुळे या शहराचा किंवा महापालिकेचा फायदा व्हायला पाहिजे तो झिरो दिसतोय हे त्यांनी सभागृहाच्या समोर आणून दिले आहे. आता तुम्ही सक्षम अहात त्यामुळे तुम्ही तशी संधी कोणाला देणार नाही. तुम्ही तो करारनामा, मसुदा पक्का तयार करा. कारण त्यावर चर्चा ही भरपुर झालेली आहे. ह्याच्याआधी चर्चा झाली नव्हती. त्यामुळे आता जे निदर्शनास आणून दिलेले आहे त्याची दक्षता घ्या. त्याची पुर्तता पुर्ण करून घ्या. तसे आश्वासन द्या. तसा ठराव झालेला आहे. नाही, जरी झाले असेल तरी तुम्हाला आम्ही सगळ्यांनी अभिनंदन केलेले आहे. नाहीतर, उगाच ते सर्व खटले आम्हीच दिले असे बोलाल.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा, सन्मा. सभागृह नेते यांनी आपल्याजवळ जो ठराव दाखल केलेला आहे. त्याच्यामध्ये मी मुद्दामून सभागृहाच्या निदर्शनास आणून देवून आपल्यापुढे मांडतोय की, त्या ठरावामध्ये आपण जे मुंबई महापालिकेच्या ह्या अशा योजनेबद्दल जे काय स्पेसिफिकेशन्स दिलेले आहे की, ह्या जमिनी किंवा हे भूखंड देताना कोणाला देण्यात यावे. तर सांगितले आहे की, निमशासकिय संस्था, सेवाभावी संस्था, स्थानिक रहिवाशी, शैक्षणिक संस्था, डॉक्टर्स, आर्किटेक्ट असोसिएशन्स, सिटीझन ग्रुप, क्रिडा असोसिएशन्स, ओनर आणि पार्टनरशिप लिमिटेड कंपनी हे आपण मुळ वाचलेले आहे. तर अशा स्वरूपाचे इनक्ल्युजन आपल्या ठरावामध्ये असायला पाहिजे. कारण कालांतराने अर्थाचा अनर्थ लागतो. कोणाला द्यायचे ते स्पष्ट होत नाही आणि मग वशीलेबाजीचा आरोप होतो. त्यासोबत मला असे वाटते की, सभागृह नेते याबाबत पक्षाची चर्चा यासंदर्भात झाली नसली तरीपण हे जे व्यक्त होत आहे आणि जेव्हा सभागृह पोटतिडकीने बोलतो. ह्याच्यातले सर्व वैगुण्य आणि सगळ्या गोष्टी, सगळ्या कमतरता जेव्हा सभागृहाच्या निदर्शनास आणून देता तेव्हा सत्ताधारी पक्षानेसुद्धा काही गोष्टी स्विकारण्याचे धाडस करायला पाहिजे. तेवढी मानसिकता बनवायला पाहिजे. परंतु, आदरणीय महापौर साहेबा, ह्याच्यामध्ये असा एक शब्द आलेला आहे की, ॲलोटमेंट आणि ट्रान्सपरन्सी, पारदर्शकपणा तर, पारदर्शकपणा असायला पाहिजे म्हणून याठिकाणी समजा हे भूखंड द्यायची प्रोसिजर ठरवायचे झाले, त्याचे ॲलोटमेंट करायचे झाले तर त्याठिकाणी मा. आयुक्त, मा. महापौर, मा. उपमहापौर, मा. सभागृहनेता, मा. विरोधीपक्षनेता, सर्व गटनेते ह्यांची त्याच्यावर कमिटी असायला पाहिजे असे मी इनक्ल्युजन सुचवितो. आपण ते मान्य करावे असे सभागृहाला माझी विनंती आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो यांनी सुचविलेली जी सुचना आहे ती ठरावात समाविष्ट करून घेण्यात येत आहे.

प्रकरण क्र. ९५ :-

विकास योजनेतील मनपास हस्तांतरित झालेल्या आरक्षित जागा (बगिचे / क्रीडांगण / शाळा) विकसित करण्यासंबंधी धोरण निश्चित करणेबाबत.

ठराव क्र. ७२ :-

मिरा भाईंदर शहराची विकास योजना नियंत्रण नियमावलीसह काही भाग वगळून शासनाने नगरविकास विभाग अधिसूचना क्रं. टिपीएस १२९६/८४७/ सीआर/ १६२/९६ युडी-१२ दि.१४/५/९७ अन्वये शासनाने मंजूर केलेली आहे. तसेच वगळलेल्या भागाची विकास योजना नियंत्रण नियमावलीसह शासन निर्णय क्रं. टिपीएस-१२९८/नपा सीआर-८९/९८/ युडी-१२ दि.२५/८/२००० अन्वये शासनाने मंजूर केलेली आहे. सदर विकास योजना विकास नियंत्रण नियमावलीसह दि.१५ जुलै १९९७ व दि.१५ ऑक्टोबर २००० पासून अंमलात आलेली आहे. त्यानंतर दि.२८ फेब्रुवारी २००२ रोजी मिरा भाईंदर नगरपरिषदेचे रुपांतर महानगरपालिकेत झालेले आहे.

मंजूर विकास योजने मध्ये एकूण ३८६ आरक्षण असून त्याचा तपशिल खालील प्रमाणे आहे.

एकूण आरक्षणे	-	३८६
महानगरपालिकेने विकसित करावयाची आरक्षणे	-	३५६
खाजगी जागेवर	-	३१५
सॉल्ट विभागाच्या जागेवर	-	२०
शासकिय जागेवर	-	२१

आतापर्यंत महानगरपालिकेने शासकीय जागेवरील ६, समावेशक आरक्षणाच्या तरतुदीतून १६, टि.डी.आर. तरतुदीद्वारे ८ अशी एकूण ३० आरक्षणे विकसित केलेली आहेत. यु.एल.सी. कडून २ आरक्षणाखालील जागा ताब्यात आलेली आहेत. तसेच टि.डी.आर. तरतुदीद्वारे २,०८,३८६.०७ चौ.मी. क्षेत्र महानगरपालिकेच्या ताब्यात आलेले आहे. तसेच सुमारे ४१५ कि.मी. विकास योजनेतील रस्त्यापैकी १५० कि.मी. लांबीचे रस्ते विकसित झालेले आहे.

आरक्षीत जागा टप्प्याटप्पाने विकासहक्क प्रमाणपत्राच्या मोबदल्यात ताब्यात येत असून त्या जागा विकसीत करण्यासाठी महानगरपालिकेकडे पुरेसा निधी उपलब्ध नाही. त्यामुळे महानगरपालिकेच्या ताब्यात असलेल्या आरक्षीत जागेवर अतिक्रमण होण्याची शक्यता नाकारता येत नाही.

विकास प्रमाणपत्राद्वारे हस्तांतरित केलेली आरक्षणे विकसीत करण्यासाठी बृहन्मुंबई महानगरपालिकेच्या धर्तीवर कार्यवाही करणे आवश्यक आहे. त्यामध्ये आरक्षीत जागा खाजगी विकासकांना / सेवाभावी संस्थांना विकसीत करण्यासाठी देण्याचे प्रस्तावित आहे.

बृहन्मुंबई महानगरपालिकेच्या धर्तीवर मिरा भाईंदर महानगरपालिका सुध्दा विकासहक्क प्रमाणपत्राद्वारे ताब्यात आलेली आरक्षणे (बगीचे / क्रिडांगण /शाळा, ई.) ३० वर्षांच्या दिर्घ मुदतीच्या भाडे तत्वावर दिल्यामुळे सदरच्या जागा विकसीत करण्याकरिता महानगरपालिकेस येणारा खर्च वाचणार आहे व वार्षिक भाडेपट्ट्याद्वारे महानगरपालिकेच्या उत्पन्नात भर पडणार आहे.

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची विकास योजना १५ जुलै १९९७ पासून मंजूर झालेली आहे. २० वर्षात संपुर्ण विकास योजनेची अंमलबजावणी करून शहरातील नागरीकांना सोईसुविधा उपलब्ध करून देणे महानगरपालिकेचे कर्तव्य आहे. त्यामुळे बृहन्मुंबई महानगरपालिकेच्या धर्तीवर विकासकांना / सेवाभावी संस्थांना आरक्षीत जागा विकास करण्यास भाडेपट्ट्यावर दिल्यास सदरच्या जागेचा लवकर विकास होवू शकतो व महानगरपालिकेस सदरचे आरक्षणे विकसीत करण्यास येणारा खर्च वाढू शकेल व भाडेतत्वावर सदरच्या जागा दिल्यामुळे वार्षिक भाड्यापोटी महानगरपालिकेस उत्पन्न मिळू शकेल. आरक्षणे लवकर विकसीत झाल्यामुळे अतिक्रमण होणार नाही.

सबब महानगरपालिकेच्या ताब्यात असलेल्या आरक्षीत जागा खाजगी विकासकांमार्फत / सेवाभावी संस्थांमार्फत भाडेतत्वाद्वारे विकसीत करण्याबाबत प्रशासनाने जागा ताब्यात घेवून अटीशर्ती ठरवून व महानगरपालिकेच्या हिताच्या अटीशर्ती ठरवून निविदा मागवून सदर प्रस्ताव महापौर, उपमहापौर, आयुक्त, सभागृह नेता, सभापती स्थायी समिती, विरोधी पक्ष नेता, शहर अभियंता व सहा. संचालक नगररचना यांची समिती नेमून त्यांच्या समोर ठेवून अंतिम निर्णय घेण्यात यावा.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्री. मिलन पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र. ९६ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सभागृहनेते श्री. हॅरल बोर्जीस ह्यांनी प्रकरण क्र. ९७ च्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

मिलन पाटील :-

सदर ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, या विषयावर ठराव वाचत असताना टेम्पररी हा शब्द आला. म्हणजे तुम्ही तात्काळ पुनर्वसन करणार का? महापालिकेच्या ताब्यात १०१ घर बिल्डर देणार आहेत. म्हणून त्यांनी आपल्या महापालिकेला जुन महिन्यामध्ये पत्रव्यवहार केलेला की, मी दोन महिन्यामध्ये ९७ घरं देणार आहे. त्याच्यानंतर १०१ घरं देणार म्हणून त्यांनी कबुल केले आहे. महानगरपालिकेने चुकीची दुरुस्ती केलेली आहे. माझ्याकडे महापालिकेचे पत्र आहे. महापालिकेचे त्याच्यामध्ये १६ ऑगस्ट २००६ ला आपल्याला १०१ घरांचा ताबा घेतलेला आहे. याठिकाणी महानगरपालिका येत्या ३ महिन्यांपासून सन्मा. नगरसेविका नयना ताई म्हात्रे ह्यांनी त्यावेळी "ज" चा प्रस्ताव आणले पण आपण त्यावेळी अनेक कारणे देवून काहीना काहीतरी करून आपण पुढे विषय ढकलला. तीन महिन्यांनंतर आपण रितसर विषयपत्रिकेवर विषय आणला त्याबद्दल मी आपला आभारी आहे. कारण तीन वर्षांपासून आंबेडकर नगर आणि भोला नगरचे नागरिक हे दोन रस्त्याच्या मध्ये राहतात आणि ते अत्यंत गरीब असून महानगरपालिकेडून त्यांना बरेच काही सुलभ शौचालये देण्यात आले. पाणी देण्यात आले. हे आम्ही मान्य करतो. पण पुनर्वसनच्या बाबतीत महानगरपालिकेने जेवढे सिरीयसली ते घेतलेले नाही. मी तुम्हाला या ठिकाणी कारण सांगू शकतो. आदिवासी विकास विभागाचे आयुक्त, नाशिक विभाग यांनी आपल्या महापालिकेत पत्र दिले होते की, आदिवासी समाजाचे कातकरी समाजाचे लोक ज्याठिकाणी राहत होते त्यांचे घरं पुनर्वसन केलेले आहेत. त्यांना आपल्याला प्राधान्याने पुनर्वसन करायचे आहे. त्या पत्राबद्दल, त्या ठरावामध्ये कुठेही उल्लेख नाही. आणि त्यांना टॉप प्रायोरिटीमध्ये आपल्याला पुनर्वसन करायचे आहे. त्या पत्राची तारीख सांगतो. ते पत्र महापालिकेकडे प्रशासनाकडे आहे. त्या पत्राची तारीख आहे दि. १३/१२/२००५ त्यानंतर मी तुमच्या निर्देशनास आणू इच्छितो की, हा विषय एवढ्या सिरीयसली प्रशासनाने घेतला पाहिजे होता की फक्त २३३ कडेच आपण लक्ष दिले होते. गेल्या आठ - दहा वर्षांपासून आपण त्या जागेची मागणी केली मौजे, घोडबंदर आपल्या महापौर बंगल्याच्या बाजूला पण दुर्दैवाने ती जागा आपल्याला

मिळाली नाही. पण मी याठिकाणी मी आपले लक्ष वेधू इच्छितो की, राज्य शासनाने नेमलेले माजी सचिव श्री. दिनेश अफजलपुरकर ह्यांची जी कमिटी आहे. त्या कमिटीने काही सुचविलेले आहे की, एखाद्याचे घर तुटले की, त्याचे कुठल्यापद्धतीने आपण पुनर्वसन करावे. कायम करावा. त्यांचे टेम्पररी पुनर्वसन करता येत नाही. त्यांच्या अध्यक्षतेखाली अभ्यास गटाची स्थापना करून, अभ्यास गटाची शिफारस लक्षात घेउन शासनाने नगरविकास विभागाचे प्रारूप सुधारीत नियम क्र. ३३ (ढ) अधिसूचना डि. सी. आर. १०९५/१२०९/सी. आर. २७३/१९९५ आणि यु. डी. - ११, दि.२७/८/९६ रोजी अन्वये दि.१५/१०/९७ रोजी अंतिमतः मंजूर करण्यात आलेला आहे. मी आपल्याला सांगू इच्छितो की, ज्या गरिबांचे आपण पुनर्वसन करू त्यांना देखिल स्टॅम्पड्युटी १०० रुपये भरायचे आहे. ते देखिल या ठरावामध्ये येणे फार महत्त्वाचे आहे. कारण त्याच्यावर मुद्रांक शुल्क त्यांना कपात आहे. त्याबद्दल देखिल शासनाचा जी.आर. आहे. त्या जी.आर. चे तारिख आणि नंबर मी आपल्याला सांगू इच्छितो. महाराष्ट्र शासन राजपत्र, दि.१९/१२/१९९७ त्या शासनाच्या जी.आर. प्रमाणे महाराष्ट्र शासनाने मुंबई मुद्रांक अधिनियम १९५८ खाली ज्यांचे आपण पुनर्वसन करू त्यांना घर देताना रजिस्ट्रेशन करणे गरजेचे आहे. पण त्यांना फक्त १०० रुपये भरावे लागणार आहेत. मार्केट व्हॅल्यू प्रमाणे नाही. किंवा रेडीरिकॉनर प्रमाणे नाही. त्यांना मालमत्तामध्ये म्हणजे मिरा भाईंदर महानगरपालिका त्यांना जो काही मालमत्ता आकारणी करेन. त्या करामध्ये देखिल आपल्याला कपात करायचे आहे. त्याबद्दल देखिल शासनाने दि. ७ नोव्हेंबर, १९९७ ला एक जी. आर. प्रसिद्ध केलेला आहे. त्या प्रसिद्धीचा मी आपल्याला येथे फक्त नंबर सांगू शकतो. आणि दिनांक तर दि. ७ नोव्हेंबर, १९९७ या झोपडपट्टी पुनर्वसन योजनेतील पात्र झोपडपट्टीधारकांना सोडत करताना लॉटरी पद्धतीने पुनर्वसन करण्याची पद्धत आहे. त्यासंबंधी देखिल शासनाचे परिपत्रक आहे. परिपत्रक क्र.२००५/९५ दि.१५/४/२००५ असे नाही की, कोण आले, गेले त्यांना आपण घर दिले. १/१/९५ ची आपण जी काही अटीशर्ती लावली आहे. ते फक्त फोटोपास देण्यापुरते आहे. पण याठिकाणी आपण पुनर्वसन करताना "घर के बदले में घर चाहिए।" तुम्ही उद्या असे बोलणार की त्या बिल्डरने खिडकी नाही लावली व लायटींग केले नाही मग त्या गरिबांना लायटींग लावायचे नाही का? घर म्हटल्यानंतर त्याला सगळ्या सुविधा द्यायच्या आहेत. ४१ घर जर आपण ताब्यात घेऊ शकतो तर.....

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा.....

रोहित सुवर्णा :-

साहेब, आपण मला पाच मिनीटाची संधी द्या.

लिओ कोलासो :-

पाच मिनिटाची संधी द्या. पण, मा. महापौर साहेबा १० मिनिट बोलणार असे कसे?

रोहित सुवर्णा :-

आपण बोला. आपण जे ठरावामध्ये आणले नाही ते मी आपल्याला सांगू इच्छितो.

लिओ कोलासो :-

तुम्ही आम्हाला सगळे रेफरन्सेस कशाला देता? विषयावर जेवढे आहे तेवढेच मा. महापौर साहेबा, बोलायला सांगा.

रोहित सुवर्णा :-

तुमचा जो ठराव आहे तो फक्त मालप्पा इन्टेन्शन निधीचा आहे. तुम्ही त्यांना टेम्पररी शिफटींग देता. तुमच्याकडे ट्रान्झिट कॅम्प नाही. ते सर्व तीन वर्षांपासून रस्त्यावर आहेत.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा, ह्याच्यामध्ये पहिल्यांदा खात्याने जी टिपणी टाकलेली आहे त्याच्यामध्ये काय म्हटलेले आहे हे सन्मा. सदस्यांनी वाचावे.

रोहित सुवर्णा :-

मी टिपणी वाचलेली आहे.

लिओ कोलासो :-

मला ती टिपणी वाचण्याची संधी द्यावी. मी ते वाचतोय आणि त्याचा मला खुलासा द्यावा. मग ह्यांना वाटल्यास पुढचे बोलायला द्या.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, कृपया मला बोलण्याची संधी द्यावी.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा, आयुक्त साहेबांनी जी टिपणी दिलेली आहे त्याच्यामध्ये काय म्हटलेले आहे की, सदर आरक्षण विकसित होउन मिळणारी १० टक्के घरे मंजूर विकास नियंत्रण नियमावलीतली विनिमय क्र. ९, टे-३(१) (ब) नुसार विकास योजना अंमलबजावणी कामी होणाऱ्या विस्थापितांना अधिकृत मालमत्ता असे कंसामध्ये आपण सांगितलेले आहे. त्यांनाच सदरील घरे द्यावयाची आहेत.

रोहित सुवर्णा :-

बरोबर आहे. पण तुम्ही ठरावामध्ये तसे घेतले नाही. तुम्ही तसे ठरावामध्ये घ्या ना. आपण ठराव एक वाचता आणि गोषवारा

लिओ कोलासो :-

ठरावामध्ये आहे ना.

रोहित सुवर्णा :-

ठरावामध्ये ती शब्द नाही. ते तुम्ही ठरावामध्ये घ्या ना. तुम्ही त्यांना परमनंट बेसिसवर तिथे शिफ्टिंग करता. तुम्हाला टैम्पररी करता येणार नाही. तुम्ही काय त्यांना दोन महिन्याकरिता घर देणार की, चार महिन्या करता घर देणार?

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णाजी आपल्याकडे शासनाचे जे काही जी. आर. आहेत. पत्रव्यवहार आहेत ते सर्व इथे सादर करावेत. त्या नियमानुसार व सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो साहेबांनी जी सुचना दिलेली आहे ती समाविष्ट करून घेण्यात येईल.

रोहित सुवर्णा :-

गृहनिर्माण समितीचे अध्यक्ष हे आयुक्त स्वतः असतात. गेल्या दिड वर्षांमध्ये कधी गृहनिर्माणची मिटींग घेतली नाही. मी आपल्याला याठिकाणी सांगू इच्छितो की, श्री. आर. डी. शिंदे साहेब असताना एक मिटींग जी शेवटची झाली त्याच्यामध्ये ज्या काही अटीशर्ती कोकण गृहनिर्माण विकास मंडळ ते ह्या कमिटीचे सदस्य सचिव असतात त्यांनी केलेला जो ठराव आहे तो ही कृपया आपण लक्षात घ्यावा. अशी माझी विनंती आहे. कारण जे लोक गरीब आहेत, रस्त्यावर आहेत आणि तुम्ही कोणाला घर देऊ इच्छिता, महापालिकेच्या कर्मचाऱ्यांना घर देऊ इच्छिता का? तर अशाप्रकारे आपण करू नका. कर्मचाऱ्यांना घर घेण्याची ताकद द्या. त्यांना तुम्ही क्वार्टर्स बांधा. पण याठिकाणी ज्यांचे घर शहराच्या विकासाकरिता बाधित झाले आहेत. त्यांचेच तुम्ही पुनर्वसन करा. अशी माझी विनंती आहे.

संगिता म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे की, आंबेडकर नगरमधील लोक जी रस्त्यावर आहेत. तर श्री. नाईक साहेब असताना झोपड्या तोडलेल्या होत्या आणि त्यांना पुन्हा बांधायला सांगितल्या ते सन्मा. सदस्या नयना म्हात्रे व सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णांनी आणि आता त्यांनाच घरं द्यायला सांगत आहेत तर त्यांच्याकडे १९९५ पुर्वीचे पुरावे आहेत का? ते त्यांनीच त्यांना बांधायला सांगितलेले आहे.

(सभागृहात गोंधळ)

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्यांनी सभागृहात शांतता पाळावी.

नयना म्हात्रे :-

आम्ही इथे कोणाचे नावही घेत नाही आणि हिने आमचे नाव कसे घेतले?

रोहित सुवर्णा :-

ह्यांनी आमचे नाव घेतले. आपण मला बोलाण्याची संधी द्यावी.

संगिता म्हात्रे :-

आपण आपल्या प्रभागात जावून काहीही करू शकता. आपणाला आमच्या प्रभागात यायची काही गरज नाही. तिथे आम्ही सक्षम आहोत.

नयना म्हात्रे :-

मॅडम, ज्यांची घर तुटली आहेत त्यांना आपण पहिल्यांदा घर द्या अशी आमची तुम्हाला विनंती आहे.

रोहित सुवर्णा :-

आमची अशी विनंती आहे. मॅडम, जर मी एक घर ही बांधले असेल, कोणाला विश्वास असेल तर माझा राजीनामा लिहून घ्या. तुम्हाला आयुक्तांकडे जावून मी आता राजीनामा देईन. मी कोणाच्या झोपड्या बनवल्या नाहीत. पण एक आहे, ज्यांची घरे आहेत त्यांच्यासाठी आम्ही बोललो की टॅक्स लावा, पाणी द्या. मॅडम, झोपड्या आम्ही विकत नाही. हजारो लाखो रुपये घेउन बिल्डर घरी येतात.

नयना म्हात्रे :-

मॅडम, गटार बांधायला घेतल्यावर सांगतात की, मातीचा भराव करा. मातीचा भराव करा आणि आम्ही ह्यांच्यासारखे जागा विकत नाही.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. सदस्य नयना म्हात्रेजी हा मासळीचा बाजार नाही. कृपया, आपण बोलताना जरा तारतम्य बाळगून बोला.

रोहित सुवर्णा :-

जर कोणी आमचे नाव घेतले तर आम्हाला खुलासा करण्याचा अधिकार आहे.

नयना म्हात्रे :-

आपण आमचे नाव कसे काय घेता?

प्रफुल्ल पाटील :-

सन्मा. महापौर मॅडम, याठिकाणी हौसिंग फॉर डिसहाउस असा हा विषय आहे. प्रशासनाला माझे एक-दोन प्रश्न खुलासाचे आहेत ते त्यांनी येथे याठिकाणी करावेत की, आपण या डी. सी. रुल्सचा आधार धरून ही हौसिंग स्किम मंजूर केलेली आहे. ते डी.सी. रुल्स आता मंजूर झालेले आहेत की, पुर्वी मंजूर झालेल्या डी. सी. रुल्सप्रमाणे हे हौसिंग फॉर डिसहाउसची स्किम आपण मंजूर केलेली आहे हा एक प्रश्न आहे. दुसरा प्रश्न असा आहे की, जर आताच्या डी. सी. रुलप्रमाणे आपण ही हौसिंग स्किम स्वतः डेव्हलप केली असती तर आपल्याला दिडपट एफ. एस. आय. मिळाला असता. महापालिका जेव्हा हौसिंग फॉर डिसहाउस स्किम स्वतः डेव्हलप करते तेव्हा त्यांना दिड एफ. एस. आय. मिळाला. ह्या एक एफ. एस. आय. मिळतो. ह्यामध्ये एक एफ. एस. आय. च्या आधारे १०१ सदनिका प्रति सदनिका १८० चौरस फुट म्हणजे एक सदनिका आहे ती १८० चौ. फुटाची असणार आहे. अशा १०१ सदनिका या डिसहाउस द्वारे आपल्याला मिळणार आहे. असे करित असताना महानगरपालिकेने जेव्हा स्वतः डेव्हलप न करता एखाद्या खाजगी व्यक्तीला किंवा खाजगी संस्थेला हे डेव्हलप करायला दिले तर ते डेव्हलप करत असताना त्यांना इंटरनल रस्ते बांधून देण्याची जबाबदारी आपली होती का? आणि असे असताना ती जबाबदारी जर आपली नव्हती तर दिड कोटी रुपयाचे रस्ते आपण या गुजरात इंटरप्राईज आणि गुजरात इस्टेट, गुजरात प्रॉपर्टीज ह्यांच्या इंड्रलोकच्या कॉम्प्लेक्समध्ये महानगरपालिकेने दिड कोटी रुपये खर्च करून रस्ता बनवलेला आहे हे खरं आहे का? आणि बनला असेल तर का? कशासाठी? हौसिंग फॉर डिसहाउस या स्किम करिता तो येतो का? आपल्याला रस्ता बनवून द्यावा लागतो का आणि जर तो नसेल तर दिड कोटी रुपयामध्ये आपल्याला १०१ सदनिका मिळत असतील तर ते आपणच बांधल्या असतील तर आपल्याला कमी खर्चात दिड एफ. एस. आय. मिळाला असता. तर ह्याच्यासंबंधी खुलासा करावा. एकतर सध्या जे डी. सी. रुल्स जे आम्ही नवीन मंजूर केले आहे ते प्रचलित आहेत का? त्यानुसार आपण ही स्किम मंजूर केली आहे का? आपण या स्किमद्वारे १०१ सदनिका ताब्यात घेता तेव्हा या स्किममध्ये आपण बिल्डरला काही सुविधा देण्याचे कबुल केले आहे का? तसेच, आपण रस्ता केलेला आहे का? आणि केला आहे तर त्याचा खर्च किती झाला व ते बिल्डरकडून घेणार आहात का? आणि ह्यानंतर जेव्हा आपण विस्थापितांच्या यादीच्या ज्येष्ठतेनुसार वाटप करणार असे आपण गोषवाच्यामध्ये लिहिले. विस्थापितांची यादी ज्येष्ठतेनुसार वाटप करणार हे तुम्ही जेव्हा ठरवता तेव्हा ह्याचा अर्थ आपल्याकडे विस्थापितांची यादी आहे. तर ती यादी सभागृहापुढे का आणली नाही? त्यात आपण असे म्हटले आहे की, ज्येष्ठतेनुसार वाटप होणे कामी आपण मंजुरी द्यावी. आम्ही तुम्हाला मंजुरी दिली की, ज्येष्ठतेनुसार वाटप करा. पण ती यादीच या सभागृहापुढे नाही. म्हणजे खरोखर ज्यांची अधिकृत घरे तुटलेली आहेत अशा लोकांची यादी आपल्याकडे आहे का? तर आम्ही ठरवू शकतो की, ज्येष्ठतेप्रमाणे द्यायला हरकत नाही. एकीकडे ठराव करत असताना हेही त्याच्यामध्ये अंतर्भूत करण्यात आलेले आहे. तेव्हा ती यादी असेल तर त्या यादी संबंधी अशा सर्व माझ्या प्रश्नांचे आपण खुलासे करावे ही मा. महापौर साहेबांना मी विनंती करतो.

मा. महापौर :-

संबंधीत अधिकाऱ्यांनी सन्मा. सदस्यांनी विचारलेल्या प्रश्नांचा खुलासा करावा.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, माझ्याकडे महापालिकेचे उत्तर आहे की, आमच्याकडे ती यादी तयार नाही.

दिलीप घेवारे :-

हौसिंग फॉर डिसहाउस या आरक्षण खालील जागा ही खजगी मालकीची आहे आणि त्यानुसार आपले जे जुने डि.सी. रुल्स मंजूर होते ते आजही अजून आहेत. नविनला मंजुरी मिळालेली नाही. त्या आधारे आपण त्या परवानग्या दिलेल्या आहेत आणि तत्कालीन नगरपरिषदेत तसा ठरावही झाला होता.

रोहिदास पाटील :-

रस्त्याचे काय? स्ट्रीट लाईटचे काय? त्याच्यावर तुम्ही तीन कोटी रुपये खर्च करता आणि १ कोटी २० लाख रुपयाचा माल घेता. हा कोणता व्यापार आहे? हा जो रुम तुम्हाला मिळतो त्याची किंमत १ कोटी २० लाख रुपये येणार आणि तीन कोटी रुपये स्ट्रीट लाईट लावण्याकरता आपला खर्च होत आहे आणि त्याच्याही पलिकडे तिथे कोणती वस्ती नाही. पाईप लाईन टाकलेली आहे.

दिपक खांबित :-

सदरचा डी. पी. रस्ता हा महानगरपालिकेमार्फतच विकसित केलेला आहे. त्याकरिता आपण ८४ लाखाचा खर्च मंजूर केला होता. त्यानुसार जो डि. पी. रस्ता आहे तो विकसित केलेला आहे. म्हणजे ऑलरेडी काम सुरू आहे.

रोहिदास पाटील :-

आम्ही मा. महापौरांच्या निदर्शनास आणतोय की, ह्या सभागृहातील सर्वच सदस्य त्या रस्त्यावरून जातात. 'ते सन्मा. सदस्य तुळशीदास म्हात्रे जागे केले होते. भाईदर पुर्वेची शान म्हणून एका रस्त्याकरिता

आम्ही टाहो फोडतो. एकतर, आपण फाटकाने आलात तर तिथे गॅरेज वाले, ९० फुटावर तर तो रस्ता नाही आणि ज्या रस्त्यावरून पुर्ण भाईदर पुर्वेची रहदारी चालते. ज्याच्यामुळे शान वाढणार आहे तो रस्ता तुम्ही तीन वर्षात करू शकला नाही. त्याच्यात इलेक्ट्रिक पोल आहेत. आता आपली बेस्ट जाते. महापालिकेची जी बस जाते ती तिरपी होउन जाते हे ड्रायव्हरला थांबवायला लागते. त्याकडे कोणाचेही लक्ष नाही आणि ज्याठिकाणी कोणी माणसे नाही. कोणती बिल्डिंग बनली नाही. त्या डी. पी. रोडसाठी आपण प्रयत्न करतो हे कितपत चांगले आहे? आपली कशाने शान वाढेल हे सांगा ना? आपण हे कोणासाठी करतो. अडीच-तीन लाखाची वस्ती असताना भाईदर पुर्वेच्या लोकांना रस्ता नाही. टायटल क्लिअर ९० फुट रस्ता आहे. आम्ही आग्रह करतो की, दोन्ही बाजूने गटार खोदा. दोन्ही बाजूने डब्ल्यू. एम. तरी करा. तिथे लोकांना चालता येईल. इथे आपल्या कडे निधी नाही. तिथे त्याची चार वर्षांमध्ये पुर्तता झाली नाही आणि जिथे कोणचं नाही त्याच्यासाठी आपण तिथे रस्ता बनवून दिला. बिल्डरच्या हितासाठी. हे फक्त बिल्डरच्या हितासाठी झाले आहे. असे या सभागृहाला मी नीट स्पष्ट सांगतो. ह्याच्यात दुसरा कोणाचाही हेतू नाही.”

नरेंद्र मेहता :-

मॅडम, माझ्या माहितीप्रमाणे त्याला मा. महासभेने अजून मंजुरीच दिलेली नाही.

रोहित सुवर्णा :-

सन्मा. सदस्य मोहन पाटील सभापती होते त्यांनी तेव्हा मा. महासभेची मंजुरीच घेतली नाही.

रोहिदास पाटील :-

आपण मंजूर वगैरे असे काहीही लिहिले पण रस्ता कुठे आहे? सन्मा. सदस्य नरेंद्र मेहता तो तुमचा प्रभाग आहे. तुम्ही नीट ऐकून घ्या.

नरेंद्र मेहता :-

त्याला मा. महासभेची मंजुरी घेतलीच नाही आणि मला माहित नाही की, तो रस्ता कधी झाला? मा. महासभेने मंजुरी दिलेली नाही.

प्रफुल्ल पाटील :-

याठिकाणी महत्त्वाची बाब अशी आहे की, जेव्हा आपण एखादे मोठे संकुल किंवा महानगरपालिका जेव्हा त्यांना बांधकाम परवानगी देते तेव्हा पुर्ण संकुलात ५०-६० बिल्डिंग बांधल्या जातात. तेव्हा इंटरनल रोड हे सर्व त्यानेच डेव्हलप करायचे असतात. आता फक्त १०१ सदनिका मिळणार आहेत आणि तिथे जवळ-जवळ ७०-८० बिल्डिंगचे काम चालू आहे. काही बिल्डिंग पुर्ण झाल्या आहेत पण तिथे कोणीही रहायला आले नाही तिथे डांबरी रस्ता चालू आहे. स्ट्रीट लाईट लागली. पाण्याची पाईप लाईन पडली आणि आम्ही मरतोय तिथे रोज. पाण्यासाठी काय करावे? आम्ही सगळ्यांनी मिळून तिथे रस्ता खोदावा का? नाहीतर खोदू व शेवटी आम्ही ह्याच्यावर उतरणार. तुम्ही जर महापालिकेने त्या बिल्डरकडून हा पैसा वसूल केला नाही तर आम्ही सगळे नगरसेवक जावून तो रस्ता खोदणार. मग तुम्ही कायद्याची भाषा करा व त्यावर आम्ही काय करू हा विषय इतका बेकार आहे. पाण्याचा प्रश्न त्या रोडला इतका बेकार आहे. आयुक्त साहेब, त्या रोडला जरासुध्दा पाणी येत नाही आणि तिथे एवढी पाईप लाईन टाकली गेली.

लिला पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे की, माझ्या प्रभागामध्ये ११ बिल्डिंग लाईनमध्ये आहेत आणि सगळ्या भरलेल्या आहेत. आज दोन वर्षांपासून मी सतत श्री. बारकुंड साहेबांबरोबर भांडत आहे की, लाईन टाका. तर तिथे लाईन न टाकता गुजरात इंटरप्रायजेस जिथे कोणी राहत नाही तिथे लाईन लागली आहे. पाण्याचे पाईप पडले. रस्ते झाले. जिथे कोण राहत नाही तिथे सुविधा करतात.....

मोहन पाटील :-

त्यावेळेला आपण स्थायी समितीला ५० लाख रुपयाचे अधिकार दिले होते.

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडम, ३५ वर्षांपासून मिरा भाईदरमध्ये लोक राहतात. त्याठिकाणी अद्याप पाईप लाईन नाही. मग ज्याठिकाणी लोक राहत नाही तिथे पाईप लाईन कशासाठी टाकली आहे? कोणासाठी टाकली आहे?

मोहन पाटील :-

मा. महापौर महोदया, हौसिंग फॉर डिहाउस जे जे रिझर्व्हेशन आहे त्याचे मागच्या वेळेला परवानगी दिलेली होती. मागे विषय आला होता व त्याबाबत चर्चा ही झाली होती. आता ह्याच्यात जी रिझर्व्हेशन आहेत ती सॉल्ट डिपार्टमेंटची बाकी आहेत. मुळात ती रिझर्व्हेशन आपणच डेव्हलप करायला पाहिजे होते. तीन एफ.एस.आय. भेटले असते आणि आता आमची ही दयनीय अवस्था आहे की, मिरा भाईदरमध्ये सर्वात जास्त नगरसेवक भाईदर पूर्वेचे आहेत. परंतु, आम्हाला जायला रस्ता नाही. अशी आमची व्यथा आहे. खरं म्हणजे सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी बोलले म्हणून मी तुम्हाला सांगत नाही तर आमची ही व्यथाच आहे. याठिकाणी जो पर्यायी रस्ता येण्याजाण्याचा होता तो बंद केलेला आहे. तो रस्ता क्राँक्रीटीकरण सुरु केले आहेत. म्हणजे तेथून जाण्याचे बंद केलेल आहे. भाईदर वेस्टला आमची राहण्याची व्यवस्था करा. जे रस्ते केले आहेत त्याठिकाणी पहिल्यांदा हा रस्ता पूर्ण करा. जो पर्यायी रस्ता काढला आहे तो पूर्ण करा. गटाराचे

काम आहे ते ही पर्यायाने ताबडतोब वॉल फुटींगवर तुम्ही घ्या. पुन्हा पावसाळ्याच्या अगोदर ती काम झाली नाहीत असे होईल. कारण पुन्हा निवडणूक येणार आहे व आचारसंहिता आहे आणि आम्हाला बोलायला मिळणार नाही. विकासकर्त्याने जे काम केले तर त्यांनी ते रस्ते करायला पाहिजे होते. त्यांना तसे सांगा. नाहीतर सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांनी आपल्याला इशारा वजा सुचना केलेली आहे त्या सुचनेशी आम्ही सहमत आहोत.

मा. महापौर :-

सन्मा. सभागृहाने उपस्थित केलेला प्रश्न, आदरणीय श्री. प्रफुल्ल पाटील यांनी मुद्दा उपस्थित केलेला आहे. तो सभागृहाला सर्वांना मान्य आहे. विकासकांनी विकास आराखडा दर्शविल्यानुसार रस्ते विकसित करून महानगरपालिकेच्या ताब्यात द्यायचे असतात. परंतु, तसे न करता महानगरपालिकेने जो रस्ता आता बनवलेला आहे. आता सध्या जे काम चालू आहे त्या विकासकाकडून त्याचा पूर्ण खर्च वसूल करण्याचे आदेश मी शासनाला देत आहे.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम मी दिलेल्या सुचना आपण ठरावामध्ये कृपया करून अॅड करा.

प्रफुल्ल पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, पंधरा वर्षांपासून मी नगरसेवक आहे. त्यातली काही वर्षे मी नगराध्यक्ष सुध्दा होतो. पण एवढी जबरदस्त निर्णय घेण्याची क्षमता जी तुम्ही आज दाखवली त्याबद्दल तुमचे शतशः धन्यवाद सभागृहातर्फे देतो. आजपर्यंत एवढी ताकद मी सुध्दा कधी दाखवली नव्हती. ती तुम्ही मात्र दाखवली.

मा. महापौर :-

सन्मा. सभागृह येथे मी देखिल एक सुचना करू इच्छिते की, जो आदेश दिलेला आहे त्याचा अधिकारी वर्ग पालन करेल. पण आपले नगरसेवकांचे सुध्दा कर्तव्य आहे की, कुठंपर्यंत त्याची अंमलबजावणी झालेली आहे त्याची आपण प्रत्यक्ष पाठपुरावा करतो का? हे पण पाहणे आपली सर्वांची जबाबदारी आहे.

प्रकाश दुबोले :-

मा. महापौर मॅडम, याठिकाणी आपण दिले की, डी.पी. रोड हे बिल्डरने बनवून द्यायला पाहिजे. बऱ्याच ठिकाणी डी.पी. रोड हे बिल्डरने न बनवता महापालिकेने डेव्हलप केले आहे. तर डी.पी. रोड आपण येथून पुढे डेव्हलप करायचे नाही का? त्या बिल्डरकडूनच घ्यायचे का? आतापर्यंत जे जे डी.पी. रोड बिल्डरच्या हद्दीत आपण बनवलेले आहेत त्या सर्वांची वसुली करणार का? की, फक्त या एकाच रस्त्याची करणार?

मा. महापौर :-

आता सभागृहामध्ये हा विषय झालेला आहे.

प्रकाश दुबोले :-

हा प्रश्न फक्त एका प्रकरणाकरिता नको का?

मा. महापौर :-

डी.सी. रूलप्रमाणे आणि जो नियम आपल्याला सभागृहात सांगितलेला आहे किंवा जो नियम लागू आहे. तो खरं तर विकासकानेच डेव्हलप करून द्यायचा असतो. परंतु, तिथे नागरिकांची गैरसोय होऊ नये, कच्चे रस्ते आहेत आणि तात्पुरती दुरुस्ती आपण काही ठिकाणी केलेली आहे. परंतु, महानगरपालिकेतील प्रशासन आणि नगरसेवक ह्या दोघांची जबाबदारी आहे की, अंमलबजावणी आपण करून घेतली पाहिजे आणि ती झाली पाहिजे. आतापर्यंत जे विकासक बिल्डर आहेत त्यांच्याकडूनच ते विकसित करून घेतले पाहिजे. जसे नाक दाबल्यानंतर तोंड बरोबर उघडते.

प्रकाश दुबोले :-

ह्याच्या अगोदर झाले ते सांगता. मग तुम्ही त्यांना वसुली कशी काय लावता. ह्याच्या अगोदर झाले ते जाऊ द्या बोलता व येथून पुढे आपण स्ट्रीक करायचे मग ह्या प्रकरणात आपण मागची वसुली कशी काय सांगता?

दिनेश नलावडे :-

आपण सदरच्या विषयावर खुलासा केलेला आहे. सदस्य परत परत तो विषय खोदून काढतात. तर आपण आदेश दिलेले आहे व आदेशाचे पालन आपण सर्व सदस्यांनी केलेच पाहिजे. मा. महापौरांचा आदेश हा फायनल आदेश आहे. सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांनी आपल्याला सर्वांना याठिकाणी जे निर्देशनास आणून दिले आहे की, ही गोष्ट सत्य आहे. हे कोणालाही जास्त लोकांना, सदस्यांना माहित नव्हते. ते निर्देशनास आणून दिलेले आहे व तुम्ही त्याचा खुलासा केलेला आहे आणि त्यापध्दतीने पालन व्हावे आणि ह्याच्यापुढे सदस्यांना बोलायची गरज नाही.

प्रकाश दुबोले :-

मॅडम याठिकाणी नगरसेवकांनी रस्ता बनवायला नगरसेवक निधी दिलेला आहे. त्या रस्त्याला रस्ता जॉईंट करायला, नगरसेवक निधीतून रस्ते बनवलेले आहेत आणि तुम्ही वसुलीच्या गोष्टी सांगता तर

नगरसेवक निधी पण आपण वसूल करणार का? कारण डी.सी. रुलमधले जे डेव्हलप रस्ते आहेत ते जर आपण डेव्हलप केले तर त्याला तुम्ही वुसली लावणार. मग बाकीचे सर्वच रस्ते तुम्ही तसे वसूल करा ना.

शिवप्रकाश भुदेका :-

त्या नगरसेवकाचे नाव सांगा.

दिनेश नलावडे :-

मा. महापौर मॅडम, सन्मा. सदस्य बोलत आहेत की, नगरसेवक निधी तिथे युज केलेला आहे. ज्या नगरसेवकाने निधी दिलेला आहे त्या नगरसेवकाचे नाव आपण या सभागृहामध्ये डिक्लर करा ना.

प्रकाश दुबोले :-

नगरसेवकांनी जो निधी दिलेला आहे तो नगरसेवक निधी आपण वसूल करणार का? तुम्ही त्याचा खुलासा द्या. त्याची काय माहिती देणार?

शिवप्रकाश भुदेका :-

साहेब ते कोण नगरसेवक आहेत त्यांचे आपण नाव सांगा.

प्रकाश दुबोले :-

ते प्रशासनाकडे आहे ना.

शिवप्रकाश भुदेका :-

तुम्हाला माहित असेल तर तुम्ही नाव सांगा ना.

प्रकाश दुबोले :-

मला काहीच माहित नाही. प्रशासनाकडे माहिती आहे.

दिनेश नलावडे :-

मा. महापौर मॅडम, आपले सन्मा. सदस्य सांगतात नगरसेवक निधी, हा नगरसेवक निधी कुठल्या ठिकाणी वापरायचा, कुठे नाही आणि तो असा निधी अशा ठिकाणी युज झाला असेल तर संबंधित इंजिनियरनीसुद्धा याचा खुलासा करावा. कुठल्या नगरसेवकाने अशा ठिकाणी निधी युज केलेला आहे. आज शहरामध्ये अनेक समस्या असताना अशा ठिकाणी जर नगरसेवक निधी युज होत असेल तर हा आपल्या महानगरपालिकेच्या पैशाचा अपव्यय चालू आहे.

(सभागृहात गोंधळ)

प्रकाश दुबोले :-

मा. महापौर मॅडम, हे त्या प्रभाग समितीचे सभापती आहेत ह्यांना माहित नाही का, तिथे काय होते?

दिनेश नलावडे :-

मॅडम, सभागृहाला याची माहिती मिळावी.

प्रकाश दुबोले :-

मा. महापौर मॅडम, हे त्या प्रभागाचे अध्यक्ष आहेत. ह्यांना माहित आहे तिथे काय काम चालली आहेत. तो रस्ता होईपर्यंत हे झोपले का? मा. महापौर या प्रकरणाची पूर्ण प्रक्रिया पूर्ण झाल्यानंतर तुम्ही अशी घोषणा करत असाल तर ही चुकीची बाब आहे.

हॅरल बोर्जिस :-

मा. महापौर मॅडम, या विषयावर जास्त चर्चा न करता आपण जे रुलिंग दिलेले आहे. वास्तविक खरोखर आपल्याला धन्यवाद द्यायला पाहिजे. सन्मा. सदस्य प्रकाश दुबोले हे जी गोष्ट सभागृहासमोर मांडत आहेत तर शहरातला एखादा डी. पी. रोड डेव्हलप करताना डी. पी. रोड डेव्हलप केल्यानंतर तिथले विकासक मोठया प्रमाणावर प्लान पासेससाठी पालिकेमध्ये येत आहेत. एकाअर्थी आपण डी. पी. रोड डेव्हलप केल्यानंतर प्लान पास केल्यानंतर त्याचा महसूल पालिकेमध्ये जमा होतो. परंतु, येथे वेगळी गोष्ट झालेली आहे. १०१ सदनिका ताब्यात घेताना दिड कोटी वास्तविक, आपण केले असते तर दिड एफ.एस.आय प्रमाणे आपण करू शकलो आसतो. जो निधी पालिकेचा खर्च झालेला आहे. ते सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांनी निर्देशनास आणलेले आहे. या गोष्टीचे आपण गांभीर्य लक्षात घ्या. आपण रुलिंग दिलेले आहे. वास्तविक आता या विषयावर चर्चा नको. प्रशासनाला आपण निर्देश दिलेले आहेत. कृपया हा विषय थांबवा व पुढील विषयाला सुरुवात करा.

मा. महापौर :-

सचिवांनी पुढील विषयाला सुरुवात करावी.

रोहिदास पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आपण ह्यांच्या प्रश्नाचे उत्तर दिलेले नाही.

दिनेश नलावडे :-

मा. महापौर मॅडम, नगरसेवक निधी जर अशापद्धतीने युज होत असेल, आपल्या सन्मा. सदस्यांनी अशाप्रकारे निधी दिलेला आहे.

(सभागृहात गोंधळ)

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, त्या रस्त्याची भरणी आपण केलेली आहे म्हणून २० लाख रुपयाची रॉयल्टी आलेली आहे.

रोहिदास पाटील :-

आपण ९० फूट रस्त्याचे का बोलत नाही?

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, तो रस्ता आपण डेव्हलप केल्यामुळे आपल्याला रॉयल्टीचे २० लाख रुपये दंड लागलेला आहे तो कोण भरणार? त्या रस्त्याची आपण परवानगी न घेता मातीचा भराव केल्यामुळे बिल्डरला नोटीस न लागता आपल्याला नोटीस लागलेली आहे. मा. आयुक्त साहेबांच्या नावाने नोटीस आलेली आहे. कलेक्टर साहेबांनी २० लाख रुपये रॉयल्टी भरा असे सांगितले आहे.

रोहिदास पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आपण ९० फूट रस्त्याचे बोला ना.

मा. महापौर :-

सभागृहात एकाएकाने बोला.

रोहिदास पाटील :-

९० फूट रस्त्याचे आपण रुलिंग द्या मी खाली बसतो.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, मी आपल्याला असा प्रश्न विचारतो की, सचिव जो अजेन्डा काढतात, त्यामध्ये सर्व प्रश्न, अर्ज सर्व नियुक्त्या सर्व निवडणूका त्यामध्ये सरकारी परिपत्रकाचे का टाकत नाही. त्याच्यामध्ये सरकारी परिपत्रकाचे टाका आणि प्रत्येक जे सरकारी परिपत्रक येतील त्याची सभागृहाला माहिती द्या. नाहीतर, हे ह्यांच्यासारखे असे उठून सांगतात आणि दाखवतात त्याच्यामध्ये सभागृहाचा...

रोहित सुवर्णा :-

कायदा आहे. मी दोनशे रुपये देवून आणले आहे.

मिलन पाटील :-

ही चांगली गोष्ट आहे. पण हे सर्व सभासदांना ज्ञात झाले पाहिजे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य मिलन पाटील यांनी उपस्थित केलेली सुचना अतिशय रास्त आणि योग्य आहे. शासनाचे जे जी.आर आणि पत्र आलेले असतात ते खरोखरच सभागृहापुढे माहितीसाठी ठेवणे गरजेचे आहे. यापुढील अजेन्ड्याच्या वेळी ही दक्षता घेतली जाईल.

मिलन पाटील :-

धन्यवाद.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा, तसे नाही. त्या पत्रकाच्या प्रती आपण आम्हाला सगळ्यांना पोस्टाने पाठवा. त्यात लपवण्यासारखे किंवा छपवण्यासारखे काहीच नाही. सभासदांना सभागृहातच कशाला तर त्यांच्या घरी त्यांच्या पत्त्यावर परिपत्रक पोहचतील अशी व्यवस्था करा.

रोहिदास पाटील :-

मा. आयुक्त साहेब, आपल्या महापालिकेतल्या अमुक एक भागाचा हिस्सा बाहेर काढला गेला आहे. त्याचे परिपत्रक आले आहे ते ही तुम्ही आम्हाला सांगितले नाही. राई, मोर्वा, मुर्धा, डोंगरी, तारोडी, पाली, चौक त्या सगळ्यामुळे आपले अधिकार डावळला जात आहे. याची आपण सभागृहाला जाणीव दिली का? तर द्यायला पाहिजे होती ना. हे एवढं मोठं परिपत्रक आहे. त्याचीही माहिती दिली नाही आणि त्याच्याही पलिकडे जी पेपरमध्ये जाहिरात आहे त्या जाहिरातीमध्ये लिहले आहे की, महापालिकेच्या कार्यालयात तुम्हाला बघायला मिळेल. ती कुठेही कार्यालयात लागलेली नाही. मा. महापौर मॅडम ही एवढी मोठी जी जाहिरात आहे त्या जाहिरातीमध्ये स्पष्ट लिहलेले आहे की, मिरा भाईंदर महानगरपालिका, मुंबई महानगरपालिका आणि तहसिलदार, कलेक्टर या सगळ्या ऑफिसेसमध्ये त्याची प्रत तुम्हाला बघायला मिळेल. ती आपल्या कार्यालयात नाही. हा एक विषय वेगळ्या अर्थी लावा. मी त्याच्यावर जास्त बोलत नाही. ते उत्तनच्या सगळ्याच लोकांना माहिती पडलेले आहे. पण तुम्ही मला हे उत्तर दिलेले नाही की, ९० फूटचा जो रस्ता आहे, जो आमच्या भाईंदर पूर्वेचा प्रवेशद्वार होत आहे. त्याच्या विकासाच्या दृष्टीने आपण रुलिंग द्या ना की, महिन्याभरात तो रस्ता पूर्ण होईल.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपण बसून घ्या. सचिव पुढील विषयाला सुरुवात करा.

रोहिदास पाटील :-

आपण रुलिंग का देत नाही? अधिकारी कामाला लागतील ना.

तुळशीदास म्हात्रे :-

मी मगास पासून सांगितलेले आहे आणि आपण ह्या काय गोष्टी करता. विषय महत्वाचा आहे. प्रशासन एवढं कमजोर आहे का? एक विकासक, एक बिल्डर आपल्या डी. पी. चा रस्ता तिथे मध्ये भिंत घालून ठेवलेली आहे. त्याच्याविषयी प्रशासन एवढं कमजोर का आहे?

हॅरल बोर्जीस :-

मा. महापौर मॅडम, श्री. शिवमुर्ती नाईक साहेब या सभागृहात उपस्थित असताना हा विषय जो सन्मा. सदस्य तुळशीदास म्हात्रे साहेबांनी काढला आहे. त्यावेळेला तत्कालीन मा. आयुक्त साहेबांच्या तोंडातून स्टेटमेंट आले होते की, तोबडतोब रस्ता खुला करण्यांत येईल. आज ही त्या गोष्टीवर काहीही कार्यवाही झालेली नाही. मला वाटते, सन्मा. सदस्यांनी तोच विषय येथे उपस्थित केलेला आहे.

तुळशीदास म्हात्रे :-

हनुमान मंदिरापासून ते गोल्डन नेस्ट त्याठिकाणी श्री. भरत जैन बिल्डर, विकासकाचे नाव सांगतो त्याने भिंत घातलेली आहे त्याच्यामुळे शाळेतल्या विद्यार्थ्यांना हायवेला रस्त्यावर यावे लागते. त्याच्यामुळे ॲक्सीडेंट होतात. लोक नाना तऱ्हेच्या संकटात पडतात. ती भिंत एकदा श्री. दिपक खांबित ह्यांनी तोडली होती. परत त्यांनी बांधली आणि आता आपले अधिकारी बोलतात की, त्याच्यावर स्टे घेतलेला आहे. उद्या मी गोल्डन नेस्टच्या ह्याच्यावर स्टे आणतो. मग तुम्ही काय करणार? उद्या जावून स्टे घेतो. आपण कोणतेही कारण सांगु नका. स्टे आहे याचा अर्थ असा होत नाही. अतिक्रमण करुन बिल्डरने बिल्डींग बांधायला घेतलेली आहे. स्टे आहे, तर स्टेमध्ये काय लिहलेले असेते. ॲज इट इज, आहे तसेच. पण आपण तसे करतो का? स्टेटस्को घेतल्यानंतर आपण ते बघतो का? आपले लोक लक्ष देत नाही. फक्त सांगतात की, त्याने स्टे घेतलेला आहे. स्टेचा अर्थ असा होत नाही. आपले प्रशासन एवढे कमजोर आहेत का?

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, आंबेडकर नगर आणि भोला नगर

रोहिदास पाटील :-

मॅडम, तुम्ही आम्हाला बोलू देत नाही आणि आम्ही बोललेले तुम्ही लक्षात ही ठेवत नाही. तुम्ही दिलेले आश्वासन पण तुम्ही लक्षात ठेवत नाही. आपण सांगितलेले होते ना, सर्व्हिस रोडचे बांधकाम त्वरित बंद करण्यात येईल, तोडण्यात येईल. पण तुम्ही काहीही केलेले नाही.

रोहित सुवर्णा :-

बांधकाम चालू आहे.

मा. महापौर :-

आपण दिलेली जी माहिती आहे त्या सर्व्हिस रोडचे सर्व काम चालू आहे. दालनामध्ये लवकर.....

रतन पाटील :-

मॅडम, पण बांधकाम चालू आहेत.

मा. महापौर :-

आपल्याला याची माहिती दिली जाईल.

शिवप्रकाश भुदेका :-

मॅडम, तुम्ही सांगत आहात ना की, काम चालू आहे तर बांधकाम चालू आहे.

रोहिदास पाटील :-

मॅडम, तुम्ही याच सभागृहाला आश्वासन दिले होते की, जे अनधिकृत बांधकामे चालू आहेत ती ताबडतोब थांबविण्यात येतील आणि जी झालेली आहेत ती तोडण्यात येतील. आजच्या घटकेला त्याच्यावर काही चौकशीच केली नाही.

रतन पाटील :-

रात्रीच्या वेळी हॅलोजन लावून रात्रभर बांधकाम केली जातात.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी जी सुचना केलेली आहे. तर संबंधित अधिकारी जे सर्व्हिस रोडचे काम पाहतात त्यांनी या संबंधात माहिती द्यावी.

अजित पाटील :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी सर्व्हिस रोडबद्दल जी सुचना केलेली आहे. त्या सर्व्हिस रोडमध्ये ही अतिक्रमण झालेले आहे त्याचा सर्व्हे करण्यात आलेला आहे आणि जी बांधकामे चालू आहेत ती त्वरित बंद करण्यात येतील व नोटीसा दिलेल्या आहेत त्यांना सुनावणी देवून तोडण्याची कार्यवाही करण्यांत येईल.

प्रेमनाथ पाटील :-

श्री. अजित पाटील साहेब, आता जे बांधकामे झालेली आहेत ती आपण तोडणार आहात का?

अजित पाटील :-

प्रोसिजर प्रमाणे बांधकामे तोडणार.

प्रेमनाथ पाटील :-

नक्की बांधकाम तोडणार ना.

अजित पाटील :-

होय.

मा. महापौर :-

सचिवांनी पुढील विषयाला सुरुवात करावी.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, आपण जो रस्ता इंद्रलोकमध्ये जाण्याकरिता बनविला त्या रस्त्याचे बहुतेक रॉयल्टीसाठी, महापालिकेच्या आयुक्तांच्या नावाने एक नोटीस आलेली आहे. जिल्हाधिकाऱ्यांच्या कार्यालयामधून, तहसिलदारांच्या कार्यालयामधून की, २० लाख रुपये रॉयल्टी भरण्यात यावी. तर महापालिकेने ती रॉयल्टी भरू नये. कारण मातीचा भराव महापालिकेने जरी केलेला असला तरी बिल्डरच्या त्यांच्या विकासासाठी जाणारी ती माती आहे. त्यामुळे त्या नोटिसाबाबत महापालिकेने पत्रव्यवहार करून सांगावे की, बिल्डर भरणार, आपण २० लाख रुपये भरणार नाही आणि आपण जो निर्णय घेतला की, रस्ता बनवण्यासाठी महापालिकेने खर्च केलेला आहे. तो सर्व त्या बिल्डरकडून वसूल करण्यात यावा. साहेब, माझ्याकडे त्या नोटीसची कॉपी आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपल्याकडे जी कॉपी आहे ती आम्हाला देण्यात यावी.

रोहित सुवर्णा :-

साहेब, रॉयल्टीबद्दल आलेल्या दंडाची नोटीस ती मी तुम्हाला उद्या आणून देतो.

मा. आयुक्त :-

माझ्या नावाने सुध्दा जिल्हाधिकाऱ्यांकडे पत्र पाठवलेले आहे.

रोहित सुवर्णा :-

बरोबर आहे. पण ते आपल्या नावाने आलेले आहे. महापालिकेच्या नावाने आलेले आहे.

मा. आयुक्त :-

माझ्या नावाने आलेले आहे आणि ते भरणार नाही. म्हणून शासनाला सांगितलेले आहे.

मा. महापौर :-

आपल्या सुचनांची नोंद घेतली जाईल.

प्रकरण क्र. ९६ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका हद्दीतील आ.क्र. २२२ व २२२अ या "हौसिंग फॉर डिसहाऊस्ड" या आरक्षणातील महानगरपालिकेस हस्तांतरीत सदनिका वाटप करणेसंबंधी धोरण निश्चित करणेबाबत.

ठराव क्र. ७३ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या विकास आराखड्यात बेघरांसाठी घरे (Housing for Dishoused) करिता खालील प्रमाणे आरक्षण आहे.

आरक्षण क्रमांक	गांव व सर्व्हे क्रमांक	आरक्षणाचे एकूण क्षेत्र (हेक्टर)	जागेची मालकी	सि.आर.झेड.
२२२	मौजे - नवघर स.क्र. (नविन) १९३पै., २२पै., २७पै., २८पै., १९२पै., १९४पै.	४.२३	खाजगी	-----
२२२अ	मौजे - नवघर स.क्र. (नविन) २२पै., २७पै., ३२पै., ३९पै., २४पै., २५पै., २३पै., २०पै., १८पै.	५.७६	खाजगी	७०% सि.आर.झेड.
७२	मौजे - भाईंदर स.क्र. (नविन) ३७८पै., ३७२पै., ३३७पै.	७.२६	सॉल्ट विभाग	१००% सि.आर.झेड.
१५०	मौजे - भाईंदर, स.क्र. (नविन) १७८पै., १७९पै., १७६पै., १७४पै., १५८पै.	७.२६	सॉल्ट विभाग	१००% सि.आर.झेड.

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या मंजूर विकास नियंत्रण नियमावलीच्या कलम ९(१) नुसार "हौसिंग फॉर डिसहाऊस्ड" विकसीत करण्याबाबतचे समुचित प्राधिकरण महानगरपालिका (मिरा भाईंदर) पब्लिक / सेमी पब्लिक / मालक स्वतः विकसीत करू शकतात. विकास नियंत्रण नियमावलीच्या अधिन राहून आ.क्र. २२२ व २२२अ मधील सि.आर.झेड. ने बाधीत क्षेत्र वगळून एकूण ८ - प्रस्तावांना १६९१४.८२ चौ.मी. क्षेत्रासाठी खालील प्रमाणे बांधकाम परवानगी दिलेली असून उर्वरीत जमीन टप्प्याटप्प्याने विकसीत होत आहे.

अ.क्र	स.क्र.	परवानगी क्र.	मंजूर क्षेत्र	विकासकाचे नाव	वास्तुविशारदाचे नाव	महानगर - पालिकेस हस्तांतरित होणा-या सदनिकाची संख्या
१	२२९/७,९,१०	मिभा/मनपा/नर/१७६६/०५-०६, दि.२९/१०/०५	३१४८.४२ चौ.मी.	मे. गुजरात प्रॉपर्टीज शॉप नं. ९, शारदा भवन दौलत नगर, सेक्टर नं.३ बोरीवली (पु.)	मे. बॉम्बे आर्किटेक्चरल कन्सलटंट जी-१, प्रथमेश अपा., डिसोजा स्ट्रिट, मिरा भाईदर महानगरपालिकेच्या समोर, भाईदर (प.)	१९
२	२२८/५,८,९	मिभा/मनपा/नर/७३८/०४-०५, दि.१५/०७/०४	२९३९.४२ चौ.मी.	मे. गुजरात डेव्हलपर्स पत्ता - वरील प्रमाणे	-/-	१८
३	२१८/१८	मिभा/मनपा/नर/७०७/०५-०६, दि.१८/०६/०५	१२३७.७७ चौ.मी.	मे. गुजरात एंटरप्राइजेस पत्ता - वरील प्रमाणे	-/-	७
४	२२०/११, २१९/४,९,११,१२, १३,१४	मिभा/मनपा/नर/१६०८/०५-०६,दि.१४/१०/०५ मिभा/मनपा/नर/२७४९/०५-०६,दि.१३/०२/०६ मनपा/नर/६९३/०६-०७ दि.१३/०२/०६	३८६९.०० चौ.मी. १७६४.९२ चौ.मी. ११८४.८९ चौ.मी.	-/-	-/-	४१
५	२२८/१	मिभा/मनपा/नर/४७६/०६-०७, दि.०९/०६/०६	१०५१.७६ चौ.मी.	श्री. संजय कुमार जैन २०३/अ, बरखा बिल्डींग देवचंद नगर, जैन मंदिर रोड, भाईदर (प.)	मे. डी.एन. पटेल अॅन्ड असो. १०१, अशोका शॉपिंग सेंटर, रेल्वे स्टेशन समोर, नवघर रोड, भाईदर (पु.)	६
६	२१९/१५	मिभा/मनपा/नर/१४१४/०६-०७, दि.२९/०७/०६	१०३९.४५ चौ.मी.	श्री. हसमुख रमेश पटेल भाईदर (पु.)	मे. बॉम्बे आर्किटेक्चरल कन्सलटंट जी-१, प्रथमेश अपा., डिसोजा स्ट्रिट, मिरा भाईदर महानगरपालिकेच्या समोर, भाईदर (प.)	६
७	२३१/८	मिभा/मनपा/नर/१४१५/०६-०७, दि.२९/०७/०६	१६९.६४ चौ.मी.	मे. गुजरात एंटरप्राइजेस पत्ता - वरील प्रमाणे	मे. बॉम्बे आर्किटेक्चरल कन्सलटंट जी-१, प्रथमेश अपा., डिसोजा	१

					स्ट्रिट, मिरा भाईदर महानगरपालिकेच्या समोर, भाईदर (प.)	
८	२३१/३	मिभा/मनपा/नर/ १५०३/०६-०७, दि.०३/०८/०६	५०९.५५ चौ.मी.	मे. गुजरात एंटरप्राईजेस पत्ता - वरील प्रमाणे	मे. बॉम्बे आर्किटेक्चरल कन्सलटंट जी-१, प्रथमेश अपा., डिसोज्ञा स्ट्रिट, मिरा भाईदर महानगरपालिकेच्या समोर, भाईदर (प.)	३
					एकूण	१०१

एकूण मंजूर क्षेत्रापैकी १०% च्या मर्यादित सदनिका १६९१.४८ चौ.मी. क्षेत्राच्या (१६.७५ चौ.मी. च्या) (१०१) सदनिका जागेचे विकासक महानगरपालिकेस विनामुल्य हस्तांतरित करणार आहेत. उर्वरीत ४०% च्या मर्यादित १६.७५ चौ.मी. च्या सदनिका जागेवर बांधावयाच्या आहेत. स्थळ निरीक्षण केले असता ६७ सदनिकांचे बांधकाम पूर्ण झालेले असून पैकी ४१ सदनिकांची ताबा पावती मिळालेली आहे.

विकासक मे. गुजरात एंटरप्राईजेस, मे. गुजरात प्रॉपर्टीज, मे. गुजरात इस्टेट यांनी दि.१५/०९/२००६ व दि.१९/०९/२००६ अन्वयेच्या पत्रान्वये १०% च्या मर्यादित एकूण ४१ तयार सदनिका महानगरपालिकेने ताब्यात घेणेबाबत पत्रव्यवहार केलेला आहे. सदर तयार सदनिका ताब्यात घेण्याबाबत या कार्यालयाकडून कार्यवाही चालू आहे.

सदर आरक्षण विकसीत होवून मिळणारी १०% घरे मंजूर विकास नियंत्रण नियमावलीतील विनियम क्र. ९ टेबल ३-१-ब नुसार विकास योजना अंमलबजावणी कामी विस्थापित होणा-या विस्थापीतांना (अधिकृत मालमत्ता) सदरील घरे द्यावयाची आहेत.

याबाबत आतापर्यंत विकास योजनेतील नवीन रस्ते / रस्ता रुंदीकरणात किंवा आरक्षणांचा विकास ईत्यादी बाबींनी विस्थापीत झालेल्या अधिकृत भोगवटादारक यादीतील जेष्ठते गुणवत्तेनुसार वाटप होणेकामी आयुक्त स्तरावर कार्यवाही करणेस ही महासभा मंजूरी देत आहे. सदर ठरावास तात्काळ अंमल देणेत येत आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्री. आसिफ शेख.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र. ९७ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सभागृहनेते श्री. हॅरल बोर्जीस यांनी प्रकरण क्र. ९७ च्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

प्रेमनाथ पाटील :-

या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

मिलन पाटील :-

माझे अनुमोदन आहे.

मा. महापौर :-

ठराव सर्वानुमते मंजूर. सचिवांनी पुढील विषयाला सुरुवात करावी.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, मला याविषयावर सुचना मांडायच्या आहेत. आपण हे एवढे सिस्टम घेत आहेत. ते चांगले काम आहे. पण ह्याच्यासाठी लागणारा कर्मचारी वर्ग कुठे आहे ते मला सांगायचे आहे. आपण हे सिस्टम कोणासाठी घेत आहोत. नुसते दाखवण्यासाठी घेत आहोत का? मला ते मांडायचे आहे. मला या संदर्भात दोन मिनिटे बोलू द्या. आपल्याकडे कित्ती कर्मचारी वर्ग आहे ते आपण आम्हाला सांगावे ना आणि आपल्याला कर्मचारी वर्ग का मिळत नाही. इतर विभागामध्ये आपण जसे ठेक्याचे कर्मचारी भरतो तसे सक्षम असे फायरमॅन भरती करा ना. ठेक्याने आपण नगरविकास खात्याकडे कर्मचाऱ्यांचा प्रस्ताव पाठवलेला आहे आणि आपला प्रस्ताव पास झालेला नाही. आपण हे अशापध्दतीने घ्या ना. अशी माझी सुचना आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य रतन पाटील आपल्या सुचनेची नोंद करुन घेतली.

रतन पाटील :-

हे सांगा ना. आपण मला दोन मिनिटे वेळ का देत नाही.

दिनेश नलावडे :-

मॅडम, सन्मा. सदस्यांची सुचना मान्य करा.

प्रकरण क्र. ९७ :-

अग्निशमन दलासाठी अत्याधुनिक फायर फायटिंग पंप (चिता सिस्टम) खरेदीस आर्थिक व प्रशासकिय मंजूरी मिळणेबाबत.

ठराव क्र. ७४ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचे अग्निशमन दल ही अत्यावश्यक सेवा असून २४ तास कार्यरत असते. मिरा भाईंदर परिसरात लहान गल्ल्यांमध्ये इमारती बांधलेल्या असून, आपत्कालीन प्रसंगी तेथे मोठे वाहन घेउन जाणे अडचणीचे होते. अग्निशमन दलाने टाटा मोबाईल हे लहान वाहन खरेदी केलेले आहे. त्यावर सदर अत्याधुनिक फायर फायटिंग पंप, (Fire Fighting Pump) (चिता सिस्टम) केल्यास मिरा भाईंदर परिसरातील लहान गल्ली मधील इमारती मध्ये आपत्कालीन प्रसंगी लहान लहान घटना स्थळी सुलभरित्या पोहचू शकेल. सदर चिता सिस्टम मध्ये ३० मिटर उंची पर्यंत पाणी फेकण्याची क्षमता आहे. त्यामुळे अग्निशमन दलातील कर्मचाऱ्यांना होज टाकण्यासाठी लागणारा वेळ हा वाचणार आहे. सदरची सिस्टम ही टाटा २०७ ह्या पिक अप वाहनावर लावण्यात येणार असल्याने अरुंद रस्त्यावर सदरची सिस्टम उपयोगी ठरणार आहे.

इंडस्ट्रियल एरियामध्ये मोठमोठी वाहने उभी असतात व रस्ता अरुंद असतो. अशाठिकाणी मोठी वाहने नेणे खुप अडचणीचे होते. त्याच ठिकाणी लहान वाहन असले तर कमीत कमी वेळेत घटना स्थळी पोहचू शकते. तसेच लहान वाहन इंडस्ट्रियल एरियामध्ये गल्ली बोळात नेणे सोपे जाते. या सिस्टमद्वारे कमी पाण्याने मोठी आग विझवता येईल व घटनेच्या ठिकाणी कमी प्रमाणात नुकसान होईल.

सन २००६-०७ च्या अंदाजपत्रकात साधनसामग्री व भांडारे या शिर्षकाखाली रु. ५० लाख एवढी तरतुद करण्यात आलेली असून माहे नोव्हेंबर २००६ पर्यंत एकूण खर्च रु. ११,४६,२३१/- एवढा झालेला आहे. सदर चिता सिस्टम खरेदी करणेसाठी अंदाजे २४ लाख रूपये खर्च अपेक्षित आहे. तरी चिता सिस्टम खरेदी करणेस ही मा. महासभा आर्थिक व प्रशासकिय मंजूरी देत आहे. तसेच अग्निशमन दल ही अत्यावश्यक सेवा असल्याने साहित्य खरेदी हे तात्काळ करावे लागत असल्याने यापुढे मा. स्थायी समितीची आर्थिक व प्रशासकिय मंजूरी घेण्यास ही मा. महासभा आर्थिक व प्रशासकिय मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्री. मिलन पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र. ९८ चे वाचन केले.)

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, प्रकरण क्र. ९८, ९९, १००, १०२ या विषयाचे गोषवारेच नाही. प्रशासनाने आपला गोषवारा येथे ठेवावा. आम्ही ह्याच्यावर काय बोलावे? प्रशासनाची भूमिका काय आहे ते तरी आम्हाला समजले पाहिजे. जर एखाद्या विषयाला गोषवारा नसेल तर आमची त्या विषयाला संमती नाही. कृपया याची नोंद घ्यावी.

हॅरल बोर्जीस :-

मा. महापौर मॅडम, विषयपटलावर विषय क्र. ९८ व १०० या दोन विषयाचा गोषवारा प्रशासनाकडून आलेला नाही. परंतु, विषय क्र. ९९ मालमत्ता नोंदणी

प्रेमनाथ पाटील :-

या विषयाला ही गोषवारा नाही. प्रकरण क्र. ९८ व १०० चा गोषवारा नाही.

हॅरल बोर्जीस :-

प्रकरण क्र. ९८ आणि प्रकरण क्र. १०० हे दोन्ही विषय स्थगित ठेवावे. प्रशासनाकडून दोन्ही विषयाचा गोषवारा सभागृहाकडे आलेला नाही. कृपया, मी आपणांस विनंती करतो की, प्रकरण क्र. ९९ च्या कामकाजाला सुरुवात करावी.

मा. महापौर :-

प्रकरण क्र. ९८ व १०० या विषयाचे गोषवारे प्रशासनाकडून आले नाही. त्यामुळे सध्या हा विषय पेन्डींग ठेवण्यात येत आहे. सचिवांनी पुढील विषयाला सुरुवात करावी.

प्रेमनाथ पाटील :-

मॅडम, धन्यवाद.

प्रकरण क्र. ९८ :-

महानगरपालिका कर्मचाऱ्यांना सुट्टीच्या दिवशी केलेल्या कामाचा अतिरिक्त मोबदला देणेबाबत.

(मा. महापौर सो. ह्यांच्या आदेशानुसार सदरील प्रस्ताव गोषवारा नसल्याने तहकूब करण्यात आला.)

प्रकरण क्र. १०० :-

श्री. संजय काकडे, शाखा अभियंता यांना महानगरपालिका आस्थापनेवरील रिक्त पदांवर कायम स्वरूपी सामावून घेणेबाबत निर्णय घेणे.

(मा. महापौर सो. ह्यांच्या आदेशानुसार सदरील प्रस्ताव गोषवारा नसल्याने तहकूब करण्यात आला.)

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र. ९९ चे वाचन केले.)

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, हा विषय "ज" च्या अंतर्गत मी मा. महासभेत आणला होता.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी, उन्होने सुबह से परमिशन नही मांगी है। उनको बोलने दिजिए। बाद मे आपण बोलो।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

त्यांना ठराव देवू दे ना.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

प्रशासन की तरफ से जो एन.ओ.सी. दी जाती थी। पुराने कन्स्ट्रक्शन को बदलनेके लिए प्रकरण क्र. ९९ इसका ठराव पढ रहा हूँ।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मॅडम, मी तर पहिल्यांदा धन्यवाद देतो की, हा विषय माझा होता आणि तुम्ही विषयपत्रिकेवर आणले म्हणून धन्यवाद.

(सन्मा. सदस्य श्री. महेंद्रसिंग चौहाण यांनी प्रकरण क्र. ९९ च्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

आसिफ शेख :-

माझे अनुमोदन आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, आता जो ठराव झालेला आहे. माझा हा प्रश्न आहे. दहाव्या महिन्याच्या सभेमध्ये ड "ज" च्याखाली मी हा प्रश्न आणला होता. आपण सांगितले की, मी गोषवारा देवून मा. महासभेच्या विषयपटलावर आणतो आणि आपण प्रथम हा विषय नागरिकांच्या हितासाठी आणलेला आहे. त्याबद्दल सर्वप्रथम आपले धन्यवाद. आता सन्मा. सदस्य महेंद्रसिंग चौहाण साहेबांनी जो ठराव आणला. आप डरो मत आपको ही क्रेडीट जाएगा।

महेंद्रसिंग चौहाण :-

मुझे क्रेडीट की जरूरत नहीं है। आज तक जितने भी विकास के ठराव है वह सभी मेरे नाम से है। लेकिन क्रेडीट लेने के लिए काम नहीं करता हूँ।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मॅडम त्याच्यामध्ये २००२ नंतरच्या लोकांना दाखला द्यायचे असा विषय आहे की, ग्रामपंचायत काळातील जे बिल्डींग झाले त्यांचा तो मुद्दा आहे. २००२ नंतरच्या लोकांकडून एखादी एन.ओ.सी. किंवा कम्प्लीट सर्टीफिकेट मिळेल व जी सर्टीफिकेट मिळत किंवा जी कागदपत्रे मिळत नाही, ती ग्रामपंचायत किंवा नगरपालिकेच्या पूर्वीची २००२-०३ नंतर महापालिका स्थान झाल्यानंतर बहुतेक लोकांकडे कागदपत्र आहे. हा मुद्दा आहे. २००३ च्या आधीचा म्हणजे १९८५ ते २००२ त्यांचा ठरावामध्ये फायदाच झालेला नाही. २००३ नंतर महापालिका स्थापन झाल्यानंतर बहुतेक लोकांकडे कागदपत्र मिळतील. एखाद्याकडेच मिळणार नाही. म्हणून ह्या ठरावामध्ये आपण जे २००२ टाकले त्याऐवजी १९९० च्या नंतरच्या सर्व बिल्डींगांना दाखले देण्यात यावे असे त्याच्यामध्ये नमुद केले तर सर्व लोकांचे फायदे होईल आणि महापालिकेच्या उत्पन्नात फायदा होणार आहे. कारण आपण एक हजार रुपये ट्रान्स्फर फी रेसिडेन्शीअल आणि १५००

रोहिदास पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, ह्याच्यात घाई करण्याचे कारण नाही. आपण लोकांच्या हितासाठी करतो. सन्मा. सदस्य महेंद्रसिंग चौहाण हे हिंदी भाषिक असल्यामुळे त्यांच्या लक्षात आले नाही. आपण ज्यांना हे कागदपत्र सादर करता येत नाही त्याच्यासाठी आपण हा ठराव केलेला आहे. त्यामुळे त्याला मुदत देवू नका.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

यह बतानेकी जरूरत नहीं है की, आपने किया है या मैंने किया है।

रोहिदास पाटील :-

मॅडम, त्याच्यात आवश्यक ती दुरुस्ती बरोबर घ्या. त्याला पिरियड नाही. कारण सन २००३-०४ पर्यंतच्या की, पासून ते त्यांच्या लक्षात आले नाही हे आधीच्या लोकांच्या तक्रारी आहेत की, ज्यांनी घर घेतले किंवा रजिस्ट्रेशन केले नाही. अंडरस्टॅण्डिंगमध्ये झाले.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे की, आता जो विषय आलेला आहे तो निश्चितच

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, मला असे वाटते की, त्याच्यामध्ये काहीतरी मिसअंडरस्टॅण्डिंग आहे. जो पिरियड आहे तो परत सांगा.

रोहिदास पाटील :-

महापालिकेचा फायदा होईल असे घ्या.

रतन पाटील :-

महापालिकेच्या आत्ताच्या ज्या २००२ नंतर महापालिकेचे सर्टीफिकेट आहे त्यांना तेवढी आवश्यकता नाही. पण ग्रामपंचायत आणि नगरपालिकापर्यंतच्या ज्या इमारती आहेत १९८५-९० पासूनच्या त्या इमारतींना ह्या दाखल्यांची निश्चितच गरज आहे. म्हणून त्यांची जी ज्यावेळची भूमिका आहे १९८५ पासूनच्या ग्रामपंचायत आणि नगरपालिकेच्या कालावधीतील ज्या इमारती आहेत त्यांना हा दाखला देण्याची गरज निश्चितच आहे. मला फक्त ह्याचे स्पष्टीकरण द्यावे की, सी.सी. म्हणजे काय आणि ओ.सी. म्हणजे काय?

कैलासबेन जानी :-

ग्रामपंचायत काळापासून ज्या बिल्डींग आहेत त्यांचा ही समावेश केला जावा.

मा. महापौर :-

सभागृहामध्ये शांतता ठेवा.

प्रेमनाथ पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आता आपण निर्णय घेतला आहे की, सन २००२ नंतरच्या ह्यांना दाखला द्यायचा आहे तर आधीच्या इमारतींना जर आपल्याला ट्रान्स्फर करायचे असेल.....

(सभागृहात गोंधळ)

रतन पाटील :-

ग्रामपंचायतीच्या काळापासून ज्या इमारती आहेत त्यांना क्लिअर्स करा.

रिटा शहा:-

१९८५ पासून २००२ पर्यंत ना.

प्रेमनाथ पाटील :-

तसे क्लिअर नाही ना.

रिटा शहा :-

ते क्लिअर करायला सांगा. मा. महापौर मॅडम, त्याच्यामध्ये आपण इनक्लुड करा की, १९८५ पासून म्हणजे ग्रामपंचायत काळापासून ते सन २००२ पर्यंत.

रोहीदास पाटील :-

डिसेंबर, २००२ पुर्वीच्या, मग ते १९७० चे असु दे किंवा १९८० चे असु दे.

हॅरल बोर्जीस :-

मॅडम, त्यामध्ये गावठण क्षेत्रातील आणि ट्रान्सफरची जी प्रकरणे आहेत ती अंतर्भूत करावी अशी सुचना मी आपणांसमोर मांडत आहे. सन्मा. सदस्य महेंद्रसिंग चौहाण ह्यांनी जो प्रस्ताव दिलेला आहे त्याच्यामध्ये गावठण आणि इतर जी प्रकरणे प्रलंबित आहेत ते समाविष्ट करावे.

मा. महापौर :-

प्रकरण क्र. ९९ च्या ठरावात संबंधित सभागृहाने सदस्यांनी मांडलेल्या सुचनासह ठराव सर्वानुमते मंजूर पुढील विषयाला सुरुवात करावी.

प्रकरण क्र. ९९ :-

मालमत्ता नोंदणी करण्यासाठी महानगरपालिकेचा नाहरकत दाखला देणेबाबत विचार विनिमय करणे.

ठराव क्र.

ठराव क्र. ७५ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका अस्तित्वात येण्यापूर्वी या भागात ग्रामपंचायत व नगरपालिका कार्यरत होत्या. ग्रामपंचायत काळापासून नगरपालिका ते महानगरपालिका अस्तित्वात येईपर्यंत मोठ्याप्रमाणावर इमारती बांधण्यात आलेल्या आहेत. त्या इमारतींना तात्कालीन ग्रामपंचायत नगरपालिकेने रितसर परवानग्या दिलेल्या आहेत. ग्रामपंचायत व नगरपालिका काळात बांधलेल्या इमारतीमध्ये लोक रहावयास आले असून सर्व इमारती रहिवास व्याप्त असून खाजगी जागेतील आहेत. सदरहू इमारतीमधील फ्लॅट धारकांनी फ्लॅट खरेदी विक्री केल्यास बँकेकडून व वित्तीय संस्थांकडून कर्ज घेण्यासाठी सदरचे दस्तऐवज नोंदणी करणे अनिर्वाय ठरत आहे. नोंदणी कार्यालयातून नोंदणी करणे कामी संबंधित इमारत बांधकाम परवानगी अथवा वापर परवाना असल्याबाबत फ्लॅट खरेदी विक्री करण्याकामी महानगरपालिकेचा ना-हरकत दाखला मागणी करतात. अशा प्रकारचे ना-हरकत दाखले उपायूक्त मुख्यालय ह्याच्या दि. ०५/०७/२००४ च्या आदेशान्वये सप्टेंबर - २००६

पर्यंत मोठ्या प्रमाणावर देण्यात आलेले आहेत. त्या दाखल्यानुसार बऱ्याच फ्लॅट धारकांनी आपले दस्तऐवज नोंदणी करून घेतली आहेत.

सध्या अशा प्रकारचे नोंदणी करणे कामी पूर्वी दिलेल्या ना-हरकत दाखल्याप्रमाणे दाखले मिळावे म्हणून बऱ्याच फ्लॅट धारकांनी मागणी अर्ज सादर केलेले आहेत. कर विभागाकडून शासकीय पत्राचा संदर्भ देऊन अशा प्रकारचे दाखले देता येणार नाहीत असे सांगण्यात येते. वास्तविकता नगरपालिका काळात झालेल्या इमारती या खाजगी जागेत असून त्या रहिवास प्राप्त आहेत. इमारतीमध्ये गेल्या २०-२५ वर्षांपासून नागरिक राहत आहेत. कर विभागातून अशा प्रकारचे दाखले मिळण्याच्या संदर्भात इमारत बांधकाम परवानगी व इमारत वापर परवाना या कागदपत्राची मागणी केली जात आहे. सदरहू बांधलेल्या इमारती या फार वर्षांपासूनच्या असून इमारतीच्या गृहनिर्माण संस्था देखील स्थापन झालेल्या आहेत. इमारत बांधणारे विकासक सध्या अस्तित्वात नाहित व उपलब्ध नसल्याने इमारत बांधकाम विषयक कागदपत्रे फ्लॅट धारकांना मिळू शकत नाहीत. फ्लॅट धारक अशी कागदपत्रे सादर करण्यास असमर्थ ठरत आहेत.

अशा प्रकारच्या इमारती रहिवास प्राप्त असून नगरपालिकेने अशा इमारतींना नियमानुसार कर आकारणी केलेली आहे. तसेच पाणी पूरवठा विभागामार्फत अशा इमारतींना पाणी पूरवठा व वीज कंपनीमार्फत विज पूरवठा उपलब्ध करून दिला आहे.

महानगरपालिकेने नागरिकांना शुद्ध पाणीपूरवठा उपलब्ध करून देण्याच्या दृष्टीकोनातून बऱ्याच इमारतींना त्या सन १९९४-१९९५ पुर्वीच्या असल्या व त्यास कर आकारणी झालेली आहे. या निकषावर वरीच पाणी पूरवठा कनेक्शन देण्यात आली आहेत. अशाप्रकारे पाणी कनेक्शन देताना ती इमारत अधिकृत वा अनधिकृत ह्याचा विचार न करता वर नमूद केलेल्या निकषावर पाणी कनेक्शन दिली आहेत.

नोंदणी करणेकामी मागणी अर्ज करणारे फ्लॅट धारक हे वर नमूद केलेल्या निकषामध्ये बसत आहेत. मागणी करणारे अर्जदार हे नागरिक असून त्यांच्या राहण्याच्या घरासाठी शासनाने उदार धोरण ठेवून सर्व बँकामार्फत कर्ज उपलब्ध करून दिले आहे. बँकाकडून कर्ज मिळवून घेणेसाठी संबंधित फ्लॅटचे दस्तऐवज नियमानुसार नोंदणी करणे आत्यावश्यक आहे. फ्लॅट दस्तऐवज नोंदणी घेण्याशिवाय बँकाकडून कर्ज मिळू शकत नाही. नोंदणी कामी ना-हरकत दाखले मागणी करणारे फ्लॅट धारक ज्या इमारतीत राहतात त्या फार जुन्या इमारती असून रहिवास प्राप्त आहेत. महानगरपालिका कोणत्याही इमारतींना कर आकारणी करताना ती इमारत अधिकृत असो वा अनधिकृत असो तरी "अनधिकृत बांधकामाविरुद्ध करावयाच्या कायदेशीर कारवाईस बाधा न येता अथवा कर आकारणी केली तरी इमारती अधिकृत होत नाही" या अटीवर कराची आकारणी करित आहे अशा अनधिकृत इमारतींना देखील कराची आकारणी केलेली आहे. इमारती ह्या जुन्या कालावधीपासून बांधल्या असून संबंधित इमारतीचे मालक उपलब्ध नसल्याने बांधकाम विषयक आवश्यक असलेले कागदपत्र फ्लॅट धारक सादर करू शकत नाहीत. कर्ज मिळविण्यासाठी नोंदणी करणे अनिवार्य ठरत असल्याने त्या कामी महानगरपालिकेचा दाखला मिळणेस फ्लॅट धारकांना येणाऱ्या अडचणी व त्यांची होणारी गैरसोय या सर्वांचा विचार करता आवश्यक ते प्रतिज्ञापत्र संबंधित फ्लॅट धारकांकडून लिहून घेऊन अशा प्रकारचे नोंदणी करणे कामी नागरिकांना आवश्यक असणारे फ्लॅट खरेदी करणे कामी ना-हरकत दाखले सन डिसेंबर २००२ पर्यंतच्या सर्व इमारतींना देण्यात यावे.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्री. आसिफ शेख.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र. १०१ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सभागृहनेते श्री. हॅरल बोर्जीस यांनी प्रकरण क्र. १०१ च्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

मोहन पाटील :-

मा. महापौर महोदया शिक्षण मंडळाचे १ कोटी पैकी ७० लाख रुपये आपण वर्ग करण्यासाठी आले. त्यापैकी जे ३० लाख रुपये जे बाकी अहे. ते ८० अनुदान द्यायची होती. सर्व शाळा सर्व संस्था ह्या चांगल्या कार्यरत आहेत तर शैक्षणिक कार्य चांगल्यापध्दतीने संस्था काम करत आहेत तर ३० लाख रुपयाचे वाटप करून टाका. ते पैसे कशाला लॅप्स करता?

हॅरल बोर्जीस :-

मा. महापौर मॅडम, पुढच्या मा. महासभेमध्ये तो विषय घ्या.

मोहन पाटील :-

आम्ही तो विषय तुमच्याकडे सोपविलेला आहे.

नरेंद्र मेहता :-

मॅडम, कुठल्याही हेडला डिस्टब न करता आता जे रस्त्याचे दिड करोड रुपये येणार आहे तेच वर्ग करा ना.

मोहन पाटील :-

आपण १ कोटीचे वाटप करणार होतो परंतु, कायद्यामुळे आपण फक्त ३० लाख रुपये वाटप करू शकतो.....

रतन पाटील :-

त्याचे निकष कसे ठरवाल. पब्लिक ट्रस्टला द्या.

धनराज अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, आपण आता सभागृह नेत्यांनी जो प्रस्ताव मांडला. परंतु मागच्या सभापतींना निर्देश दिलेले आहेत की, हा प्रस्ताव पहिल्यांदा स्थायी समितीमध्ये जायला पाहिजे. नंतर मा. महासभेमध्ये आला पाहिजे. हा प्रस्ताव स्थायी समितीमध्ये गेलेला नाही. तुम्हीच निर्देश दिलेले आहे. हा प्रस्ताव स्थायी समितीमध्ये पहिले गेले पाहिजे. नंतर येथे मा. महासभेमध्ये आला पाहिजे तर स्थायी समितीमध्ये हा प्रस्ताव गेलेला नाही.

रिटा शहा :-

मॅडम, तसे घडले नव्हते. धोरणत्मक निर्णय स्थायी समितीकडून आपल्याकडे आला होता. तर आपण स्थायी समितीचा ठराव मान्य केला नाही. कारण ते मा. महासभेमध्ये आणायला पाहिजे होते. असे ठरले होते आणि त्यावेळी ती वेळ निघून गेली म्हणून ते पैसे लॅप्स झाले. आता हे मा. महासभेसमोर आलेले आहे ते बरोबर वे ने आलेले आहे.

धनराज अग्रवाल :-

आपण गोषवान्यामध्ये काय लिहीलेले आहे ते बघा ना. आयुक्तांनी सही केलेली आहे आणि तुम्हीच सांगितले की, असे असे केले आहे.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा, आपल्या परवानगीने याच संदर्भात बोलत आहे की, आपण असे रुलिंग दिलेले आहे हे असे सन्मा. सदस्य धनराज अग्रवाल साहेब सांगतात. परंतु शिक्षण मंडळ स्थापन झाल्यानंतर त्यांना कामकाजाच्या दृष्टिकोनातून योग्य वेळी आवश्यक ते मंजूर निधी हस्तांतर करणे आवश्यक होते. त्यांच्याकडून तो प्रस्ताव उशिरा आला. आता ह्या आर्थिक वर्षातले किमान तीन महिने बाकी आहेत आणि निधी देणे आवश्यक आहे. जरी आपले रुलिंग असले तरी हे सर्वसमर्थ सभागृहाने जर एकमताने ठरविले समविचाराने ठरविले की, ह्या प्रस्तावाला फार उशिर झालेला आहे. तो मंजूर करावा व तसा विचार सभागृहाने करायला पाहिजे अशी माझी आपल्याला विनंती आहे.

धनराज अग्रवाल :-

नियमाप्रमाणे मंजूर करा. त्याला आमची कुठे अडचण आहे?

रोहिदास पाटील :-

सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो जी (मास्तर) ह्यांच्यामध्ये ७० लाख रुपये आता देणे काय किंवा नंतर देणे काय आता तुम्ही डिसेंबर महिन्यात देता. त्याचा विनियोग कधी करणार? मार्च महिन्यामध्ये.....

लिओ कोलासो :-

त्यांना दिले पाहिजे. आपण एका चांगल्या शैक्षणिक कार्याला.....

रोहिदास पाटील :-

आपण येणाऱ्या बजेटच्या प्रोव्हिजनमध्ये दोन कोटी रुपये करा ना.

लिओ कोलासो :-

करा ना. आपण ते कशाला पेन्डींग ठेवले आहे?

मोहन पाटील :-

आता जेवढे शैक्षणिक उपक्रम राबवितात व जी शैक्षणिक कामे चालतात. बिलकुल पण पैसा नाही. हा पैसा त्यांना खर्च करता येईल ना.

मा. महापौर :-

विषय मंजूर . सचिवांनी पुढील विषय घ्यावा.

प्रकरण क्र. १०१ :-

महानगरपालिकेकडून शिक्षण मंडळाला रक्कम वर्ग करणेबाबत.

ठराव क्र. ७६ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका शिक्षण मंडळाची सभा दि. १२.०९.२००६ ठराव क्र. २७ अन्वये सन २००६-०७ या अर्थ संकल्पातील लेखाशिक्षण अंशदाने (अ) शाळा, कॉलेज व इतर संस्थांना शैक्षणिक अनुदान देणे मध्ये असलेल्या १ कोटीच्या तरतुदी पैकी शासन निर्णय दि. २८.०२.१९९१ नुसार संस्थांना रु. ३० लाख एकत्रित अनुदान देण्याची तरतुद आहे. त्यामुळे अंदाजपत्रकामधील उर्वरित रु. ७१ लाख सोबतच्या पुर्नविनियोजनाचे 'अ' विवरण पत्राप्रमाणे शिक्षण मंडळास वर्ग करणेस मान्यता देण्यात येते.

नमुना क्रमांक १०, (FORM 10)
नियम ३०(३) पहा
शिक्षण मंडळ मिरा भाईंदर महानगरपालिका

अ. क्र.	प्रधान, गौण व तपशिलवार लेखाशिर्ष	कामे सेवा इत्यादी	मुळ निधी	अद्यावत खर्च	उपलब्ध शिल्लक	प्रधान, गौण व तपशिलवार लेखाशिर्ष	कामे सेवा इत्यादी	मुळ निधी	अद्यावत खर्च	प्रस्तावित रक्कम	अभि प्राय
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२
इ.१	अंशदाने अ) शाळा कॉलेज व इतर संस्थांना शैक्षणिक अनुदान देणे.	शैक्षणिक संस्थांना अनुदान	१ कोटी	-	१ कोटी	फ. संर्किण प्र.क्र. २३ (नविन)	१) विद्यार्थी व शिक्षकांचे प्रशिक्षण २) शिक्षकांचे वेतन (तात्पूरती नियुक्ती) ३) विद्यार्थ्यांना शिष्यवृत्ती परीक्षा फि व मार्गदर्शक पुस्तके मोफत पुरवठा करणे. ४) मनपा शाळेतील विद्यार्थ्यांचा दप्तर बुट व मौजे मोफत पुरवठा करणे. ५) क्रिडा साहित्य खरेदी ६) शिक्षण मंडळ सदस्य मानधन व सभा भत्ता ७) विद्यार्थ्यांकरिता आकस्मित वैद्यकीय खर्च	७० लाख		१० लाख १ लाख ३ लाख १४ लाख ५ लाख ५ लाख २ लाख	
						ड-१(४) प्राथमिक / माध्यमिक शिक्षण	शाळेतील विद्यार्थ्यांना वहा, पुस्तके, गणवेश, बॅच मोफत वाटप.	२५ लाख		३० लाख	

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्री. आसिफ शेख.

ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र. १०३ चे वाचन केले)

रिटा शहा :-

मा. महापौर मॅडम, सदर विषय पदोन्नतीबाबत आपल्यासमोर आलेला आहे. त्याच्यामध्ये एक इनक्लुड करून घ्यावे अशी मी आपल्याला सुचना करत आहे. ठाणे कोर्टाने एक निर्णय दिलेला आहे की, आपल्या चार कनिष्ठ अभियंताबद्दल श्री.किरण राठोड, श्री. मुकणे, श्री. शरद नानेगावकर आणि श्री. हेमचंद्र किणी या चार इंजिनिअर्सबद्दल ठाणा कोर्टाने निर्णय दिलेला आहे. तो निर्णय देउन ही तीन महिने झालेले आहे की, ह्यांना प्रमोशन द्या आणि हे प्रमोशन देतांना अशी गमंत झालेली आहे की, पहिल्या ह्या लोकांचा आपसातच वाद होता म्हणुन त्याच्यामधला एक कोर्टात गेला त्यानंतर अजुन तीन जण कोर्टात गेले . कोर्टात गेले म्हणुन शेवटी हा प्रशासनाचा भाग होता म्हणुन प्रशासनाचे उपायुक्त , आयुक्त सर्व प्रशासन ह्या सर्वांनी त्याच्यामध्ये मिळुन तोडगा काढला आणि निर्णय काढुन आणला.निर्णय प्रशासनाने आणले आणि आपण त्याच्यामध्ये काहीच हस्तक्षेप केला नाही. निर्णय आल्या नंतर तीन महिने त्या निर्णयाला झाले. पण ते पेन्डींग ठेवले आहे.म्हणुन ती लोक माझ्याकडे आली व मी श्री. खतगावकर साहेबांना जाउन भेटली. त्यांना मी पहिले फोन केले त्यानंतर आयुक्त साहेबांनाही फोन केला की, मला याबद्दल तुमच्याशी बोलायचे आहे तर श्री. खतगावकर साहेबांनी मला उत्तर दिले की, हा जो प्रमोशनचा मुद्दा आहे ते नगरसेवकांमध्ये येत नाही. हे आमचे ज्युरीडेक्शन आहे आणि आम्ही बघुन घेऊ. म्हटले ठिक आहे. मग पदोन्नतीचे ज्युरीडेक्शन प्रशासनाचे आहे हा विषय अवलोकनार्थी इथे कशाला आलेला आहे? म्हणुन मी कोणावर ही एलिंगेशन न लावता आपल्याला म्हणुन मी कोणावर ही एलिंगेशन न लावता आपल्याला रिक्कवेस्ट ह्या चार लोकांचे तीन महिन्या पासुन प्रमोशन रोकले गेले आहे ते कोणत्याही कारणाशिवाय रोकले गेले आहे. त्यांना ह्या प्रमोशनामध्ये इनक्लुड करुन घ्यावे अशी मी सुचना मांडुन ठराव मांडत आहे.

सुरेखा गायकवाड :-

माझे अनुमोदन आहे.

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे की, आपण महापालिकेतील बालवाडी शिक्षिका होत्या त्यांना कायम स्वरुपी करण्याचा आपण ठराव केला होता. तदनंतर त्यांच्या पदांना मंजुरी सुध्दा मिळाली. पण आजपर्यंत त्यांची नियुक्ती केलेली नाही. ठरावानुसार आणि शासनाने निर्णय दिल्यानुसार. तसेच, आरोग्य विभागातील डॉक्टर्स, नर्स ह्यांना ही शासनाने मध्ये मंजुरी देताना त्यांना ही आपल्या सेवेत रुजू करुन घ्यायला पाहिजे. तेसच, सहा. नगररचनाकार, उपअभियंता, मुख्य अग्निशमन अधिकारी, अधिक्षक, सहा. आरोग्य अधिकारी ह्यांना ही पदोन्नती द्यावी. तसेच ७१ संगणक चालकांना मा. महासभेमध्ये ठराव झाला होता आणि शासनाची मंजुरी घेण्यासाठी आपण प्रस्ताव पाठवलेला होता. त्याचीही मंजुरी झालेली आहे. ह्यांना ही अद्यापपर्यंत आपण कायम स्वरुपी नोकरीत सामावून घेतले नाही. तर ह्या मंजुर पदामध्ये त्यांना ही समाविष्ट करावे.

प्रफुल्ल पाटील :-

याबाबत सर्वोच्च न्यायालयाचे काही डिसीझन आहे आणि महाराष्ट्र शासनाने आपल्याकडे पत्र पाठवलेले आहे ना. त्याला स्थगिती आहे. त्याच्या संदर्भात खुलासा करा.

रिटा शहा :-

साहेब, याबद्दल सुप्रीम कोर्टाच्या आदेशाची कॉपी माझ्याकडे आहे. ते ही घेतले आहे. आपण आयुक्त म्हणून श्री. खतगावकर साहेबांना केलेली ऑर्डर ती ही माझ्याकडे आहे की, आपण "अ" प्रमाणे कार्यवाही करावी. सुप्रीम कोर्टाचा आदेश हा नंतर आलेला आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

सर्वोच्च न्यायालयाने स्थगिती दिलेली आहे ह्या विषयावर आपले काय म्हणणे आहे.

रिटा शहा :-

सुप्रीम कोर्टाचा आदेश हा नंतर आलेला आहे व हा तीन महिने आगोदरचा आदेश आहे आणि त्याच्यावर मा. आयुक्त साहेबांचे रिमार्कस आहेत की, आपण कार्यवाही करावी आणि तरीही श्री. खतगांवकर साहेबांनी त्याच्यावर कार्यवाही केलेली नाही. साहेब, हे आपलेच पत्र आहे.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

सन्मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने मी खुलासा करतो की, आज आपल्या सभागृहामध्ये जो निवडसमिती बाबत विषय आलेला होता व निवड समितीने ज्या पदोन्नती अंतिम केल्या आणि अधिनियमाच्या

तरतुदीनुसार ते अवलोकनार्थ याठिकाणी सादर केलेले आहेत. सन्मा. सदस्या काही कनिष्ठ अभियंता ह्यांच्या पदोन्नतीसाठी माझ्याकडे विचारणा केली होती त्याबाबत सुद्धा निवड समितीच्या बैठकीमध्ये चर्चा झाली होती त्या चार कर्मचाऱ्यांबद्दल परंतु, त्यांच्या ज्या सेवा आहेत त्या सन २००३ मध्ये कायम झालेले आहे आणि कनिष्ठ अभियंता टू उप-अभियंता या पदावर पदोन्नती देण्यासाठी कमीत कमी सहा वर्षांची सेवा अपेक्षित आहे जरी त्यांच्या ज्येष्ठता सुचीसाठी कोर्टात वाढ होते आणि ते वाद त्यांनी एकमेकात संपुष्टात आणलेले आहे ती वस्तुस्थिती असली तरी त्यांच्या ज्या अर्हता सेवा आहेत त्या पूर्ण नाही. म्हणून त्यावर आम्ही काही निर्णय घेऊ शकलो नाही. ही वस्तुस्थिती आहे. त्यांनी १० वर्षे पुर्वीपासून या महापालिकेमध्ये काम केलेले आहे. त्यांची मागील सेवा विचारात घेण्याचा प्रस्ताव आम्ही मा. महासभेला सादर करणार आहोत. त्यानंतर त्यावर नियमाप्रमाणे निर्णय घेतला जाईल. सन्मा. सदस्य याठिकाणी सर्वोच्च न्यायालयाच्या आदेशाबद्दलचा उहापोह करावा असा प्रश्न याठिकाणी मांडलेला आहे. मी सभागृहाला याठिकाणी वस्तुस्थिती सादर करू इच्छितो की, सध्या शासनाकडून सुचना आहेत की, कोणत्याही पदोन्नतीचे निर्णय मा. सर्वोच्च न्यायालयाने स्थगिती दिल्यामुळे घेऊ नयेत. पुढील निर्णयाच्या अधिन सर्व पदोन्नती स्थगित ठेवाव्यात अशा सुचना आहेत आणि त्याचे पालन केले जाईल.

रिटा शाह :-

त्या ज्या सुचना आहेत त्या सुचनांचे परिपत्रक मी वाचले आहे. परंतु, आपण जे बोलता की, त्या चारचौघांनी मिळून आपसात कोर्टात जावून केले. त्याचा निर्णय येउन तीन महिने झाले. तुम्हाला असे वाटले असते की, ह्यांच्यामध्ये काय चुकीचे झालेले आहे. काय खोटे झालेले आहे. मग आपण प्रशासन म्हणून काय भूमिका घेतली. आपण कोर्टाला कळविले का त्या लोकांनी आपसात केलेले आहे आणि हे सर्व चुकीचे केलेले आपण अशी कोणती भूमिका बजावलेली नाही. माझ्याकडे आपल्या कार्यालयाच्या पदोन्नतीची लिस्ट आहे. त्याच्यामध्येही जी कोर्टाने पदोन्नतीची जी लिस्ट दिलेली आहे. ते दोन्ही मॅच आहे. ते आपल्या कार्यालयातच आहे. आपण ही लिस्ट बनवताना विचार केला का, स्थायी समितीमध्ये जेव्हा मी होती तेव्हाही हीच लिस्ट माझ्यासमोर आली होती. आज हीच लिस्ट अँज इट इज आहे. आज आपण हे सांगता की, पदोन्नतीला बसत नाही. मग ही लिस्ट कोणी तयार केली आणि कशी तयार झाली व ठाणा कोर्टाने निर्णय देताना आपले सहा. आयुक्त श्री. गोखले साहेब तिथे हजर होते. त्याच्यावर त्यांची सही सुद्धा आहे. म्हणजे हे प्रशासनाने सर्व काय आपसात केले आहे का आणि मला आज मा. महासभेत बोलायला लागले तर कशाला आपण मला एक शब्द सांगितले की, हे तुमचे ज्युरीडेक्शन नाही. हा तुमचा प्रश्न नाही. तुम्हाला ह्यांच्यामध्ये हस्तक्षेप करण्याचा अधिकार नाही. जर आम्हाला अधिकार नाही तर पदोन्नतीचे अवलोकन आपण आमच्यासमोर कशाला ठेवता? ते तुम्ही आपसातच करा ना. कोर्टात ही आपण आपसातच केले. श्री. गोखले साहेबांची त्या ऑर्डरवर प्रशासक म्हणून सही आहे आणि आता आपण असे उत्तर देता की ते चौघांनी मिळून चुकीचे केले. तर त्यांनी चुकीचे केलेले नाही प्रशासनाने स्वतः चुकीचे केलेले आहे. कारण श्री. गोखले साहेबांची तिथे सही आहे आणि सुप्रीम कोर्टाचा आदेश आता डिसेंबर महिन्यामध्ये आलेला आहे आणि हे तीन महिन्यांपूर्वीचे आदेश आहेत त्याला ते अॅप्लीकेबल नाही. आपल्याला ते करायचे नसेल म्हणून तुम्ही हे मुद्दामुन करत आहात असे मला वाटते. कारण मी तुम्हाला बोलली म्हणून तुम्हाला ते टोचले आहे की, मॅडमने मला कसे काय सांगितले की, माझे ज्युरीडेक्शन आहे. साहेब, ते तुमचे असू दे किंवा कोणाचेही असू दे जेव्हा तुमचे प्रमोशन झाले तेव्हा तुम्हालाही खुशी झाली असेल मी तुम्हाला या शब्दात बोलली होती. आता ह्या चौघांचे प्रमोशन तुम्ही का अडवले आहे. जेव्हा सुप्रीम कोर्टाचा निर्णय आपण आज बोलता की डिसेंबर महिन्यामध्ये लागलेला आहे. तुम्हाला हे तीन महिन्यांपूर्वीचे आदेश आहेत आणि कुठल्याही कोर्टाने एकदा निर्णय दिल्यानंतर त्याच्यावर कुठलीही निवड कमिटी मा. महासभा किंवा कुठलीही सभा त्याच्यावर निर्णय देवू शकत नाही. कोर्टाने निर्णय दिला की तो शेवटचा निर्णय असू शकतो.

प्रकाश दुबोले :-

सुप्रीम कोर्टाचा निकाल तर ह्यांच्या पदोन्नतीकरिता लागू होऊ शकत नाही का?

महेंद्रसिंग चौहान :-

ऐसे बहोतसे पदाधिकारी है जिनको पदोन्नती मिली है। पर जो सेवाशर्ती नियम में नहीं बैठते फिर भी उनको पदोन्नती दि गई है। एक पदाधिकारी जो सेवाशर्ती नियम में नहीं बैठता था उसको यह हाऊस जो सर्वोच्च है, यहाँ पर जो डिसाईड होता है वह हो जाता है। लेकिन उसके बावजूद भी उसे सेवाशर्ती नियम में अभी तक प्रमोशन नहीं दिया जा रहा है। ऐसे बहोत अधिकारी है। जो सेवाशर्ती नियम का पालन नहीं कर रहे लेकिन वह चिपक के बैठे हुए है। ऐसा कैसे चलता है।

शिवप्रकाश भुदेका :-

नाम बोल दिजिए।

महेंद्रसिंग चौहान :-

वह आपको मालूम है ना? नाम बोलने का काम आप किजिए। कोईभी है, नाम आप बताईए। लेकिन मेरे बोलने का मतलब है जो प्रिन्सिपल, जो सिद्धांत है, उसके हिसाब से चलिए ना। ऐसे आपके कितने अधिकारी है जो सेवाशर्ती नियममें नहीं बैठते। और प्रमोशन पे है।

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी सभागृहाला वस्तुस्थिती सांगण्याचे जे मला अपेक्षित केले होते. सदध्या कोणत्याही पदोन्नतीला सर्वोच्च न्यायालयाची स्थगिती आहे. आपण हे मान्य करायला पाहिजे की, सर्वोच्च न्यायालयाने पदोन्नतीला स्थगिती दिलेली आहे. सन्मा. सदस्या रिटा शाह मॅडमचा जो प्रश्न आहे की, त्या कर्मचाऱ्याला मुद्दाम डावलला. अशी परिस्थिती नाही. मी तुम्हाला माझ्या चेंबरमध्ये समजावून सांगितले, आताही वस्तुस्थिती सांगतो. ह्या ज्या पदोन्नती आपल्या अवलोकनार्थ आलेल्या आहेत त्या पदोन्नती देतानासुद्धा या चार कर्मचाऱ्यांचा विचार आम्ही निवड समितीमध्ये केलेला होता. त्याच्यावर सांगोपांग चर्चा झाली. पण उपअभियंता या पदाला कनिष्ठ अभियंताच्या अर्हताप्राप्त सेवा सहा वर्षांच्या लागतात आणि ह्या चार लोकांच्या ह्या सेवा शासनाने २००३ मध्ये अंतिम केलेल्या आहेत. आणि त्यांना फक्त तीन वर्षे पूर्ण होतात. आपल्या म्हणण्याप्रमाणे, त्यांच्या जेष्ठता सुचीबद्दल जे वाद कोर्टांमध्ये होते. त्यांनी ते मिटवलेले आहेत. त्याला आम्ही मान्यता दिलेली आहे. तो सहा वर्षांचा आहे. तो मॅटर कोर्टांमध्ये चर्चेला आलेला नाही म्हणून त्यांनी २००३ पूर्वी आपल्याकडे जे काम केलेले आहे. ते कामाचे कन्फर्मेशन आपल्याला मा. महासभेतून घ्यावे लागणार आहे. आणि ते घेण्यासाठी ह्याच समितीमध्ये आम्ही निर्णय घेतलेला होता. आणि तो प्रस्ताव मा. महासभेला सादर करणार होतो. त्या काळात ह्या सगळ्या पदोन्नती स्थगिती असल्यामुळे ते प्रलंबित राहिले आणि कृपा करुन असे गैरसमज करण्याचे काही प्रश्न नाही आपण एवढ्या लोकांना पदोन्नती दिलेली आहे. आणि आता कोणीही वंचित राहिलेला नाही.

(सभागृहात गोंधळ)

प्रकाश दुबोले :-

साहेब, या पदोन्नतीला स्थगिती आहे का?

मोहन पाटील :-

हे आपण अवलोकनार्थ आणले आता.

प्रकाश दुबोले :-

ह्यांना पण स्थगिती आहे का?

मोहन पाटील :-

याला पण तुमच्या बोलण्यानुसार स्थगिती होऊ शकते का?

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

याच्या ऑर्डर मा. आयुक्त साहेबांनी दिल्या आहेत. आणि हा मॅटर सभागृहासमोर घेण्यासाठी आम्ही दिला असता मा. सचिव कार्यालयातून वेळेवर आला नाही. पण हे कार्यान्वीत झालेले आहेत. त्यामुळे त्याला स्थगिती राहण्याचा प्रश्न नाही.

मोहन पाटील :-

साहेब, आज पर्यंत ह्या सभागृहाने संपुर्ण मिरा- भाईदर

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

आणि त्या लोकांना पदोन्नतीचा इफेक्ट त्या तारखेला मिळालेला आहे. आणि सर्वोच्च न्यायालयाचे आदेश व्हॅकेंट झाले की हा विषय पुनःश्च येईल.

मोहन पाटील :-

ह्या सभागृहामध्ये आजपर्यंत कोणत्याही अधिकाऱ्याला अर्थ नाही अशी आमची मानसिकता असेल. ह्याच्यामध्ये होत असेल तर करुन टाका. कारण त्यांनाही तेवढीच खुशी मिळू शकेल.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

मा. महासभेकडून त्यांची मागील तीन वर्षांची सेवा धरण्याची रेफरन्स मान्यता पाहिजे. त्याविषयी प्रस्ताव आपल्याकडे आम्ही सादर करणार आहोत.

मोहन पाटील :-

आणा. हरकत नाही

रिटा शाह :-

साहेब थांबा. तीन वर्षांचा प्रस्ताव नंतर असतो. मग ही सेवाज्येष्ठता यादी कोणी बनवली?

प्रकाश दुबोले :-

साहेब, ही पदोन्नती ग्राह्य आहे का?

रिटा शाह :-

ही महानगरपालिकेची यादी आहे आणि आता तुम्ही तीन वर्षांचे बोलता.

प्रकाश दुबोले :-

मा. उपायुक्त साहेब, या पदोन्नती ग्राह्य आहेत का? यांना पदोन्नती कंटीन्यू घ्या ना.

मोहन पाटील :-

मा. सर्वोच्च न्यायालयाचा जर निर्णय असेल तर ही पण ग्राह्य धरणार नाही ना?

प्रकाश दुबोले :-

मा. महापौर साहेब, यामध्ये एक विषय असा आहे. एक फिटर आहे. त्या फिटरला लिपीकाची पदोन्नती दिलेली आहे. परंतु, शासनाचा नियम आहे. दि. ४ मे, २००६ चे परिपत्रक आहे की, त्यांनी जे शासन क्र. संकिर्ण १००५/वर्गीकरण/प्र.क्र.३७९/०५/नावि, मंत्रालय ३२. दि. ४ मे, २००६ चे परिपत्रक आहे. त्यामध्ये त्यांनी प्रशासकिय सेवा, लेखा सेवा व तांत्रिक सेवा असे वर्गीकरण केलेले आहे. मग फिटर हे पद कोणत्या सेवेत येते.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

त्याच्यामध्ये अॅडमिनिस्ट्रेटिव्ह ऑफिसरचे वर्गीकरण आहे. संवर्ग लिपीकाच्या खालचे वर्गीकरण त्याच्यामध्ये नाही.

प्रकाश दुबोले :-

पण फिटर हे पद कशामध्ये येते? ते तांत्रिक पद नाही का?

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

तुम्ही त्या फिटरबद्दल बोलता त्याची मुळ नियुक्ती सफाई कामगार म्हणून आहे. आपण त्याच्याकडून काम फिटरचे करून घेत होतो.

प्रकाश दुबोले :-

त्यात फिटर म्हणून म्हटलेले आहे.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

कदाचित त्याच्यात चुकले असेल. पण ती पदोन्नती खालच्या लोकांना दिलेली आहेत.

प्रकाश दुबोले :-

त्यांची नियुक्ती फिटर म्हणून दिलेली होती. त्यानंतर त्याला आपण लिपिकमध्ये वर्ग केले आहे. दोघांचे बेसिक सारखेच आहे. मग तो फिटर टेक्निकल पोस्ट असताना त्याला लिपिकमध्ये प्रशासनात कसे वर्ग केले? ती तांत्रिक पोस्ट आहे. त्याला प्रशासनात वर्ग केले.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

तसे असेल तर तपासून घेऊ.

प्रकाश दुबोले :-

त्या परिपत्रकानुसार तसे करता येत नाही.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

तुमचा मुद्दा तपासून घेऊन वस्तुस्थिती पहातो.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, मा. उपायुक्त श्री. बालाजी खतगांवकर साहेबांनी मला या मा. महासभेत सांगावे की, ठाणे कोर्टाने जो निर्णय लावला आहे तो सुप्रिम कोर्टाचा निर्णय म्हणून तो निर्णय आपण मान्य करू शकत नाही. असे त्यांनी मा. महासभेत सांगावे.

प्रफुल्ल पाटील :-

मा. हायकोर्टातसुद्धा त्यांची केस आहे का? श्री. किरण राठोड यांची केस हायकोर्टाच्या बोर्डावर मी पाहिली. त्यांची आपल्याला काही माहिती आहे का? मग तुम्ही सांगत का नाही?

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

त्यांचा इतका गैरसमज होतो की, त्यांना आम्ही जे सांगतो ते समजून घेत नाही. त्यांना असे वाटते की, आम्ही कोणाला देत नाही. म्हणून.....

रिटा शाह :-

गैरसमज काही नाही. तुम्ही चुकीचे बोलता. हायकोर्टामध्ये जी केस आहे ती वेगळी आहे. ठाणे कोर्टाची जी केस आहे ती वेगळी आहे. ती तुम्ही आपसात जाऊन केलेली आहे आणि त्या निर्णयावर गोखले साहेबांची सही आहे. आपण माझा गैरसमज करू नका. तुम्ही माझ्याशी गैरसमजमध्ये आहात. तुम्ही हे ऐकून घ्या. तुम्ही मला फक्त एवढे सांगा की, ठाणा कोर्टाचा जो निर्णय लागलेला आहे त्याच्यावर सुप्रिम कोर्टाचे आदेश झालेले आहेत म्हणून तो निर्णय तुम्ही मान्य करू शकत नाही. असे तुम्ही बोला.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

ठाणे कोर्टाच्या निर्णयानंतर ज्या कर्मचाऱ्याला पदोन्नती द्यायची आहे

रिटा शाह :-

मला ते काही नको. फक्त तुम्ही एवढे सांगा. ठाणे कोर्टाचा जो निर्णय लागलेला आहे. सुप्रिम कोर्टाचे जे आदेश झाले त्या हिशोबाने आपण ते मान्य करू शकत नाही.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

ठाणे कोर्टाने आम्हाला कोणती मुदत घालून निर्णय दिलेला नाही. प्रशासन सर्व तपासून त्यावर अंमलबजावणी करेल.

रिटा शाह :-

ठाणे कोर्टाने मुदत दिली किंवा नाही याबद्दल मी विचारत नाही. तुम्ही काय बोलता की, सुप्रीम कोर्टाचा आदेश झालेला आहे. त्यामुळे आपण पदोन्नती थांबवायची.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

सध्या आपण पदोन्नती देऊ शकत नाही.

रिटा शाह :-

मी मान्य करते. पण तुम्ही प्रशासन म्हणून मान्य करा की, ठाणे कोर्टाने जो निर्णय दिलेला आहे. तर सुप्रीम कोर्टाचा निर्णय झाला म्हणून आपण पदोन्नती देऊ शकत नाही. तुम्ही असे बोला. मग मी खाली बसते.

तुळशीदास म्हात्रे :-

साहेब, सुप्रीम कोर्टाचा आदेश जर पहीला आला असता तर ठाणा कोर्टाने आदेश दिला नसता. अगोदर ठाणा कोर्टाचा आदेश आला. त्यानंतर सुप्रीम कोर्टाचा आदेश आला. मग तुम्ही करुन टाका ना.

हॅरल बोर्जिस :-

मा. महापौर मॅडम, सन्मा. सदस्या श्रीम. रिटा शाह ह्यांनी चार कनिष्ठ अभियंत्यांबद्दल जो प्रश्न या सभागृहात उपस्थित केलेला आहे. प्रशासनाकडून सन्मा. उपायुक्त (मु.) बालाजी खतगावकर साहेबांनी खुलासा केलेला आहे. वास्तविक चार कनिष्ठ अभियंत्यांबद्दल प्रशासन सहानुभूतीपूर्वक विचार करते. असा खुलासा मा. उपायुक्त (मु.) बालाजी खतगावकर साहेबांकडून सभागृहासमोर आलेला आहे. कारण तुमच्या सदस्य समितीने त्या चार कनिष्ठ अभियंत्यांबद्दल सहानुभूतीपूर्वक विचार केलेला आहे. परिपूर्ण प्रस्ताव सचिव कार्यालयाकडे तुम्ही सादर केलला आहे. जर तसा प्रस्ताव गेलेला असेल तर कृपया मा. महापौरांना मी विनंती करतो, पुढील मा. महासभेसमोर ह्या चार कनिष्ठ अभियंत्यांबद्दल जो त्यांच्या अर्हताबाबतचा, जो मा. महासभेचा ठरावाबाबत विषय आहे तो कृपया सभागृहासमोर आणावा.

रिटा शाह :-

मा. सभागृह नेते माझा प्रश्न तो नाही. माझा प्रश्न असा आहे

मा. महापौर :-

त्यांना बोलू द्या.

रिटा शाह :-

त्यांचे मला समजले मा. उपायुक्त (मु.) खतगावकर साहेबांनी मला सांगितले. फक्त श्री. खतगावकर साहेबांनी एवढे सांगावे की, ठाणे कोर्टाचा निर्णय सुप्रीम कोर्टाच्या आदेशा अंतर्गत तुम्ही मान्य करत नाही.

हॅरल बोर्जिस :-

फक्त अर्हता कालावधीचा जो पिरियड आहे. त्या पिरियडला मा. महासभेची अप्रुव्हल पाहिजे म्हणून तो विषय थांबलेला आहे.

रिटा शाह :-

मग जेव्हा आपण हा पदोन्नतीचा विषय अवलोकनार्थ आणला तेव्हा हा विषय का आणला नाही? तुमच्याकडे ऑर्डर येऊन तीन महिने झाले. तुम्ही ते त्याच्यामध्ये इन्क्लूड करुन का आणले नाही?

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

सन्मा. सदस्या श्रीम. रिटा शाह, त्यामध्ये आम्ही ऑलरेडी हा निर्णय घेतलेला आहे म्हणून मी आपल्याला सांगितलेले आहे आणि निवड समितीने त्या पध्दतीने गोषवाच्यामध्ये सुध्दा नमुद केलेले आहे की, ह्याबाबतचा निर्णय मा. महासभेच्या मान्यते नंतर पुढील निवड समितीमध्ये घ्यावा. म्हणजे याचा अर्थ असा नाही की, आम्ही त्याच्यावर निर्णय केलेला नाही.

रिटा शाह :-

म्हणून मी तुम्हाला सांगते. मला तुमचे बोललेले सर्व मान्य आहे. आपण मला फक्त डायसवरुन सांगा की, सुप्रीम कोर्टाचा आदेश आला म्हणून तुम्ही ठाणा कोर्टाने दिलेला आदेश स्थगित करत आहात एवढेच सांगा.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

मी तुम्हाला याच्यातील दोन बाबी सांगतो.....

रिटा शाह :-

तुम्ही मला दोन बाबी सांगु नका आणि चार बाबी. फक्त तुम्ही एवढेच सांगा की, ठाणा कोर्टाने जो निर्णय दिलेला आहे तो आम्ही स्थगित करतो.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा, या प्रश्नावर आता आम्हाला बोलू द्या.

रिटा शाह :-

तुम्हाला तो निर्णय मान्य नाही.

हॅरल बोर्जिस :-

अर्हता कालावधीसाठीचा विषय मा. महासभेमध्ये तुम्हाला आणावाच लागेल. प्रशासनाकडून तो विषय सचिव कार्यालया मार्फत आपल्याकडे मागवा. तो विषय रितसर घ्या आणि त्या चार कनिष्ठ अभियंतांचा अर्हता कालावधी जो आहे. त्या अर्हता कालावधीवर मा. महासभेचा निर्णय होण्यासाठी कृपया पुढील सभागृहासमोर आणावा.

रिटा शाह :-

मला ते सर्व मान्य आहे. फक्त श्री. खतगावकर साहेबांकडून मला पाहिजे की, ठाणे कोर्टाने जो निर्णय दिलेला आहे तो सुप्रीम कोर्टाचा निर्णय आला म्हणून स्थगित केलेला आहे असे तुम्ही तिकडून डिक्लर करा. मी असे बोलत नाही की, आत्ताच्या आता करा.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा, सन्मा. सदस्या श्रीम. रिटा शाह ह्या जो आग्रह धरत आहेत की, श्री. खतगावकर साहेबांनी त्यांच्या फॉर्मटमध्येच उत्तर दिले पाहिजे. हा त्यांचा आग्रह कदाचित आवश्यक असेल. परंतु, सभेचे कामकाज पाहता एखाद्या अधिकाऱ्याला लगेच त्याच्यावर फायनल लिगल ओपीनियन द्यायला सांगण्यापेक्षा माझी आपणाला सुचना आहे की, आपल्याकडे विधी अधिकारी आहेत. त्यांचे याच्यावर मत घ्यावे आणि त्याचा निर्णय घ्यावा.

रिटा शाह :-

विधी अधिकाऱ्यांनी याच्यावर सांगावे.

लिओ कोलासो :-

आत्ताच घेतले पाहिजे असे नाही. विधी अधिकाऱ्यांना आपण पाठवून द्या. आजच घेतले पाहिजे असे नाही.

रिटा शाह :-

मी सुध्दा असे बोलत नाही की, आजच घेतले पाहिजे. फक्त जो तांत्रिक मुद्दा उपस्थित केलेला आहे त्यासाठी पुढच्या सभेत घ्या, त्याच्या नंतरच्या सभेत घ्या. मॅडम, पेंडींग नाही. मला फक्त एवढेच पाहिजे की, सुप्रीम कोर्टाचा आदेश झाला त्याची कॉपी माझ्याकडे आहे. ठाणा कोर्टाचा जो आदेश तीन महिन्या अगोदर झाला ती ही कॉपी माझ्याकडे आहे. मा. श्री. हॅरल बोर्जिस साहेब, आपण बोलतात ते मला मान्य आहे. माझे दोन प्रश्न आहेत की, कुठल्याही कोर्टाने निर्णय दिल्यानंतर निवड समिती किंवा मा. महासभेत त्या जजमेंटवर जजमेंट द्यायची गरज आहे का? दुसरा प्रश्न आहे की, ठाणा कोर्टाने जो निर्णय दिलेला आहे. सुप्रीम कोर्टाचा निर्णय नंतर लागलेला आहे. मग तो निर्णय त्याला ॲप्लीकेबल आहे का? हे दोन प्रश्न माझे आहेत. त्याचे मला उत्तर द्या. मी खाली बसते. त्यांचे प्रपॉशन करा म्हणून मी काही जिद्द करत नाही. विधी सल्लागाराला बोलवा. कोणालाही बोलवा. मॅडम हे उत्तर द्यायचा तुमचा भाग नाही. हे उत्तर प्रशासनाने द्यायचे आहे की, ते कायदेशीर आहेत की नाही? कुठलेही छोटे कोर्ट असू द्या. त्या कोर्टाने निर्णय दिल्यानंतर कुठल्याही कमिटीमध्ये किंवा कुठल्याही मा. महासभेमध्ये ठेवणे योग्य आहे का? आणि माझा दुसरा प्रश्न असा आहे की, तीन महिन्यापूर्वी ठाणा कोर्टाने निर्णय लागल्याच्या तीन मिनिटांनंतर सुप्रीम कोर्टाचा आदेश आलेला आहे. मग ते त्याला ॲप्लीकेबल आहेत का? आणि मग आज मी ज्या सुचना आणि ठराव मांडले ते बाकीच्या प्रमोशनमध्ये इन्क्लूड करून घ्या. साहेब, मी काय विचारले? मी कमिटीच्या किंवा कोणाच्या विरोधात नाही. जजमेंटला कुठल्या कमिटी किंवा मा. महासभेत ठेवायची गरज आहे का? कोर्टाच्या जजमेंटला आपण कमिटी किंवा मा. महासभेमध्ये चॅलेंज करू शकतो का? या मा. महासभेमध्ये आपण आम्हाला उत्तर दिलेले आहे की, कोर्टामध्ये आहे म्हणून तुम्ही डिस्कशन करू शकत नाही. मग कोर्टाचे जजमेंट तुम्ही डिस्कस कसे करणार? याचा अर्थ असा झाला की, प्रशासन आणि शासन म्हणून कोर्टाच्या जजमेंटला आपण चॅलेंज करतो.

सुरेश बनसोडे :-

मा. महापौर मॅडम, यांना मी विनंती करतो की, मी याठिकाणी काही बोलू का?

मा. महापौर :-

बोला.

सुरेश बनसोडे :-

सभागृहाला अभिवादन करतो आणि मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे की, मा. सदस्या रिटा शाह मॅडम यांनी जो मुद्दा मांडलेला आहे त्याचे दोन पार्ट आहेत. एक पार्ट म्हणजे ठाणे कोर्टाने जो काही निर्णय दिला तो सेवाजेष्ठता यादी याबद्दलचा होता आणि त्या अनुषंगाने ते जे कर्मचारी होते व त्यांचा सेवाजेष्ठतेबाबतचा जो वाद होता तो वाद त्यांनी डिसकार्ड केला.

रिटा शाह :-

साहेब, माझा तो वाद नाही. माझा तो वाद संपला. आपण ऐकून घ्या. तुम्ही पदोन्नती देणार की, नाही ते सांगा मी जे विचारले आहे त्याचा मला जवाब द्या.

सुरेश बनसोडे :-

मला माझे बोलणे पूर्ण तर करू द्या.

रिटा शाह :-

मला फक्त ह्या प्रश्नाचे उत्तर द्या की, ठाणे कोर्टाने जो निर्णय दिलेला आहे त्याच्यावर कमिटी जजमेंट देणार का? की, मा. महासभेमध्ये ठेवण्याची गरज आहे का?

सुरेश बनसोडे :-

माझी आपल्याला विनंती आहे की, मला माझे बोलणे पूर्ण करू द्या. आपला जो पदोन्नतीचा मुद्दा आहे तर त्याबद्दल मी तुम्हाला असे सांगतो की, ६ डिसेंबरला सुप्रीम कोर्टाचा जो निर्णय झाला त्या अन्वये पदोन्नती स्टॉप करण्यात आलेल्या आहेत. सदरचा निर्णय उठल्यानंतर जी जी माणसे किंवा जी जी मुले अभियंता पदासाठी पात्र आहेत असे म्हणता तर त्यांची पात्रता तपासून निवड समिती निर्णय घेऊन त्यांना पदोन्नती देवू शकेल आणि त्याबद्दलची सगळी कागदपत्रे मा. महासभेसमोर आणून मा. महासभेच्या मंजूरीने त्यांना पदोन्नत करू.

रिटा शाह :-

मला ते सर्व मान्य आहे. आपण कुठल्या वे ने जावून त्यांना पदोन्नती देणार. साहेब, ते तुमचे कर्मचारी आहेत, ते आमचे कर्मचारी नाही. तुमची मुलं आहेत. त्यांची पदोन्नती तुम्हालाच करायचे आहे. फक्त आता क्वेरीज काय राहिल्या आहेत की, आपण बोललात की, निवड समिती समोर तुम्ही डिसकशन करणार आहात. मग कुठल्याही कोर्टाचा जजमेंट कुठल्याही कमिटीपुढे किंवा मा. महासभेत ठेवायची गरज आपल्याला आहे का?

सुरेश बनसोडे :-

जे काही सुप्रीम कोर्ट किंवा जे काय

रिटा शाह :-

साहेब, सुप्रीम कोर्टाचे सोडा. सुप्रीम कोर्टाचे क्लिअर कट निर्णय आहे की, कुठलेही प्रमोशन करू नये. ६ डिसेंबर जो निर्णय ते ही माझ्याकडे आहे. माझ्याकडे आयुक्त साहेबांनी दिलेला आहे ते ही आहे. त्याप्रमाणे कार्यवाही करा असे त्यांना दि. २७/११/ रोजी आदेश दिलेला आहे. त्याला ही किती महिने झाले ते तुम्ही बघा.

सुरेश बनसोडे :-

होय. मला ते मान्य आहे.

रिटा शाह :-

हे पाहून वाटत नाही का, हे मुद्दामहून झालेले आहे.

सुरेश बनसोडे :-

कोर्टाचे जे निर्णय असतसत त्या निर्णयाला सगळेच शासकिय संस्था आणि सगळीच माणसे बांधिल असतात.

प्रकाश दुबोल :-

या ठाणा कोर्टाच्या विरोधात आपण हायकोर्टामध्ये आपण अपील केले आहे का?

रिटा शाह :-

नाही. अपील केलेले नाही.

प्रकाश दुबोल :-

हाय कोर्टात अपील केले असेल तर निकाल कसा देणार?

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह मॅडम, आपल्याला जितकी त्या कर्मचाऱ्यांबद्दल आस्था आहे तेवढीच आम्हालाही आहे. आम्ही कुठलेही अपील केलेले नाही. तुम्ही गैरसमज करू नका. ठाणे कोर्टाच्या विरोधात आम्ही अजून अपील केलेले नाही.

रिटा शाह :-

मी कुठे बोलते, तुम्ही अपील केले नाही तर तुम्ही अपील करायला पाहिजे होते.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

तुम्हाला असे वाटते का, आम्ही अपील वगैरे करून त्यांची हरकत डावळली अशी कोणतीही परिस्थिती नाही.

रिटा शाह :-

साहेब, मी कुठे बोलते की, तुम्ही अपील केलेले आहे. मी तो प्रश्न विचारत नाही. माझा प्रमोशनचा मुद्दा संपलेला आहे.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

सध्याच्या परिस्थितीनुसार प्रमोशन बदल आपण चर्चा ही करून नका. सर्वोच्च न्यायालयाची स्थिती आहे. कृपया, त्याचे वायलेशन होईल.

रिटा शाह :-

मी सर्वोच्च न्यायाबद्दल बोलत नाही. मी तुम्हाला फक्त एक प्रश्न विचारले आहे की, ठाणे कोर्टाने जो निर्णय दिलेला आहे त्याला तुमच्या प्रमोशन कमिटीसमोर किंवा मा. महासभेसमोर ठेवण्याची गरज आहे का?

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्या आपण जो प्रश्न विचारलेला आहे व पुन्हा पुन्हा आपण तो प्रश्न विचारत आहोत. त्याबाबतीमध्ये फक्त एवढेच सांगेन की, आपण जो प्रश्न विचारलेला आहे. त्याबाबत विधी अधिकाऱ्यांशी सल्लामसलत करुन त्याचे उत्तर मी आपल्याला माझ्या दालनामध्ये किंवा महापौर दालनामध्ये देईल.

रिटा शाह :-

साहेब, असे नसते हा विषय आपण सभागृहामध्ये काढलेला आहे. तुमचे विधी सल्लागार कुठे आहेत? ह्या सभागृहामध्ये मी तुम्हाला प्रश्न विचारलेला आहे तर आपण याचे निर्णय घेऊ शकत नाही आणि ह्या मिटींगमध्ये घेऊ शकत नाही. तो कोर्टाचा निर्णय आहे. तुम्ही विधी सल्लागारांना येथे बोलवा ना.

प्रफुल्ल पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, याठिकाणी सन्मा. सदस्या रिटा शाह यांचा जो प्रश्न आहे. त्याबाबत ठाणे न्यायालयाने जो निर्णय दिलेला आहे तो सेवाजेष्ठतेचा आहे. ही सेवाजेष्ठता त्या निर्णयाप्रमाणे तुम्ही कबुल करता ना. सेवाजेष्ठता कबुल केल्यानंतर ते प्रमोशनसाठी पात्र ठरता की नाही हे डिप्टीसीशनने निर्णय घ्यायचा आहे आणि डिप्टीसीशनने तो निर्णय घ्यावा आणि मॅडमना कळवावे. ह्याच्यात साधे उत्तर आहे.

रिटा शाह :-

सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील, नगराध्यक्ष साहेब मला काय कळवा? तर पदोन्नतीकरिता आपण कोणाची उन्नती करणार ते विचारण्याचा माझा प्रश्न नाही.

प्रफुल्ल पाटील :-

पहिल्यांदा सेवाजेष्ठता हे मेन आहे ना.

रिटा शाह :-

मी त्याबद्दल बोलत नाही. ठाणा कोर्टाने जो निर्णय दिलेला आहे ते कोणत्या मिटींग समोर ठेवण्याची गरज आहे का? मी फक्त हा प्रश्न विचारलेला आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

आपण सेवाजेष्ठता मान्य केली ना. आपण ठाणे कोर्टाचा निर्णय मान्य केला की नाही? सन्मा. सदस्यांचे म्हणणे हेच आहे की, ठाणे कोर्टाने सेवाजेष्ठतेबाबत जो निर्णय दिलेला आहे तो आपण मान्य केलेला आहे. सेवाजेष्ठता झाल्यानंतर आपण डी.पी.सी. ला निर्णय देणार की, आपण ह्यांना पदोन्नती द्यावी असे सांगा ना.

रिटा शाह :-

साहेब, ठाणे कोर्टाचा क्लिअर कट निर्णय आहे की, तुमच्या यादीवर त्यांनी यादी बनवून दिलेली आहे आणि या यादीप्रमाणे त्यांचे प्रमोशन करावे असा तुम्हाला ठाणे कोर्टाने क्लिअर कट निर्णय दिलेला आहे.

प्रकाश दुबोले :-

साहेब, प्रमोशन द्यायला कोर्टाचा निर्णय आला तरी डी.पी.सी. समोर द्यावेच लागते ना. कोणत्याही कोर्टाचा निकाल लागला तरी डी.पी.सी. समोर द्यावेच लागते ना.

मिलन पाटील :-

मॅडम, तुम्ही ह्याच्यामध्ये हस्तक्षेप करुन निर्णय द्या. तुमच्या दालनामध्ये बोलवा. सभागृहाचा जास्त वेळ घेता कामा नये. पुढचा विषय आपण करुन घ्या.

(सभागृहात गोंधळ)

रिटा शाह :-

सभागृह नेते, मॅने जो सुचना दी है वह आप उसमे इन्क्लूड करो ना.

हॅरल बोर्जिस :-

आपने चार कनिष्ठ अभियंता के बारे मे

रिटा शाह :-

मला फक्त उत्तर द्या आणि आपण ते डी.पी.सी. मध्ये घ्या की, मा. महासभेमध्ये घ्या. मला ते विचारायचे नाही. मला फक्त उत्तर द्या की, तुम्हाला घ्यावे लागेल.

रतन पाटील :-

आयुक्त साहेब, अधिनियम ५४ मध्ये तुम्हालाच अधिकार आहे. कशाला तुम्ही एवढे करता आणि सभागृहाचा वेळ फुकट घालवता.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य रतन पाटील हे येथे अवलोकनाला आणले आहे ना.

रतन पाटील :-

अवलोकनाचे त्यांचे अधिकार आहे. कशाला येथे आणले. गरज नव्हती ते त्यांचे अधिकार आहेत.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, कलम ५४ मध्ये मा. आयुक्त आपल्याला अधिकार आहे.

रिटा शाह :-

कलम ५४ (१) अंतर्गत सदरचा अधिकार प्रशासनाचा आहे, हे मी मान्य करते. ते सबब त्यांनी मला दिले होते की, ते ज्युरीडेक्शन आमचे आहे. मग हा विषय सभागृहापुढे कसा आला?

रतन पाटील :-

आपल्या दालनामध्ये ह्याचा निर्णय घ्यावा. कशाला सभागृहाचा वेळ घेता. आणखीन विषय बाकी आहेत.

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौर मॅडम, एका ठिकाणी सुप्रीम आदेश आहे की, पदोन्नती देवू नये. त्याचप्रमाणे आपल्या ए.टी.पी. विभागातील श्री. जगताप ह्यांना पदोन्नती देण्यात आली. ती कोणत्या अनुषंगाने दिली ह्याचा ही खुलासा प्रशासनाने करावा.

रिटा शाह :-

बरोबर आहे. एकाला कायदा कानून लागतो व एकाला लागत नाही.

शशिकांत भोईर :-

एका साईडला आपण बोलता की, आम्हाला सुप्रीम कोर्टाचे आदेश आहेत. आम्ही पदोन्नती देवू शकत नाही. मग त्यांना पदोन्नती कशी व कोणत्या पध्दतीने दिली आणि त्याचप्रमाणे बालवाडी शिक्षिका आहेत. त्यांच्या नेमणूका करण्याचे ऑर्डर्स शासनाकडून आले होते. त्यांची सुध्दा आपण नेमणूक करून घेतली नाही आणि आरोग्य विभागाचे डॉक्टर्स, नर्स आणि ७१ संगणक चालक ह्यांची ही मंजुरी झालेली असताना आपण त्यांची नेमणूक केलेली नाही. ते ही ह्याच्यात नमुद करावे आणि ह्याचा खुलासा करावा की, आपण सुप्रीम कोर्टाच्या आदेशाने पदोन्नती द्यायची नाही. मग आपण श्री. जगताप साहेबांना कशी काय पदोन्नती दिली?

हॅरल बोर्जिस :-

मा. महापौर मॅडम, प्रकरण क्र. १०३ मध्ये सन्मा. सदस्या रिटा शाह यांनी चार कनिष्ठ अभियंता ह्यांच्याबाबत एक प्रस्ताव मा. महासभेसमोर ठेवलेला आहे. सन्मा. सदस्य शशिकांत भोईर यांनी संगणक चालक, डॉक्टर्स आणि इतर जी पदे आहेत त्याचा प्रस्ताव मा. महासभेच्या सभागृहासमोर मांडलेला आहे. प्रकरण क्र. १०३ वर संपूर्ण सभागृहाला सर्व सन्मा. सदस्यांना नावासह प्रत्येकाची लिस्ट आपल्याकडे पोहचलेली आहे. मी सभागृहाच्या वतीने आपणांस विनंती करतो की, हा अवलोकनाचा विषय सभागृहासमोर आणलेला आहे. या अवलोकनाच्या विषयावर सन्मा. सदस्या रिटा शाह व सन्मा. सदस्य शशिकांत भोईर ह्यांनी ज्या सुचना सभागृहासमोर मांडल्या आहेत. त्या सुचना या ठरावामध्ये अंतर्भूत करून हा ठराव संमत करावा अशी मी विनंती करतो व अशाप्रकारचा ठराव मांडतो.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, हा ठराव बेकायदेशीर आहे. कारण कलम ५४(१) प्रमाणे आम्हाला अधिकार नाही. मा. महासभेपुढे आणण्याची गरजच नाही. तुमच्या निवड समितीने योग्य तो निर्णय घ्यावा. हे फक्त अवलोकनार्थ आहे. मग ठराव कशाला पाहिजे? या ठरावाची गरज नाही.

मा. महापौर :-

ठराव सर्वानुमते मंजूर.

रोहिदास पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, हे अवलोकनाचे आहे आणि यावर आपण रुलिंग कसे देता? हे असे काय? तुम्ही दुरुस्तीसह घ्या इथपर्यंत बोला. ठराव मंजूर असे कसे होईल? हे अवलोकनार्थ आहे आणि दुरुस्तीमध्ये घ्या.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह ह्यांनी दिलेली सुचना व सभागृह नेते ह्यांनी मांडलेला ठराव यामध्ये दुरुस्तीसह अवलोकन मंजूर. अवलोकन केले.

प्रकरण क्र. १०३ :-

महापालिका आस्थापनेवरील वर्ग-३ मधील कर्मचाऱ्यांना पदोन्नती दिल्याबाबत अवलोकनार्थ.

ठराव क्र. ७८ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवरील कर्मचाऱ्यांना पदोन्नती देण्यासाठी मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ५४ (१) नुसार गठित केलेल्या समितीने पदोन्नती निवड समितीने आस्थापनेवरील मुख्य लिपिक, वरिष्ठ लिपिक, लिपिक, वाहन चालक, शिपाई या संवर्गातील रिक्त पदांवर अनुशेषाप्रमाणे पदोन्नती देण्यात आलेले आहे.

संवर्ग - मुख्यलिपिक

अ.क्र.	नाव	प्रवर्ग	पदोन्नतीचे पद	पदोन्नतीचा दिनांक
१	श्री. अशोक गायकवाड	अनु.जाती	मुख्यलिपिक	२०/१०/२००६
२	श्रीम. चारुशिला खरपडे	अनु. जमाती	मुख्यलिपिक	२०/१०/२००६
३	श्री. प्रकाश कुलकर्णी	खुला	मुख्यलिपिक	२०/१०/२००६
४	श्री. जगदिश भोपतराव	खुला	मुख्यलिपिक	२०/१०/२००६
५	श्री. सुर्यकांत दातीर	खुला	मुख्यलिपिक	२०/१०/२००६

संवर्ग - वरिष्ठ लिपिक

अ.क्र.	नाव	प्रवर्ग	पदोन्नतीचे पद	पदोन्नतीचा दिनांक
१	श्री. देवीदास डि. भालेराव	अनु.जाती	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
२	श्री. जितेंद्र कांबळे	अनु.जाती	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
३	सौ. माधुरी रा. घेगडमल	अनु.जाती	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
४	श्री. रामु शंकर केंजळे	अनु. जमाती	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
५	सौ. वैशाली पाटील	अनु. जमाती	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
६	श्री. सुनिल नेहे	विजा/भज	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
७	श्री. रुतूजा पिंपळे	विजा/भज	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
८	श्री. दामोदर संख्ये	विजा/भज	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
९	श्रीम. लॉरेटा घाडगे	वि.मा.प्र.	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
१०	भरत ताम्हणकर	खुला	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
११	पांडुरंग वना पाटील	खुला	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
१२	भास्कर श. पाटील	खुला	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
१३	दशरथ हंडोरे	खुला	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
१४	केशव फोफीरकर	खुला	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
१५	अरुण धर्माधिकारी	खुला	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
१६	प्रभाकर म्हात्रे	खुला	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
१७	कांतीलाल पाठारी	खुला	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
१८	अन्नपूर्णा आवडेकर	खुला	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
१९	लहु चौधरी	खुला	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
२०	महानंदा पाटील	खुला	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
२१	सुलभा म्हात्रे	खुला	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
२२	चित्रा पाटील	खुला	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
२३	नाताळ रिबेलो	खुला	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
२४	जोगिंदर पाटील	खुला	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६
२५	दत्तात्रय वरकुटे	खुला	वरिष्ठ लिपिक	२०/१०/२००६

संवर्ग - लिपिक

अ.क्र.	नाव	प्रवर्ग	पदोन्नतीचे पद	पदोन्नतीचा दिनांक
१	श्री. दिलीप ब. कांबळे, स.का.	अनु.जाती	लिपिक	२०/१०/२००६
२	श्री. मिलिंद पवार, शिपाई	अनु. जाती	लिपिक	२०/१०/२००६
३	श्री. जयवंत कुमार शिंदे, स. का.	अनु.जमाती	लिपिक	२०/१०/२००६
४	श्री. राजेंद्र लक्ष्मण रावते, स.का.	अनु.जमाती.	लिपिक	२०/१०/२००६
५	श्री. नितिन राठोड, फिटर	वि.जा./भ.ज. (ब)	लिपिक	२०/१०/२००६
६	श्री. महादेव न. बंदिछोडे, मजूर	वि.जा./ भ.ज.	लिपिक	२०/१०/२००६
७	श्री. विनोद चरणसिंग राठोड, शिपाई	वि.जा./भ.ज.	लिपिक	२०/१०/२००६

संवर्ग – शिपाई

अ.क्र.	नाव	प्रवर्ग	कायम केलेले पद	कायम केल्याचा दिनांक
१	श्री. देविदास पाटील	खुला	शिपाई	२०/१०/२००६
२	श्री. संतोष पाटील	खुला	शिपाई	२०/१०/२००६

संवर्ग - वाहनचालक

अ.क्र.	नाव	प्रवर्ग	पदोन्नतीचे पद	पदोन्नतीचा दिनांक
१	श्री. यशवंत बरफ	अनु. जमाती	वाहन चालक	२०/१०/२००६
२	श्री. नरेश संखे	विजा/भज	वाहन चालक	२०/१०/२००६
३	श्री. प्रकाश कोटीयाना	खुला	वाहन चालक	२०/१०/२००६
४	श्री. सत्यवान पाटील	खुला	वाहन चालक	२०/१०/२००६
५	श्री. सुलेमान मुलानी	खुला	वाहन चालक	२०/१०/२००६
६	श्री. दत्तात्रेय पाटील	खुला	वाहन चालक	२०/१०/२००६
७	श्री. याकुब आरेकम	खुला	वाहन चालक	२०/१०/२००६
८	श्री. बाळू सुर्यवंशी	खुला	वाहन चालक	२०/१०/२००६
९	श्री. अच्युत नलावडे	खुला	वाहन चालक	२०/१०/२००६

वरील प्रमाणे पदोन्नती निवड समितीने केलेल्या निर्णयानुसार मा. महासभेच्या अवलोकनासह मंजूरी देत आहे. मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवर शासनाने मंजूर केलेल्या पदावर पात्र कर्मचाऱ्यांना त्वरीत पदोन्नती देण्यांत यावी. तसेच कनिष्ठ अभियंता संवर्गातील चार अभियंत्यांना मा. न्यायालयातील दावा क्र. १४९/२००५ मधील निर्णयानुसार सेवाज्येष्ठता देऊन पदोन्नती देण्यांत यावी व सर्व प्रस्ताव अवलोकनासाठी पुढील महासभेत ठेवण्यांत यावेत.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्रीम. रीटा शाह.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र. १०४ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सदस्य शशिकांत भोईर ह्यांनी प्रकरण क्र. १०४ च्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

रतन पाटील :-

अनुमोदन आहे.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, याच्यामध्ये माझी एक सुचना आहे की, जे पात्रधारक आहेत व ज्यांची नावे राहिली असतील ते कृपया आपण समाविष्ट करून घ्यावे.

मा. महापौर :-

सुचनेसह ठराव मंजूर.

प्रकरण क्र. १०४ :-

सन्मा. सदस्य श्री. शशिकांत जगन्नाथ भोईर यांचे दिनांक ३०/११/२००६ रोजीच्या पत्रान्वये दिलेला प्रस्ताव. - महापालिका आस्थापनेवरील ५३८ कर्मचाऱ्यांच्या सेवा ज्येष्ठतेबाबत मा. स्थायी समिती सभा दि. २३/०३/२००५ रोजी पारित झालेला ठराव क्र. १७९ नुसार कार्यवाही करणेबाबत.

ठराव क्र. ७९ :-

तत्कालीन मिरा भाईंदर नगरपरिषदेच्या आस्थापनेवर सन १९९०-९१ पासून ५३८ रोजंदारी कर्मचारी म्हणून कार्यरत होते. सदरच्या कर्मचाऱ्यांना नगरपरिषदेच्या आस्थापनेवर कायम स्वरुपी सामावून घेणेस मा. सर्वसाधारण सभा दि. ०४/०८/१९९७, ठराव क्र. ४९ अन्वये ठराव पारित करून कर्मचाऱ्यांच्या यादीसह शासनाकडे मंजुरीसाठी पाठविण्यांत आलेला होता. त्यानुसार शासन आदेश क्र. एम.सी.के. १०९७/प्र.क्र.५८३/९७/४, दि. १ मे २००० नुसार नगरपालिका आस्थापनेवर ५३८ रोजंदारी कर्मचाऱ्यांना सेवेत सामावून घेणेत आले.

उक्त रोजंदारी ५३८ कर्मचाऱ्यांना दि. १ मे २००० पासून कायम केल्याने सन १९९०-९१ या आर्थिक वर्षापासून नगरपरिषदेमध्ये केलेली सेवा धरण्यांत आलेली नाही. त्यामुळे सदर कर्मचाऱ्यांमधील काही

कर्मचाऱ्यांचे वय जास्त असल्याने, त्यांना नियमानुसार पेन्शन मिळणार नाही. तसेच त्यांची ५ ते १० इतकीच वर्षे सेवा होणार आहे. त्यामुळे त्यांना निवृत्तीनंतर मिळणारे फायदे, पेन्शन, ग्रॅज्युइटी इत्यादी बाबतचा लाभ त्यांना मिळणार नाही. वरील वस्तुस्थितीचा विचार करून सध्या महापालिकेमध्ये ५३८ कायम स्वरूपी असलेले कर्मचारी यांनी केलेली सेवा, तसेच कर्मचारी यांची वाढलेली वय इत्यादींचा विचार करता, संबंधित कर्मचाऱ्यांची सेवा दि. ०१/०३/१९९३ पासून लागू केल्यास निवृत्तीनंतर अनुज्ञेय असलेले फायदे प्राप्त होतील.

वरील वस्तुस्थितीचा विचार करून ५३८ कायम कर्मचारी हे येथील स्थानिक रहिवाशी असून, त्यांच्या सेवेचा लाभ वेळोवेळी महानगरपालिकेला झालेला आहे. सदर सर्व कर्मचारी चतुर्थ श्रेणीमधील असल्याने त्यांची सेवा दि. ०१/०३/१९९३ पासून धरल्यास निवृत्तीनंतर होणारे फायदे, लाभ त्यांना मिळतील. तरी ५३८ कायम कर्मचारी यांची दि. ०१/०३/१९९३ पासून सेवाजेष्ठता धरणेत यावी, त्याचप्रमाणे ५३८ कर्मचाऱ्यांपैकी लिपिक पदाकरिता शैक्षणिक पात्रता धारण करित असलेल्या काही पात्र कर्मचाऱ्यांना लिपिक या पदावर पदोन्नती देण्यांत आली होती त्यापैकी १९९३ पूर्वीपासून दहावी पास व टंकलेखक ही पात्रता धारण करित असलेल्या कर्मचाऱ्यांची लिपिक पदाची सेवाजेष्ठता ही दि. ०१/०३/१९९३ पासून ग्राह्य धरण्यांत यावी व त्याप्रमाणे सेवा पुस्तकात नोंद घेणेस व येत्या वर्षाच्या येणाऱ्या सेवाजेष्ठता यादीत प्राधान्यक्रमाने नोंद घेऊन, सेवाजेष्ठता यादी प्रसिद्ध करणेस ही स्थायी समिती सभा दि. २३/०३/२००५, ठराव क्र. १७९ नुसार कार्यवाही करणेस तसेच सदर ठरावाच्या अनुषंगाने दि. ०१/०३/१९९३ पूर्वीपासूनचे लिपिक या पदावर आवश्यक शैक्षणिक पात्रता धारण करित असलेल्या परंतु, मा. स्थायी समिती सभा दि. २३/०३/२००५ ठराव क्र. १७९ मध्ये समाविष्ट न झालेल्या सर्व कर्मचाऱ्यांची लिपिक पदाची सेवाजेष्ठता ही दि. ०१/०३/१९९३ पासून ग्राह्य धरण्यात यावी व त्या प्रमाणे सेवा पुस्तकात नोंद घेणेस व येत्या वर्षाच्या येणाऱ्या सेवाजेष्ठता यादीत प्राधान्यक्रमाने नोंद घेऊन, सेवाजेष्ठता यादी प्रसिद्ध करणेबाबत व त्यानुसार अनुज्ञेय असलेले सर्व फायदे व सवलती देण्यास ही सभा मान्यता देत आहे.

सुचक :- श्री. शशिकांत भोईर.

अनुमोदन :- श्री. रतन पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र. १०५ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सदस्य महेंद्रसिंग चौहाण ह्यांनी प्रकरण क्र. १०५ च्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

प्रेमनाथ पाटील :-

सदर ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

रोहिदास पाटील :-

मी महापौरांना स्थायी समितीचे अधिकार म्हणून विचारतो. हे "ज" चे प्रस्ताव ठराव करणे योग्य की स्थायी समितीच्या ठरावाची अंमलबाजावणी करणे योग्य. ह्याचा वरचा दर्जा कोणाचा? कारण हा ठराव स्थायी समितीने एकमताने केला होता की, दि. ३१ मार्चपर्यंत वाढवून घ्यावे. पण आता ही नवीन स्टार्डल जर "ज" ची येत असेल पण हे जनहिताचे असल्यामुळे आम्ही त्याचे स्वागतच करू. पण जेव्हा अस्तित्वाचा किंवा अधिकाराचा प्रश्न येतो तेव्हा स्थायी समितीच्या कामकाजाचे महत्व जास्त आहे. की "ज" तर्फे आलेल्या ठरावाचे महत्व जास्त आहे. ह्याचा कोणीतरी खुलासा करावा. स्थायी समितीच्या बैठकीमध्ये प्रमुख सचिव असतात. त्याच्यासमोर कार्यालय मुख्यालय म्हणून आयुक्त असतात आणि त्याच्यात एकमताने ठराव होतो. त्या ठरावाची अंमलबाजावणी करायला प्रशासन बांधिल आहे की, "ज" चा प्रस्ताव येऊन जो ठराव मंजूर होईल त्याला प्रशासन बांधिल आहे. तेवढाच खुलासा करावा. या ठरावाला विरोध करण्याचे काही कारण नाही. नक्की काय?

महेंद्रसिंग चौहाण :-

स्थायी समिती के सामने ठराव पास कराके तीन बार भेजा गया। आयुक्त महोदय के यहाँ से हमेशा नकार दिया गया की, इस तरह का ये संभव नहीं है। हम मान्य नहीं करते हैं। स्टॅन्डींग कमिटीका जो ठराव है उसको कभी मान्यता दी नहीं। उसके बार परेशान होकर तीन बार तीन मिटींग मे इसतरह का यह चल रहा है। कब तक इंतजार किया जाए। ऑप्लीकेशन पहिलेकी पडी हुई है। कोई हजार ऑप्लीकेशन तो नहीं है। सब जगह १०-२०-२५ बचे हुए लोग है उनलोगो का है। जनहित मे हमलोगो को भी कोई काम करना पडता है ना। आयुक्त महोदय तो उपने केबिन मे बैठते है लेकिन हमको पब्लिक का सुनना पडता है और सुनना पडता है इसलिए हम ही घडी घडी आते है और उसका जवाब मिलता है की, यह हमारा अधिकार नहीं है।

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील ह्यांनी मा. महापौर मॅडम यांना एक प्रश्न विचारला होता, की त्या प्रश्नाच्या अनुषंगाने मा. महापौर मॅडम यांच्याशी माझी चर्चा झालेली आहे की, याबाबतीमध्ये महापालिकेने एक

ठराव पारीत केला होता आणि त्या ठरावामध्ये एक कट ऑफ डेट दिली होती आणि अशाप्रकारचा ठराव आपण दुसऱ्यांदा केलेला होता.दुसऱ्यांदा मुदतवाढ दिलेली होती.आणि दोन वेळा आपण मुदतवाढ दिलेली होती आणि दोन्ही वेळा असे म्हणालो होतो की, हयाच्यापुढे मुदतवाढ दयायची नाही ही अंतिम मुदतवाढ आहे. आणि त्याच्यानंतर सन्मा.स्थायी समितीने याबाबतीमध्ये ठराव केला.तो ठराव मझ्यापर्यंत आल्यानंतर मी त्याच्यावर असा निर्णय घेतला की,मा.महासभेने जो निर्णय घेतलेला आहे.त्याला स्टीकप राहायचे आहे आणि जी कट ऑफ डेट दिलेली आहे त्याच्या अग्नेस्त आपण दुसऱ्या प्रकारचा ठराव मी मान्य करणार नाही ही वस्तुस्थिती आहे. कारण आपण संधी दिलेली आहे आणि संधी दिलेली असताना सुध्दा त्याचा फायदा जर कोणी घेत नसेल तर आपण त्यांना कितीवेळा संधी द्यायची?

महेंद्रसिंग चौहान :-

आपने संधी द्या और पब्लिकने भी संधी ली लेकिन कुछ अप्लीकेशन बचे हुए है।

मा. आयुक्त :-

वह क्यो बचे?

महेंद्रसिंग चौहान :-

क्यो का सवाल क्या दुँ।

मा. आयुक्त :-

उनको जरूरत नहीं थी। ऐसा मतलब हुआ।

महेंद्रसिंग चौहान :-

महानगरपालिका जो टॅक्स लगाती है वह गलत टॅक्स क्यो लगाती है? उस समय पहिले टॅक्स क्यो नहीं लगाया? टॅक्स लगाने की गलती किसकी? उस समय १९८५ मे टॅक्स क्यो नहीं लगाया गया।

सुधा गोयंका:-

बराबर है।

महेंद्रसिंग चौहान :-

क्यो फ्लॉट छोड दिये गये। १९८५ मे क्लार्क ने टॅक्स क्यो नहीं लगाया? उस समय पैसा खा लिया और जाकर २००२ मे टॅक्स लगाया यह गलती भी तो प्रशासन की है। यह गलती किसकी है? आपकी गलती है। उसके लिये हम रिस्पेक्ट करते हुए दुबारा से ठराव लाके आपके समक्ष दिया। यह गलती किसकी है तो प्रशासन की है। आपसे जो सर्वे कराया उसकी गलती है ना । गलती पब्लिक की नहीं है। पब्लिक की यह गलती है की, वह पेपर नहीं पढती है।

मा.आयुक्त:-

याबाबत नागरीकांवर जो काही अन्याय झालेला होता तो दूर करण्यासाठी मा.महासभेने जो निर्णय घेतला.आणि त्या निर्णयाप्रमाणे आपण अमंलबजावणी ही केली.आतापर्यंत याच्यापुर्वी जेवढे जेवढे कर आकारणीची प्रकरणे झाली होती त्या कर आकारणीच्या प्रकरणामध्ये साम्यता नव्हती. आणि साम्यता नसताना लोकांवर,नागरिकावर जो अन्याय झाला त्या अन्यायाप्रमाणे आपण त्यांना दाद देण्यासाठी मा.महासभेने जो निर्णय घेतला त्याची आपण अमंलबजावणी ही केली नाही अशातला भाग नाही.

प्रेमनाथ पाटील :-

आपण जी नोटीस काढली ती आपण सुट्टीच्या महीन्यामध्ये का काढली? मे महिन्यामध्ये का काढली?

महेंद्रसिंग चौहान :-

पब्लिक का हम बताते है की,मा.महासभा यह सर्वोच्च।

रक्षाबेन शहा:-

आपण ज्यावेळी नोटीस काढली तेव्हा सुट्टी होती.

प्रेमनाथ पाटील :-

आपण मे महीन्यामध्ये नाटीस काढली. त्यावेळी हे सुट्टीवर जातात. माझ्या प्रभागामध्ये सहा सहा महीने होउनही अजुन ही.....

महेंद्रसिंग चौहान :-

हमे लगता है की, मा.महासभा यह सर्वोच्च नहीं है। आयुक्त महोदय अपनी मर्जी करते है। मै यह कह रहा हू की, जब की प्रशासन गलत तरीके से सन २००२ मे टॅक्स लगाया । वह क्यो लगाया? सन १९८५ की,बिल्डींग को २००२ मे टॅक्स लगाने का क्या मतलब?

शशिकांत भोईर :-

मॅडम, मुदतवाढ दया.

महेंद्रसिंग चौहान :-

लेकीन वह चुक हो गई। गलती हो गयी । २५ ते ३० अप्लीकेशन हर वॉर्ड मे चारो प्रभागो मे मिलाकर २०० से नहीं होंगे। बाकी टॅक्स बढाने की बात की,तो हम पचासो रास्ते सुझाते है। आप आपका बजेट बढाईए, हम सुझाव देते है।

मिलन पाटील :-

मा.महापौर मॅडम, मुद्रांक शुल्कवाले सुध्दा मुदतवाढ देतात. त्याला सुध्दा तशीच मुदतवाढ द्या. कदाचित चुकून राहिले असेल तर त्याला सुध्दा पुन्हा मुदतवाढ द्या. त्याच्यामध्ये काय फरक पडतो.

रोहिदास पाटिल:-

३१ मार्च आयुक्त साहेब मान्य करतील ना. ते ही जाहीर करा ना.

सुधा गोयंका:-

मा.महापौर मॅडम, इसका कारण दो-तीन हो चुका है। उस टाईम मे भी हमलोग ने कहा था की, श्री.पानपट्टे साहब ने उसकी अमंलबजावणी जल्दी नही कारवाई काफी दिनों तक उस काम को रोके रखा और उसके बाद मे जब शुरुवात हुई तो उसवक्त लोग अपने गाँव गए थे। छुट्टी के दिन चालु थे। अभी बोल रहे है की, इसको मुदतवाढ दी जाए तो आप क्यो ना,बोल रहे है। जब इतको का किया तो औरो का भी करो ना भला।

प्रेमनाथ पाटील:-

मॅडम,राहून राहून किती राहिले असतील तर क्वचितच राहिले असतील. त्यांना आपण आजपर्यंत मुदत द्या ना.

सुधा गोयंका:-

अभी आ रहे है, भुलेचुके आ रहे है उनका करो ना।

रोहिदास पाटिल:-

आयुक्त साहेबांनी ३१ मार्च पर्यंत घ्यायचे मान्य केले होते ना,की परत नंतर मग "ज"मध्ये चालणार नाही असे यायला नको. मी हयासाठी विचारतोय.

मिलन पाटिल:-

मॅडम, ३१ मार्चपर्यंत मुदतवाढ द्या.

मा.महापौर:-

सन्मा. सदस्य महेंद्रसिंग चौहाण यांनी उपस्थित केलेला "ज" चा प्रस्ताव आणि सभागृहाच्या समान कर आकारणीबद्दल सभागृहाची भावना लक्षात घेता सर्वांच्या समान भावना आहेत.त्यामुळे हा ठराव सर्वानुमते मंजूर.

रोहिदास पाटील:-

३१ मार्च पर्यंत मुदत घेतली का?

एस.ए.खान:-

मा.महापौर महोदया, ३१ मार्च जाहिर करा ना?

मा.महापौर :-

३१ मार्च पर्यंत मुदत वाढवून देण्यात येईल.

प्रकरण क्र.१०५ :-

सन्मा. सभापती, प्रभाग समिती क्र. २ श्री. महेंद्रसिंग चौहान यांचे दिनांक ३०/११/२००६ रोजीच्या पत्रान्वये दिलेला प्रस्ताव. - मा. महासभा ठराव क्र. ५७ दि. १९/१०/२००५ अन्वये करण्यात आलेल्या कार्यवाहीचा कालावधी माहे मार्च २००७ अखेरपर्यंत वाढविण्याबाबत.

ठराव क्र. ८० :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका हद्दीत काही इमारती मधिल सदनिकांना/दुकानांना एकाच दराने कर आकारणी होणे क्रम प्राप्त होते. या कर आकारणी मध्ये सुसुत्रता येणे करिता मा. महासभेने दि. १९/१०/२००५ रोजी ठराव क्र. ५७ पारित करून वृत्तपत्रांत जाहिरात देवून दि. २३/०६/२००६ पर्यंतच्या अर्जावर प्रशासनाकडून समसमान कर आकारणी बाबतची कार्यवाही झालेली नाही. यामुळे काही नागरीक या समान दर आकारणी पासून वंचित राहिलेले आहेत. या करिता मा. महासभा ठराव क्र. ५ दि. १९/१०/२००५ च्या कार्यवाहिचा कार्यकाल ३१ मार्च २००७ पर्यंत करावा, तसेच ३१ मार्च २००७ पर्यंत प्रशासनाकडे प्राप्त झालेल्या अर्जांची योग्य ती छाननी करून अर्जदारांना समसमान दर आकारणीस ही सभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. महेंद्रसिंग चौहान.

अनुमोदन :- अॅड. एस. ए. खान.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र.१०६ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सदस्य रतन पाटील ह्यांनी प्रकरण क्र.१०६ च्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

प्रियांका करंबेळे:-

या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

मा.महापौर:-

ठराव सर्वानुमते मंजूर

प्रकरण क्र.१०६ :-

सन्मा. सदस्य श्री. रतन कृष्णा पाटील यांचे दिनांक ३०/११/२००६ रोजीच्या पत्रान्वये दिलेला प्रस्ताव.
- मिरा भाईदर महानगरपालिकेचे उत्पन्न वाढविणेबाबत.

ठराव क्र. ८१ :-

मिरा भाईदर महानगरपालिका क्षेत्रामध्ये उत्पन्नाचे अनेक स्रोत आहेत. त्यापैकी अग्निशमन विभागातर्फे कॅपिटेशन फी आकारणेबाबत दि. २०/०३/२००६ रोजीच्या मा. महासभेत ठराव क्र. ९९ पारित करण्यात आला होता. या ठरावानुसार अग्निशमन विभागाने चालू आर्थिक वर्षात मिरा भाईदर महानगरपालिका क्षेत्रातील कॅपिटेशन फी पोटी ९० लाखाचे उत्पन्न मिळवलेले आहे. आणि आता राहिलेल्या तीन महिन्यामध्ये ५० लाखापेक्षा जास्त उत्पन्न आपल्याला मिळेल अशी शक्यता आहे. त्याबाबत त्यांचे अभिनंदन करून अभिनंदनाचा ठराव मांडतो. आपण २००६ मध्ये ठराव केलेला आहे. पण राहिलेल्या ज्या इमारती आहेत. त्यांना सुद्धा ह्या ठरावाची अंमलबजावणी करून त्यांच्या कडून मागिल कॅपिटेशन फी वसूल करावी. तसेच अग्निशमन यंत्रणा त्याबाबत राबविण्याची त्यांना सक्ती करावी. तसेच अग्निशमन विभागाने यापुढे सर्व इमारतींना कॅपिटेशन फी आकारून महापालिकेचे उत्पन्न वाढवावे. तसेच परवाना विभागात देखिल उत्पन्न वाढविण्याच्या दृष्टीकोनातून पावले उचलावीत. २००६-०७ आर्थिक वर्षात परवाना विभागामार्फत परवाना फी दोन - अडीच कोटी वसूल होण्याची तरतुद आहे. पण त्यांच्याकडून २० ते २५ लाखाचीच वसूली झालेली आहे. निश्चितच मिरा भाईदर महानगरपालिकेमध्ये कारखाने, दुकाने, हॉस्पिटल्स, अन्य काही व्यवसाय जे इथे चालतात त्यांच्याकडून त्यांना लायसन्स फी आणि परवाना फी आपण लागू केली तर निश्चितच मिरा भाईदर महापालिकेचे १० कोटी रुपयाचे उत्पन्न वाढेल. तसे पाहता प्रत्यक्षात फारच कमी वसूली झालेली आहे. तरी परवाना विभागाने महापालिका हद्दीतील दुकाने, कारखाने, टपऱ्या, हॉटेल्स, हॉस्पिटल्स, गॅरेज, गोडाउन, भंगारवाले, व्हिडीओ सेंटर, अधिकृत फेरिवाले इ. सर्व दुकानदारांना परवाना फी आकारावी. तसेच परवाना देण्याबाबत शहरात प्रभागनिहाय कॅम्प लावून फी वसूल करण्याबाबतचा मी ठराव मांडत आहे.

सुचक :- श्री. रतन पाटील.

अनुमोदन :- श्रीम. प्रियांका करंबेळे.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र.१०७ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सदस्य सुर्यकांत भोईर ह्यांनी प्रकरण क्र. १०७ च्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

महेंद्रसिंग चौहाण:-

इस ठराव को मेरा अनुमोदन है।

मा.महापौर:-

ठराव सर्वानुमते मंजूर.

प्रकरण क्र. १०७ :-

सन्मा. सदस्य श्री. सुर्यकांत भोईर यांचे दिनांक ३०/११/२००६ रोजीच्या पत्रान्वये दिलेला प्रस्ताव. - शासनाच्या नियमानुसार बदलीबाबतच्या तिन वर्षांच्या कालावधीचा विचार करून प्रशासनाने नुकत्याच बदली केलेल्या अधिकाऱ्यांच्या बदल्याबाबत.

ठराव क्र. ८२ :-

महानगरपालिका प्रशासनाने नुकत्याच १२ अधिकाऱ्यांच्या प्रशासकिय कामकाजात सुसूत्रता आणण्याकरीता बदल्या केल्या आहेत. अधिकाऱ्यांच्या बदल्या किमान तीन वर्षांच्या आत करू नयेत असे शासनाचे नियम आहेत. कारण अधिकारी बदली होऊन एखाद्या पदावर नियुक्त झाल्यावर त्या विभागाच्या समस्या कर्तव्य व अन्य प्रशासकिय कामकाजाची माहिती होण्यातच ३ ते ४ महिने लागतात. व त्यावेळी त्याबाबत पूर्ण माहिती होते. त्यावेळी त्या अधिकाऱ्याची बदली होते व नवीन येणाऱ्या अधिकारी त्या विभागाच्या प्रशासकिय कामकाजात स्थिरस्थावर होण्यास ३ ते ४ महिने घेणार असे चक्र नियमित होत राहिल्यास नागरिकांची कामे निर्णयाविना प्रलंबित राहणार. महानगरपालिकेची सार्वजनिक निवडणूकीचा काळ जवळ आला आहे. व अशा परिस्थितीत आम्हा नगरसेवकांना नागरिकांसमोर जाणे फार अडचणीचे होणार आहे व नागरीकांमध्ये असंतोष निर्माण होत आहे.

यावर महानगरपालिका प्रशासनाने गांभियाने विचार व शासनाच्या नियमानुसार बदली बाबतचा ३ वर्षांचा कालावधीचा विचार झालेल्या बदल्यांना स्थगिती आदेश देऊन संबंधित अधिकाऱ्यांकडून ३ वर्षांचा कालावधी देऊन किमान ३ वर्षांच्या कालावधीत परीणामकारक काम करणेस द्यावे.

सुचक :- श्री. सुर्यकांत भोईर.

अनुमोदन :- श्री. महेंद्रसिंग चौहान.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र.१०८ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल ह्यांनी प्रकरण क्र.१०८ चा सभागृहासमोर ठराव मांडला.)

शिवप्रकाश भदेका:-

इस ठराव को मेरा अनुमोदन है ।

मा.महापौर :-

ठराव सर्वानुमते मंजूर.

प्रकरण क्र. १०८:-

सन्मा. सदस्य श्री. ओमप्रकाश गंगाधर अग्रवाल यांचे दिनांक ०१/१२/२००६ रोजीच्या पत्रान्वये दिलेला प्रस्ताव. - अंध व अपंगांसाठी जागा देण्याच्या महाराष्ट्र शासन नगर विकास विभाग, शा.नि. क्रमांक मि.भा.पा. २००४/१४४८/प्र.क्र.१९८/०४/नवि-२८ नियमावलीतील नमूद केलेल्या अटी/शर्तीच्या अधीन राहून जोडलेल्या नियमावलीतील अ, ब, क मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ६९(अ) अन्वये मान्यता देण्यात आलेल्या नियमावलीचे पालन करण्याबाबत.

ठराव क्र. ८३ :-

मिरा भाईदर महानगरपालिका क्षेत्रातील अंध, अपंगाना टेलिफोन व बुथ देण्यासाठी जागा देणेबाबत नियमावली दि. ३०/८/२००४ रोजीच्या मा. महासभेत ठराव मंजूर झाला असून त्यानुसार शिफारस केलेली नियमावली महाराष्ट्र शासन यांच्याकडून महसूल विभागाच्या दि. २६/४/२००९ च्या शासन निर्णयानुसार अपंगांच्या स्वयंरोजगारासाठी जागा उपलब्ध करून देण्यासाठी धोरण निश्चित आहे. केलेल्या अटीशर्तीच्या अधीन राहून नियमावली अ, ब, क मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ६९ अन्वये मान्यता दिली आहे. आज महापालिका क्षेत्रात अनेक ठिकाणी बेकायदेशीर परवाने देण्यात येत आहेत. यामुळे रस्त्यावर चालणे व वाहणे चालवणे कठीण झालेले आहे. तसेच, ग्रामपंचायत काळापासून नुतणीकरणासाठी दाखले प्रलंबित पडलेले आहेत. करिता यापुढे अपंग व अंध यांना बुथ मंजूर करताना हे महाराष्ट्र शासन नियमावली अ, ब, क प्रमाणे देण्यांत यावेत. तसेच ग्रामपंचायत व नगरपालिके काळापासून ज्या एन.ओ.सी. रिन्युअल केलेल्या नाहीत अशा एन.ओ.सी. रिन्युअल करून द्याव्यात असा मी ठराव मांडत आहे.

सुचक :- श्री. ओमप्रकाश अग्रवाल.

अनुमोदन :- श्री. शिवप्रकाश भुदेका.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर मॅडम, शेवटच्या टप्प्यामध्ये, मी प्रभाग समितीचा अध्यक्ष आहे. अधिनियमानुसार आपण चारही समित्या गठीत केल्या, या समिती गठण केल्यानंतर या समित्यांना आवश्यक तो निधी देण्याची तरतुद महापालिकेच्या सभागृहाने केली त्याबाबत मी सभागृहाला धन्यवाद देतो. परंतु, काही महिन्यांपासून आम्ही व मा.महापौर साहेबा.मा.आयुक्ताकडे रेप्रेझेंटेशन केले होते की, आम्हाला प्रत्येक समितीला हा अडीच कोटी रुपयांचा निधी निर्धारित केला असताना सुध्दा बांधकाम खात्याने फक्त ६७ लाखांच्या दरम्यानमध्ये काम सुचविण्याचे केले आहे तर ते बांधकाम खात्याने हे सर्व डावलून, पद्धती डावलून प्रोसिजर डावलून त्या प्रभाग समित्यांचा निधी कमी केलेला आहे असे आमचे स्पष्ट मत आहे तर हा निधी २ कोटी ५० लक्ष रुपये प्रत्येक समितीला देण्यात यावा अशा स्वस्वाची मी सभागृहाला विनंती करत आहे.

शिवप्रकाश भदेका :-

अनुमोदन आहे.

दिनेश नलावडे :-

मा. महापौर मॅडमच्यावतीने, सर्व समित्या महानगरपालिकेमध्ये स्थापन होउन दोन वर्षे झाली आहे आणि दुसरी प्रभाग समिती आज कार्यरत आहे. मा. महापौर मॅडम, आपल्याला कल्पना नसेल, ज्यावेळी प्रभाग समिती स्थापन झाली त्यावेळी प्रभाग समितीच्या अध्यक्षाना आपण २ कोटी रुपयाचा निधी उपलब्ध करून दिला, पहिल्या समित्यांच्या सर्व अध्यक्षांनी त्याचा वापर केला आणि दुसऱ्यांदा प्रभाग समितीची अध्यक्षांची निवड झाली असताना,आम्हाला आमच्या प्रभाग समितीवर फक्त शोभेची बाहुली म्हणुन आम्हाला बसवलेले आहे का? आम्ही सन २००६-०७ च्या कालावधीसाठी बजेटमध्ये अडिच कोटिची तरतुद केली आहे म्हणजे चार प्रभाग समितीला मिळुन १० कोटी रुपयाची निधी मंजुर झालेली आहे.मग हा निधी गेला कुठे? प्रभाग समितीचा निधी जो बजेटमध्ये दिलेला आहे हा बजेटचा पैसा इतर ठिकाणी कुठे वळवलेला आहे का? आम्ही वारंवार या ठिकाणी बोलतो. आज सात महिने झाले आणि आमचा कालावधी हा संपत आलेला आहे. तरी देखील आजपर्यंत आम्हाला प्रभाग समितीला तो निधी वर्ग झालेला नाही. मा.महापौर मॅडम, आम्हाला जो अधिकार दिलेला आहे आणि प्रभाग समितीला जो निधी महानगरपालिकेने उपलब्ध करून दिलेला तो निधी आम्हाला लवकरात लवकर वर्ग करून द्यावा.

हॅरल बोर्जीस :-

मा. महापौर मॅडम, चार ही प्रभाग समितीला ज्यावेळेस अंदाज पत्रकामध्ये अडीच कोटी रुपयाची तरतुद आपण केली. वास्तविक प्रभाग समिती अध्यक्ष आपणाकडे जे कैफियत मांडत आहे.त्यांच्यासाठी अडीच कोटी रुपयांचा निधी आपण प्रस्तावित केलेला होता. परंतु, गेल्या वर्षाची जी देयक बिल होती ती बिल ह्या वर्षाच्या अर्थसंकल्पावर पडली आणि अडीच कोटी रुपयांमधुन फक्त ६७ लाख रुपये मा. प्रभाग समिती अध्यक्षांना खर्च करण्याकरीता मिळालेले आहे. तरी सभागृहाच्यावतीने आपणांस विनंती करतो की, आपण मा.आयुक्त साहेबांना तसे आदेश द्यावेत आणि अडिच कोटी रुपयाचा निधी प्रत्येक प्रभाग समितीला आपण अंदाजपत्रकामध्ये त्याचे प्राविधान केले होते. प्रत्येक प्रभाग समितीस अडिच कोटी रुपयाप्रमाणे निधी उपलब्ध करून द्यावा अशी मी सभागृहाच्यावतीने आपणांस विनंती करतो, कृपया आपण आयुक्त साहेबांना त्या प्रकारचे निर्देश द्यावेत ही विनंती.

मोहन पाटिल:-

आयुक्त साहेबांना त्या प्रकारचे निर्देश द्यायला पाहिजे, परंतु बजेटमध्ये रिअॅप्रोप्रिएशन करून तो विषय पुढे आणावा. कारण बिनखात्याचे मंत्री झाले तसे होऊन चालणार नाही. कारण सर्व नगरसेवकांची आवश्यकता आहे. सभागृह नेते, प्रभाग समितीला पैसे म्हणजे सर्व नगरसेवकांना विकासाचा फंड मिळणे हा प्रकार आहे.

दिपक खांबित :-

आपण नीट तरतुद करा.

मोहन पाटिल:-

संपूर्ण बजेट आहे ना. आपण ते काढा.

लिओ कोलासो :-

ते आणायचे कुठून ह्याचा आपण विचार करा. आता आम्हाला बस झाले. आम्ही तुमचे ऐकणार नाही.

मोहन पाटिल:-

रिअॅप्रोप्रिएशन करून आणा ना.

लिओ कोलासो :-

कुठून आणायचे ते आम्हाला कशाला विचारता. एवढे तुम्ही खर्च करता त्यावेळी विचारत नाही.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

बजेट मार्च-एप्रिल मे आता है और हमको लेटर मिलता दि. १६/६/२००६ को, एक्झीक्युटीव्ह अधिकारी हमको लेटर देता है की, सारा बजेट खत्म हो गया है। पुरे साल का बजेट बांधकाम का जुन महिने मे खत्म हो जाता है। यह कौनसा तरीका है।

दिनेश नलावडे :-

मा. महापौर मॅडम, सदर विषयावर आपण खुलासा करावा.

मा. महापौर :-

प्रभाग समितीचे अध्यक्ष, मिरा भाईंदर महानगरपालिकेत चार प्रभाग समित्या आहेत आणि चारही प्रभाग समितीची मिटींग मागे महापौर दालनामध्ये झालेली होती. तसेच उपमहापौरांकडे सुध्दा या विषयाची मिटींग झाली होती. आपण बजेटमध्ये केलेल्या तरतुदी प्रमाणे प्रत्येक प्रभाग समितीला अडीच कोटी रुपयाचे बजेट दिलेले आहे. शहराचा विकास करत असताना प्रभाग समितीमध्ये विकास कामे झाली पाहिजे असा प्रत्येकाचा आग्रह असतो. ह्यासाठी त्यांना त्यांचा फंड उपलब्ध होणे ही गरजेचे आहे. परंतु, आतापर्यंत हा फंड का उपलब्ध झाला नाही. ह्याचा प्रशासनाने खुलासा करावा.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

मा. महापौर महोदया, मेरा ऑब्जेक्शन इसमे है की, अकाउंट्स का बजेट

प्रेमनाथ पाटील :-

मॅडम, लेखा परिक्षक ह्यांनी खुलासा करावा. आमचे पैसे कुठे डायव्हर्ट झाले त्यांचा आम्हाला खुलासा पाहिजे.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

मॅडम, लेखा परिक्षक का पूर्ण अधिकार होता है बजेटपर और बजेट किसको देना चाहिए। कौनसे हेडमे ट्रान्सफर करना चाहिए यह अधिकार किसी भी एक्झीक्यूटिव्ह को नहीं है। सिटी इंजिनियर को हो सकता है लेकिन अधिकार जो है वह लेखा अधिकारी को है।

प्रेमनाथ पाटील :-

आम्हाला मुख्यालयाकडून नको लेखापरिक्षकाकडूनच त्याचा निर्णय पाहिजे.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, सन्मा. सदस्या प्रभात ताई पाटील बोलल्या होत्या की, श्री. सोनावणे ह्यांच्यावर काहीतरी विभागीय चौकशी करावी. त्याचे काय झाले?

मा. महापौर :-

त्यांची त्या ठिकाणाहून दुसरीकडे बदली करण्यांत आली.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने, सन्मा. प्रभाग समितीच्या बाबतीमध्ये जी सुचना सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो साहेब यांनी सर्वांच्यावतीने मांडली. याठिकाणी वस्तुस्थिती सभागृहाला अवगत करतो. गेल्यावर्षी प्रत्येक प्रभाग समितीला आपण दोन कोटी रुपयाची तरतुद ठेवली होती आणि त्यावर्षीचा जो खर्च आहे, मार्च महिन्याच्या पूर्वी पूर्ण खर्च झालेला नव्हता. पण कामे प्रस्तावित झालेली होती आणि तो खर्च व त्याच्या मागच्या वर्षाचा स्पील खर्च हा गेल्यावेळेच्या बजेटच्या वेळेस विचारात घेतला गेला नाही. आपण सरसकट अडीच कोटी रुपये तरतुद ठेवलेली आहे. मला ही वस्तुस्थिती मांडू द्या. आपण प्रत्येक प्रभाग समितीला अडीच कोटी रुपयाची तरतुद ठेवलेली आहे पण ही तरतुद ठेवत असताना यामध्ये ऑलरेडी प्रभाग समितीमध्ये जी कामे मंजूर झालेली आहेत पण त्यांचे प्रदान केलेले नाही आणि काही कामे प्रगतीवर आहेत त्याची स्पील अमाऊंट किती आहे? म्हणजे ती अमाऊंट किती लागणार आहे ह्याचा त्यावेळी कोणीही विचार केला नाही. आपण सरसकट रक्कम ठेवली आणि त्या रक्कमा या आर्थिक वर्षामध्ये खर्ची पडल्या. तर त्यावेळेस आपली अडीच कोटी रुपयामधली खुप मोठी रक्कम त्या मागच्या कामासाठी खर्च झाल्या. जर परत अडीच कोटी रुपये ह्यावर्षी तुम्हाला तेवढेच मागच्या वर्षाच्या रक्कमेसह ठेवले तर पुढच्या वर्षी आपल्याला परत स्पील वर येतो. हे कुठेतरी कोसाईड करणे हे आपल्याला अपेक्षित होते. तर या मार्च महिन्याच्या बजेटमध्ये आपल्याला ही बाब नियोजित करता येईल. इतर कामाचा खर्च आपण विचारात घेऊन ही वस्तुस्थिती आहे. ह्याच्याशिवाय आपल्याला पर्याय नाही.

हॅरल बोर्जिस :-

साहेब, ज्यावेळेला आपण अंदाजपत्रकामध्ये प्रभाग समितीची तरतुद ठेवली. त्यावेळेला सन्मा. खात्याच्या अधिकाऱ्यांनी ह्या गोष्टीची पूर्व कल्पना प्रभाग अध्यक्षांना द्यायला पाहिजे होती.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

बरोबर आहे. कल्पना द्यायला पाहिजे होती आणि त्याच्या उहापोह चर्चा व्हायला पाहिजे होती आणि त्यावेळेस अडीच कोटी पैकी आपले

लिओ कोलासो :-

म्हणजे आम्ही चार कोटी रुपये मागितले असते.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

अडीच कोटी पैकी आपल्याला किती, प्रशासकिय मंजूरी घेऊन काम करता येतील त्या रक्कमा निश्चित झालेल्या नव्हत्या.

प्रेमनाथ पाटील :-

साहेब, आपली प्रभाग समिती स्थापन होऊन दोनच वर्षे झालेली आहेत.

दिपक खांबित :-

एक्सेस म्हणून बारा कोटी रुपयाची बिल परत आलेली आहेत.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

हा फक्त समजून घेण्याचा मुद्दा आहे की, आपण येणाऱ्या मार्च महिन्याच्या बजेटमध्ये.

लिओ कोलासो :-

ह्या सभागृहाचा मान ठेवा. सभागृहातला प्रत्येक सभासद हा हा-ना त्या प्रभाग समितीचा सदस्य आहे. त्याचा हा जिद्दाल्याचा प्रश्न आहे. त्याच्या वॉर्डच्या छोट्या छोट्या कामांचा हा प्रश्न आहे. म्हणून आपण भांडवली खर्चाची किती मोठी कामे घेता. त्याला कुठे कटछट लावा किंवा अनस्पेन्ड मधली अमाऊंट आपण खात्यासाठी वर्ग करायला पाहिजे अन्यथा आम्ही सांगतो, आमच्या सर्व समित्यांचा राजीनामा तुमच्याकडे आणून देवू.

दिनेश नलावडे :-

सन्मा. लिओ कोलासो साहेबांनी जी सुचना केली ती सर्व अध्यक्षांना मान्य आहे. जर निधी वर्ग होत नसेल तर आमची ही प्रभाग समिती स्थापन करुन आम्हाला त्याठिकाणी अध्यक्षांना

मोहन पाटील :-

निधी वर्ग होईल.

लिओ कोलासो :-

नाहीतर, आम्ही चीफ सेक्रेटरीकडे जावू.

प्रेमनाथ पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आपल्याकडे त्याचे पर्याय उपलब्ध आहे. आपल्याकडे प्रत्येक आठवड्याला १ करोड ३२ लाख रुपये जकातीमार्फत येतात. ते वर्ग केले तर आपल्याला पैसे मिळू शकतात.

दिनेश नलावडे :-

अनुमोदन आहे.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

मा. महापौर मॅडम, यह शहर की विकास की बात है, हसने की बात नहीं है। आप लोग जितने सिरियस है, जितने नगरसेवक जनहित मे काम करना चाहते है उन सभी की इच्छा है की, यह फंड हम लोग के थ्रु काम करनेके लिए मिलना चाहिए। यह ना की, आपके अधिकारीयोंके थ्रु मिलना चाहिए। अगर यही था, तो आपके पंचवर्क ११ करोड या ७ करोड रुपये कैसे बारा महिने मे पास किए और हमारा पैसा पहले ही खर्चा कर दिया। सभी नगरसेवकको को मेरे कहनेका तात्पर्य यह है की, आपने अपने वॉर्ड मे कुछ ना कुछ काम करके दिखाना है। इसके लिए यह बहुत जरुरी है की, हमको फंड मिलना चाहिए।

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, ज्यांना ज्यांना राजीनामा द्यायचा आहे त्यांनी तो राजीनामा आयुक्त साहेबांकडे द्यावा. तुमच्याकडे नाही.

मोहन पाटील :-

त्यांचा राजीनामा घेऊन वॉर्डमध्ये कामे होणार नाही. त्यांचे प्रभाग समितीचे अध्यक्ष म्हणून राजीनामा घेऊन वॉर्डमध्ये काम होणार आहे का? राजीनाम्याचा प्रश्नच येत नाही. मग राजीनामा का द्यायचा?

बालाजी खतगांवकर (मा. उपआयुक्त (मु.) सो.) :-

सन्मा. आयुक्त महोदय यांनी याप्रकरणामध्ये संबंधित विभागाचे शहर अभियंता, मुख्य लेखाधिकारी, मुख्य लेखापरिक्षक आणि सर्व विभाग प्रमुख आणि प्रभाग समितीचे सभापती यांनी मा. महापौर मॅडम यांच्याकडे बैठक करुन त्यामध्ये आपल्याला किती रक्कम वर्ग करता येईल याच्यावर निर्णय घेतला जाईल असे जाहिर सुचना दिलेली आहे.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, सगळेच अधिकारी डायसवर आहेत आपण आत्ताच निर्णय घ्या ना.

मा. महापौर :-

प्रभाग समिती अध्यक्षांनी मांडलेली सुचना तसेच, पूर्ण सभागृहातून झालेली चर्चा, विशेष करुन सन्मा. सदस्य प्रेमनाथ पाटील यांनी एक मुद्दा उपस्थित केला की, जकातीचा दर आठवड्याला १ कोटी ३२ लाख रुपयाची वसुली होती त्याच्यातून वर्ग करावी. तर मी ऑडीटरला तसे विचारले की, असे करता येईल का? कारण ते पैसे आपण जनरल फंडाकरिता वापरतो तर ती वापरताना ह्या अध्यक्षांना ही स्टेप बाय स्टेप पंधरा - पंधरा दिवसाचा कालावधी देवून ५०-५० लाख रुपयाची रक्कम त्यांच्याकडे वर्ग करण्यात यावी. आयुक्तांनी त्या विभागाला तसे निर्देश देवून प्रभाग समिती अध्यक्षांना तो फंड वापरण्यास द्यावा.

लिओ कोलासो :-

धन्यवाद.

दिनेश नलावडे :-

धन्यवाद. मा. महापौर मॅडम, खरोखर आज आपले जे काम आहे, आजचा दिवस हा आपल्या महापौर पदाचा आहे. आपण या शहरासाठी जे कठोर निर्णय घेतले त्याकरिता मी आपले अभिनंदन करतो.

सुर्यकांत भोईर :-

नाताळ निमित्त व येणाऱ्या नवीन वर्षानिमित्त मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या नागरिकांना हार्दिक शुभेच्छा.

मा. महापौर :-

सन्मा. सभागृह दरवर्षीप्रमाणे आपण ख्रिसमसचा सण महानगरपालिकेच्या महापौर दालनामध्ये, आवारात साजरा करतो व तसेच नवीन वर्षाच्या शुभेच्छा व जाणारे वर्ष आनंदाने गेले म्हणून त्यादिवसाची आठवण आणि येणाऱ्या नवीन वर्षाचे स्वागत म्हणून आपण एक छोटासा कार्यक्रम महापौर दालनामध्ये उद्या ११.०० वा. ठेवलेला आहे. सर्व सभागृहातील उपस्थित असलेले सर्व सदस्य तसेच सभागृहाच्या बाहेर असलेल्या सदस्यांना ही हा निरोप आपल्या मार्फत जावा आणि उद्या सर्वांनी या कार्यक्रमाचा आनंद घ्यावा.

तसेच, आयुक्त, उपायुक्त, महानगरपालिकेचे सर्व अधिकारी, पदाधिकारी, महानगरपालिकेचे सर्व तळागाळातील कर्मचारी, प्रेक्षक बंधू आणि भगिनी तसेच पत्रकार गॅलेरीत उपस्थित असलेले पत्रकार आता कमी पत्रकार उपस्थित असले तरी हे पत्रकार माझा निरोप त्यांच्यापर्यंत नक्की पोहचवतील आणि उद्याच्या कार्यक्रमाचा आनंद घेतील. तसेच दुसरी एक सुचना म्हणजे मागे आपण सबवे आणि चार कलवटच्या मंजुरीसाठी मुंबईला डी.आर.एम.एम. ची भेट घेण्याकरिता गेलो होतो. ते उद्या सकाळी १०.३० वा. येत आहेत. तो कार्यक्रम तसाच आटोपून आपण महानगरपालिकेत येणार आहोत. याची सर्वांनी नोंद घ्यावी.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, शोकप्रस्ताव आहे. मिरा भाईंदरचे वरिष्ठ पत्रकार कै. किशोर नंदलाल पोपट तसेच डॉ. आंबेडकर नगर येथे राहणारी कै. उर्मिला प्रकाश डोळे व पत्रकार श्री. मोहित मिश्रा ह्यांचे वडील कै. भगवती प्रकाश मिश्रा ह्यांचे देखिल निधन झालेले आहे.

रतन पाटील :-

तसेच, राई येथे राहणारे कै. दिनेश जगन्नाथ म्हात्रे यांचे ही निधन झालेले आहे.

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौर मॅडम, आपल्या शेजारील तालुका वसईचे आमदार हितेंद्र ठाकूर यांचे काका कै. हरिश्चंद्र वामन ठाकूर यांचे ही दुःखद निधन झालेले आहे. त्यांचा मी शोकप्रस्ताव मांडत आहे.

संगिता म्हात्रे :-

माझे अनुमोदन आहे.

रोहित सुवर्णा :-

तसेच, श्री. विलास विचारे म्हणून आमचे जनता दलाचे जे जिल्हाध्यक्ष आहेत त्यांचे वडील देखिल वारले आहेत.

नगरसचिव :-

सर्वांनी श्रध्दांजली वाहण्याकरिता उभे रहायचे आहे.

(सभागृहात उभे राहून दोन मिनिटे शांतता राखण्यात आली.)

दुःखवटा ठराव ८४ :-

आपल्या तालुका वसईचे आमदार हितेंद्र ठाकूर यांचे काका कै. हरिश्चंद्र वामन ठाकूर, मिरा भाईंदरचे वरिष्ठ पत्रकार कै. किशोर नंदलाल पोपट, डॉ. आंबेडकर नगर येथे राहणारी कै. उर्मिला प्रकाश डोळे, पत्रकार श्री. मोहित मिश्रा ह्यांचे वडील कै. भगवती प्रकाश मिश्रा, राई येथे राहणारे कै. दिनेश जगन्नाथ म्हात्रे तसेच, श्री. विलास विचारे, जनता दल, जिल्हाध्यक्ष यांच्या वडीलांचे दुःखद निधन झालेले आहे.

तरी या सर्व मृतात्म्यांच्या कुटुंबियांच्या दुःखात ही महासभा सहभागी आहे. देव त्यांच्या मृतात्म्यास चिरशांती देवो ही प्रार्थना करून दुःखवटा ठराव मांडत आहे.

सुचक :- श्री. रतन पाटील.

अनुमोदन :- श्रीम. संगिता म्हात्रे.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

मा. महापौर :-

उपस्थित सर्व सन्मा. सदस्या, सन्मा. सदस्य, मनपा कर्मचारी वर्ग, अधिकारी वर्ग, पत्रकार बंधू, प्रेक्षक गॅलेरीतील बंधू-भगिनींनो आपल्या सर्वांचे आभार मानून आजची ही सभा संपल्याचे जाहिर करत आहे.

सभा संपल्याची वेळ :- संध्या. ६.३० वा.

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

नगरसचिव

मिरा भाईंदर महानगरपालिका